
69
C
0

KL Februarius habet dies .xxviij. Luna .xxix. Nox habet horas .xiiij. Dies vero .x.

Aureus numerus.					Et qñ est bisextus hȝ dies .xxix. Luna .xxx.
1		d	Februa.	1	Ignatij epi ꝛ m̄. Et scte brigide virg. 259
	xj	e iiij	no.	2	Purificatio .b. marie virgi. d. ma. mil. 173
9	xix	f iij	no.	3	Blasij episcopi ꝛ marty. 259. nō transfert.
	viij	g prid	no.	4	Gilberti cōfesso. ꝛ Symeonis prophete.
17		A	Nonis.	5	Agathe virgi. ꝛ marty. semidu. mis. 175
6	xvj	b viij	id.	6	Dorothee virginis, ꝛ martyris, 159
	v	c vij	id.	7	Moyseti episcopi,
14		d vj	id.	8	Sabini episcopi, ꝛ confessoris,
3	xiij	e v	id.	9	Apollonie virgi. ꝛ mar. 259. nō trāsfertur.
	ij	f iiij	id.	10	Scholastice virgi. 262. Et sancti guilelmi cōfesso. ordinis eremita. s. augusti. mis 260
11		g iij	id.	11	Eufrosine virginis,
	x	A prid	id.	12	Eulalie virginis ꝛ martyris,
19		b	Idibus.	13	Fusce virginis, ꝛ martyris,
8	xviij	c xvj	kl.	14	Martij. Ualentini pr. ꝛ m̄. du. mi. mis. 175
	vij	d xv	kl.	15	Translatio antonij confessoris,
		e xiiij	kl.	16	Juliane virgi. mar. Faustini ꝛ iouite mart.
	xv	f xiij	kl.	17	Germanici, ꝛ sauini epi. Sol in pisce.
	iiij	g xij	kl.	18	Agonis episcopi,
		A xj	kl.	19	Seuerini episcopi,
	xij	b x	kl.	20	Galli presbyteri ꝛ confessoris,
	j	c ix	kl.	21	Preueniēs cathedrā dat tardi⁹ alle vocat.
		d viij	kl.	22	Cathedra sancti petri. du. mi. missa. 175
	ix	e vij	kl.	23	Seuerini martyris, Uigilia.
		f vj	kl.	24	Mathie apli. d. mi. mis. 175. Locus bisexti.
	xvij	g v	kl.	25	Constantie virginis,
	vj	A iiij	kl.	26	Alexandri episcopi,
		b iij	kl.	27	Leandri episcopi,
	xiiij	c prid	kl.	28	Polioti martyris.

Pro aureo numero nigro: aduerte ꝙ vbicūqȝ occurrerit aureus numerus: siue in ianuario: siue in februario, sequenti prima dñica .lxx. fiet. Si cadit in lucem domini: suppone sequentem.

KL Martius habet dies. xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.

Aureus numerus.					
iij	d	Martij		1	Albini epi ꝛ cõfes. semid. Herculani epi,
	e	vj	no.	2	Basilici martyris, ꝛ mar.de perusio.
xj	f	v	no.	3	Maximi martyris,
	g	iiij	no.	4	Bassi, Lucij papę ꝛ m̃. Nõgento.m̃.Ro.
xix	A	iij	no.	5	Foce martyris,
viij	b	prid	no.	6	Victoris, ꝛ victorini martyrum,
	c	Nonis.		7	Thomę de agno cõf. 260. nõ trãs. Perpe
xvj	d	viij	id.	8	Apollonij mar. (tuę ꝛ feli.v̄.ꝛ m̃. orõ. 176
[illegible]	e	vij	id.	9	Sanctorum quadraginta mar. orõ. 176
	f	vj	id.	10	Ugi archiepiscopi. Dorothei abbatis,
xiij	g	v	id.	11	Quadraginta milliũ m̃. Claues paschę.
ij	A	iiij	id.	12	Gregorij papę ꝛ cõfes. du.mi.mis. 176
	b	iij	id.	13	Donati, Macedonij mar. Eufrasię virgi.
x	c	prid	id.	14	Simonis episcopi,
	d	Idibus.		15	Longini marty. Aequa crucis festum dat
xviij	e	xvij	kl.	16	Aprilis, tempora martis, ꝛ idus.
vij	f	xvj	kl.	17	Patricij epi, ꝛ confessoris,
	g	xv	kl.	18	Anselmi epi, ꝛ confesso. Sol in ariete.
xv	A	xiiij	kl.	19	Joseph cõf. spõsi beatę vgi. marię. du.ma.
iiij	b	xiij	kl.	20	Joachim patris virgi. gloriosę. mis. 186
	c	xij	kl.	21	Bñdicti abba. d.mi.mi. 260. Equinoctiũ.
xij	d	xj	kl.	22	Post festũ sci bñdicti vbicũq3 luna. xiiij. ve
j	e	x	kl.	23	nerit: ibi in dñica prima resurre. dñi cele.
	f	ix	kl.	24	Archangeli gabrielis, missa. 261
ix	g	viij	kl.	25	Annunciatio b. marię virgi. d.ma. mis. 177
	A	vij	kl.	26	Montani martyris, Quirini marty.
xvij	b	vj	kl.	27	Joannis eremitę,
vj	c	v	kl.	28	Prisci, malchi, ꝛ Alexãdri m̃. Dorothei m̃.
	d	iiij	kl.	29	Pastoris, ꝛ Victorini martyrum,
xiiij	e	iij	kl.	30	Secũdoli mar. Dõnini mar. Reguli cõfe.
iij	f	prid	kl.	31	Balbinę virginis. Secundi marty.

¶ Pro aureo numero nigro: aduerte q̄ vbicũq3 occurrerit Au.nu. siue in martio, siue in aprili, sequenti prima dñica pascha dñi celebratur. Si cadit in lucem dñi, suppone sequentem.

KL Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.xj. Dies vero.xiij.

Aureus numerus.

15		g	Aprilis.	1	Theodore virgirginis.
4	xj	A	iiij no.	2	Marie egyptiace.
		b	iij no.	3	Pancratij martyris.
12	xix	c	prid. no.	4	Isidori episcopi.
1	viij	d	Nonis.	5	Uincentij cõfessoris: ordinis predicatorum. Archangeli Raphaelis. 261. (160. 261.
	xvj	e	viij id.	6	Celestini pape.
9	v	f	vij id.	7	Alexandrini martyris.
		g	vj id.	8	Dionysij episcopi.
17	xiij	A	v id.	9	Trãslatio sctẽ monice vidue mris sci augustini de hostia tyberina ad urbẽ ro. du. m.
6	ij	b	iiij id.	10	Apollonij presbyteri.
		c	iij id.	11	Eustorgij presbyteri.
14	x	d	prid. id.	12	Zeni episcopi veronensis.
3		e	Idibus.	13	Ermegelidi regis.
	xviij	f	xviij kl.	14	Mart. Tibur. & vale. & maxi. m. mis. 178.
11	vij	g	xvij kl.	15	Quirici episcopi.
		A	xvj kl.	16	Isidori martyris.
19	xv	b	xv kl.	17	Aniceti pape & martyris. Sol in tauro.
8	iiij	c	xiiij kl.	18	Prefecti presbyteri.
		d	xiij kl.	19	Crescentij confessoris.
	xij	e	xij kl.	20	Leonis pape.
		f	xj kl.	21	Symeonis episcopi.
		g	x kl.	22	Sotheris & gaij pape & marty.
	ix	A	ix kl.	23	Georgij martyris: no transfer. Mis. 178.
		b	viij kl.	24	Extrema pasche docet tua passio marce.
	xvij	c	vij kl.	25	Marci euãge. d. mi. mis. 178. Letanie ma.
	vj	d	vj kl.	26	Cleti pape & mar. Marcellini pp & mar.
		e	v kl.	27	Anastasij pape.
	xiiij	f	iiij kl.	28	Uitalis martyris. Missa. 178.
	iij	g	iij kl.	29	Petri mar. or. pdi. nõ trãsfer. claues pen.
		A	prid. kl.	30	Marentie vidue mris scti vigilij epi & m.

KL Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.ix. Dies vero.xv.

Aureus numerus				
xj	b	Maij.	1	Philippi & iacobi apſtoꝝ.d.m.miſ.178.Et (gratę viduę.
	c vj	no.	2	Antonini florẽn.archiepi & cõf.261.Atha. epi,& cõf.Frãciſci de paula.262.miſ.263.
xix	d v	no.	3	Inuẽtio.ſ.crucis.d.m.miſ.179.& alexã.&c.
viij	e iiij	no.	4	Monicę mřis aug.mi.262.iacobi m.& flo.
	f iij	no.	5	Cõuer.ſ.aug.epi & cõf. offo.263.got.e.&c.
xvj	g prid	no.	6	Ioannis ante portã latinã. d.mi.miſ.180.
v	A	Nonis.	7	Cleti papę & martyris,
	b viij	id.	8	Apparitio.ſ.michaelis archã. ſe.miſ.180.
xiij	c vij	id.	9	Gregorij theologi,
ij	d vj	id.	10	Gordiani,& epimac.m.miſ.180.& ſci Iob.
	e v	id.	11	Mamerti epiſcopi,
x	f iiij	id.	12	Nerei & achilei,atq; pancratij.miſ.180.
	g iij	id.	13	Theodorę virginis,
xviij	A prid	id.	14	Bonifacij martyris,
vij	b	Idibus.	15	Iſidori martyris,
	c xvij	kl.	16	Iunij. Ubaldi epi,& cõfeſſo. ſemidu.181.
xv	d xvj	kl.	17	Trãſla.ſ.bernardini or.mi. d.mi.miſ.181.
iiij	e xv	kl.	18	Felicis epiſcopi,& marty. Sol in gemini.
	f xiiij	kl.	19	Potẽtianę v.miſ.181.Petri celeſti.cõfeſ.
xij	g xiij	kl.	20	Bernardini confeſſo.du.ma.miſſa.181.
j	A xij	kl.	21	Helenę matris Conſtantini imperatoris,
	b xj	kl.	22	Iulię martyris,
ix	c x	kl.	23	Deſiderij epiſcopi,
	d ix	kl.	24	Seruuli martyris,
xvij	e viij	kl.	25	Urbani pp̃ & m.miſ.181.Zenobij archiepi florenti.264.Trãſla.ſci Frãciſci,miſ.264.
vj	f vij	kl.	26	Eleutherij papę & martyris,
	g vj	kl.	27	Octa.ſ.bernardini.ſemi.Ioãnis pp̃,& m.
xiiij	A v	kl.	28	Germani epiſcopi,
iij	b iiij	kl.	29	Siſinnij,alexandri,& martyrij martyrum,
	c iij	kl.	30	Felicis papę & martyris,
xj	d prid	kl.	31	Petronillę v.cãcij,cãciani,& cãcianillę m.

Iunius

KL Junius habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. viij. Dies vero. xvj.

Aureus numerus.

	e	Junij.		1	Secundi martyris.
xix	f	iiij	no.	2	Marcellini, petri, ⁊ erasmi mar. mis. 182.
viij	g	iij	no.	3	Pergemini ⁊ valeriani martyrum.
xvj	A	prid.	no.	4	Quirini episcopi.
v	b	Nonis.		5	Canonizatio sancti nicolai de tolentino.
	c	viij	id.	6	Philippi diaconi.
xiij	d	vij	id.	7	Pauli episcopi constantinopolitani.
ij	e	vj	id.	8	Medardi episcopi.
	f	v	id.	9	Primi, ⁊ feliciani martyrum. missa. 182.
x	g	iiij	id.	10	Getulij martyris.
	A	iij	id.	11	Barnabe apostoli. du. mi. oro. 182.
xviij	b	prid.	id.	12	Basilidis, cyrini, nabo. ⁊ na. mar. mis. 183.
vij	c	Idibus.		13	Antonij de padua cōfes. du. ma. mis. 183.
	d	xviij	kl.	14	Julij. Elisei prophete.
xv	e	xvij	kl.	15	Uiti, ⁊ modesti atq; crescentie du. oro. 183.
iiij	f	xvj	kl.	16	Diogenis martyris.
	g	xv	kl.	17	Auiti presby. ⁊ confesso. Sol in cancro.
xij	A	xiiij	kl.	18	Marci, ⁊ marcellini marty. missa. 184.
j	b	xiij	kl.	19	Geruasij ⁊ prothasij marty. missa. 184.
	c	xij	kl.	20	Syluerij pape ⁊ marty. Octaua sancti antonij. semiduplex.
ix	d	xj	kl.	21	Leufredi.
	e	x	kl.	22	Paulini episcopi, ⁊ confessoris. Decem millium crucifixorum. 264.
xvij	f	ix	kl.	23	Joannis presbyteri. Uigilia. mis. 184.
vj	g	viij	kl.	24	Natiuitas. s. Joannis bap. du. ma. mis. 185.
	A	vij	kl.	25	Apparitio sancti marci euangeliste.
xiiij	b	vj	kl.	26	Joannis, ⁊ pauli mar. missa. 186. Uigilij episcopi ⁊ marty.
iij	c	v	kl.	27	Sosti martyris.
	d	iiij	kl.	28	Leonis pape ⁊ cōfesso. nō trāsfer. oro. 186. Uigilia, missa. 186.
	e	iij	kl.	29	Petri ⁊ pauli apostolorū. du. ma. mis. 187.
xj	f	prid.	kl.	30	Cōmemoratio pauli apli. du. m. mis. 187.

KL Julius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. ix. Dies vero. xv.

Aureus numerus.				
xix	g	Julij.	1	Octa. scti ioan. bap. semi. Martialis apli.
viij	A	vj	no. 2	Visita. beate marie. du. ma. mis. 188. & 264. Processi & martiniani. mis. 189. Bonauenture ordinis minorum. 265.
	b	v	no. 3	Gregorij episcopi,
xvj	c	iiij	no. 4	Udalrici episcopi,
v	d	iij	no. 5	Domitij martyris,
	e	prid	no. 6	Octa. aplorum petri, & pauli. du. mi. mis. 189.
xiij	f	Nonis	7	Pantemij confessoris,
ij	g	viij	id. 8	Procopij martyris,
	A	vij	id. 9	Octaua visitationis beate marie. du. mi.
x	b	vj	id. 10	Septez fratrum mar. Rufi, & scde. mis. 189.
	c	v	id. 11	Pij pape & mar. Et ioannis epi, & marty.
xviij	d	iiij	id. 12	Naboris, & felicis m. oro. 190. Hermacore & Fortunati m.
vij	e	iij	id. 13	Anacleti pape & mar.
	f	prid	id. 14	Eraclei episcopi, Dies caniculares,
xv	g	Idibus,	15	Quirici, & Julite martyrum,
iiij	A	xvij	kl. 16	Augusti. Eustachij episcopi,
	b	xvj	kl. 17	Alexij confessoris, Marine virginis, 265.
xij	c	xv	kl. 18	Siphorose cum, vij. filijs m. 265. Sol in leo.
j	d	xiiij	kl. 19	Arsenij eremite,
	e	xiij	kl. 20	Margarite virginis & martyris, 265.
ix	f	xij	kl. 21	Praxedis virginis, Missa. 190.
	g	xj	kl. 22	Marie magdalene: semi. missa. 190.
xvij	A	x	kl. 23	Apollinaris episcopi & mar. missa. 191.
vj	b	ix	kl. 24	Christine virginis & marty. 265. Vigilia.
	c	viij	kl. 25	Iaco. apli. d. mi. oro. 191. xpophori m. 265.
xiiij	d	vij	kl. 26	Scte anne. d. ma. mi. 191. Pastoris p. & conf.
iij	e	vj	kl. 27	Pantaleonis martyris,
	f	v	kl. 28	Nazarij, celsi, victoris & inoce. m. oro. 192.
xj	g	iiij	kl. 29	Felicis & so. m. or. 192. Marthe v. no tral.
	A	iij	kl. 30	Abdon & sennen mar. mis. 193. oro. 197.
xix	b	prid	kl. 31	Fantini confessoris.

Augustus

KL Augustus habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xi. Dies vero. xiij.

Aureus numerus					
viij	c	Augusti		1	Pe.ad vi.o.mi.mis. 193. Et.s.ma. oi. 193.
xvj	d	iiij	no.	2	Festū porti.o.ma. Step.pp ⁊ m̄. mi. 193.
v	e	iij	no.	3	Inuētio scti step.pt. nō trāl. 194. mis. 193.
	f	prid	no.	4	Iustini presbyteri ⁊ martyri.
xiij	g	Nonis.		5	Scte ma.ad ni. o.m̄. 266. mi. 266. Et sancti Dominici cōfesso. nō transf. oro. 194.
ij	A	viij	id.	6	Transfi. dni.o.ma.mis. 195. Sixti felicis. ⁊
	b	vij	id.	7	Donati epi ⁊ m̄. mis. 195. (aga.m̄. mi. 195.
x	c	vj	id.	8	Cyriaci,largi ⁊ smaragdi mar. missa. 195.
	d	v	id.	9	Romani marty. Uigilia.missa. 196.
xviij	e	iiij	id.	10	Laurētij m̄.o.m.mis. 196. Et besterie virg.
vij	f	iij	id.	11	Tyburtij,⁊ susanne mar. oro. 197.
	g	prid	id.	12	Clare v. o.ma.oi. 197. (ciani epi. mis. 297.
xv	A	Idibus.		13	Hippo.⁊ so.eius m̄. mi. 197. Et sci simpli-
iiij	b	xix	kl.	14	Sepcti. Eusebij pl. oi. 197. Ui.mis. 197.
	c	xviij	kl.	15	Assumptio beate virgi. o.ma.missa. 198.
xij	d	xvij	kl.	16	Rochi confessoris. missa. 267.
j	e	xvj	kl.	17	Octa.sci laurētij. mis. 198. Et piecti mart.
	f	xv	kl.	18	Agapiti marty. mis 199. Sol in virgine.
ix	g	xiiij	kl.	19	Ludouici epi,⁊ cōfesso. o.mi.ma.missa. 266.
	A	xiij	kl.	20	Bernardini abbatis,
xvij	b	xij	kl.	21	Anastasij martyris,
vj	c	xj	kl.	22	Octa.assump. o.mi. Et.s.timothei ⁊ hip-
	d	x	kl.	23	polyti ⁊ sympho.mar. mis. 199. Uigilia.
xiiij	e	ix	kl.	24	Bartholomei apostoli.o.mi.missa. 199.
iij	f	viij	kl.	25	Ludouici regis francie cōfes. missa. 266.
	g	vij	kl.	26	Zephyrini pape ⁊ m̄. Et alexā.marty. Et
xj	A	vj	kl.	27	Marni episcopi. (octa.scti ludouici epi.
xix	b	v	kl.	28	Aug.epi ⁊ cōf.o.mi.mi. 199. Her.m̄. 200.
	c	iiij	kl.	29	Decolla.ioā.bap.semi.mi. 200. Sabine
viij	d	iij	kl.	30	Felicis ⁊ ada.m̄. mi. 201. (mar. oro. 201.
	e	prid	kl.	31	Felicis presbyteri,⁊ confessoris.

KL September habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xij. Dies vero. xij.

Aureus numerus.

xv	f	Septē.	1	Duodeciʒ frūm m̄. oīo. 201. Egidij abba.
v	g	iiij no.	2	Antonij martyris.
	A	iij no.	3	Eupbemie,dorotbee,tecle,ꝛ eras. vir. ꝛ m̄.
xij	b	pridͦ no.	4	Moysi prophete. Octa. sancti augustini.
ij	c	Nonis	5	Victorini martyris.
	d	viij id.	6	Zacharie prophete.
x	e	vij id.	7	Regine virginis ꝛ martyris.
	f	vj id.	8	Natiui.b.ma.v.d.m. mis. 201. Adriani m̄.
xviij	g	v id.	9	Gorgonij martyris. missa. 202.
vij	A	iiij id.	10	Nicolai de tolentino confes. missa. 269.
	b	iij id.	11	Proti ꝛ hyacintbi martyrū. missa. 202.
xv	c	pridͦ id.	12	Syri confessoris.
iiij	d	Idibus	13	Philippi episcopi.
	e	xviij kl.	14	Octob. Exalta.s.cru. d.mi.mis. 203. Cornelij ꝛ Cypriani marty. oratio. 203.
xij	f	xvij kl.	15	Octa.na.marie. semi. Nico.m̄. mis. 203.
j	g	xvj kl.	16	Eupbemie,lucie,ꝛ geminiani m̄. oīo. 202
	A	xv kl.	17	Festū stigmatū btī frācisci. d.ma.mis. 270. Octaua sancti nicolai.
ix	b	xiiij kl.	18	Victoris,ꝛ corone marty. Sol in libra.
	c	xiij kl.	19	Mariani confessoris.
xvij	d	xij kl.	20	Eustathij ꝛ so.eius. nō trās. Vig. mis. 204.
vj	e	xj kl.	21	Matthei apli ꝛ euange. dup. mi. mis. 204.
	f	x kl.	22	Mauritij ꝛ so.eius. oīo. 204. Equinoctiū.
xiiij	g	ix kl.	23	Lini pape,ꝛ martyris.
iij	A	viij kl.	24	Germani abbatis.
	b	vij kl.	25	Lupi episcopi ꝛ confessoris.
xj	c	vj kl.	26	Cypriani,ꝛ iustine martyrum. oīo. 204.
xix	d	v kl.	27	Elzearij cōfesso. nō trās. Cosme ꝛ damiani mar. mis. 205.
	e	iiij kl.	28	Exuperij epī.
viij	f	iij kl.	29	Dedica.basi.arcbā.micba.d.mi. mis. 205.
	g	pridͦ kl.	30	Hierony.cōfes.ꝛ doctoris.d.mi.oīo. 206.

October

KL October habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.xiij. Dies vero.xj.

Aureus numerus.

xvj	A	Octob.		i	Remigij episcopi,⁊ confessoris,
v	b	vj	no.	2	Translatio sancte clarę,
xiij	c	v	no.	3	Candidi martyris,
ij	d	iiij	no.	4	Fracisci cofes. funda. or.mi.o.ma.mis. 206.
	e	iij	no.	5	Placidi ⁊ sociorum marty.
x	f	pud.	no.	6	Magni episcopi,⁊ confessoris,
	g	Nonis.		7	Sergij,bacchi,ma.⁊ apu,m. oro. 207.mar
viij	A	viij	id.	8	Symeonis. Ceci papę ⁊ cofes. oro. 207.
vii	b	vij	id.	9	Dionysij,rustici,⁊ eleutherij mar. oro. 207.
	c	vj	id.	10	Cerbonij episcopi,⁊ confessoris,
xv	d	v	id.	11	Octa.bti fran. ou.ma. Trasla.beati augu. ex hipponia ad sardi. oratio. 268.
iiij	e	iiij	id.	12	Eustathij presbyteri,
	f	iij	id.	13	Venantij abbatis,
xij	g	pud.	id.	14	Calisti papę ⁊ martyris, missa. 207.
i	A	Idibus.		15	Antiochi episcopi,
	b	xvij	kl.	16	Nouembris. Galli abbatis,
ix	c	xvj	kl.	17	Florentij episcopi,
	d	xv	kl.	18	Lucę euangelistę,ou.mi.oratio 208.
xvij	e	xiiij	kl.	19	Pelagię virginis, Sol in scorpione.
vi	f	xiij	kl.	20	Maximi martyris,
	g	xij	kl.	21	Undecim millium virginum. no trasl. 271. My
xiiij	A	xj	kl.	22	Macarij episcopi. Clarionis abbatis.
iij	b	x	kl.	23	Theodori presbyteri;
	c	ix	kl.	24	Fortunati,⁊ sociorum marty.
xj	d	viij	kl.	25	Chrysanti ⁊ darię marty. oratio. 208.
xix	e	vij	kl.	26	Euaristi papę ⁊ marty.. Demetrij marty.
	f	vj	kl.	27	Iuonis cofes. no trasfer. Vigilia.mis. 208.
viij	g	v	kl.	28	Simonis ⁊ Iude apostolorum,ou,mi.mis. 208.
	A	iiij	kl.	29	Zenobij presbyteri,
xvj	b	iij	kl.	30	Bernardi episcopi,
v	c	prid.	kl.	31	Quintini mar. Vigilia omnium scorum.mis. 208.

KL Nouember habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xv. Dies vero. ix.

Aureus numerus.

	d	Nouēb.		1	Festiuitatis oiuʒ sctōꝝ.du.mi.miſ. 209. Et sancti Cęsarij marty. Oro. 210.
xiij	e	iiij	no.	2	Cōmemo.oiuʒ fideliū defūctorū. miſ. 210.
ij	f	iij	no.	3	Ylarionis episcopi, Iusti marty.
	g	prid	no.	4	Vitalis, ⁊ agricolę martyrum,
x	A	Nonis.		5	Zacharię patris Ioannis baptistę,
	b	viij	id.	6	Leonardi confessoris, 271.
xviij	c	vij	id.	7	Prosdocimi episcopi, ⁊ confesso.
vij	d	vj	id.	8	Octa.omniuʒ sctōꝝ.du.mi. Sctō.iiij.co. miſ. 210. Et transla.beati ludo.episcopi.
	e	v	id.	9	Dedi.basi.sal.d.ma. Et theo.m̄.ori. 210.
xv	f	iiij	id.	10	Tryphonis, respicij, ⁊ nymphę martyrum,
iiij	g	iij	id.	11	Martini epi ⁊ cōf. semi.mi. 211. Et sci mē
	A	prid	id.	12	Martini papę ⁊ mar. ¶nę mar. oro. 211.
xij	b	Idibus.		13	Bricij epi ⁊ cōfes. Et scti homoboni cōfes.
j	c	xviij	kl.	14	Decembris. Ioannis episcopi,
	d	xvij	kl.	15	Felicis episcopi ⁊ martyris,
ix	e	xvj	kl.	16	Eucharij episcopi,
	f	xv	kl.	17	Aniani epi ⁊ confesso. Sol in sagittario.
xvij	g	xiiij	kl.	18	Dedi.basilicarū pe. ⁊ pau.d.ma.miſ. 210.
vj	A	xiij	kl.	19	Pōtiani pp, ⁊ m̄. Elisabeth vi.se.oro. 211.
	b	xij	kl.	20	Stephani confessoris,
xiiij	c	xj	kl.	21	Presēta.marię vir.d.ma. 211. Mauri m̄.
iij	d	x	kl.	22	Cecilię virginis ⁊ mar. Missa. 211.
	e	ix	kl.	23	Clemētis pp ⁊ m̄. nō trāſ.miſ. 212. Et feli-
xj	f	viij	kl.	24	Chrysogoni m̄. oro. 212. ¶citatis, oro. 212.
xix	g	vij	kl.	25	Catherinę vg. ⁊ m̄.semi.⁊solē.ge.miſ. 212.
	A	vj	kl.	26	Petri alexandri episcopi ⁊ marty.
viij	b	v	kl.	27	Iacobi intercisi martyris,
	c	iiij	kl.	28	Prosperi episcopi,
xvj	d	iij	kl.	29	Saturnini mar. oro. 165. Vigil.miſ. 165.
v	e	prid	kl.	30	Andreę apostoli, dup.an.missa. 165.

December

KL December habet dies. xxx. Luna, xxix. Nox habet horas. xvj. Dies vero. viij.

Aureus numerus.					
xiij	f		Decēb.	1	Albini mar. Eligij epi ꝛ cōfe. Ansani mar.
ij	g	iiij	no.	2	Bibianę virgi. ꝛ mar. Aniani epi ꝛ cōfesso.
	A	iij	no.	3	Cādidę virgi. Petri chrysologi epi ꝛ cōf.
x	b	prid	no.	4	Barbarę virginis, ꝛ martyris, 257
	c		Nonis.	5	Sabbę abbatis. Et bassi epi, ꝛ martyris,
xviij	d	viij	id.	6	Nicolai epi ꝛ cōf. semi. ꝛ sole. gnalr. or. 166
vij	e	vij	id.	7	Ambrosij epi ꝛ cōfesso. du. ma. missa. 166
	f	vj	id.	8	Conceptio beatę ma. virgi. d. ma. mis. 167
xv	g	v	id.	9	Syri episcopi, ꝛ martyris,
iiij	A	iiij	id.	10	Melchiadis papę ꝛ martyris,
	b	iij	id.	11	Damasi papę ꝛ confessoris. oro. 167
xij	c	prid	id.	12	Pauli episcopi, ꝛ confessoris,
j	d		Idibus.	13	Lucię v. ꝛ m. semi. solēne gnaliter. mis. 167
	e	xix	kl.	14	Januarij. Nicasij episcopi, ꝛ marty.
ix	f	xviij	kl.	15	Octaua cōceptionis beatę virgi. du. mi.
	g	xvij	kl.	16	Melerij episcopi, Sol in capricorno.
xvij	A	xvj	kl.	17	Gratiani episcopi, Lazari resuscitati epi.
vj	b	xv	kl.	18	Antonillę virginis,
	c	xiiij	kl.	19	Clemētis psl. Grego. epi ꝛ cōf. Solstitiū.
xiiij	d	xiij	kl.	20	Julij martyris. Vigilia.
iij	e	xij	kl.	21	Thomę apostoli, du. mi. missa. 168
	f	xj	kl.	22	Theodosię virginis,
xj	g	x	kl.	23	Seruuli cōfesso. Victorię virgi. ꝛ marty.
xix	A	ix	kl.	24	Luciani. Gregorij psby. ꝛ m. Vigi. mis. 8.
	b	viij	kl.	25	Natiuitatis dni nostri Jesu christi du. ma. tres, mis. 9. Anastasię marty. 168
viij	c	vij	kl.	26	Stephani protomarty. du. ma. mis. 11.
	d	vj	kl.	27	Joannis apli ꝛ euāgelistę, du. ma. mis. 12.
xvj	e	v	kl.	28	Sanctorū innocētū martyrū semi. mis. 12.
v	f	iiij	kl.	29	Thomę archiepi ꝛ mar. nō transfertur. 13.
	g	iij	kl.	30	Sabini epi ꝛ mar. Liberalis epi, ꝛ marty.
xiij	A	prid	kl.	31	Syluestri papę ꝛ cōf. semi. mis. 15. Columbę virginis ꝛ martyris.

¶ Tabula dominicarum.

¶ Tabula pro feſtiuitatibus ſanctorum ſecũdũ ordinem menſium.

Januarius.

Februarius.

Martius.

Aprilis.

Maius.

Junius.

Julius.

Auguſtus.

Inuentio

Tabula sanctorum

¶ Finis tabule.

INRI
matio
fecit

¶ Incipit ordo missalis secundum consuetudinem Romane ecclesie. ¶ Dñica.j. de aduentu. Statio ad sanctam Mariam maiorem ad missam. Introitus.

Ad te leuaui animam meam deus meus in te cõfido, non erubescam: neq3 irrideãt me inimici mei: etenim vniuersi, qui te expectant, non cõfundentur. ps. Uias tuas dñe demonstra mihi: et semitas tuas edoce me. Sequitur immediate, ℣. Gloria patri. et Sicut erat in. Quo finito repetit. Introitus. Ad te leuaui. Et iste modus repetendi introitum seruatur per totum annum, tam cum dicitur, Gloria patri, et filio. q3 cũ nõ dicit. post introitum: etiã in festis duplicibus, Oro.

Excita, q̃s domine, potentiam tuam, et veni: vt ab imminẽtibus peccatorũ nr̃orum periculis, te mereamur protegẽte eripi: te liberãte saluari. Qui vi. Ab hac die vsq3 ad vigil. natiui. dñi post orationem diei dicit oõ de sctã maria, secret.

Deus, qui de beate Marie virginis vtero, verbũ tuũ angelo nunciante, carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundẽ. Tertia oõ dicit cõtra persecutores ecclesie.

Ecclesie tue, q̃s domine, preces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus, et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. p do. Uel pro

papa. Deus oium fideliu. Regre in dñica proxime sequenti: infra hebdoam: si fuerit festu: prima oratio de festo: scda de dñica: et tertia de scta maria. Lectio epistole beati pauli apli ad Romanos. Ca. 13.

Fratres: Scientes, quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc aut propior est nostra salus: quam cum credidimus. Nox precessit: dies aut appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum: et induamur arma lucis sic, vt in die honeste ambulemus. Non in comessationibus, et ebrietatibus: no in cubilibus, et impudicitijs: no in contetione, et emulatione: sed induimini dnm iesum xpm. Grad. Uniuersi, q te expectant: non confundentur dne. ℣. Uias tuas dne, notas fac mihi, et semitas tuas edoce me. Alla. ℣. Ostede nobis dne misericordiam tuam: et salutare tuu da nobis. Sequetia scti euan. scdm Lucam. Ca. 21.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Erunt signa in sole, et luna: et stellis: et in terris pressura gentiu, pre cofusione sonitus maris, et fluctuu: arescetibus hoibus, pre timore, et expectatione: q superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celoru mouebunt. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube: cu potestate magna: et maiestate. His aut fieri incipietibus, respicite, et leuate capita vra: qm appropinquat redeptio vra. Et dixit illis similitudinem. Uidete ficulneam, et oes arbores: cum producunt iam ex se fructu: scitis, qm prope est estas. Ita et vos: cu videritis hec fieri: scitote, qm prope est regnu dei. Amen dico vobis: quia no preteribit generatio hec: donec omnia fiant. Celum, et terra transibunt: verba aute mea no transibunt. Offerto. Ad te leuaui animam meam: deus meus in te cofido, no erubescam: neqz irrideant me inimici mei: etenim vniuersi, qui te expectant, no cofundent. Secr.

Hec sacra nos dne potenti virtute mudatos: ad suu faciat puriores venire principiu. Per do. Pro. s. maria. secreta.

In metibus nostris, qs dne, vere fidei sacra confirma: vt qui coceptu de virgine deu verum, et hominem cofitemur: per eiusdem salutifere resurrectionis potentiam, ad eternam mereamur peruenire letitiam. Per eu. Cotra persecu. ecclesie. Secre.

Protege nos dne tuis mysterijs seruietes: vt diuinis reb9 inheretes: et corpe tibi famulemur, et mete. Per do. Coio. Dns dabit benignitatem: et terra nra dabit fructu suum. Postcoio.

Suscipiamus dne misericordiam

iã tuã in medio tẽpli tui, vt repa
ationis nr̃e ventura solẽnia: con
ruis honoribus p̃cedamus. per.
Pro sancta maria, postcõio.
Gratiam tuã, q̃s dñe, menti
bus nr̃is infunde, vt, qui an
elo nunciãte christi filij tui incar
ationẽ cognouimus: p passionẽ
ius, & crucem, ad resurrectionis
loriam perducamur. Per eun.
Cõtra p̃secu. ecclesie, postcõ.
Quesumus dñe deus nr̃: vt,
quos diuina tribuisti parti
patione gaudere: humanis non
nas subiacere periculis. Per.
Notandum q̃ a prima dñica
e aduentu: vsq̃ post festum pu
ificationis sancte marie, & a lxx.
sq̃ post octa. pente. nõ dicimus
nissam cõuentualem in die lune
o mortuis: neq̃ de cruce feria
j. neq̃ de sãcta maria in die sab
ati: sed, si sunt plures sacerdo
s in loco: plane possunt dicere,
el cantare, quamcunq̃ missam
oluerint. Dñi. ij. in aduen.
tatio ad sanctã crucẽ. Intro.
Populus sion,
ecce dominus
veniet ad saluãdas
gentes: & auditam fa
ciet dñs gloriam vo
cis sue in letitia cor
dis vestri. ps. Qui
gis israel intende, qui deducis,
lut ouẽ, ioseph. ℣. Gloria pa.
Excita domine cor Orõ.
dã nostra ad p̃parandas

vnigeniti tui vias, vt p eius aduen
tum purificatis tibi mentibus ser
uire mereamur. Qui tecũ. Pro
sancta Maria, Oratio.
Deus q de btẽ marie virgi
nis vtero, verbũ tuũ angelo nun
ciante carnẽ suscipere voluisti: p̃
sta supplicibus tuis: vt, q vere eã
genitricẽ dei credimus, eius apud
te intercessionibus adiuuemur.
Per eũdẽ. Pro papa, Oratio.
Deus omnium fideliũ pa
stor, & rector: famulũ tuũ,
N. quẽ pastorẽ ecclesie tue, p̃e
esse voluisti: propitius respice, da
ei quesumus verbo, & exemplo:
quibus p̃eest, proficere, vt ad vi
tam vna cũ grege sibi credito p
ueniat sempiternã. Per do. Uel
cõtra persecu. ecclesie. Ecclesie
tue. Require in dominica p̃ete
rita. Lectio epistole beati pauli
apostoli Ad Romanos. Ca. 15.
Fratres: Que
cunq̃ scripta
sunt: ad nostram do
ctrinam scripta sunt:
vt per patientiam, &
consolationem scri
pturarum spem ha
beamus. Deus autem patientie
& solatij: det vobis idipsum sape
re in alterutrum s̃m iesum christũ:
vt vnanimes, vno ore honorifice
tis deum, & patrem domini nostri
Jesu Christi. Propter quod su
scipite vos inuicem, sicut & Chri
stus suscepit nos in honorẽ dei.

Dico enim christum Iesum mini-
strũ fuisse circũcisionis, ꝑpter ve-
ritatẽ dei: ad cõfirmãdas promis-
siones patrũ. Gẽtes aũt sup mise
ricordia honorare deum: sicut scri-
ptum est. Propterea cõfitebor ti
bi in gentibus dñe: ⁊ nomini tuo
cantabo. Et iterũ dicit. Letamini
gẽtes cũ plebe eius. Et iterũ: Lau
date oẽs gẽtes dñm: ⁊ magnifica
te eũ oẽs ppli. Et rursus Esaias
ait. Erit radix iesse, ⁊ qui exurget
regere gẽtes: in eum gẽtes spera-
bunt: Deus aũt spei repleat vos
oi gaudio, ⁊ pace: in credendo, vt
abũdetis in spe, ⁊ virtute spũs sci.
Grad. Ex sion species decoris
eius: deus manifeste veniet. ℣.
Cõgregate illi sctõs eius: q ordi-
nauerũt testamẽtũ eius sup sacri-
ficia. Alleluia. ℣. Letatus sum
in his, q̃ dicta sunt mihi: in domũ
domini ibimus. Sequẽtia sancti
euãgelii ẽm Mattheũ. Ca. xi.
In illo tpe: Cũ
audisset ioãnes
in vinculis opa chri:
mittẽs duos ex disci
pulis suis, ait illi. Tu
es, qui venturus es,
an aliũ expectam?
Et respõdens iesus ait illis. Eũ
tes renũciate ioanni, q̃ audistis, ⁊
vidistis. Ceci vidẽt, claudi ambu
lant, leprosi mundantur, surdi au-
diũt, mortui resurgunt, pauperes
euãgelizantur. Et beatus est, qui
nõ fuerit scãdalizatus in me. Illis
autẽ abeũtibus: cepit Iesus di-
cere ad turbas de ioãne. Quid exi-
stis in desertum videre? Arundi-
nem vẽto agitatã? Sed quid exi
stis videre? Hominem mollibus
vestitum? Ecce, qui mollibus ve-
stiunt, in domibus regũ sũt. Sed
qd existis videre? Prophetam?
Etiam dico vobis: ⁊ plusq̃ ꝓphe
tã. Hic est enim, de quo scriptum
est. Ecce ego mitto angelũ meum
ante faciẽ tuã: qui ꝑparabit viam
tuã ante te. Offerto. Deus tu cõ
uersus viuificabis nos: ⁊ plebs
tua letabitur in te: ostende nobis
domine misericordiam tuam: ⁊ sa
lutare tuum da nobis. Secreta.
Placare, q̃s dñe, humilitatis
nostre precibus, ⁊ hostiis:
⁊ vbi nulla suppetũt suffragia me
ritorũ: tuis nobis succurre psidiis.
Per. Pro sctã maria, Secreta.
In mẽtibus nostris, q̃s dñe,
vere fidei sacra confirma,
vt, qui cõceptũ de virgine deũ ve
rũ, ⁊ hominem cõfitemur: p eiusdẽ
salutifere resurrectionis potẽtiam
ad eternam mereamur puenire le
titiã. per eũ. Pro papa, Secre.
Oblatis, q̃s dñe, placare mu
neribus, ⁊ famulum tuum
N. quem pastorem ecclesie tue
preesse voluisti, assidua protectio
ne guberna. Per dñm no. Cõio.
Hierusalem surge, ⁊ sta in excel-
so, ⁊ vide iocũditatem, que veniet
tibi a deo tuo. Postcõio.
Repleti cibo spũalis alimo-
nie:

nie: supplices te dñe deprecamur: vt huius participatione mysterij: doceas nos terrena despicere: et amare celestia. Per dominũ no.

Pro.s. ma. Postcõmuni. Gratiam tuam, q̃sumus do- mine, mẽtibus nostris infunde: vt, qui angelo nũciãte xpi filij tui in- carnationẽ cognouimus, p passio nem eius, et crucẽ, ad resurrectio- nis gloriã perducamur. Per eun dem dñm. Pro papa, Postcõi. Haec nos, q̃s dñe, diuini sacri pceptio ptegat, et famulum tuũ, N. quẽ pastorẽ ecclesie tue p esse voluisti, vna cum cõmisso sibi grege saluet semp, et muniat. per.

Dñica.iij.in aduẽtu. Statio ad.s. petrum. Introi. Gaudete in do mino semp, ite rũdico gaudete: mo destia vestra nota sit omnibus hominib⁹, dñs prope est: nihil soliciti sitis: sed in omni orõne pe- tiones vestre innotescant apud deum. ps. Et pax dei, que exupe rat omnem sensum: custodiat cor da vestra, et intelligentias vestras. V. Gloria patri. Oratio. Aurem tuã, q̃s dñe, precib⁹ nostris accõmoda: et mentis no- stre tenebras gratia tue visitatio- nis illustra. Qui viuis et regnas. Pro sancta maria, Oratio. Deus, q de bte marie virgi nis vtero, verbũ tuũ ãgelo nũciante, carnẽ suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt qui ve- re eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus ad- iuuemur. Per eundem do. Cõ- tra persecutores ecclesie, Oratio. Ecclesie tue, q̃s dñe, preces placatus admitte, vt destru ctis aduersitatibus, et erroribus v- niuersis, secura tibi seruiat liberta te. Per do. Uel pro papa. Deus omnium fideliũ. Require in dñi ca preterita. Lectio epistole bti pau li apostoli ad philippen. Ca. 4.

Frẽs gaudete in dño semp: iterum dico gaudete. Modestia vr̃a nota sit oibus hoibus: dñs enĩ ppe est. Nihil so liciti sitis: sed i oi orõ ne, et obsecratione cũ grãz actiõe petitiões vr̃e inotescãt apud deũ. Et pax dei, q̃ exuperat oẽm sen- sum, custodiat corda vestra, et intel- ligẽtias vr̃as: in xpo iesu dño nr̃o. Grad. Qui sedes dñe sup cheru bin, excita potẽtiã tuã, et veni. V. Qui regis israel intẽde: q deducis, velut ouẽ, ioseph. All'a. V. Ex- cita dñe potẽtiã tuã, et veni: vt sal- uos facias nos. Sequẽtia sancti euãgelij sm Joãnem. Ca. 1. In illo tpe: Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes, et le- uitas ad ioãnẽ: vt iterrogarẽt eũ: tu qs es? Et cõfessus est: et nõ ne- gauit. Et cõfessus est, q non sum

ego xps. Et interrogauerūt eū3. Quid ergo? Helias es tu? Et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et rīdit. Nō. Dixerunt ergo ei. Quis es: vt responsum demus his, qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto: dirigite viam dñi: sicut dixit Esaias ppheta. Et, q missi fuerant, erant ex phariseis. Et interrogauerūt eū, ꝛ dixerunt ei. Quid ergo baptizas: si tu nō es xps, neq3 Helias, neq3 ppheta? Rīdit eis Joānes dicēs. Ego baptizo in aqua: medius aūt vīm stetit: quē vos nescitis. Ipse est, qui post me vēturus est: q añ me fact9 est: cuius ego nō sum dignus: vt solua eius corrigiā calciamēti. Hec in bethania facta sunt trās iordanem: vbi erat ioannes baptizans. Offer. Bñdixisti dñe terrā tuā3. auertisti captiuitate3 iacob: remisisti iniqtatē plebis tuę. Secreta.

Deuotionis nrę tibi, qs dñe, hostia iugiter imolet: q ꝛ sacri pagat instituta mysterij: ꝛ salutare tuū in nobis mirabiliter operetur. per. Pro. s. ma. Secre.

In mentibus nostris, qs dñe, verę fidei sacra cōfirma: vt, qui cōceptū de virgine deū verū, ꝛ hominum cōfitemur, p eiusdem salutiferę resurrectionis potentiam: ad ęternam mereamur peruenire letitiam. Per eunde3 do. Cōtra psecu. eccl. Secre.

Protege nos dñe tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis rebus inhęrentes, ꝛ corpore tibi famulemur, ꝛ mente. per. Cōio. Dicite pusillanimes, cōfortamini: ꝛ nolite timere: ecce deus noster veniet, ꝛ saluabit nos. Postcōio.

Imploramus dñe clementiam tua3: vt hęc diuina subsidia a vitijs expiatos: ad festa ventura nos pręparent. Per dominū.

Pro sācta mari. postcōio.

Gratiam tuam, qs dñe, mentibus nostris infunde: vt, qui angelo nunciante: christi filij tui incarnationē cognouimus: per passionē eius, ꝛ crucē: ad resurrectionis gloriā pducamur. Per eū. Contra psecu. eccle. postcōio.

Quesumus dñe deus nr: vt, quos diuina tribuis participatiōe gaudere, humanis nō sinas subiacere periculis. per. ¶ Feria. iiij. quatuor tēporū aduentus. Statio ad. s. mariam maiorē. Introit.

Rorate celi desuper, ꝛ nubes pluant iustū: aperiatur terra, ꝛ germinet saluatorē. ps. Et iustitia oriatur simul: ego dñs creaui eu3. ℣. Gloria patri. Qñcunq3 vna prophetia, vel plures dñr ante epistola3, ad orationem cuiuslibet pphetię absolute dicit sacerdos. Oremus. Et diaconus si in diaconatus offō seruiat. Flectamus ge. ℟. Leua. alioquin ipse sacerdos

los dicit. Excepto ꝙ in sab. scō: d oronē post ꝓphetias. Habu odonosor. Et in vigil. pēte. ꝛ in ij. tpibus pēte. nō dī. Flectamus e. Excepto ēt ꝙ ad orōnē, q̄ ꝑ ime sequit post vltimam ꝓphe am dī. Dñs vobis. sine Flecta ius genu. quia orone finita: fiunt ebit cōme. Legunt aūt prophe e sine titu. his trib⁹ dieb⁹ tm̄. s. in arasceue, sabba. sctō, ꝛ sabba. vi ll. pēteco. O remus. Flectamus genua. R. Leua. Oratio.

P Resta q̄s ops deus: vt re ēptionis nr̄e ventura solēnitas p̄ntis nobis vite subsidia confe at, ꝛ eterne beatitudinis p̄mia rgiat. p. Lcō esaie ꝓphe. Ca. 2

I N dieb⁹ illis. Dixit Esaias ꝓpheta. Erit in nouissimis iebus p̄paratus mons domus ñi in vertice montiū: ꝛ eleuabit per colles, ꝛ fluent ad eum oēs ētes: ꝛ ibunt populi multi: ꝛ di :nt. Uenite, ascendamus ad mō ꝫ dñi, ꝛ ad domū dei iacob, ꝛ do :bit nos vias suas: ꝛ ambulabi ius in semitis eius: qꝛ de sion exi it lex: ꝛ verbū dñi de hierusalē: iudicabit gentes, ꝛ arguet popu os multos. ꝛ conflabunt gladios os in vomeres: ꝛ lāceas suas in lces. nō leuabit gens contra gē m gladiū: nec exercebuntur vl a ad p̄liū. Domus iacob veni :ꝛ ambulemus in lumine dñi dei ostri. Gra. T ollite portas p̄in pes vestras, ꝛ eleuamini porte eternales: ꝛ itroibit rex glorie. V. Quis ascendet in mōtē domini, aut quis stabit in loco sācto eius? innocens manibus, ꝛ mundo cor de. Hic dicitur. V. Dñs vobis cū. sine Flectam⁹ ge. Oro.

F Estina, q̄s dñe, ne tardaue ris: ꝛ auxiliū nobis supne virtutis impende: vt aduentus tui cōsola tionibus subleuentur: qui in tua pietate confidunt. Qui viuis ꝛ re.

¶ Pro sancta Maria, Oratio.

D Eus, qui de btē marie vir ginis vtero, verbū tuū an gelo nūciante: carnē suscipere vo luisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt, q̄ ve re eā genitricē dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuue mur. per eū. Pro papa, Oratio.

D Eus omnium fideliū pa stor, ꝛ rector, famulū tuū, N. quem pastorē ecclesie tue p̄e esse voluisti, propitius respice, da ei q̄s verbo, ꝛ exēplo, quibus p̄e est, proficere, vt ad vitam vna cū grege sibi credito: perueniat sem piternam. Per dñm no. Uel cō tra persecutores ecclesie, Oratio. Ecclesie tue. Reqre in dñica p̄e terita. Lcō Esaie ꝓphe. Ca. 7.

I N diebus illis. Locutus est do minus ad Achaz di cens. Pete tibi si gnum a domino deo tuo: in profundū in ferni: siue in excelsū supra. Et dixit Achaz. Non pe

tam,ꝛ nō tentabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nun q̄d paruꝫ vobis est molestos esse hominibus: q̄ꝛ molesti estis ꝛ deo meo? Propter hoc dabit dn̄s ipse vobis signū. Ecce virgo cōcipiet, ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabitur nomē eius Emanuel. Butyꝝ, ꝛ mel comedet: vt sciat reprobare malum, ꝛ eligere bonū. Grad. Prope est dn̄s omnibus inuocantibus eū: ꝛ omnibus, qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem domini loquetur os meū, ꝛ benedicat omnis caro nomen sanctū eius. Sequētia scti euāg. ſm Lucā. Ca. i.

In illo tēpore. Missus est angel[9] Gabriel a deo: in ciuitatem galilee: cui nomē Nazareth, ad virginē despōsatam viro: cui nomen erat Joseph, de domo dauid, ꝛ nomen virginis Maria. Et ingressus angelus ad eā dixit. Aue gratia plena: dn̄s tecū. Benedicta tu in mulieribus. Que cuꝫ audisset: turbata est in sermone eius, ꝛ cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti eniꝫ grāꝫ apud deū. Ecce cōcipies in vtero: ꝛ paries filium: ꝛ vocabis nomen eius iesuꝫ. Hic erit magnus, ꝛ filius altissimi vocabit. Et dabit illi dn̄s deus sedē Dauid p̄ris eius: ꝛ regnabit in domo Jacob in eternū, ꝛ regni eius nō erit finis. Dixit auteꝫ maria ad angelū. Q̄uo fiet istud: q̄m virū nō cognosco? Et respondens angelus: dixit ei. Sp̄us sanctus superueniet in te: ꝛ virtus altissimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ ꝛ q̄d nascetur ex te sc̄tū, vocabit filius dei. Et ecce Elisabeth cognata tua: ꝛ ipsa cōcepit filiū in senectute sua. Et hic mēsis est sextus illi, q̄ vocat sterilis, q̄ꝛ nō erit impossibile apud deū omne verbū. Dixit autē maria. Ecce ancilla dn̄i. Fiat mihi ſm verbū tuū. Offer. Confortamini, ꝛ iam nolite timere: ecce enim Deus noster retribuet iudicium: ipse veniet: vt saluos nos faciat. Secreta. Accepta tibi sint, q̄s dn̄e, nostra ieiunia: que ꝛ expiando nos tua grā dignos efficiant: ꝛ ad promissa sempiterna p̄ducant. Per. Pro sācta maria. Secre. In mētibus nostris, q̄s dn̄e, vere fidei sacra cōfirma: vt, q̄ conceptū de virgine deū veruꝫ, ꝛ hominem cōfitemur, p̄ eiusdē salutifere resurrectionis potētiā: ad eternā mereamur p̄uenire letitiā. per eūdē. Pro papa. Secre. Oblatis, q̄s dn̄e, placare muneribus: ꝛ famulū tuum, N. queꝫ pastorē ecclesie tue p̄esse voluisti: assidua p̄tectione guberna. p̄ do. Cōio. Ecce virgo cōcipiet, ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabitur nomen eius emanuel. Postcōmunio. Salutaris tui dn̄e munere satiati:

atiati:supplices deprecamur:vt, cuius letamur gustu: renouemur effectu. p. Pro.s.mar. postcõio.
Gratiam tuam, q̃s dñe, mẽti bus nr̃is infunde:vt,q ange lo nũciãte: chr̃i filij tui incarnatio nẽ cognouimus,p passionẽ eius, & crucẽ ad resurrectionis gl[or]iã p[er]du camur.p eun. Pro papa,postcõ.
Haec nos,q̃s dñe, diuini sa cramenti perceptio,prote gat:& famulũ tuũ,N. quẽ pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti: vna cũ cõmisso sibi grege saluet sem per,& muniat. Per dominum no.
Feria.vj. Statio ad san. xij. apostolos. Introit[us].
Prope esto do mine,& oẽs vie tue, veritas,initio co gnoui de testimonijs tuis:q[uia] in eternum tu es.ps. Bti immacula ti in via:qui ambulant in lege do mini. ℣. Gloria pa. Orõ.
Excita,q̃s dñe, potentiã tuã & veni,vt hi, q in tua pietate confi dũt:ab oi cito aduersitate liberẽt. Qui. Pro.s.ma. Oratio.
Deus, qui de beate marie virgin's vtero, verbũ tuũ angelo nunciante carnẽ suscipere volui sti:presta supplicibus tuis: vt,qui vere eam genitricem dei credi mus, eius apud te intercessioni bus adiuuemur. Per eun. Con tra persecu.ecclesie. Orõ.
Ecclesie tue,q̃s dñe,preces placatus admitte:vt destructis ad uersitatibus,& errorib[us] vniuersis, secura tibi seruiat libertate. p. Uel pro papa. Deus oiũ fideliũ. Re que supra in fer.iiij.proxime p[rae]teri ta. Lcõ Esaie pphe. ca.x[i].
Haec dicit dñs deus. Egre dietur virga de radice iesse:& flos de radice eius ascendet. Et reque scet sup eũ spiritus dñi:spiritus sa pientie,& intellectus:spiritus cõsi lij,& fortitudinis,spũs sciẽtie, & pie tatis:& replebit eũ spiritus timo ris dñi. Non s[ecundu]m visionem oculo rum iudicabit: neq[ue] s[ecundu]m auditũm auriũ arguet: sed iudicabit in iusti tia pauperes: & arguet in equita te pro mãsuetis terre. Et percutiet terrã virga oris sui:& spiritu labio rum suorũ interficiet impium. Et erit iustitia cingulũ lũborũ eius: & fides cinctoriũ renũ eius. Grad.
O stẽde nobis dñe misericordiã tuã:& salutare tuũ da nobis. ℣. Benedixisti dñe terrã tuã, auer tisti captiuitatẽ iacob. Sequẽtia sci euãg s[ecundu]m Luc. ca.i.
In illo tẽpore. Exurgẽs Ma ria abijt i mõtana cũ festinatiõe i ciuitatẽ iude & intrauit in do mũ zacharie: & salu tauit elisabeth. Et factũ est,vt au diuit salutationẽ marie elisabeth, exultauit ifans in vtero ei[us]. Et re pleta est spũ scõ elisabeth:& excla mauit voce magna,& dixit. Bene

dicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce eniꝫ vt facta est vox salutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infãs in vtero meo. Et beata, quę credidisti: quoniã pficient ea, q̃ dicta sũt tibi a dño. Et ait Maria. Magnificat anima mea dñm. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Offerto. Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te: ostẽde nobis domine misericordiam tuam: ⁊ salutare tuuꝫ da nobis. Secre. Muneribus nr̃is, q̃s dñe, p̃cibusq; susceptis ⁊ celestibus nos mũda mysterijs: ⁊ clemẽter exaudi. Per. Pro.s.maria, Secreta. In mẽtibus nostris, q̃s dñe, verę fidei sacra cõfirma: vt qui conceptũ de virgine deũ verũ, ⁊ hominẽꝫ cõfitemur: p eiusdẽ salutiferę resurrectionis potentiã ad ęternam mereamur perueni re lętitiam. Per eundẽ. Contra persecut. ecclesię. Secre. Protege nos dñe tuis mysterijs seruiẽtes: vt diuinis rebus inhęrentes: ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dñm nostruꝫ. Cõio. Ecce dñs veniet: ⁊ omnes sancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna. Postcõio. Qui nos dñe sacramẽti libatio sancta restauret: ⁊ a vetustate purgatos, in mysterij salutaris faciat transire consortiuꝫ. Per do.

¶ Pro sancta maria, postcõio. Gratiam tuam, q̃s dñe, mentibus nostris infũde: vt qui angelo nunciãte xp̃i filij tui incarnationeꝫ cognouimus: p passionẽ eius ⁊ crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eun. Cõtra psecuto. ecclesię, postcõio. Quęsumus dñe deus noster: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nõ sinas subiacere periculis. Per d.

¶ Sabb. Qta. ad.s.pe. Intro. Ueni, ⁊ ostende nobis faciẽ tuam dñe: qui sedes super cherubin, ⁊ salui erimus. ps. Qui regis israel, intende: q deducis, velut ouẽ, Joseph. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oro. Deus, qui cõspicis, quia ex nostra prauitate affligimur: concede propitius: vt ex tua visitatione consolemur. Qui viuis, ⁊ reg. Lectio Esaię prophete. Ca.19. In diebus illis: Clamabũt ad dñm a facie tribulantis: ⁊ mittet eis saluatoreꝫ, ⁊ ppugnatorem, qui liberet eos. Et cognoscetur dñs ab ęgypto, ⁊ cognoscẽt ęgyptij dñm in die illa. Et colent eum in hostijs ⁊ muneribus, ⁊ vota vouebũt dño, ⁊ soluẽt. Et percutiet dñs ęgyptuꝫ plaga, ⁊ sanabit eã, ⁊ reuertent ad dñm, ⁊ placabit eis

:is: ꝛ sanabit eos dñs deus noster. Gradua. A summo celo egres/sio eius: ꝛ occursus eius vsqȝ ad summũ eius. ℣. Celi enarrãt glo/riã dei, ꝛ opera manuũ eius annũ/ciat firmamentuȝ. Oremus. Fle/ctamus genua. ℟. Leua. Oro.

Concede, q̃sumus omnipo/tens deus: vt, qui sub pec/cati iugo ex vetusta ꝯuitute depri/mimur, expectata vnigeniti tui noua natiuitate liberemur. Per eũ. Lectio esaie pphete. Ca. 35.

Hec dicit dñs. Letabit de/serta, ꝛ inuia, ꝛ exultabit so/litudo: ꝛ florebit, quasi liliũ. Ger/minãs germinabit: ꝛ exultabit le/tabunda, ꝛ laudans. gloria libani data est ei: decor carmeli, ꝛ saron: ipsi videbunt gloriam dñi, ꝛ deco/rem dei nostri. Confortate ma/nus dissolutas, ꝛ genua debilia ro/borate. Dicite pusillanimis: con/fortamini, ꝛ nolite timere. Ecce deus noster vltionem adducet re/tributionis: deus ipse veniet, ꝛ sal/uabit nos. Tunc aperientur ocu/li cecorum, ꝛ aures surdorum pa/tebunt. Tunc saliet, sicut ceruus, claudus: ꝛ aperta erit lingua mu/torũ. Quia scisse sunt in deserto a/que: ꝛ torrentes in solitudine: ꝛ q̃ erat arida, in stagnum: ꝛ sitiens in fõtes aquarũ. Ait dñs oṗs. Gra/dua. In sole posuit tabernaculũ suũ: ꝛ ipse, tanq̃ spõsus, procedẽs de thalamo suo. ℣. A summo ce/lo egressio eius: ꝛ occursus eius: vsqȝ ad summũ eius. Oremus. Fle/ctamus genu. ℟. Leua. Oratio.

Indignos nos, q̃s dñe, famu/los tuos, quos actionis pro/prie culpa contristat: vnigeniti fi/lij tui aduentu letifica. Per eun. Lectio Esaie prophete. Ca. 40.

Hec dicit dominus. Sup montem excelsuȝ ascende tu, qui euangelizas sion: exalta in fortitudine vocem tuã: qui euãge/lizas hierusalẽ. Exalta, noli time/re. Dic ciuitatibus iude. Ecce de/us vester. Ecce dñs deus in forti/tudine veniet, ꝛ brachiũ eius dña/bitur. Ecce merces eius cũ eo: ꝛ opus illius coraȝ ipso. Sicut pa/stor gregẽ suuȝ pascet: in brachio suo congregabit agnos: ꝛ in sinu suo leuabit eos dñs deus noster. Grad. Dñe deus virtutũ cõuer/te nos: ꝛ ostende faciẽ tuã, ꝛ salui erimus. ℣. Excita domine po/tentiam tuam, ꝛ veni, vt saluos fa/cias nos. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua. Oratio.

Presta, q̃s oṗs deus: vt filij tui vẽtura solẽnitas, ꝗ p̃sentis no/bis vite remedia cõferat: ꝛ p̃mia eterna cõcedat. Per eũ. Lectio esaie pphe. Ca. 55.

Hec dicit dñs chro meo cy/ro: cuius apprehẽdi dexterã: vt subijciaȝ ante faciẽ eius gẽtes, ꝛ dorsa regũ vertaȝ: ꝛ aperiaȝ corã eo ianuas: ꝛ porte

non claudẽtur. Ego ante te ibo, ⁊
glorioſos terrę humiliabo. Por/
tas ęreas cõterã, ⁊ vectes ferreos
cõfringã. Et dabo tibi theſauros
abſcõditos, ⁊ arcana ſecretorum:
vt ſcias: qa ego dñs: qui voco no/
men tuũ deus iſrael: pp iacob ſer/
uuz meũ, ⁊ iſrael electũ meuz. Et
vocaui te nomine tuo, aſſimilaui
te: ⁊ nõ cognouiſti me. Ego dñs:
⁊ nõ eſt amplius: extra me nõ eſt
deus. Accinxi te, ⁊ nõ cognouiſti
me, vt ſciãt hi, qui ab ortu ſolis, ⁊
q ab occidẽte: qñ abſqz me nõ eſt
deus. Ego dñs: ⁊ nõ eſt alter for/
mans lumẽ: ⁊ creans tenebras: fa
ciẽs pacẽ, ⁊ creãs malũ. Ego dñs
faciens oĩa hęc. Rorate celi deſu/
p: ⁊ nubes pluãt iuſtũ: apiat terra:
⁊ germinet ſaluatorez. Et iuſtitia
oriat ſil: ego dñs creaui eũ. Ora.
Excita dñe potentiã tuã, ⁊ veni:
vt ſaluos facias nos. ℣. Qui re/
gis iſrl' itẽde: q deducis, velut ouẽ,
ioſeph: q ſedes ſup cherubin, ap/
pare coram effraim, beniamin, ⁊
manaſſe. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leua. Oratio.
Preces populi tui, qs dñe,
clemẽter exaudi: vt qui iuſte pro
peccatis nr̃is affligimur: pietatis
tuę viſitatione cõſolemur. Qui vi
uis ⁊. Lcõ danielis pphe. Ca. 3.
In diebus illis. Angelus dñi
deſcẽdit cũ Azaria, ⁊ socijs
eius in fornacẽ, ⁊ excuſſit flãmam
ignis de fornace, ⁊ fecit mediũ for
nacis, quaſi ventũ roris flãtẽ. Flã
ma aũt diffuſa eſt ſup fornacẽ, cu/
bitis quadraginta nouẽ: ⁊ incẽdit
quos reperit iuxta fornacem, de
chaldeis miniſtros regis: q eã in/
cẽdebãt. Illos aũt oĩno nõ tetigit
ignis: neqz ꝯtriſtauit: nec qcq̃ mo
leſtię intulit. Tũc hi tres, quaſi ex
vno ore: laudabãt, ⁊ glificabant, ⁊
bñdicebãt deũ, i fornace, dicẽtes.
Benedictus es dñe Hymn.
deus patrũ nr̃orũ. ℟. Et
laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula.
℣. Et bñdictũ nomẽ glorię tuę:
qđ eſt ſanctũ. ℟. Et laudabile,
⁊ glorioſuz in ſecula. ℣. Benedi
ctus es in tẽplo ſancto glorię tuę.
℟. Et laudabilis, ⁊ glorioſus in
ſecula. ℣. Bñdictus es ſup thro
nũ ſcĩ regni tui. ℟. Et laudabi/
lis ⁊ glioſus in ſcl'a. ℣. Bñdictus
es ſup ſceptrũ di[illegible]tis tuę. ℟.
Et laudabilis, ⁊ glioſus in ſecula.
℣. Bñdictus es, q ſedes ſup che/
rubin intuẽs abyſſos. ℟. Et lau
dabilis, ⁊ glioſus in ſcl'a. ℣. Bñ/
dictus es, q ambulas ſup pennas
vẽtoꝝ, ⁊ ſup vndas maris. ℟. Et
laudabilis, ⁊ glioſus in ſecula. ℣.
Bñdicãt te oẽs ãgeli, ⁊ ſci tui. ℟.
Et laudẽt te, ⁊ glificẽt in ſcl'a. ℣.
Bñdicãt te celi, terra, mare, ⁊ oĩa
q̃ in eis ſũt. ℟. Et laudẽt te, ⁊ gli
ficẽt in ſcl'a. ℣. Glia pñi, ⁊ filio, ⁊
ſpũi ſcõ. ℟. Et laudabili, ⁊ glio
ſo in ſcl'a. ℣. Sicut erat in princi
pio, ⁊ nũc, ⁊ ſp, ⁊ in ſcl'a ſcl'oꝝ. amẽ.
℟. Et ladabili, ⁊ glioſo in ſcl'a.
℣. Bñdictus es dñe deus patrũ
noſtrorum.

inferni. ℟. Et laudabilis, et gloriosus in secula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiscum. sine Flectamus genua. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium, concede propitius, vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per.

Pro sancta maria. Oratio.

Deus, qui de beate Marie virginis vtero verbum tuum, angelo nunciante, carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt, qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. per eun. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fidelium pastor, et rector famulum tuum, N. quem pastorem ecclesie tue preesse voluisti, propitius respice: da ei quesumus verbo, et exemplo, quibus preest, proficere, vt ad vitam vna cum grege sibi credito perueniat sempiternam. Per dominum.

¶ Vel contra persecutores ecclesie. Ecclesie tue. Require in feria. vj. precedenti. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad Thessalonicenses. Ca. 2

Fratres: Rogamus vos per aduentum domini nostri Iesu xpi: et nostre congregationis in ipsum vt non cito moueamini a vestro sensu: neque terreamini, neque per spiritum: neque per sermonem, neque per epistolam tanquam per nos missam: quasi instet dies domini, nequis vos seducat vllo modo. Quoniam non adueniet dominus, nisi venerit discessio primum: et reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis: qui aduersatur, et extollitur supra omne, quod dicitur deus, aut quod colitur: ita vt in templo dei sedeat: ostendens se tanquam sit deus. Non retinetis: quod cum adhuc essem apud vos: hec dicebam vobis? Et nunc, quid detineat, scitis, vt reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operatur iniquitatis, tantum: vt qui tenet: nunc teneat, donec de medio fiat. Et tunc reuelabitur ille iniquus: quem dominus iesus interficiet spiritu oris sui, et destruet illustratione aduentus sui. Tractus. Qui regis israel intende, qui deducis, velut ouem, ioseph. ℣. Qui sedes super cherubin: appare coram effraim, beniamin, et manasse. ℣. Excita domine potentiam tuam et veni, vt saluos facias nos. Sequentia sancti euangelij secundum Lucam. Cap. 3.

Anno quintodecimo imperij Tiberij cesaris: procurante pontio pilato iudeam, tetrarcha autem galilee Herode, philippo autem fratre eius tetrarcha iturée, et traconitidis regionis, et lisania abiline tetrarcha, sub principibus sacerdotum Anna, et Caypha, factum est verbum domini super ioannem zacharie filium in deserto. Et venit in omnem regionem iordanis, predicans baptismum penitentie, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro serm

nuz Esaie prophete. Uox clamā tis in deserto. Parate viā dñi: rectas facite semitas eius. Ois vallis implebitur, ⁊ ois mons, ⁊ collis humiliabit. Et erunt praua in directa: ⁊ aspera in vias planas. Et videbit ois caro salutare dei. Offerto. Exulta satis filia sion: pdica filia hierusalē: ecce rex tuus venit tibi scūs ⁊ saluator. Secre.

SAcrificiis presentibus, qs dñe, placatus intende: vt, ⁊ deuotioni nre proficiant, ⁊ saluti. Per. Pro.s.maria, secre.

IN mētibus nris, qs dñe, vere fidei sacra ɔfirma: vt, q ɔceptū de vgine, deū verū, ⁊ hoiez cōfitemur: per eiusdē salutifere resurrectionis potentiam ad eternaz mereamur peruenire letitiam. Per eun. Pro papa, Secreta.

OBlatis, qs dñe, placar muneribus, ⁊ famulum tuū, N. quez pastorem ecclesie tue preesse voluisti: assidua protectione guberna. Per do. Cōio. Exultauit, vt gigas, ad currendā viaz, a summo celo egressio eius, ⁊ occursus eius vsqz ad summū eius. Post cōio.

QUesumus dñe deus noster: vt sacrosancta mysteria, que preparationis nre muni mine cōtulisti: ⁊ psens nobis remediū esse facias, ⁊ futuruz. Per dñm no. Pro.s. maria, postcōio.

GRatiaz tuā, qs dñe, mētibus nris infunde, vt qui angelo nūciāte xpi filij tui incarnationē cognouim⁹: p passionē eius, ⁊ crucē ad resurrectionis gliaz pducamur. per eū. Pro papa, postcōi.

HAec nos, qs dñe, diuini sacramēti pceptio protegat: ⁊ famulum tuū, N. quem pastorē ecclesie tue preesse voluisti: vna cū cōmisso sibi grege: saluet semp ⁊ muniat. Per. ¶ Dñica. iiij. in ad. Sta. ad. s. xij. aplos. Introi.

ROrate celi desuper, ⁊ nubes pluant iustum: aperiatur terra, ⁊ germinet saluatorem. Ps. Et iustitia oriatur simul: ego dñs creaui euz. V. Gloria pa. Oio.

EXcita dñe potentiā tuaz, ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute succurre, vt p auxilium gratie tue, qđ nra pctā ppediūt, indulgentia tue propitiationis acceleret. Qui vi. Pro sācta maria, Oratio.

DEus, qui de beate marie virginis vtero, verbum tuum angelo nunciante, carnez suscipere voluisti, presta supplicibus tuis, vt, qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eun. Cōtra psecut. eccle. Oio.

ECclesie tue, qs dñe, preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, ⁊ erroib⁹ vniuersis, secura tibi seruiat libertate. Per dñm. Uel pro papa Deus oium fidelium. Require in sabbā. pcedenti

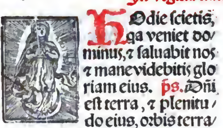
dem. Lectio eple beati pauli apli ad Corinth. Ca.4.

Fratres. Sic nos existimet homo, vt ministros xpi: et dispensatores ministeriorũ dei: hic iã quęritur inter dispensatores, vt fidelis qs inueniatur. Mihi aũt pro minimo est, vt a vobis iudicer, aut ab humano die, sed neq̃ meipsum iudico. Nihil.n.mihi cõscius sum, sed nõ i hoc iustificatus sum. Qui autẽ iudicat me, dñs est. Itaq̃ nolite ante tps iudicare: quousq̃ veniat dñs, qui et illuminabit abscõdita tenebrarũ, et manifestabit cõsilia cordium. Et tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Grad. Prope est dñs oibus inuocantibus eũ: oibus, qui inuocãt eũ in veritate. ℣. Laudem dñi loquet os meũ, et benedicat ois caro nomen sanctũ eius. Alla. ℣. Ueni dñe, et noli tardare, relaxa facinora plebis tuę israel. Euangeliũ. Anno qntodecimo. Require in sabba. precedẽti. fol.7. Offerto. Aue maria gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Secreta. Sacrificijs p̃sentib⁹, q̃s dñe, placatus intende, vt et deuotioni nostrę proficiant, et saluti. Per d. Pro sancta maria, Secre. In mentibus nostris, q̃s domine, vere fidei sacra cõfirma, vt, qui conceptum de virgine deum verũ, et hoiem cõfitemur: per eiusdem salutiferę resurrectionis potentiam ad ęternam mereamur peruenire letitiam. Per eũ. Contra plecu. ecclesię. Secre. Protege nos dñe tuis mysterijs seruientes, vt diuinis rebus inhęrentes, et corpore tibi famulemur, et mente. Per dñm. Cõio. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen eius emanuel. Postcõmunio. Sumptis muneribus dñe q̃s, vt cum frequentatione mysterij, crescat nostrę salutis effectus. Per. Pro.s. maria, Postcõio. Gratiam tuam, q̃s dñe, mentibus nostris infunde, vt q angelo nũciante christi filij tui incarnationem cognouimus: p passionem eius, et crucẽ ad resurrectionis gloriã pducamur. per eũ. Contra plecu. eccle. Postcõi. Quesumus dñe deus nr̃: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non sinas subiacere periculis. Per dñm no.

¶ Notandũ q̃ si vigilia natiuitatis dñi venerit in dñica: totũ officium misse fit de vigilia cũ cõme. dñicę. ¶ Item si festũ natiui. in dñica venerit: quatuor tempora celebrantur in penultima hebdõa, q̃ tũc i sabbato primo ante natiuitatem agitur officiũ de vigilia.

¶ In vigil. nati. dñi. Statio ad sanctã mariã maiorẽ. Introitus.

Hodie scietis, q̄a veniet dominus, ꝛ saluabit nos ꝛ mane videbitis gloriam eius. ps. Dñi est terra, ꝛ plenitudo eius, orbis terrarum, ꝛ vniuersi, qui habitant in eo. ℣. Gloria patri, ꝛ fi. Oratio.

Deus, q nos redẽptiõis nr̃e annua expectatione letificas: p̄sta, vt vnigenitũ tuuz, quem redemptorem leti suscipimus: venientem quoqz iudicem securi videamus dñm nr̃m iesum xp̄m filiuz tuũ. Qui te. Et dicit hec oratio tãtũ: nisi vigilia venerit in dñica. Lectio epistole beati pauli apostoli ad romanos. ca. i.

Fratres: Paulus seruus Jesu Christi vocatus apostolus, segregatus in euãgeliũ dei, qđ ante p̄miserat p̄ prophetas suos: in scripturis sanctis, de filio suo, qui factus est ei ex semine dauid fm carnẽ. Qui predestinatus est filius dei in virtute: fm spũm sanctificationis ex resurrectione mortuorũ Jesu Christi dñi nostri. Per quẽ accepimus gratiaz: ꝛ apostolatũ ad obediendũ fidei: in oĩbus gẽtibus pro noĩe eius, in q̄bus estis ꝛ vos vocati iesu xp̄i dñi nr̃i. Gra.

Hodie scietis: q2 veniet dñs, ꝛ saluabit nos: ꝛ mane videbitis gloriã eius. ℣. Qui regis israel intẽde, qui deducis, velut ouẽ, ioseph: qui sedes super cherubin, appare corã effraiz, beniamin, ꝛ manasse. Alla. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terre, ꝛ regnabit sup nos saluator mũdi. Sed non dr̃. Alla. nisi venerit in dñica. Seq̄ntia sc̃i euãge. fm Matthẽũ ca. i.

In illo tp̄e: Cũ esset desponsata mater Jesu Maria, Joseph: anteq̄ȝ cõuenirẽt: inuẽta est in vtero habens de spiritu sctõ. Joseph aũt vir eius: cũ esset iustus: ꝛ nollet eã traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autez eo cogitante: ecce angelus dñi in somnis apparuit ei dicẽs. Joseph fili dauid noli timere accipere mariam cõiugẽ tuã. Qđ enim in ea natum est, de spiritu sancto est. Pariet autez filiũ: ꝛ vocabis nomen eius iesuz. Ipse enim saluũ faciet pp̄lm suuz, a peccatis eorum. Offerto.

Tollite portas principes vestras, ꝛ eleuamini porte eternales: ꝛ introibit rex glorie. Secre.

Da nobis oṗs deus, vt sicut adoranda filij tui natalitia preuenimus: sic eius munera capiamus sempiterna gaudentes. Qui tecũ viuit, ꝛ regnat. Cõio. Reuelabit gloria dñi: ꝛ videbit oĩs caro salutare dei nostri. Postcõio.

Da nobis, q̄s dñe, vnigeniti filij tui recẽsita natiuitate respirare: cuius celesti mysteria pascimur, ꝛ potamur. Per eundez do.

¶ In

¶ In natiuitate dñi: in .j. missa. Statio ad sanctam Mariaʒ maiorem ad presepe. Introitus.

Dominus dixit ad me, filius meus es tu: ego hodie genui te. Ps. Quare fremuerunt gentes, ꝛ populi meditati sunt inania? V. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ spi. Oratio.

Deus, qui hanc sacratissimam noctem veri luminis fecisti illustratione clarescere: da quesumus: vt, cuius mysteria in terra cognouimus: eius quoqʒ gaudijs in celo pfruamur. Qui tecum vi.

Lectio epistole beati pauli apostoli ad Titum. Cap. 2.

Carissime: Apparuit gratia dei saluatoris nři oibus hominibus erudiens nos: vt abnegantes impietateʒ, ꝛ secularia desideria, sobrie, ꝛ iuste, ꝛ pie viuamus in hoc seculo: expectantes beataʒ spē, ꝛ aduentũ glorię magni dei, ꝛ saluatoris nři Jesu christi. Qui dedit semetipsum pro nobis: vt nos redimeret ab oi iniquitate: ꝛ mundaret sibi populũ acceptabilem, sectatorem bonorũ operum. Hec loquere, ꝛ exhortare in Christo Jesu domino nostro. Grad. Tecum principium in die virtutis tue: ꝛ in splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferum genui te. V. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Alleluia. V. Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te.

Sequentia sancti euangelij sm Lucam. Cap. 2.

In illo tempore. Exijt edictum a Cesare Augusto: vt describeretur vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a pside syrię Cyrino. Et ibant oēs: vt profiterētur singuli in suam ciuitateʒ. Ascēdit autem ꝛ Joseph a galilea de ciuitate nazareth in Judeam ciuitateʒ Dauid, que vocatur bethleem: eo ꝙ esset de domo, ꝛ familia dauid: vt profiteretur cum Maria, desponsata sibi, vxore pregnante. Factum est autem cum essent ibi: impleti sunt dies, vt pareret. Et peperit filium suuʒ primogenitum: ꝛ pannis eum inuoluit, ꝛ reclinauit eum in presepio, quia nō erat ei locus in diuersorio. Et pastores erant in regionē eadem, vigilantes, ꝛ custodiētes vigiliaʒ noctis, supra gregem suum. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos: ꝛ claritas dei circumfulsit illos: ꝛ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnũ: quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie saluator, qui est Christus domi-

nus, in ciuitate dauid. Et hoc vobis signum. Inuenietis infantem pannis inuolutum, et positum in presepio. Et subito facta est cum angelo multitudo militie celestis exercitus: laudantium deum, et dicentium. Gloria in altissimis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis. Offerto. Letentur celi et exultet terra: ante faciem domini: quoniam venit. Secreta.

Accepta tibi sit domine quesumus, hodierne festiuitatis oblatio, vt tua gratia largiente: per hec sacrosancta commercia: in illius inueniamur forma: in quo tecum est nostra substantia. Qui tecum viuit, et re. Prefatio. Eterne deus: quia per incarnati. Et di quotidie vsque ad epiphaniam. Infra actionem. Communicantes, et noctem sacratissimam celebrantes qua beate marie intemerata virginitas huic mundo edidit saluatorem. Sed et memoriam venerantes. In primis eiusdem gloriose, semperque virginis Marie, genitricis eiusdem dei, et domini nostri Jesu Christi, sed et beatorum apostolorum petri etc. Et di quotidie vsque ad octauam natiuitatis tantum, inclusiue. In hac missa tantum dicit noctem deinceps vero diem. Como. In splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferum genui te. Postcommunio.

Da nobis, quesumus domine deus noster: vt qui natiuitatem domini nostri Jesu Christi mysteriis nos frequentare gaudemus: dignis conuersationibus, ad eius mereamur peruenire consortium. Qui tecum vi. ¶ In secunda missa. Statio ad sanctam Anastasiam. Intro.

Lux fulgebit hodie super nos: quia natus est nobis dominus: et vocabitur admirabilis deus: princeps pacis: pater futuri seculi: cuius regni non erit finis. Ps. Dominus regnauit: decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem: et precinxit se. V. Gloria pa.

Da nobis, quesumus omnipotens deus: vt qui noua incarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in nostro resplendeat opere, quod per fidem fulget in mente. Per eundem do. Oratio. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Titum. Ca. 3.

Carissime: Apparuit benignitas, et humanitas saluatoris nostri dei non ex operibus iustitie, que fecimus nos: sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis, et renouationis spiritus sancti: quem effudit in nobis abunde per Jesum christum saluatorem nostrum, vt iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vite eterne. In christo iesu domino nostro. Grad. Benedictus, qui venit in nomine domini: deus dominus, et illuxit nobis. V. A domino factum est istud, et est mirabile

bile in oculis nostris. Allia. ℣. Dominus regnauit: decorem in/duit: induit dñs fortitudinem: ⁊ p/cinxit se virtute. Sequentia sancti euangelii sm Lucam. Ca. 2.

In illo tempo/re. Pastores loquebantur adinui/cem. Transeamus vsq3 Bethleem: ⁊ vi/deamus hoc verbũ, quod factum est, qđ fecit dñs, ⁊ ostendit nobis. Et ve/nerunt festinantes, ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊ Ioseph, ⁊ infantem positu3 in presepio. Uidentes au/tem cognouerunt de verbo, quod dictu3 erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt, ⁊ de his, que dicta erant a pastori/bus ad ipsos. Maria autem con/seruabat omnia verba hec, cõfe/rens in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes, ⁊ laudan/tes deum in omnibus, que audie/rant, ⁊ viderãt; sicut dictum est ad illos. Offertor. Deus enim fir/mauit orbem terre: qui non com/mouebitur, parata sedes tua deus ex tunc a seculo tu es. Secreta.

Munera nostra, q̃sumus do/mine, natiuitatis hodierne mysterijs apta proueniãt, ⁊ pacẽ nobis semper infundant: vt, sicut homo genitus idem refulsit deus, sic nobis hec terrena substantia conferat, quod diuinum est. Per eundẽ do. Prefatio ⁊ Cõmuni/cantes. vt supra. Cõio. Exulta filia siõ, lauda filia hierusalẽ, ecce rex tu[9] venit scũs, ⁊ saluator mũdi.

Huius nos do/mine sacramenti sem̃p no/uitas natalis instauret, cuius na/tiuitas singularis humanam re/pulit vetustatem. Per dñm no. Postcõio.

¶ Ad missam maiorez. Statio ad s. mariã maiorem. Introitus.

Puer natus est nobis: ⁊ filius datus est nobis: cu/ius imperium super humeru3 eius: ⁊ vo/cabit nomẽ eius ma/gni consilij angelus. Ps. Cantate dño canticũ nouu3. Quia mirabilia fecit. ℣. Gloria. Gloria in excelsis deo ⁊. Oratio.

Concede, q̃s om̃s deus: vt nos vnigeniti tui noua per carne3 natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus te/net. Per eun. Lectio epistole bti pauli apostoli ad hebreos. ca. 1.

Fratres: Multifariã, mul/tisq3 modis olim deus lo/quens patribus in prophetis, no/uissime diebus istis locutus est no/bis in filio: quem constituit here/dem vniuersorum: per que3 fecit ⁊ secula. Qui, cu3 sit splendor glo/rie, ⁊ figura substantie eius, por/tansq3 omnia verbo virtutis sue: purgationem peccatorum faciẽs: sedet ad dexteram maiestatis in excelsis. Tanto melior angelis

effectus: quãto differẽtius pre il-
lis nomen hereditauit. Cui enim
dixit aliqñ angelorũ, Filius meus
es tu: ego hodie genui te? Et rur
sus: Ego ero illi in patrem: ⁊ ipse
erit mihi in filiũ? Et, cũ iterũ itro-
ducit primogenitũ in orbem terre,
dicit. Et adorẽt eũ oẽs ãgeli dei.
Et ad angelos qdẽ dicit. Qui fa-
cit angelos suos spũs, ⁊ ministros
suos flãmã ignis. Ad filiũ autem.
Thron⁹ tu⁹ deus in sclm scli: vga
equitatis vga regni tui. Dilexisti iu
stitiã, ⁊ odisti iniqtatẽ: ppterea vn
xit te deus de⁹ tu⁹ oleo exultatio-
nis, p pticipib⁹ tuis. Et tu in princi
pio dñe terrã fũdasti: ⁊ opera ma
nuũ tuarũ sunt celi. Ipsi peribũt:
tu aũt pmanebis: ⁊ oẽs, vt vestimẽ
tum, veterascẽt. Et velut amictũ,
mutabis eos: ⁊ mutabuntur. Tu
autem idem ipse eos: ⁊ anni tui nõ
deficient. Grad. Viderunt oẽs
fines terre salutare dei nři: iubila
te deo ois terra. ℣. Notum fecit
dñs salutare suum: ante conspe-
ctum gentium, reuelauit iustitiam
suam. Alla. ℣. Dies sanctifi-
catus illuxit nobis: venite gẽtes:
⁊ adorate dominum, quia hodie
descendit lux magna sup terram.
Initium scti euãgelij sm Joãnẽ.
In principio
erat verbum:
⁊ verbum erat apud
deum, ⁊ deus erat ver
bum. Hoc erat in
principio apud deũ.
Omnia per ipsum facta sunt, ⁊
sine ipso factum est nihil, quod fa
ctum est. in ipso vita erat, ⁊ vita
erat lux hominum, ⁊ lux in tene-
bris lucet, ⁊ tenebre eam non cõ-
prehenderũt. Fuit homo missus
a deo: cui nomen erat Joannes.
Hic venit in testimonium: vt te-
stimonium phiberet de lumine: vt
oẽs crederent p illum. Non erat
ille lux: sed, vt testimonium perhi
beret de lumine. Erat lux vera,
que illuminat omnem hominem
venientem in hunc mundum. In
mundo erat, ⁊ mundus per ipsum
factus est: ⁊ mundus eum non co
gnouit. In ppria venit, ⁊ sui eum
nõ receperunt. Quotquot autem
receperunt eum: dedit eis pote-
statem filios dei fieri his, qui cre-
dunt in noie eius. Qui non ex san
guinibus: neqz ex voluntate car-
nis: neqz ex voluntate viri: sed ex
deo nati sunt. Et verbum caro fa
ctum est: ⁊ habitauit in nobis. Et
vidimus gloriam eius: gloriam
quasi vnigeniti a patre: plenum
gratie ⁊ veritatis. Offerto. Tui
sunt celi, ⁊ tua est terra: orbem ter
rarum: ⁊ plenitudinem eius tu
fundasti: iustitia, ⁊ iudicium prepa
ratio sedis tue. Secreta.
Oblata dñe munera noua
vnigeniti tui natiuitate sanctifica,
nosqz per hec a peccatorũ nostro
rũ maculis emũda. Per eundem.
Prefatio. Communicantes, vt
supra. Coio. Viderũt oẽs fines
terre

terre salutare dei nri. Postcõio.
P Resta, quesumus omnipo/ tens deus: vt natus hodie saluator mundi: sicut diuine no/ bis generationis est autor: ita et immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum viuit et regnat in vni/ tate spiritus sancti Deus. Per omnia secula seculorum. Amen.
¶ In sancti Stephani proto/ martyris. Statio ad sanctum Ste phanum in celio monte. Introit.
E Tenim sede/ rũt principes: et aduersum me lo/ quebantur, et iniqui persecuti sunt me: ad/ iuua me dñe Deus meus: quia seruus tuus exercebatur in tuis iustifica/ tionibus. ps. Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege domi/ ni. ℣. Gloria patri, et fi. Oratio.
D A nobis, quesumus domi ne, imitari, quod colimus, vt discamus et inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiam pro persecutori/ bus exorare dominum nostrum Jesum xpm filiũ tuũ. Qui tecum.
Et fit cõme. de natiuita. Oratio.
C Oncede, quesumus, omni potens deus: vt nos vni/ geniti tui noua per carnem natiui/ tas liberet: quos sub peccati iu/ go vetusta seruitus tenet. Per eundem dominum nostrum Jes. Lectio actuũ apostolorum. Ca. 6.

I N diebus illis: Stephan⁹ au tem plenus gratia, et fortitudine, faciebat prodigia, et signa ma gna in populo. Sur rexerunt autẽ quidã de synagoga: que appellabat li/ bertinorũ, et cyrenẽsium, et alexan/ drinorũ, et eorum, qui erant a cili/ cia, et asia, disputãtes cum stepha no: et nõ poterant resistere sapien/ tie, et spiritui, q loquebat. Audien/ tes aũt hec dissecabant cordibus suis: et stridebãt dẽtibus in eũ. Cũ aũt esset Stephanus plenus spũ sctõ itẽdẽs in celũ vidit gl'iaz dei: et iesuz stãtẽ a dextris virtutis dei, et ait. Ecce video celos apertos, et filiũ hois stantẽ a dextris virtutis dei. Exclamãtes autez voce ma gna: cõtinuerũt aures suas: et ipe/ tuz fecerũt vnanimiter in eũ. Et eijciẽtes eũ extra ciuitatez lapida bant. Et testes deposuerũt vesti/ mẽta sua secus pedes adolescen/ tis: qui vocabat saulus. Et lapi/ dabãt stephanum inuocãtez, et di centem. Dñe iesu accipe spiritus meuz. Positis autẽ genibus: cla/ mauit voce magna: dicens. Dñe ne statuas illis hoc pctũz. Et cuz hoc dixisset: obdormiuit in dño.
Grad. S ederũt principes: et ad uersum me loquebantur, et iniqui persecuti sunt me. ℣. adiuua me dñe deus: saluũ me fac pp miseri/ cordiã tuaz. Allia. ℣. Video ce

los apertos, et iesū stātē a dextris virtutis dei. Sequētia sci euāge. sm̄ mattheū. ca. 23.

In illo tempore. Dicebat iesus turbis iudeorū. et principibus sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos pphetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis: et ex eis flagellabitis in synagogis vr̄is. Et psequimini de ciuitate in ciuitatē vt veniat sup vos oīs sanguis iustus: q effusus est sup terrā: a sanguine abel iusti: vsq3 ad sanguinē zacharie filij barachie: quē occidistis inter templum, et altare. Amen dico vobis: venient hec oīa sup generationē istā. Hierusalē hierusalem: q̄ occidis pphetas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos: quēadmodū gallina cōgregat pullos suos sub alas: et noluisti? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis: non me videbitis amodo: donec dicatis: bn̄dictus q venit in noīe dn̄i. Offer. Elegerunt apli stephanum leuitā plenum fide, et spū scō: quē lapidauerunt iudei orātē, et dicentē. Dn̄e Jesu accipe spū meū. alla. Secre. Suscipe dn̄e munera p tuorū cōmemoratione sanctorū: vt, sicut illos passio gloriosos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dn̄. Pro natiui. Secreta.

Oblata dn̄e munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica: nosq3 p hec a pctōrū nr̄orū maculis emūda. Per eū. Cōio.

Uideo celos apertos: et Jesū stātem a dextris virtutis dei. Dn̄e iesu accipe spiritū meum: et ne statuas illis hoc peccatum: quia nesciūt, quid faciūt. Postcō.

Auxilientur nobis dn̄e sumpta mysteria: et intercedēte beato stephano martyre tuo: sempiterna ptectione cōfirmēt. Per do.

Pro natiuitate, postcommunio.

Presta, q̄s oīps deus: vt natus hodie saluator mundi: sicut diuine nobis generationis est author: ita et immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum viuit etc.

¶ In octa. sācti stephani, Oro.

Omnipotens sempiterne deus: qui primitias martyrum in beati leuite stephani sanguine dedicasti: tribue q̄s: vt pro nobis intercessor existat: qui pro suis etiam persecutoribus exorauit dn̄m nostrum Jesum xp̄m filium tuū. Qui tecum. Secreta.

Suscipe dn̄e munera p tuorum cōmemoratione sanctorum: vt sicut illos passio gloriosos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos: per dn̄m nostrum Jesum Christū. Postcōmunio.

Auxilientur nobis dn̄e sumpta mysteria, et intercedente beato stephano martyre tuo, sempiterna

empiterna protectione confir-nent. Per dominum nostrum. ¶ In sancti Joannis apostoli, & euangeliste. Statio ad sanctam Mariam maiorem. Introitus.

In medio ecclesie aperuit os eius: & impleuit eum dns spiritu sapientie, & intellectus: stolam glorie induit eum. ps. Bonum est confiteri dno, & psallere nomini tuo altissime. V. Gloria pri, & filio. Oro.

Ecclesiam tuam dne benignus illustra: vt bti Joannis apli & euangeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per do. Pro natiui. Oro.

Concede, quesumus omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eo. Pro sancto Stephano. Oratio.

Da nobis, qs dne, imitari qd colimus: vt discamus inimicos diligere, qz eius natalicia celebramus: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare dnm nostrum iesum xpm filiu tuu. Qui tec. Lectio libri sapientie. Cap. 15.

Qui timet deum faciet bona: & qui cotinens est iustitie: apprehendet illam: & obuiabit illi: quasi mater honorificata. Cibauit illum pane vite, & intellectus, & aqua sapientie salutari potauit illum. Et firmabitur in illo, & non flectetur: & continebit illum & no confundet, & exaltabit illum apud proximos suos. In medio ecclesie aperuit os eius, & impleuit eum dominus spiritu sapientie, & intellectus: & stolam glorie induit eum. Jocunditatem, & exultationem thesaurizabit super eu. Et nomine eterno hereditabit illum: dns Deus noster. Gradua.

Exijt sermo inter fratres, qd discipulus ille non moritur: & no dixit Jesus, non moritur. V. Sed sic eum volo manere, donec veniam: tu me sequere. Alleluia. V. Hic est discipulus ille: qui testimonium perhibet de his: & scimus quia verum est testimonium eius. Sequetia sacti euagelij sm Joannem. Ca. 21.

In illo tempore. Dixit iesus petro: sequere me. Couersus petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequente: qui & recubuit in cena sup pectus eius: & dixit. Dne Quis est, q tradet te? Hunc ergo cu vidisset petrus, dixit iesu. Dne hic autem qd? dicit ei iesus. Sic eum volo manere, donec veniam, qd ad te? Tu me sequere. Exijt ergo sermo iste inter fratres, q discipulus ille no morit. Et non dixit ei iesus: qz non moritur: sed sic eum volo manere, donec veniam:

qd ad te. Hic est discipulus ille, q testimoniū phibet de his, & scripsit hec: & scimus, q: verū est testimoniū eius. Offer. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus: que in libano est: multiplicabitur. Secreta.
Suscipe dñe munera: que in eius tibi solēnitate deferimus: cui9 nos cōfidimus pzocinio liberari. per. Pro nati. Secre.
Oblata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica: nosqz per hec a peccatorū nostrorū maculis emūda. Per.
Pro sctō stepha. Secre.
Suscipe dñe munera, ꝓ tuorū cōmemoratione sctōrū, vt sicut illos passio gloriosos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. p.
Cōio. Exijt sermo inter fratres, q discipulus ille nō morit, & nō dixit Jesus, nō morit: sed sic eū volo manere, donec veniā. Postcō.
Refecti cibo, potuqz celesti deus noster, te supplices deprecamur, vt in cuius hec cōmemoratione percepimus, eius muniamur & precibus. Per dñm n.
Pro natiuitate, postcōmuni.
Presta, q̄s ops deus: vt nat9 hodie saluator mūdi: sicut diuine nobis generationis est auctor: ita & immortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum vi. Pro sancto stephano, postcōio.
Auxilientur nobis dñe sumpta mysteria: & intercedente beato stephano martyre tuo: sempiterna protectione cōfirment. per.

In sanctorum Innocentum, Statio ad s. paulum. Introitus.

Ex ore infantiū deus & lactentium pfecisti laudem propter inimicos tuos. ps. Dñe dñs noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. V. Gloria. Gloria in excelsis. non dr nec. Allia. nec Ite missa est. nisi hoc festū venerit in dñica: sed i octaua dñr, Oro.
Deus, cuius hodierna die preconium innocētes martyres: nō loquendo, sed moriendo, confessi sunt, oia in nobis vitiorū mala mortifica, vt fidē tuā, quā lingua nr̄a loquit, etiā moribus vita fateat. p do. Pro natiui. Oro.
Concede, q̄s ops deus, vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eū. Pro sctō stepha. Oro.
Da nobis, q̄s dñe, imitari, quod colimus, vt discamus & inimicos diligere: q: eius natalitia celebramus: qui nouit etiam ꝓ psecutoribus exorare dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū. Qui tecū vi.
Pro sancto Joanne, Oratio.
Ecclesiaz tuā dñe benignus illustra: vt beati Joannis apli tui, & euangeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Per. Lectio libri apoca. beati

beati Joānis apostoli. Cap. 14.
In diebus illis. Vidi supra mōtem sion agnuꝫ stantem, ⁊ cum eo centuꝫ quadragitaquatuor millia habentes nomen eius, ⁊ nomen patris eius, scriptuꝫ in frontibus suis. Et audiui voceꝫ de celo tanquā vocē aquarū multarū: ⁊ tanquā voceꝫ tonitrui magni. Et voceꝫ, quā audiui: sicut citharedorū, citharizantiū in citharis suis. Et cantabant quasi canticū nouū, ante sedeꝫ dei, ⁊ ante quatuor animalia, ⁊ seniores. Et nemo poterat dicere canticū: nisi illa centū quadragintaquatuor millia: qui empti sunt de terra. Hi sunt qui cuꝫ mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt. Hi sequūtur agnum, quocūqꝫ ierit. Hi empti sunt ex oībus primitie deo, ⁊ agno: ⁊ in ore ipsorū nō est inuētū mēdacium. Sine macula enim sunt ante thronū dei. Gradua. Anima nostra, sicut passer, erepta est de laqueo venantium. ℣. Laqueus cōtritus est: ⁊ nos liberati sumus. Adiutorium nostrum in nomine domini: qui fecit celum, ⁊ terraꝫ. Alleluia. ℣. Laudate pueri dominum: laudate nomen domini. Tractus subscriptus semp dr̄ pter misso. Alla. nisi hoc festu venerit in dn̄ica. In octa. vero nunq̄ʒ dr̄. Effuderunt sanguineꝫ sanctorū, velut aquam, in circuitu hierusaleꝫ. ℣. Et nō erat, qui sepeliret. ℣. Vindica domine sanguinem sanctorum tuorum, qui effusus est super terram. Sequentia sancti euangelij s̄m Mattheum. ca. 2.
In illo tempore. Angelus dn̄i apparuit in somnis Joseph dicens. Surge, ⁊ accipe puerum, ⁊ matrem eius: ⁊ fuge in egyptum: ⁊ esto ibi: vsqꝫ dum dicam tibi. futurum est enim: vt Herodes querat pueruꝫ ad perdendū eum. Qui cōsurgens accepit puerum, ⁊ matrem eius nocte: ⁊ secessit in egyptum: ⁊ erat ibi vsqꝫ ad obitum Herodis: vt adimpleretur, quod dictuꝫ est a domino per prophetam diceteꝫ. Ex egypto vocaui filium meum. Tunc Herodes vidēs: qm̄ illusus esset a magis: iratus est valde. Et mittens occidit omnes pueros: qui erant in Bethleem: ⁊ in omnibus finibus eius: a bimatu, ⁊ infra s̄m tempus, quod exquisierat a magis. Tūc adimpletum est: qđ dictum est p Hieremiaꝫ pphetā dicentē. Vox in rhama audita est: ploratus, ⁊ vlulatus multus: rachel plorans filios suos, ⁊ noluit cōsolari: qr nō sunt. Offer. Anima nr̄a, sicut passer, erepta est de laqueo venantium: laqueus cōtritus est: ⁊ nos liberati sumus. Secreta.

Sanctorum tuorum dñe nobis pia nō desit oīo: que ⁊ munera nr̃a conciliet, ⁊ tuā nobis indulgentiā semꝑ obtineat. Per dñm no. Pro natiuit. Secreta.

Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate scti fica: nosq̃ꝫ ꝑ hec a pctōꝝ nostrorum maculis emunda. Per eun.

¶ Pro sctō stephano, Secre.

Suscipe dñe munera ꝓ tuorum cōmemoratione sanctorū: vt, sicut illos passio gloriosos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominū nos.

¶ Pro sācto Ioāne, Secreta.

Suscipe dñe munera, que in eius tibi solennitate deferimus: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. Per dñm. Cōio.

Uox in rhama audita est: ploratus, ⁊ vlulatus: rachel plorans filios suos: ⁊ noluit cōsolari: quia non sunt. Postcōmunio.

Uotiua dñe dona percepimus: que sctōꝝ nobis precibus, ⁊ presentis q̄s vite pariter, ⁊ eterne tribue cōferre subsidiū. Per.

¶ Pro natiuitate, postcōmuni.

Presta, q̄s oīps deus, vt natus hodie saluator mundi: sicut diuine nobis generatiōis est author: ita ⁊ imortalitatis sit ipse largitor. Qui tecū viuit ⁊. Pro sancto stephano, postcōmunio.

Auxilietur nobis dñe sūpta mysteria, ⁊ intercedēte btō stephano martyre tuo sempiterna protectiōe confirment. Per.

Pro sācto Ioā. postcōio.

Refecti cibo: potuq̃ꝫ celesti deus noster: te supplices deprecamur: vt in cui⁹ hec cōmemoratiōe ꝑcepimus: eius muniamur ⁊ precibus. p.

¶ In festo sācti Thome archiepiscopi, ⁊ marty. Introit⁹.

Gaudeam⁹ oēs in dño diē festum celebrātes sub honore beati thome martyris, de cui⁹ passione gaudēt angeli, ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Exultate iusti in dño: rectos decet laudatio. ℣. Gloria patri. Oio.

Deus, pro cuius ecclesia gloriosus pontifex thomas gladijs impiorum occubuit: p̄sta q̄s, vt oēs, q eius iplorāt auxiliū: petitionis sue salutarē cōsequant effectū. Per dñm nr̄m.

¶ Pro natiuitate, Oratio.

Concede, q̄s oīps deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruit⁹ tenet. p eū.

¶ Pro sctō stephano, Oratio.

Da nobis, q̄s domine, imitari qd colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiā pro persecutoribus exorare dñm nostrū iesū xp̄m filiū tuū. Qui te.

¶ Pro sancto Ioāne, Oratio.

Ecclesiā tuā dñe, benignus illustra: vt beati Ioannis apostoli

apostoli tui, et euãgelistę illuminata doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Pro innocenti, Oratio.

DEus, cuius hodierna die preconiuz innocẽtes martyres, nõ loquendo: sed moriẽdo, cõfessi sunt, oia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidez tuã, quaz lingua nr̃a loquit, etiam moribus vita fateatur. Per. Lctõ eplę btĩ pauli apostoli ad hebreos. ca. 5.

FRatres. Ois nãqz põtifex ex hominibus assumptus p hoibus cõstituit in his, quę sunt ad deum: vt offerat dona, et sacrificia pro pctis. Qui condolere possit his, qui ignorant, et errant, qm̃ et ipse circũdatus est infirmitate. Et propterea debet, queãdmodum pro pplo, ita etiã pro semetipso offerre pro pctis. Nec quisq̃z sumit sibi honorem: sed, qui vocat a deo, tanq̃z aaron. Sic et chris non semetipsuz clarificauit: vt pontifex fieret: sed, qui locutus est ad eum: Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodũ et in alio loco dicit. Tu es sacerdos i ęternũ scdm ordinem Melchisedech. Gra. Ecce sacerdos magnus, q in diebus suis placuit deo. ℣. Nõ est inuentus silis illi: q cõseruaret legẽ excelsi. Alla. ℣. Ego sum pastor bonus, et cognosco oues meas: et cognoscũt me meę. Sequentia sancti euangelij secundũ Joannem. Ca. 10.

IN illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus: bonus pastor aiam suaz dat pro ouib⁹ suis. Mercenarius autẽ, et qui nõ est pastor: cuius nõ sunt oues pprię, videt lupuz venientẽ: et dimittit oues: et fugit. Et lupus rapit, et dispgit oues. Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et nõ pertinet ad eum de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco oues meas, et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem: et aiam meaz pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo, quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meaz audient. Et fiet vnũ ouile, et vnus pastor. Offerto. Posuisti dñe in capite eius coronã de lapide pretioso: vitaz petijt a te: et tribuisti ei. Alleluia. Secre.

MUnera tibi dñe dicata sanctifica: et itercedẽte beato thoma martyre tuo, atqz pontifice: p eadem nos placatus intẽde. Per.

Pro natiuitate, Secreta.

OBlata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica, nosqz a peccatorũ nr̃orũ maculis emũda. Pro sctõ stepha. Secr.

SUscipe dñe munera p tuorum cõmemoratione sctõ/

ruz: vt ficut illos paſſio glorioſos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. Pro. ſ. Joanne, Secre.

S Uſcipe dñe munera, que in eius tibi ſolennitate deferimus, cuius nos cõfidimus patrocinio liberari. Pro inocē. Secre.

S Anctorũ tuoꝛuz nobis dñe pia nõ deſit oꝛo: que ⁊ munera nr̃a conciliet: ⁊ tuaz nobis indulgentiam ſemꝑ obtineat. Per dñm. Cõio. Ego ſuz paſtoꝛ bonus, ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee. Poſtcõmuni.

H Aec nos cõio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beato thoma martyre tuo, atque pontifice: celeſtis remedij faciat eſſe conſoꝛtes. Per dñm. Pro natiuitate, poſtcõmunio.

P Reſta, q̃s oꝑs deus: vt natus hodie ſaluatoꝛ mundi: ſicut diuine nobis generationis eſt auctoꝛ: ita ⁊ immoꝛtalitatis fit ipſe largitoꝛ. ¶ Pro ſãcto Stephano, poſtcõmuni.

A Uxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato Stephano martyre tuo: ſempiterna protectione cõfirmẽt. Pro ſancto Joanne, poſtcõio.

R Efecti cibo, potuq3 celeſti deus noſter: te ſupplices depꝛecamur: vt in cuius hec commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ pꝛecibus. ¶ Pro Innocentibus, poſt communio.

V Otiua domine vota percepimus: que ſanctoꝛum nobis pꝛecibus ⁊ pꝛeſentis queſumus vite pariter, ⁊ eterne tribue conferre ſubſidium. Per dominuz no.

¶ Si feſtum natiuitatis dñi: ſci Stephani, ſancti Joãnis euãgeliſte, ſanctoꝛuz Innocentium, vel ſancti Thome martyris venerit i dñica: ipſa die nihil fit de dñica: ſed in die pꝛoximo poſt feſtuz ſcti Thome martyris fit offm̃ dñice. De dñica vero, que tunc veniet in octa. feſti. nihil penitus agitur.

¶ Eo anno, in quo natiuita. dñi venerit die lune, in ſequẽti ſabbato fiat offm̃ ſequẽs videlz. Introi.

P Uer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humeruz eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni conſilij angelus. ps. Cãtate dño canticuz nouum: q2 mirabilia fecit. ℣. Glia.

C Oncede, q̃s oꝑs Oꝛatio. deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem.

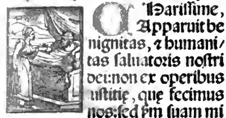
¶ Pro ſancto ſtepha. Oꝛatio.

D A nobis, q̃s dñe, imitari, qđ colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: q2 eius natalitia celebꝛamus: qui nouit etiam pꝛo perſecutoꝛibus exoꝛare dñm noſtrũ Jeſum xp̃m filium tuum.

¶ Pro ſancto Joanne, Oꝛatio.

E Ccleſiam

E Cclesiam tuam dñe beni/gnus illustra, vt beati ioannis apostoli tui, ⁊ euangelistę illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. ¶ Pro innocentibus. Oratio. DEus, cuius hodierna die preconium innocentes martyres nō loquendo, sed moriendo confessi sunt: oia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam, quā lingua nr̄a loquitur, etiā moribus vita fateat. Per dñz. Lctō epistolę sctī pauli apl̄i ad Titum. Cap. 3.

CHarissime, Apparuit benignitas, ⁊ humanitas saluatoris nostri dei: non ex operibus iustitię, quę fecimus nos: sed ƒm suam misericordiaꝫ saluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis, ⁊ renouationis spiritus sctī, queꝫ effudit in nobis abunde: per Iesuꝫ xp̄m saluatorem nostruꝫ. Ut iustificati gratia ipsius: herędes simus ƒm speꝫ vitę ęternę. In xp̄o iesu dño nostro. Grad. Uiderunt omnes fines terrę salutare dei nr̄i. Iubilate deo omnis terra. ℣. Notuꝫ fecit dñs salutare suum: ante conspectum gentium reuelauit iustitiam suam. Al. lla. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dñm. Quia hodie descendit lux magna super terrā. Sequentia sancti euāgelij secū

dum Lucam. Ca. 2.

IN illo tempore. Pastores loquebantur adinuicem. Transeamus vsqꝫ bethleem: ⁊ videamus hoc verbū, quod factum est: quod fecit dñs: ⁊ ostendit nobis. Et venerūt festinantes: ⁊ inuenerūt Mariaꝫ, ⁊ ioseph, ⁊ infantē positū in p̄sepio. Vidētes aūt cognouerunt de verbo: quod dictū erat illis de puero hoc. Et oēs, qui audierunt, mirati sunt: ⁊ de his, q̄ dicta erāt a pastoribus ad ipsos. Maria aūt cōseruabat oia v̄ba hęc cōferēs in corde suo. Et reuersi sūt pastores: glorificātes, ⁊ laudātes deū in oibus, q̄ audierāt, ⁊ viderāt: sicut dictuꝫ est ad illos. Offert. Tui sunt celi: ⁊ tua est terra, orbē terrarū, ⁊ plenitudinē eius tu fūdasti: iustitia, ⁊ iudiciū p̄paratio sedis tuę. Secre.

OBlata dñe munera: noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica: nosqꝫ p hęc a pctōrū nr̄orum maculis emunda. Per eun.

¶ Pro sctō stepha. Secre. SUscipe dñe munera ꝓ tuorum cōmemoratione sctōrum: vt sicut illos passio gloriosos effecit: ita nos deuotio reddat inocuos.

¶ Pro sctō Ioāne. Secre. SUscipe dñe munera: quę in eius tibi solēnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Pro Innocen. Secret.

Sanctorũ tuorũ dñe nobis pia nõ desit orõ: que ⁊ munera nr̃a cõciliet: ⁊ tuã nobis indulgentiam semper obtineat. Per. Cõio. Uiderunt oẽs fines terre salutare dei nostri. Postcõio.

Presta, q̃s omnipotens deus: vt natus hodie saluator mundi: sicut diuine nobis generatiõis est author: ita ⁊ imortalitatis sit ipse largitor. Qui tecum vi. Pro sancto Stephano, postcõio.

Auxilientur nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ intercedente beato stephano martyre tuo sempiterna protectione confirment.

Pro sancto Joanne, postcõio.

Refecti cibo, potuq; celesti deus noster te supplices deprecamur: vt, in cuius hec cõmemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dñz no.

Pro Innocen. postcõio.

Uotiua dñe dona percepimus, que sctõrũ nobis precibus, ⁊ presentis q̃sumus vite pariter, ⁊ eterne tribue cõferre subsidium. Per dñm. ¶ Dñica infra octauam natiuitatis dñi. Introitus.

Dum medium silentiuz tenerent oia, ⁊ nox in suo cursu medium iter perageret: omnipotens sermo tuus domine de celis a regalibus sedib⁹ venit. Ps. Dominus regnauit: decorem indutus est: indutus est dñs fortitudinem: ⁊ precinxit se. ℣. Gloria. Orõ.

Omnipotẽs sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abũdare. p eun. Et fit cõme. de octaua. Pro natiuitate, Oratio.

Concede, q̃s omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua p carnem natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. per eũ.

Pro sctõ Stepha. Orõ.

Da nobis, q̃s dñe, imitari qd colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere: q; eius natalitia celebram⁹: q nouit etiã pro psecutoribus exorare dñz nr̃m iesuz xp̃m filiuz tuũ. Qui. Pro. s. Joan. Orõ.

Ecclesiaz tuã dñe benignus illustra: vt bti Joãnis apli tui, ⁊ euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Pro innocen. Oratio.

Deus, cuius hodierna die preconiuz innocẽtes martyres nõ loquendo, sed moriendo cõfessi sunt: oia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidẽ tuã, quam lingua nr̃a loquitur: etiã moribus vita fateat. Per do. Lctõ epistole beati pauli apostoli ad Galatas. Ca. 4.

Fratres. Quã to tpe heres paruul⁹ est: nihil differt a seruo: cum sit dñs omnium: sed sub tutoribus

tutoribus, & autoribus est vsqз ad prefinitum tps a patre. Ita & nos, cum essemus paruli: sub elementis mundi huius eramus seruientes. At, vbi venit plenitudo pis: misit deus filiū suū factuз ex muliere, factum sub lege: vt eos, qui sub lege erat: redimeret, vt adoptioneз filiorū reciperemus. Qm autē estis filij dei: misit deus spūm filij sui in corda vestra clamāteз: abba pater. Itaqз iaз non est seruus: sed filius: qp si filius, & heres p deum. Grad. S pecio/us forma pre filijs hoium: diffusa est gra in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbuз bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus scribe velociter scribentis. All'a. ℣. Dñs regnauit: decorem induit: induit dominus fortitudinē & precinxit se virtute. Sequentia sancti euāgelij secundum Lucam. Ca. 2.

In illo tempore: Erant Ioseph, & Maria mater Jesu mirātes: super his, que dicebantur de illo. Et benedixit illis Symeon: & dixit ad mariaз matrem eius. Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectioneз multorum in israel, & in signuз, cui ɔtradicetur. Et tuā ipsius aiam pertransibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetissa filia phanuel de tribu aser: & hec processerat in diebus multis: & vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hec vidua erat vsqз ad ānos octogintaquatuor: que non discedebat de templo ieiunijs, & obsecrationibus seruiens deo nocte, ac die. Et hec eadem hora supueniens confitebat dño: & loquebatur de illo oibus, qui expectabant redemptionem israel. Et, vt perfecerunt oia ſm legem dñi: reuersi sunt in galileaз in ciuitateз suaз nazareth. Puer auteз crescebat: & cōfortabat plenus sapientia: & gratia dei erat in illo. Offerto. D eus enim firmauit orbem terre: qui non commouebitur: parata sedes tua Deus ex tunc a seculo tu es. Secreta.

C Oncede, q̄s ops deus: vt oculis tue maiestatis munus oblatum: & gratiaз nobis pie deuotionis obtineat: & effectum beate perennitatis acqrat. Per.

Pro natiuitate, Secreta.

O Blata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate sanctifica, nosqз per hec a peccatorum nostrorū maculis emunda. Per eū.

Pro scto stepha. Secre.

S Uscipe domine munera p tuorū cōmemoratione sctōruз: vt sicut illos passio gloriosos effecit: ita nos deuotio reddat inocuos. Per do. Pro. s. Joan. Secre.

S Uscipe dñe munera: que in eius tibi solennitate defe

rimus:cuius nos confidimus pa/
trocinio liberari. Per dñm nrm.
Pro innocent. Secreta.
S Anctorum tuorum dñe no
bis pia nõ deſit oro:que ⁊ mune/
ra noſtra cõciliet:⁊ tuaʒ nobis in/
dulgentiam ſemp obtineat. Per
dñm no. Cõio. T olle puerum,
⁊ matrem eius:⁊ vade in terram
iuda:defuncti ſunt enim, qui que/
rebant animaʒ pueri. Poſtcõio.
P Er huius dñe operationẽ
myſterij,⁊ vitia noſtra pur
genſ:⁊ iuſta deſideria cõpleãtur.
Per dñʒ. Pro natiui. poſtcõio.
P Reſta,q̃s omnipotens deus: vt na/
tus hodie ſaluator mundi:
ſicut diuine nobis generationis
eſt author:ita ⁊ immortalitatiſ ſit
ipſe largitor. Qui tecum viuit ⁊.
Pro ſancto ſtephano, poſtcõio.
A Uxilientur nobis dñe ſum
pta myſteria,⁊ interceden
te beato ſtephano martyre tuo:
ſempiterna protectione confir/
ment. Per dominum noſtrũ ieſ.
Pro ſancto Joanne, poſtcõio.
R Efecti cibo,potuqʒ celeſti
deuſ noſter te ſupplices de
precamur:vt,in cuius hec cõme/
moratione percepimus,eius mu/
niamur ⁊ precibus. Per dñm no.
Pro innocenti, poſtcommunio.
V Otiua dñe dona percepi/
mus:que ſanctoruʒ nobis
precibus: ⁊ preſentis q̃s vite pa/
riter, ⁊ eterne tribue cõferre ſub/
ſidium. Per dominum noſtrum.

¶ In die ſancti Syluestri pa/
pe ⁊ confeſſoris. Introitus.
S Acerdotes tui
dñe induãt iu/
ſtitiam: ⁊ ſancti tui
exultent:propter da
uid ſeruum tuum:nõ
auertas faciem chri
ſti tui. ps. Memen/
to dñe dauid, ⁊ omnis manſuetu/
dinis eius. ℣. Gloria pa. Orõ.
D A,q̃s omnipotens deus:vt btĩ ſylue
ſtri cõfeſſoris tui,atqʒ pon
tificis venerãda ſolẽnitas,⁊ deuo
tionem nobis augeat, ⁊ ſalutem.
Per dñm. Pro natiui. Oratio.
C Once de,queſumus omni
potens deus: vt nos vni/
geniti tui noua per carneʒ natiui/
taſ liberet,quoſ ſub peccati iugo,
vetuſta ſeruitus tenet. Per eun.
D Pro ſctõ ſtepha. Oratio.
A nobis, q̃s dñe, imitari,
qđ colimus:vt diſcamus, ⁊ inimi/
cos diligere,qr eiuſ natalitia cele
bramus:qui nouit etiam pro per/
ſecutoribus exorare dominuʒ no/
ſtrum ieſum chriſtum filiũ tuum.
Qui te. Pro ſancto Joan. Orõ.
E Ccleſiaʒ tuam domine be
nignus illuſtra, vt btĩ Joã/
niſ aplĩ tui,⁊ euangeliſte,illumina
ta doctrinis: ad dona perueniat
ſempiterna.p. Pro inocen. Orõ.
D Eus, cuius hodierna die
preconiuʒ innocẽtes mar/
tyres,non loquendo, ſed morien/
do confeſſi ſunt, omnia in nobis
vitiorum

itiorum mala mortifica, vt fides
iaz, quā lingua nostra loquitur:
iam moribus vita fateat. Per.
ectio epistole beati pauli apo
oli ad Timotheum. Cap. 4.
Charissime:
testificor co
ram deo, z christo ie
su, qui iudicaturus
est viuos, z mortuos,
p aduentum ipsius:
z regnuz eius. Pre
ica verbuz: insta opportune, im
ortune: Argue, obsecra, increpa
omni patientia, z doctrina. E
t enim tempus, cum sanam do
rinam non sustinebunt: sed ad
a desideria coaceruabunt sibi
agistros prurientes auribus. Et
veritate quidem auditum auer
nt: ad fabulas autem cōuerten
ir. Tu vero vigila in omnibus,
bora: opus fac euangeliste: mi
isterium tuū imple: sobrius esto.
Ego enim iam delibor, z tempus
ice resolutionis instat. Bonum
ertamen certaui: cursum cōsum
aui: fidem seruaui. In reliquo
posita est mihi corona iustitie:
uam reddet mihi dn̄s in illa die,
istus iudex. Non solum autem
ibi: sed z his, qui diligunt aduē
im eius. Gradua. Ecce sacer
os magnus: qui in diebus suis
lacuit deo. ℣. Non est inuen
is similis illi, qui conseruaret le
em excelsi. Alleluia. ℣. Inue
i dauid seruum meuz: oleo sācto
meo vnxi eum. Sequentia san
cti euangelij sm Lucam. Ca. 12.

In illo tempo
re. Dixit iesus
discipulis suis. Sint
lumbi vestri precin
cti: z lucerne arden
tes in manibus vr̄is.
Et vos similes ho
minibus expectantibus dn̄m suū,
quando reuertat a nuptijs: vt cuz
venerit, z pulsauerit, cōfestiz ape
riant ei. Beati serui illi: quos, cuz
venerit dn̄s: inuenerit vigilantes.
Amē dico vobis: ꝙ precinget se:
z faciet illos discūbere: z transiēs
ministrabit illis. Et si venerit in se
cunda vigilia, z si in tertia vigilia
venerit, z ita inuenerit, beati sunt
serui illi. Hoc autem scitote: qm̄
si sciret pater familias: qua hora
fur veniret: vigilaret vtiqz: z nō si
neret perfodi domuz suā. Ideo z
vos estote parati: qz, qua hora nō
putatis: filius hominis veniet. Of
ferto. Inueni dauid seruuz meū:
oleo sancto meo vnxi euz: manus
enim mea auxiliabit ei: z brachiū
meuz confortabit euz. Secreta.
Sancti tui nos, qs domine,
vbiqz letificent, vt, dum eo
rum merita recolimus: patroci
nia sentiamus. Per dominuz no.
Pro natiuitate, Secreta.
Oblata dn̄e munera noua
vnigeniti tui natiuitate sanctifica,
nosqz per hec a peccatorum no
strorū maculis emūda. Per eun.

S Pro sctō stepha. Oratio.
Uscipe dñe munera, p tuo-
rum cōmemoratione sctōrū: vt si-
cut illos passio gliosos effecit: ita
nos deuotio reddat innocuos. p.
S Pro s. Joāne. Secreta.
Uscipe dñe munera, que in
eius tibi solēnitate deferimus: cu-
ius nos cōfidimus patrocinio li-
berari. p do. Pro innocē. Secre.
S Anctorū tuorū dñe nobis
pia nō desit orō: que ꝛ mu-
nera nostra conciliet: ꝛ tuā nobis
indulgentiā semp obtineat. per.
Cōio. Beatus seruus: quē, cum
venerit dñs: inuenerit vigilantē.
Amen dico vobis: super omnia
bona sua cōstituet eū. Postcōi.
P Resta, quesumus omnipo-
tens deus, vt de perceptis
muneribus, gratias exhibentes:
intercedēte beato syluestro cōfes-
sore tuo, atq pontifice beneficia
potiora sumamus. Per dñm no.
P Pro natiuitate, postcōio.
Resta, qs ops deus, vt na-
tus hodie saluator mundi, sicut di-
uine nobis generationis est au-
thor, ita ꝛ immortalitatis sit ipse
largitor. Qui tecum. Pro sancto
A Stephano, postcōmuni.
Uxilientur nobis dñe sum-
pta mysteria: ꝛ intercedente bea-
to stephano martyre tuo sempi-
terna protectione cōfirmēt. Per
dñm. Pro s. Joanne, postcōio.
R Efecti cibo potuq celesti
deus noster: te supplices de-
precamur: vt in cuius hec cōme-
moratione percepimus: eius mu-
niamur ꝛ precibus. Per dñm no.
V Pro innocenti. postcōio.
Otiua dñe dona percepi-
mus, que sctōrū nobis precibus:
ꝛ presentis qs vite pariter, ꝛ eter-
ne: tribue cōferre subsidiū. Per.
¶ Si festum. s. Sylue. in dñica
venerit: officium fit de eo: ꝛ com-
memora. de dominica: ꝛ de octa.
¶ In octa. nati. dñi. Statio ad
sctām mariā trās tyberim. Intro.
P Uer natus est
nobis, ꝛ filius
datus est nobis: cu-
ius imperium super
humerum eius: ꝛ vo-
cabitur nomen eius
magni consilij ange-
lus. Ps. Cantate domino cāticū
nouum: quia mirabilia fecit. V.
D Gloria patri, ꝛ fi. Oratio.
Eus, qui salutis eterne
beate marie virginitate fecunda:
humano generi premia pstitisti:
tribue qs, vt ipsā pro nobis inter-
cedere sentiamus: per quā merui-
mus authorē vite suscipere dñm
nostrū iesū xp̄m filiū tuū. Qui tec.
Et nō fit aliqua cōmemoratio in
octaua nati. Lectio epistole beati
pauli apostoli ad Titum. Ca. 2.
C Harissime: apparuit gra-
tia Dei saluatoris nostri
omnibus hominibus erudiens
nos: vt abnegantes impietatem,
ꝛ secularia desideria sobrie, ꝛ iu-
ste,

te, et pie viuamus in hoc seculo, expectantes beatam spem, et aduentum glorie magni dei: et salua toris nostri Jesu Christi. Qui dedit semetipsum pro nobis: vt nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Hec loquere: et exhortare in christo iesu, dno nostro. Gradua. Viderūt oēs fines terre salutare dei nr̄i: iubilate deo ois terra. V. Notū fecit dn̄s salutare suū: ante cōspectuʒ gētiū reuelauit iustitiā suā. Alleluia. V. Multifarie olim deus loquens patribus in pphetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio. Sequentia sancti euangelij sm̄ Lucam. ca. 2.

In illo tempore: Postquaʒ consūmati sunt dies octo: vt circūcideretur puer, vocatuʒ est nomē eius iesus: qd̄ vocatū est ab angelo: priusq̄ʒ in vtero conciperetur. Offerto. Tui sunt celi: et tua est terra: orbem terrarū et plenitudinem eius tu fundasti: iustitia et iudiciū pparatio sedis tue. Secre. Muneribus nr̄is, q̄s dn̄e, precibusq̄ʒ susceptis: et celestibus nos munda mysterijs: et clemēter exaudi. Per dn̄m nostrū. Cōio. Viderūt oēs fines terre, salutare dei nr̄i. Postcōi. Hec nos cōmunio dn̄e purget a crimine: et intercedente beata dei genitrice maria celestis remedij faciat esse consortes. p eun.

In octa. sancti stephani totuʒ officium misse dicitur sicut in die preter orationem, que dicitur. Omnipotens sempiterne deus: qui primitias martyrū in beati leuite stephani sanguine dedi. etc. Quā require post officiū sācti stephani. fo. 12. Et dr̄, Credo. Et fit cōme. de sancto Joāne, et de innocētib⁹. In octa. scī ioānis offiū misse dr̄ sicut i festo eius. Prima oīo de die. Scda de inocētibus. Tertia. Deus qui salutis eterne. In octaua sanctorum innocentū officium misse dicitur, sicut in die: excepto q Gloria in excelsis. et Alleluia. et Ite missa est. dicuntur. Prima oīo de die. Secūda. Deus qui salutis eterne. Tertia. Ecclesie tue, q̄s domine, pces. etc.

In vigilia epiphanie. Intro.

Dum medium silentiuʒ tenerent oia: et nox in suo cursu mediuʒ iter pageret, oipotens sermo tuus dn̄e: de celis a regalibus sedibus venit. ps. Dn̄s regnauit: decorem indutus est: indutus est dominus fortitudineʒ: et precinxit se. O V. Gloria patri. Oratio. Omnipotens sempiterne deus: dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in nomine dile

cti filij tui: mereamur bonis ope-
ribus abundare. Per eundem.
¶ De sancta Maria, Oratio.
Deus, q salutis ęternę: bea
tę marię virginitate fecun
da humano generi pręmia pręsti
tisti: tribue q̄sumus: vt ipsam pro
nobis intercedere sentiamus: per
quā meruimus authorē vitę susci
pere dn̄m nostrū iesuz christuz fi-
liū tuū. Qui tecum viuit. ¶ Cō-
tra persecutores ecclesię, Oratio.
Ecclesię tuę, q̄s dn̄e, preces
placatus admitte, vt destru
ctis aduersitatibus, & erroribus
vniuersis: secura tibi seruiat liber
tate. Per dominum nos. Lectio
epistolę beati pauli apostoli ad
Galathas. Cap. 4.

Fratres: Quā
to tēpore hę-
res paruulus est: ni-
hil differt a seruo: cū
sit dn̄s omnium: sed
sub tutoribus, & acto-
ribus est, vsqz ad prefinitum tem-
pus a patre. Ita & nos, cum esse-
mus paruuli: sub elementis mun
di huius eramus seruientes. At,
vbi venit plenitudo temporis, mi
sit deus filium suum: factū ex mu-
liere: factum sub lege: vt eos, qui
sub lege erant, redimeret, vt ado-
ptionē filiorū reciperemus. Quo
niaz autē estis filij dei: misit deus
spiritum filij sui in corda vestra:
clamantē: abba pater. Itaqz iaz
non est seruus, sed filius. Quod
si filius, & hęres per deuz. Grad.
Speciosus forma pre filijs ho-
minuz: diffusa est gratia in labijs
tuis. ℣. Eructauit cor meū ver-
bū bonuz: dico ego opera mea re
gi: lingua mea, calamus scribę ve
lociter scribentis. Alleluia. ℣.
Dominus regnauit: decorem in-
duit: induit dn̄s fortitudinem: &
pcinxit se virtute. Sequētia san-
cti euāgelij sm̄ Mattheuz. ca. 2.
In illo tempo
re: Defuncto
Herode: ecce ange
lus dn̄i apparuit in
somnis ioseph i egy-
pto, dicens. Surge,
& accipe puerum: &
matrē eius: & vade in terrā israel.
Defuncti sunt enim: q quęrebāt
aiam pueri. Qui cōsurgens acce-
pit puerum, & matrem eius: & ve-
nit in terrā israel. Audiens autez,
q Archelaus regnaret in iudęa,
p herode pře suo, timuit illo ire.
Et admonitus in somnis seces-
sit in partes galileę. Et veniens
habitauit in ciuitate, q̄ vocat na-
zareth: vt adimpleret, qd̄ dictum
est p pphetas: qm̄ nazareus vo-
cabit. Offer. Deus enim firma
uit orbem terrę: qui non commo-
uebitur: parata sedes tua deus
ex tunc: a seculo tu es. Secreta.
Concede, q̄s ops deus, vt
oculis tuę maiestatis mu-
nus oblatus, & gratiam nobis pię
deuotionis obtineat, & effectū bea

tę perēn

perennitatis acquirat. Per do.
Pro sctā maria. Secre.
Muneribus nrīs, q̄s dn̄e, p̄re
busq; susceptis: et celestibus nos
munda mysterijs: et clementer ex
audi. Per dominū nostrū. Con
tra persecuto. ecclesie. Secreta.
Protege nos dn̄e, tuis my
sterijs seruientes: vt diui
nis rebus inherentes: et corpore
tibi famulemur, et mēte. Per do
minū. Cōio. Tolle puerū, et ma
trem eius: et vade in terram iuda:
defuncti sunt enim, qui querebāt
animam pueri. Postcōmunio.
Per huius domine opera
tionem mysterij: et vitia no
stra purgentur: et iusta desideria
compleantur. Per dominum no.
Pro sancta Maria: postcōio.
Haec nos cōmunio domi
ne purget a crimine: et in
tercedēte beata dei genitrice ma
ria: celestis remedij faciat esse cō
sortes. Per eundem. Contra p
secutores ecclesie, postcōmunio.
Quesumus dn̄e deus nr̄: vt,
quos diuina tribuis parti
cipatione gaudere: humanis non
sinas subiacere periculis. Per do.
In Epiphania dn̄i. Statio
ad scm̄ petrū. Introi.
Ecce aduenit
dn̄ator dn̄s: et
regnū in manu ei⁹: et
potestas, et imperiū.
ps. Deus iudicium
tuū regi da, et iustitiā
tuā filio regis. ℣. Gloria. Ōio.
Deus qui hodierna die vni
genitū tuū gentibus, stel
la duce, reuelasti, concede propi
tius: vt qui iam te ex fide cognoui
mus: vsq; ad cōtemplandam spe
ciem tue celsitudinis perducamur.
Per eun. Lctō esaie pphete. ca. 40.
Surge: illuminare hierusa
lem: qr venit lumen tuum: et
gloria dn̄i super te orta est. Quia
ecce tenebre operient terram: et ca
ligo populos. Super te autem
orietur dn̄s, et gloria eius in te vi
debit. Et ambulabunt gentes in
lumine tuo: et reges in splēdore or
tus tui. Leua in circuitu oculos
tuos, et vide: oēs isti cōgregati sūt:
venerūt tibi. Filij tui de longe ve
nient: et filie tue de latere surgent.
Tunc videbis et afflues, et mirabi
tur, et dilatabitur cor tuum: quādo
conuersa fuerit ad te multitudo
maris: fortitudo gentium venerit
tibi. Inūdatio camelorū operiet
te: dromedarij madian, et epha.
Oēs de saba venient: aurum, et
thus deferentes: et laudem domi
no annunciantes. Graduale.
Omnes de saba venient, aurum,
et thus deferentes: et laudem do
mino annunciantes. ℣. Surge,
et illuminare hierusalem, quia glo
ria domini super te orta est. Al
leluia. ℣. Vidimus stellā eius in
oriente: et venimus cū muneribus
adorare dn̄m. Sequentia sancti
euangelij scdm Mattheum. Ca. 2.

Cum natus esset Jesus in bethleem iude: in diebus Herodis regis: ecce Magi ab oriente venerunt hierosolymam: dicentes. Ubi est: qui natus est rex iudeorum? Uidimus enim stellam eius in oriente: et venimus adorare eum. Audiens autem herodes rex turbatus est: et ois hierosolyma cum illo. Et congregans oes principes sacerdotum, et scribas populi: sciscitabat ab eis: ubi christus nasceretur. At illi dixerunt ei. In bethleem iude. Sic enim scriptum est per prophetam. Et tu Bethleem terra iuda: nequaquam minima es in principibus iuda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum israel. Tunc Herodes clam vocatis magis, diligenter didicit ab eis tempus stelle, que apparuit eis. Et mittens illos in bethleem dixit. Ite, et interrogate diligenter de puero: et, cum inveneritis, renunciate mihi: vt et ego veniens adorem eum. Qui, cum audissent regem, abierunt. Et ecce stella, quam viderant in oriente: antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra vbi erat puer. Uidentes autem stellam: gavisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum: invenerunt puerum cum maria matre eius: et procidentes adoraverunt eum. Et apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham: et responso accepto in somnis, ne redirent ad herodem: per aliam viam reversi sunt in regionem suam. Offerto. Reges tharsis, et insule munera offerent: reges arabum, et saba dona adducent: et adorabunt eum oes reges terre: oes gentes servient ei. Secre.

Ecclesie tue, quesumus domine, dona propitius intuere: quibus non iam, aurum, thus, et myrrha profertur: sed, quod eisdem muneribus declaratur, immolatur, et sumitur. Per dominum no. Prefatio. Eterne deus. Quia cum vnigenitus. Infra actiones. Communicantes, et diem sacratissimum celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloria coeternus, in veritate carnis nostre, visibiliter corporalis apparuit. Sed et memoriam venerantes in primis gloriose semperque virginis Marie genitricis eiusdem Dei, et domini nostri iesu Christi, sed et beatorum apostolorum petri et pauli. Et dicuntur per octava. Coio. Uidimus stellam eius in oriente, et venimus cum muneribus adorare dominum. Postcommunio.

Presta, quesumus oipotens deus, vt que solemni celebramus officio, purificate mentis intelligentia consequamur. Per do.

¶ Infra octavam epiphanie fit idem officium, quod in die, et post orationem diei dicuntur orationes: Deus, qui salutis eterne bea. et Eccle-

Ecclesie tue. ¶ De festiuitati/bus vero, que infra octa. veniunt, nihil tunc agit, sed peracta octa/ua celebrantur. ¶ Dominica infra octa. epiphanie. Introitus.

In excelso throno vidi sedere virum: quem adorat multitudo angelorum: psallentes in vnum, ecce, cuius imperij nomen est in eternum. ps. Jubilate Deo omnis terra, seruite dño in letitia. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ spi. Oratio.

Uota, quesumus domine, supplicantis populi celesti pietate prosequere, vt ⁊ que agenda sunt, videantur, ⁊ ad implenda, que viderint, conualescāt. Per dominum nostruʒ ies. Pro commemoratio. epipha. Oratio.

Deus, qui hodierna die vnigenitum tuum gentibus stella duce reuelasti, concede propitius: vt, qui iam te ex fide cognouimus, vsqʒ ad contemplandam speciem tue celsitudinis perducamur. Per eundeʒ dominū. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Romanos. Cap. 12.

Fratres: Obsecro vos per misericordiam Dei, vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequiū vestrum. Et nolite conformari huic seculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri, vt probetis, que sit voluntas Dei, bona, ⁊ beneplacens, ⁊ perfecta. Dico enim per gratiam, que data est mihi, omnibus, qui sunt inter vos: nō plus sapere, q̄ȝ oportet sapere: sed sapere ad sobrietateʒ, vt vnicuiqʒ deus diuisit mensuraʒ fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus: omnia autem membra non eundem actuʒ habent: ita multi vnum corpus sumus in christo: singuli autem alter alterius membra. In christo Jesu domino nostro. Gradua.

Benedictus dñs deus israel: quia fecit mirabilia magna solus a seculo. ℣. Suscipiant montes pacem populo tuo, ⁊ colles iustitiam. Alleluia. ℣. Jubilate deo ois terra: seruite domino in letitia. Sequentia sancti euāgelij secundum Lucam. Ca. 2.

Cum factus esset Jesus annorū duodecim: ascēdentibus illis hierosolymam, ſm cōsuetudinem diei festi: cōsūmatisqʒ diebus, cum redirent illi, remansit puer iesus in hierusalem: ⁊ nō cognouerunt parentes eius. Existimantes autē illuʒ esse in comitatu, venerūt iter diei: ⁊ requirebant eum inter cognatos, ⁊ notos. Et non inuenientes regressi sunt in hierusaleʒ requirentes euʒ. Et factuʒ est: post triduū

inuenerũt illum in templo sedentem in medio doctorũ, audientez illos,ꝛ interrogãtem. Stupebãt autem oẽs,qui eum audiebant,super prudẽtia,ꝛ responsis eius. Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum. Fili: quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus,ꝛ ego,dolẽtes querebamus te. Et ait ad illos. Quid est,ꝙ me querebatis? Nesciebatis,quia in his,q patris mei sunt,oportet me esse? Et ipsi nõ intellexerunt verbuz, quod locutus est ad illos. Et descendit cum eis:ꝛ venit nazareth, ꝛ erat subditus illis. Et mater eius conseruabat oia verba hec conferens in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, ꝛ etate, ꝛ gratia,apud Deum, ꝛ homines. Offerto. Iubilate deo ois terra, iubilate deo omnis terra, seruite domino in letitia,intrate in cõspectu eius in exultatione, quia dominus ipse est deus. Secreta.

Oblatum tibi domine sacrificium viuificet nos semp, ꝛ muniat. Per dominuz nostrũ.

Pro epipha. Secreta.

Ecclesie tue, q̃sumus dñe, dona propitius intuere. Quibus non iam aurum, thus, ꝛ myrrha profertur: sed, quod eisdem muneribus declaratur,immolatur,ꝛ sumitur. Per. Cõio. Fili:quid fecisti nobis sic?ego,ꝛ pater tuus dolentes querebamus te: ꝛ quid est:qḋ me q̃rebatis? nesciebatis: quia in his, que patris mei sunt: oportet me esse? Postcõmunio.

Supplices te rogamus: omnipotens deus: vt,quos tuis reficis sacramentis: tibi etiaz placitis moribus dignanter deseruire concedas. Per dñm nostrum.

Pro epipha. postcõmuni.

Presta,quesumus omnipotens deus: vt, que solẽni celebramus officio:purificate mentis intelligẽtia cõsequamur. Per do.

¶ Si festiuitas Epiphanie in dominica venerit: supꝛascriptum officiũ dñice fit sabba. infra octa.

In octa. epiphanie. Introitus.

Ecce aduenit dominator dominus: ꝛ regnum in manu eius,ꝛ potestas, ꝛ imperium. Psalꝫ. Deus iudicium tuũ regi da:ꝛ iustitiã tuaz filio regis. ℣. Gloria pa. Oio.

Deus,cuius vnigenitus in substãtia nostre carnis apparuit,pꝛesta q̃s,vt per eũ,quez similem nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Qui te.

Lectio Esaie prophete. Ca.40.

Surge, illuminare hierusalem:quia venit lumen tuũ: ꝛ gloria domini super te orta est. Quia ecce tenebre operient terram,ꝛ caligo populos. Super te autem orietur dominus: ꝛ gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo,ꝛ reges in

n splendore ortus tui. Leua in cir
uitu oculos tuos, et vide, omnes
sti cōgregati sunt: venerunt tibi.
Filij tui de longe venient, et filię
uę de latere surgent. Tunc vide
ns, et afflues: et mirabitur, et dilata
bitur cor tuum: quando conuersa
uerit ad te multitudo maris: for
itudo gētium venerit tibi. Inun
latio camelorum operiet te, dro
nedarij madiā, et epha. Omnes
le saba venient: aurum, et thus de
erentes: et laudem dño annunciā
es. Grad. Omnes de saba ve
tient: aurum, et thus deferentes, et
audē dño annūciantes. V. Sur
ge, et illuminare hierusalem: quia
gloria dñi super te orta est. Alla.
V. Uidimus stellam eius in oriē
te: et venimus cum muneribus ado
rare dominum. Sequētia sancti
uange. scdm Joannem. Ca. I.

In illo tempo
re. Uidit ioan
nes iesum venientem
ad se, et ait. Ecce a
gnus dei, ecce qui tol
lit peccata mundi:
hic est de quo dixi:
post me venit vir: qui ante me fa
ctus est: qui prior me erat: et ego
nesciebā eum. Sed, vt manifeste
tur in israel: ppterea veni ego in
aqua baptizans. Et testimonium
perhibuit ioānes dicens. Quia vi
di spiritū descendentem, quasi co
lumbam, de celo: et mansit super eū,
et ego nesciebam eū. Sed, qui mi
sit me baptizar in aqua: ille mihi
dixit: super quem videris spiritū
descendentem, et manentē sup eū:
hic est: qui baptizat in spiritu san
cto. Et ego vidi, et testimonium p
hibui: quia hic est filius dei. Of
ferto. Reges tharsis, et insulę mu
nera offerent: et reges arabum, et sa
ba dona adducent: et adorabunt
eum omnes reges terrę: omnes
gentes seruiēt ei. Secre.

Hostias tibi dñe pro nati fi
lij tui apparitione deferimus: sup
pliciter exorantes: vt, sicut ipse no
strorum author est munerum: ita
sit ipse misericors, et susceptor. Je
sus Christus dñs noster. Qui te.
Cōio. Uidimus stellam eius in
oriente, et venimus cū muneribus
adorare dñm. Postcōio.

Celesti lumine qs dñe sem
per, et vbiqz nos preueni: vt my
sterium, cuius nos participes esse
voluisti: et puro cernamus intuitu:
et digno pcipiamus effectu. Per
dñm. ¶ Ab octa. epipha. vsqz
ad purificationem post orationem
diei dñr iste orones. Deus qui sa
lutis eternę. et Ecclesię tuę. vel
Deus oium fideliū. ¶ Si tēpus
breue fuerit a dñica. j. post octa.
epiphanię vsqz ad. lxx. ita q do
minicalia officia non possint ex
pleri suis diebus, officia residua
rum dñicarū distribuunt p hebdōas
vltimas: si festum non impediat.
¶ Similiter fit de dñicis post
octa. pēteco. vsqz ad aduentum.

¶ Dñica scda post epipha. Introitus.

Omnis terra adoret te deus: ꝛ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo altissime. Ps. Jubilate deo omnis terra: psalmuꝫ dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. ℣. Gloria pa. Oro.

Omnipotens sempiterne deus: qui celestia simul, ꝛ terrena moderaris: supplicationes populi tui clemēter exaudi: ꝛ paceꝫ tuā nr̄is cōcede tp̄ibus. Per do.

¶ Pro sancta Maria. Oratio.

Deus,q salutis eterne beate Marie virginitate fecunda humano generi p̄mia p̄stitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus autorem vite suscipere dñm nostrum iesuꝫ Christum filiū tuuꝫ. ¶ Contra psecuto. ecclesie. Oratio.

Ecclesie tue: qs dñe, preces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus, ꝛ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per do. vel pro papa. Deus omniū fideliū. Require in dñica sequēti. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Romanos. Ca. 12.

Fratres: Habentes donationes ſm gratiaꝫ, que data est nobis: differentes: siue prophetiam ſm rationem fidei: siue ministerium in ministrando: siue, qui docet, in doctrina. Qui exhortatur in exhortando. Qui tribuit in simplicitate. Qui preest in sollicitudine. Qui miseretur in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes maluꝫ: adherentes bono. Charitatem fraternitatis inuicem diligentes, honore inuiceꝫ p̄uenientes. Solicitudine, non pigri: spiritu feruentes: dño seruientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instātes: necessitatibus sanctorum cōmunicātes: hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite: ꝛ nolite maledicere. Gaudete cuꝫ gaudentibus: flete cum flentibus. Idipsum inuicem sentientes. Non alta sapientes: sed humilibus cōsentientes. Gradua. Misit dñs verbum suum, ꝛ sanauit eos: ꝛ eripuit eos de interitu eorū. ℣. Cōfiteātur dñō misericordie eius: ꝛ mirabilia eius filijs hominū. Alla. ℣. Laudate dñm oēs angeli eius, laudate euꝫ oēs virtutes eius. Sequētia sancti euangelij ſm Joānem. Ca. 2.

In illo tempore: Nuptie facte sunt in chana galilee: ꝛ erat mr̄ Jesu ibi. Uocatus est autē iesus, ꝛ discipuli eius ad nuptias. Et deficiēte vino: dicit mater iesu ad eū. Uinum nō habēt. Dicit ei iesus. Quid mihi, ꝛ tibi est mulier? Nondum

uz venit hora mea. Dicit mater ius ministris. Quodcūq; dixerit obis: facite. Erant autē ibi lapi ee hydrię sex positę ẽm purifica onē iudeorū: capientes singulę ietretas binas, vel ternas. Dicit i iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsq; ad sum iuz. Et dicit eis iesus. Haurite unc: et ferte architriclino: et tule it. Ut autē gustauit architriclin⁹ quā vinū factū: et nō sciebat, vn e esset: ministri autē sciebāt, qui auserant aquā: vocat spōsū ar hitriclinus: et dicit ei. Omnis bo o primo bonū vinū ponit, et cū ebriati fuerint, tūc id, qđ deteri⁹ t. Tu autē seruasti bonū vinum q; adhuc. Hoc fecit initium si orū Jesus in chana galilee: et anifestauit gloriā suā. Et credi runt in eū discipuli eius. Offer. ubilate deo vniuersa terra: iu late deo vniuersa terra: psalmū cite nomini eius: venite, et audi , et narrabo vobis, oēs, qui time deum, quanta fecit dñs animę meę. Alleluia. Secreta. Oblata dñe munera sāctifi , nosq; per hęc a peccatorū no orum maculis emunda. Per. Pro sācta ma. Secreta. Muneribus nostris, q̄s dñe, ecibusq; susceptis: et celestibus s munda mysterijs, et clemen exaudi. Per. ¶ Contra per secutores ecclesie. Secre. Protege nos dñe tuis my sterijs seruientes: vt diuinis re bus inhęrentes, et corpore tibi fa mulemur, et mente. Per dñm no. Cōio. Dicit dominus: implete hydrias aqua, et ferte architricli no: dū gustasset architriclinus a quā vinum factum, dicit sponso: seruasti bonū vinum vsq; adhuc: hoc signum fecit iesus primū co ram discipulis suis. Postcōio. Augeatur in nobis, q̄s dñe, tuę virtutis operatio, vt di uinis vegetati sacramētis, ad eo rum promissa capienda, tuo mu nere preparemur. Per dñm nrm. Pro sancta Maria. Postcōio. Haec nos cōmunio dñe pur get a crimine, et intercedē te beata dei genitrice maria, cele stis remedij faciat esse consortes. Per eundē do. Contra perse cutores ecclesię, postcommunio. Quęsumus dñe deus noster, vt quos diuina tribuis par ticipatione gaudere, humanis nō sinas subiacerẽ periculis. Per do minum nostrum. ¶ Dominica tertia post epiphaniā. Introitus.

Adorate deū omnes angeli eius, audiuit, et letata est sion, et exultaue runt filię Judę. ps. Dñs regnauit: exul tet terra, lętētur insu lę multę. ℣. Gloria pa. Oratio. Omnipotens sempiterne deus, īfirmitatē nostrā pro

pitius respice:atq3 ad protegen dum nos: dexteram tue maiesta tis extende. Per dñm nostrum.

¶ Pro sancta Maria, Oratio.

Deus,q salutis eterne bea te Marie virginitate fecũ da:humano generi premia presti tisti:tribue qs: vt ipsa3 pro nobis intercedere sentiamus:p quã me ruimus authorẽ vite suscipere do minũ nostrũ iesu3 xpm filiũ tuu3. Qui tecum.

Pro papa, Oratio.

Deus omniu3 fidelium pa stor,⁊ rector:famulũ tuum N. quem pastorem ecclesie tue preesse voluisti: ppitius respice: da ei qs verbo,⁊ exẽplo: quibus preest proficere:vt ad vita3, vna cum grege sibi credito:perueniat sempiternã. Per dñm nostrum.

Uel cõtra psecuto. ecclesie, Oño.

Ecclesie tue. Require in dñica p cedenti. Lectio epistole bti pauli apostoli ad Romanos. Cap.12.

Fratres: No lite esse pru dẽtes apud vosmet ipsos. Nulli malum pro malo reddẽtes. Prouidẽtes bona: non tantũ cora3 deo: sed etiã cora3 oibus hominibus. Si fieri potest: qđ ex vobis est: cum oibus hoibus pacem haben tes. Non vosmetipsos defenden tes charissimi: sed date locu3 ire. Scriptum est enim. Mihi vindi ctam:⁊ ego retribuam: dicit dñs. Sed si esurierit inimicus tuus,ci ba illum. Si sitit: potum da illi. Hoc enim faciẽs:carbones ignis cõgeres sup caput ei⁹. Noli vinci a malo:sed vince in bono malu3.

Grad. Timebũt gentes nomen tuũ dñe,⁊ oẽs reges terre, gloria3 tuam. ℣. Quoniã edificauit dñs sion:⁊ videbitur in maiestate sua. Alla. ℣. Dñs regnauit,exultet terra:letentur insule multe. Se quentia sancti euãgelij secũdum

Mattheum. Ca.8.

In illo tempo re: Cu3 descẽ disset iesus de mon te,secute sunt eũ tur be multe. Et ecce le prosus veniens ado rabat eũ,dicens. Dñe,si vis, po tes me mundare. Et extendens manũ iesus tetigit eũ:dicens. Uo lo,mũdare. Et cõfestim mũdata est lepra eius. Et ait illi iesus. Ui de:nemini dixeris,sed vade,⁊ ostẽ de te sacerdoti,⁊ offer munus,qđ precepit moyses in testimonium illis. Cum autẽ introisset caphar nauum:accessit ad eũ centurio ro gans eũ,⁊ dicens. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus,⁊ male torquetur. Et ait illi iesus. Ego veniam,⁊ curabo eum. Et respondens cẽturio,ait. Dñe,nõ sum dignus, vt intres sub tectum meu3,sed tñ dic verbo, ⁊ sanabit puer meus. Nã ⁊ ego hõ sum sub potestate cõstitut⁹, habẽs sub me milites,

lites,⁊ dico huic,vade,⁊ vadit;
lij,veni,⁊ venit,⁊ ſuo meo,fac
c,⁊ facit. Audiens aũt ieſus mi
:us eſt, ⁊ ſequentibus ſe dixit.
men dico vobis,non inueni tã
n fidem in iſrael. Dico autem
bis:ꝙ multi ab oriente, ⁊ occi
nte venient,⁊ recũbent cũ A
abã,iſaac,⁊ iacob,in regno ce
ũ. Filij autẽ regni eijcient in te
bras exteriores. Ibi erit fletus,
trido dentium. Et dixit ieſus
nturioni. Uade,⁊ ſicut credidi
fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in
a hora. Offer. Dextera dñi fe
virtutẽ:dextera dñi exaltauit
:non moriar,ſed viuam,⁊ nar
rabo opera dñi. Secreta.
Hec hoſtia,ꝗs dñe,emũdet
a delicta,⁊ ad ſacrificiũ celebrã
i:ſubditorũ tibi corpa,mẽteſqꝫ
ificet.p. Pro.ſ.maria, Secre.
Muneribus nr̃is,ꝗs dñe,ꝑci
buſqꝫ ſuſceptis,⁊ celeſtibꝰ
is mũda myſterijs,⁊ clementer
audi.per. Pro papa, Secre.
Oblatis,ꝗs domine,placare
muneribus,⁊ famulũ tuũ
l.quem paſtorem eccleſię tuę ꝑ
ſe voluiſti, aſſidua protectione
iberna. Per. Cõio. Mirabantur
r omnes de his: quę procede
bãt de ore dei. Poſtcõio.
Uos tãtis dñe largiris vti
yſterijs,ꝗs,vt effectibus nos eo
i veraciter aptare digneris.per.
Pro ſancta ma. poſtcõio.
Hec nos cõmunio dñe pur
get a crimine,⁊ intercedẽtẽ beata
dei genitrice maria celeſtis reme
dij faciat eſſe cõſortes. Per eun.
Pro papa,poſtcõmunio.
Hec nos,ꝗs dñe, diuini ſa
cramẽti pceptio ꝓtegat,⁊ famulũ
tuũ,N.quem paſtorẽ eccleſię tuę
ꝑeſſe voluiſti,vna cũ cõmiſſo ſibi
grege ſaluet ſemp ⁊ muniat. per.
Dñica.iiij.poſt epipha. Intr.
Adorate deũ omnes angeli
eius, audiuit, ⁊ lęta
ta eſt ſion:⁊ exultaue
runt filię iudę. Pſal.
Dñs regnauit:exul
tet terra: lętent iſulę
multę. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus,qui nos in tantis pe
riculis cõſtitutos: pro hu
mana ſcis fragilitate non poſſe
ſubſiſtere:da nobis ſalutem men
tis,⁊ corporis,vt ea, quę pro pec
catis noſtris patimur,te adiuuan
te vincamus. Per dñm noſtrũ.
Pro ſacta maria, Oratio.
Deus, qui ſalutis ęterne:
beatę marię ꝟginitate fecũda,hu
mano generi pręmia ꝑſtitiſti,tri
bue ꝗs,vt ipſã pro nobis iterce
dere ſentiamus,ꝑ quã meruimus
authorẽ vitę ſuſcipe dñm noſtrũ
ieſum chr̃m filiũ tuum. Qui tecũ.
Cõtra pſecutores eccleſię, Oõ.
Eccleſię tuę,ꝗs dñe,preces
placatꝰ admitte: vt deſtru
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribus
vniuerſis ſecura tibi ſeruiat liber

tate. Per. vel pro papa. Deus
oium fidelium. Require in dñica
precedenti. Lectio epl'e beati pau
li apostoli ad Romanos. Ca.13.
FRatres: Nemini qcq̄ de
beatis: nisi, vt inuicem dili
gatis. Qui enim diligit proximū:
legem impleuit. Nam, non adul
terabis, non occides, non furabe
ris, non falsum testimonium dices,
non concupisces rem proximi tui:
⁊ siquod est aliud mandatum: in
hoc verbo instauratur, diliges pro
ximum tuum, sicut teipsum. Dile
ctio proximi malum non opera
tur. Plenitudo ergo legis est di
lectio. Gradua. Timebunt gen
tes nomen tuum domine, ⁊ oēs re
ges terre gloriam tuaȝ. ℣. Quo
niaȝ edificauit dominus sion: ⁊ vi
debitur in maiestate sua. Alle
luia. ℣. Dominus regnauit: exul
tet terra: letentur insule multe.
Sequentia sancti euangelij se
cundum Mattheum. Cap. 8.
IN illo tempo
re. Ascendēte
iesu in nauiculam: se
cuti sunt euȝ discipu
li eius. Et ecce mo
tus magnus factus
est in mari: ita vt na
uicula operiretur fluctibus: ipse
vero dormiebat. Et accesserunt
discipuli eius: ⁊ suscitauerunt euȝ
dicētes. Dñe salua nos: perimus.
Et dicit eis. Quid timidi estis mo
dice fidei? Tunc surgens impera
uit ventis, ⁊ mari, ⁊ facta est tran
quillitas magna. Porro hoies
mirati sunt dicentes. Qualis est
hic: qr venti, ⁊ mare obediunt ei?
Offerto. Dextera domini fecit
virtutem: dextera domini exalta
uit me, non moriar: sed viuam, ⁊
narrabo opera domini. Secre.
COncede, quesumus omni
potens deus: vt huius sa
crificij munus oblatum fragilita
tem nostram ab omni malo pur
get semper, ⁊ muniat. Per dñm.
Pro. s. maria. Secreta.
MUneribus nostris: q̄sumus
dñe, precibusq̄ȝ susceptis: ⁊ celesti
bus nos munda mysterijs: ⁊ cle
menter exaudi. Per dñm nrm.
Cōtra psecuto. ecclesie. Secre.
PRotege nos dñe tuis my
sterijs seruientes: vt diui
nis rebus inherentes: ⁊ corpore
tibi famulemur, ⁊ mēte. Per do.
Cōio. Mirabantur oēs de his, q̄
procedebāt de ore dei. Postcōi.
MUnera tua nos deus a dele
ctationibus terrenis expe
diant: ⁊ celestibus semper instau
rent alimentis. Per dñm nostrū.
Pro sancta Maria. Postcōio.
HAec nos cōmunio domi
ne purget a crimine: ⁊ in
tercedente beata Dei genitrice
Maria: celestis remedij faciat
esse consortes. Per eundem do.
Cōtra psecuto. ecclesie, postcōi.
QUesumus dñe deus nr: vt,
quos diuina tribus parti
cipatione

ationē gaudere, humanis non as subiacere periculis. Per d.

Dñica.v.post epipha. Intr.

Adorate deū omnes angeli eius: audiuit, ⁊ letata est sion: ⁊ exultauerunt filie iude. Ps. Dñs regnauit: exultet terra: letent insule multe. ℣. Gloria pa. Oratio.

Familiam tuā, q̄s dñe, continua pietate custodi: vt, q̄ sola spe grē celestis innitit: tua mp ꝓtectione muniatur. Per im. Pro sancta maria, Oratio.

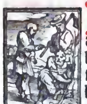
Deus, q salutis eterne, beate marie virginitate fecun: humano generi premia prestiti: tribue q̄s: vt ipsam pro nos intercedere sentiamus: per am meruimus authorem vite scipere dominum nostrum Jem christum filium tuum. Qui tecum. Pro papa, Oratio.

Deus omnium fidelium paor ⁊ rector: famulum tuum, N. uez pastorez ecclesie tue preesse oluisti: propitius respice: da ei uesumus verbo, ⁊ exemplo, quius preest, ꝓficere: vt ad vitam, na cū grege sibi credito: perueiat sempiternaz. Per dñm. vel Ecclesie tue. Require in dñica preedenti. Si autē hec dñica veneit post festū purificationis dicit: cda oro. Ad poscenda suffraia sctōrū. A cūctis nos, q̄s dñe.

Et tertia oro ad libitum sacerdotis. Lectio epistole beati Pauli apostoli ad Colossenses. Ca. 3.

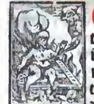
Fratres. Induite vos, sicut electi dei, sācti, ⁊ dilecti, viscera misericordie: benignitatem, humilitatē, modestiam, patientiam, supportātes vos inuicez, ⁊ donātes vobismetipsis: siqs aduersus aliquem habet querelam. Sicut ⁊ dñs donauit vobis: ita ⁊ vos. Super oia autez hec: charitatez habentes: qđ est vinculuz pfectionis. Et pax chr̄i exultet in cordibus vestris: in qua ⁊ vocati estis in vno corpore. Et grati estote. Verbum christi habitet in vobis abūdanter in omni sapientia: docentes, ⁊ cōmonentes vosmetipsos in psalmis, hymnis, ⁊ canticis spiritualibus: in gratia cantantes in cordibus vestris domino. Omne quodcunqz facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine domini nostri Jesu christi facite, gratias agētes deo, ⁊ patri: per iesuz christum dominū nostrū. Grad. Timebunt gentes nomen tuum domine: ⁊ oēs reges terre gloriā tuam. ℣. Quoniaz edificauit dominus sion: ⁊ videbitur in maiestate sua. Alla. ℣. Dominus regnauit: exultet terra, letentur insule multe. Sequentia scti euangelij sm Mattheum. Cap. 13.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile factum est regnũ celorũ hoi, qui seminavit bonũ semẽ i agro suo. Cũ autẽ dormirẽt hoies: venit inimic⁹ ei⁹, ꝛ supseminauit zizania in medio tritici, ꝛ abijt. Cũ autez creuisset herba, ꝛ fructuz fecisset: tunc apparuerunt ꝛ zizania. Accedentes autez serui patrisfamilias dixerũt ei. Dñe, nonne bonuz semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui aũt dixerũt ei. Uis, imus, ꝛ colligimus ea? Et ait. Non: ne forte colligẽtes zizania eradicetis cum eis simul ꝛ triticũ. Sinite utraqz crescere vsqz ad messem, ꝛ in tẽpore messis, dicam messoribus. Colligite primũ zizania, ꝛ alligate ea in fasciculos ad cõburendum. Triticum autẽ congregate in horreũ meũ. Offerto. Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me: nõ moriar: sed viuã, ꝛ narrabo opera dñi. Secreta. Hostias tibi dñe placationis offerimus, vt ꝛ delicta nr̃a miseratus absoluas: ꝛ nutantia corda tu dirigas. Per dñm.

Pro sãcta maria, Secre. Muneribus nostris, qs dñe, precibusqz susceptis: ꝛ celestib⁹ nos mũda mysterijs, ꝛ clemẽter exaudi. Per eo. Pro papa, Secre. Oblatis, qs dñe, placare muneribus, ꝛ famulũ tuuz, N. quez pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti: assidua protectione guberna. Per. Cõio. Mirabãtur omnes de his, que procedebant de ore dei. Postcõmuni. Quesumus oĩpotens deus, vt illius salutaris capiamus effectum: cuius per hec mysteria pignus accepimus. Per dñm no. Pro sancta Maria, postcõio. Hec nos cõmunio dñe purget a crimine: ꝛ intercedẽte beata dei genitrice maria: celestis remedij faciat esse consortes. Per eũdẽ. Pro papa, postcõio. Hec nos, qs dñe, diuini sacramenti pceptio ptegat: ꝛ famulum tuũ, N. quẽ pastorem ecclesie tue preesse voluisti: vna cũ cõmisso sibi grege saluet semper ꝛ muniat. Per dominuz no.

¶ Dominica in septuagesima. Statio ad sanctum Laurentium extra muros. Introitus.

Circundederũt me gemitus mortis: dolores inferni circundederunt me, ꝛ in tribulatione mea inuocaui dominum: ꝛ exaudiuit de templo sancto suo vocem meam. Ps. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meũ, ꝛ refugiũ meum: ꝛ liberator

berator meus. ℣. Gloria pat.
Preces populi tui, q̄s Dño. dñe, clemēter exaudi: vt̄ q iuste pro peccatis nostris affligi-mur: pro tui nominis gloria mise-ricorditer liberemur. Per dñm. ¶ Si dñica septuagesime vene-t ante festū purificationis, dicā-ur orōnes: sicut in prima pcedē-dñica: idē fiat, si dicta dñica ve-erit in die purificationis: si autē venerit post, dicat̄ Scda oratio d poscenda suffragia sanctorum. A cunctis nos q̄s dñe. Et tertia d libitū sacerdotis: Et simili mo-lo fiat in sexagesima, et quinqua-gesima. Lectio epistole beati pau-i apostoli ad Corinthios. Ca. 9.
Fratres: Ne-scitis: q̄ hi, q in stadio currūt: oēs quidem currunt: sed vnus accipit brauiū: Sic currite, vt com-prehēdatis. Omnis enim, qui in agone cōtendit: ab oi-bus se abstinet. Et illi quidē, vt corruptibilem coronā accipiant, nos autē incorruptam. Ego igit sic curro: nō quasi in incertum: sic pugno, nō quasi aerē verberās: sed castigo corpus meum: et in ser-uitutem redigo: ne forte, cū aliis predicauerim: ipse reprobus effi-ciar. Nolo enim vos ignorare fra-tres: qm̄ patres nostri oēs sub nu-be fuerunt, et omnes mare transie-runt, et oēs in Moyse baptizati sunt in nube, et in mari, et oēs ean-dem escam spiritualē manduca-uerunt: et oēs eundē potum spiri-tualē biberunt. Bibebant autem de spirituali: consequenti eos pe-tra. Petra aūt erat Chrs. Gra-dua. Adiutor in opportunitati-bus in tribulatione: sperēt in te, q nouerunt te, qm̄ non derelinquis querentes te dñe. ℣. Qm̄ non in finē obliuio erit pauperis, patien-tia pauperū nō peribit in ęternū, exurge dñe: nō pręualeat homo. Tractus. De profundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocē meā. ℣. Fiant aures tuę intendentes: in orationē serui tui. ℣. Si iniq-tates obseruaueris dñe, dñe quis sustinebit? ℣. Quia apud te pro-pitiatio est, et propter legē tuā su-stinui te dñe. Sequētia sci euāg. fm mattheū. ca. 20.
In illo tēpore: Dixit iesus di-scipulis suis parabo-lā hanc. Simile est regnum celorū homi-ni patrifamilias, qui exiit primo mane cōducere opera-rios in vineā suam. Cōuentione aūt facta cū operariis, ex denario diurno, misit eos in vineam suā. Et egressus circa horā tertiā, vi-dit alios stantes in foro otiosos, et illis dixit. Ite et vos in vineā meā, et quod iustum fuerit, dabo vobis. Illi autē abierunt. Iterum autem exiit circa sextam, et nonā horā, et

fecit similiter. Circa vndecimaꝫ vero horam exijt: ⁊ inuenit alios stantes: ⁊ dicit illis. Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineaꝫ meam. Cuꝫ sero auteꝫ factū esset: dicit dn̄s vinee procuratori suo. Uoca operarios, ⁊ redde illis mercedem incipiēs a nouissimis vsqꝫ ad primos. Cū venissent ergo, q circa vndecimā horaꝫ venerant, acceperunt singulos denarios. Uenientes autem ⁊ primi arbitrati sunt, ꝙ plus essent accepturi. Acceperūt autē ⁊ ipsi singulos denarios. Et accipiētes murmurabāt aduersus patremfamilias dicētes. Hi nouissimi vna hora fecerūt, ⁊ pares illos nobis fecisti: q portauimus pondus diei, ⁊ estus. At ille respōdēs vni eorū dixit. Amice nō facio tibi iniuriā. Nōne ex denario cōuenisti mecū? Tolle, qđ tuū est, ⁊ vade. Uolo aūt ⁊ huic nouissimo dare, sicut ⁊ tibi. Aut non licet mihi, qđ volo, facere? An oculus tuus neqꝫ est, q̄r ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi, ⁊ primi nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi. Offer. Bonū est cōfiteri domino, ⁊ psallere nomini tuo altissime. Secre. Muneribus nr̄is, q̄s dn̄e, precibusqꝫ susceptis, ⁊ celestibus nos mūda mysterijs, ⁊ clemēter exaudi. Per do. Coio. Illumina faciem tuā sup seruū tuū, ⁊ saluū me fac in tua misericordia dn̄e, nō cōfundar: q̄m inuocaui te. Postcō. Fideles tui deus: p tua dona firment: vt eadē ⁊ percipiendo requirant, ⁊ querendo sine fine percipiant. Per dn̄m.

¶ A septuagesima vsqꝫ ad feriaꝫ. iiij. cinerū nō cātant tractus: nisi in diebus dominicis, ⁊ festis.

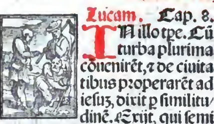
¶ Dn̄ica in sexagesima. Statio ad. s. paulūꝫ. Intro.

Exurge: quare obdormis domine? exurge, ⁊ ne repellas in finē: quare faciēꝫ tuam auertis? obliuisceris tribulationem nostram? adhesit in terra venter noster, exurge dn̄e, adiuua nos, ⁊ libera nos. ps. Deus auribus nostris audiuimus: pr̄es nr̄i annūciauerūt nobis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ spiritui sā. Oratio. Deus, qui conspicis, q̄a ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius, vt cōtra aduersa oīa, doctoris gentiuꝫ protectione muniamur. Per do. Deinde dicatur, A cunctis nos, q̄ sumus dn̄e, mentis, si dicendū est, vt in rubrica septuagesime. Lectō epistole beati Pauli apostoli ad Corin. ca. xi.

Fratres: Libenter suffertis insipiētes: cū sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim, siquis vos in seruitutem redigit: siquis deuorat: siquis accipit: siquis extollitur: siquis in faciem

tiem vos cecidit. Scdm ignobilitatez dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet, in insipiētia dico: audeo ꝛ ego. Hebrei sunt, ꝛ ego: israelite sunt, ꝛ ego. Semē Abrahe sūt, ꝛ ego. Ministri christi sūt, ꝛ ego. Ut minus sapiens dico, plus ego. In laboribus plurimis, in carceribus abūdantius, in plagis supra modum: in mortibus frequenter. A iudeis quinquies quadragenas vna minus accepi. Ter virgis cesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragiū feci, nocte, ꝛ die in pfūdū maris fui. In itineribus sepe, in periculis fluminuz, periculis latronuz, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine: periculis in mari, periculis in falsis fratribꝰ, in labore, ꝛ ērūna, in vigilijs multis, in fame, ꝛ siti, in ieiunijs multis, in frigore, ꝛ nuditate. Preter illa, que extrinsecus sunt, instātia mea quotidiana, solicitudo omniū ecclesiaruz. Quis infirmaī, ego nō infirmor? Quis scandalizatur, ꝛ ego nō vror? Si gloriari oportet, que infirmitatis mee sūt, gloriabor. Deus, ꝛ pr̄ dñi nostri Iesu xp̄i scit, qui est bn̄dictus in secula, qꝛ nō mētior. Damasci ppositus gētis aretbe regis custodiebat ciuitatez damascenorū, vt me cōprehēderet, ꝛ p fenestrā in sporta dimissus sum per murum, ꝛ sic effugi manus eius. Si gloriari oportet, nō expedit qdem. Ueniā autez ad visiones, ꝛ reuelationes dn̄i. Scio hominem in Xp̄o ante annos quatuordecim, siue in corpore, siue extra corpus, nescio, deus scit: raptuz huiusmodi vsqz ad tertiū celum. Et scio huiusmodi hoiem: siue in corpore: siue extra corpus: nescio, deus scit: qm̄ raptus est in paradisum, ꝛ audiuit arcana verba: q̄ non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriabor: pro me autez nihil gloriabor: nisi in infirmitatibus meis. Nā ꝛ si voluero gloriari: non ero insipiens. Ueritatez enim dicam: parco autez: nequis me existimet supra id, qd̄ videt in me, aut aliqd audit ex me. Et, ne magnitudo reuelationū extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee: angelus satane, qui me colaphizet. Propter quod ter dn̄m rogaui: vt discederet a me, ꝛ dixit mihi. Sufficit tibi gr̄a mea: naz virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus christi. Grad. Sciant gētes: qm̄ nomen tibi deus: tu solus altissimus sup omnem terrā. ℣. Deus meus pone illos, vt rotam: ꝛ sicut stipulā ante faciē venti. Tractꝰ. Cōmouisti dn̄e terrā: ꝛ cōturbasti eam. ℣. Sana contritiones eius: qꝛ mota est. ℣. Ut fugiant a facie arcus, vt liberētur electi tui. Sequentia sancti euangelij sm̄

Lucam. Cap. 8. IN illo tpe. Cũ turba plurima cõuenirẽt, ⁊ de ciuitatibus properarẽt ad iesuz, dixit p similitudinẽ. Exijt, qui seminat, seminare semen suũ. Et dum seminat, aliud cecidit secus viam, ⁊ conculcatuz est, ⁊ volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram, ⁊ natum aruit, q: nõ habebat humorẽ. Et aliud cecidit inter spinas, ⁊ simul exorte spine suffocauerũt illud. Et aliud cecidit in terrã bonaz, ⁊ ortum fecit fructũ centuplum. Hec dicẽs clamabat. Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabãt autem eum discipuli eius, que esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Uobis datũ est nosse mysterium regni dei, ceteris autez in parabolis, vt videntes non videant, ⁊ audientes nõ intelligant. Est autez hec parabola. Semen est verbũ dei. Quod autem secus viam, hi sunt, qui audiũt, deinde venit diabolus, ⁊ tollit verbuz de corde eorum, ne credentes salui fiãt. Naz qđ supra petrã, hi sunt, qui cũ audierint, cũ gaudio suscipiunt verbum, ⁊ hi radices nõ habent, quia ad tẽpus credunt, ⁊ in tẽpore temptationis recedunt. Quod autem in spinis cecidit, hi sunt, qui audierunt, ⁊ a solicitudinibus, ⁊ diuitijs, ⁊ voluptatibus vite euntes suffocant, ⁊ nõ referunt fructũ. Quod autez in terrã bonã, hi sunt, qui in corde bono, ⁊ optimo, audientes verbũ retinent: ⁊ fructũ afferũt in patiẽtia. Offer. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea, inclina aurez tuã: ⁊ exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas: q saluos facis sperantes in te dñe. Secre.

O Blatũ tibi dñe sacrificiũ viuificet nos semp, ⁊ muniat. Per dñm. Cõio. Introibo ad altare dei: ad deũ, q letificat iuuentutem meam. Postcõio.

S Upplices te rogamus omnipotens Deus: vt quos tuis reficis sacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deseruire concedas. Per do. ¶ Dominica in quinquagesima. Statio ad sanctum Petrum. Introitus.

Esto mihi in deũ protectorem, ⁊ in locuz refugij: vt saluum me facias: qñ firmamentum meũ, ⁊ refugiuz meũ es tu: ⁊ propter nomen tuuz dux mihi eris: ⁊ enutries me. Ps. In te dñe speraui: non confundar in eternum: in iustitia tua libera me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ spiritui san. Oro.

P Reces nostras, qs dñe, clementer exaudi: atqz a peccatorum nostroruz vinculis absolutos: ab omni nos aduersitate custodi.

custodi. Per dnm. Alia oratio.
A Cunctis nos, qs dne, mentis, et corporis defende periculis: et intercedente gloriosa virgine dei genitrice Maria, beatis apostolis tuis Petro, et Paulo: atque beato, N. et omnibus sanctis: salutem nobis tribue benignus, et pacem: vt destructis adversitatibus, et erroribus vniversis: ecclesia tua secura tibi serviat libertate. Per eundem dnm nostrum. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Corinthios. ca. 13.

F Ratres: Si linguis hominum loquar, et angelorum: charitatē autē non habeā: factus sum, velut es sonās, aut cymbalū tinniens. Et si habuero pphetiā: et nouerim mysteria oia: et omnem scientiā: et si habuero omnē fidem: ita vt montes transferam, charitatem autem non habuero: nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum oēs facultates meas: et si tradidero corpus meum: ita vt ardeam, charitatem autem non habuero: nihil mihi prodest. Charitas patiens est: benigna est: charitas nō emulatur: non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa: nō querit que sua sunt, nō irritatur, nō cogitat malum, non gaudet super iniquitatem: cōgaudet autem veritati. Omnia suffert: oia credit: omnia sperat: oia sustinet. Charitas nunquam excidit. Siue prophetie euacuabuntur: siue linguę cessabūt: siue scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit, quod perfectum est: euacuabit: quod ex parte est. Cum essem paruulus, loquebar vt paruulus, sapiebam, vt paruulus: cogitabā, vt paruulus. Quando autem factus sum vir: euacuaui: que erant paruuli. Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem, facie ad faciē. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam: sicut et cognitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, charitas, tria hec. Maior aūt horū est charitas. Gradua. Tu es deus, q facis mirabilia solus: notā fecisti in gentibus virtutem tuam. ℣. Liberasti i brachio tuo populū tuū, filios israel, et ioseph. Tractus. Iubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia. ℣. Intrate in cōspectu eius in exultatione: scitote, qd dns ipse est Deus. ℣. Ipse fecit nos: et non ipsi nos: nos autem populus eius: et oues pascue eius. Sequentia sancti euangelij scdm Lucam. Cap. 18.

I N illo tempore. Assumpsit Jesus duodecim discipulos suos secreto, et ait illis. Ecce ascendimus hierosolymā, et cōsūmabuntur oia, que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Tradet

enim gentibus: ⁊ illudetur, ⁊ flagel-labitur, ⁊ cõspuetur: Et postq̃ fla-gellauerint, occident eũ, ⁊ die ter-tia resurget. Et ipsi nihil horũ in-tellexerunt. Erat aũt verbũ istud absconditum ab eis: ⁊ non intelli-gebant, que dicebant. Factum est autẽ, cum appropinquaret Hie-richo, cecus qdã sedebat secus viã mendicans. Et, cũ audiret turbaz pretereuntez: interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autez ei: q̃ ie-sus nazarenus transiret. Et cla-mauit dicens. Jesu fili dauid mi-serere mei. Et, qui preibãt incre-pabant eum: vt taceret. Ipse ve-ro multo magis clamabat: fili da-uid miserere mei. Stans autem iesus iussit illum adduci ad se. Et cuz appropinquasset: interroga-uit illũ dicens. Quid tibi vis fa-ciam? At ille dixit. Domine, vt vi-deaz. Et dixit illi iesus. Respice. Fides tua te saluum fecit. Et cõ-festim vidit, ⁊ sequebatur illum magnificans deum. Et omnis plebs, vt vidit: dedit laudez deo. Offertoriuz. Benedictus es do-mine: doce me iustificationes tu-as: benedictus es domine: do-ce me iustificationes tuas, in la-bijs meis pronunciaui omnia iu-dicia oris mei. Secreta. Haec hostia, quesumus do-mine, emũdet nostra delicta: ⁊ ad sacrificium celebrandum: subdi-torum tibi corpora, mentesq̃z san-ctificet. Per dñm. Alia secreta.

Exaudi nos deus salutaris noster, vt per huius sacra-menti virtutem: a cunctis nos mẽ-tis, ⁊ corporis hostibus tuearis: ⁊ gratiaz tribuens in presenti: ⁊ glo-riam in futuro. Per do. Commu-nio. Manducauerunt: ⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desiderium eorũ at-tulit eis dominus: nõ sunt frauda-ti a desiderio suo. Postcõmunio. Quesumus omnipotens de-us: vt, qui celestia alimẽta pcepimus: per hec contra omnia aduersa muniamur. Per domi-nũ no. Alia postcõmunio. Mundet ⁊ muniat nos, que-sumus domine, diuini sacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte bea-ta virgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro ⁊ pau-lo: atq̃z beato, N. ⁊ omnibus san-ctis: a cunctis nos reddat, ⁊ per-uersitatibus expiatos: ⁊ aduersi-tatibus expeditos. Per dñm no. ¶ Feria.iiij. cineruz ante missaz bñdicãtur cineres facti de ramis benedictis preteriti anni: si habẽ-tur, in medio chori ante altar hoc modo. ¶ Primo cantatur añа.

Exaudi nos domine: quo-niam benigna est mi-sericordia tua: scdm multitudinem mise-rationum tuaruz re-spice nos domine. Ps. saluum me fac deus: quoniaz intrauerunt aque vsq̃z ad animã meam.

neam. ℣. Gloria pa. Et repe/titur aña. Exaudi nos domine. Deinde dicitur, Dñs vobiscũ. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus parce metuentibus: propitiare supplicantibus: ꝛ mittere digneris sanctum angelum tuũ de celis: qui bene ✠ dicat: ꝛ sancti ✠ ficet hos cineres: vt sint remediũ salubre omnibus nomẽ sanctum tuum humiliter implorantibus: ac semetipsos pro conscientia delictorum suorum accusantibus: atq; ante conspectum diuine clementie tue: facinora sua deplorantibus: vel serenissimã maiestatem tuam suppliciter, obnixeq; flagitantibus, ꝛ presta per inuocationem sanctissimi nominis tui: vt, quicunq; eos super se asperserint pro redẽptione peccatorum suorum, corporis sanitatem, ꝛ anime tutelã percipiant. Per Christũ dominum nostrũ. ℟. Amen. Oremus.

Deus, qui non mortem, sed penitentiã desideras peccatorũ, fragilitatẽ conditionis humane benignissime respice: ꝛ hos cineres, quos causa proferende humilitatis: atq; promerende venie capitibus nostris imponi decreuimus: bene ✠ dicere pro tua pietate dignare: vt, qui nos cinerem esse: ꝛ ob prauitatis nostre meritũ, in puluerem reuersuros cognoscimus: peccatorum omniũ veniã, ꝛ premia penitentibus repromissa, misericorditer cõseq mereamur. Per xp̄m dñm nr̄m. ℟. Amen. Oremus.

Deus, q humiliatione flecteris: ꝛ satisfactione placaris, aurẽ tue pietatis inclina precibus nostris: ꝛ capitibus seruorũ tuorũ hõrũ cinerum aspersione attactis: effũde ꝓpiti⁹ gratiã tue bñ ✠ dictionis: vt eos ꝛ spiritu cõpunctionis repleas: ꝛ q̃ iuste postulauerit: efficaciter tribuas: ꝛ cõcessa ꝑpetua stabilitate, intactos manere decernas. Per xp̄m dñm no. ℟. Amẽ. Orem⁹.

Omnipotens sempiterne deus: q niniuitis i cinere, ꝛ cilitio penitentibus: indulgentie tue remedia prestitisti: cõcede propitius, vt sic eos imitemur habitu, quatenus venie ꝓsequamur obtẽtu. Per.

¶ Cõpleta benedictiõe primo imponitur cinis sacerdoti celebraturo missam: ab alio sacerdote, si adest. Alioquin sacerdos ipse genibus flexis coram altari: sibiipsi cineres imponit: ꝛ cantatur statim a choro antiphona.

Immutemur habitu in cinere, ꝛ cilicio: ieiunemus, ꝛ ploremus ante dominum: quia multum misericors est dimittere peccata nostra de⁹ noster. Alia aña. Iuxta vestibulũ, ꝛ altare plorabant sacerdotes, ꝛ leuite: ministri domini dicentes: parce dñe: parce populo tuo: ꝛ ne dissipes ora canentium ad te dñe. Sequitur

Re.cũ V.et Gloria p̃ri,ꝛ. Re. Emendemus in melius, que ignoranter peccauimus: ne subito preoccupati die mortis, q̃ramus spatiũ penitentie, ꝛ inuenire nõ possimus. Attende domine, ꝛ miserere: q: peccauimus tibi. V. Adiuua nos deus salutaris noster, ꝛ propter honorem nominis tui domine libera nos. Attende. V. Gloria patri. Attẽde. Sacerdos vero, dum cantantur añe, ꝛ responsorium, primo ministris stantibus genibus flexis coraꝫ altari imponit cinerẽ dicens. Memento homo, quia puluis es: ꝛ in puluereꝫ reuerteris. Postea veniunt fratres bini, ꝛ bini, ꝛ genibus flexis ante altare: recipiunt cineres a sacerdote, vt dictuꝫ est de ministris. Cõpleta cineruꝫ datione dicitur: Dñs vobiscũ. Oremus. Concede nobis dñe: presidia militie christiane sãctis ichoare ieiuniis: vt cõtra spirituales nequitias pugnaturi, cõtinentie muniamur auxiliis. Per Xp̃m dñm nostruꝫ. Re. Amen. Deinde dicitur missa. Statio ad sanctaꝫ Sabinã. Introitus. Misereris omniuꝫ domine: ꝛ nihil odisti eorum, que fecisti: dissimulãs peccata hominũ propter penitentiam, ꝛ parcens illis: quia tu es dñs deus noster. ps. Miserere mei deus, miserere mei: quoniaꝫ in te confidit anima mea. V. Gloria patri, nõ dicitur, Gloria in excelsis. In missis quadragesimalibus. Oro.

Presta dñe fidelibus tuis: vt ieiuniorum veneranda solennia: ꝛ congrua pietate suscipiant: ꝛ secura deuotione percurrant. Per dñm no. Ab hac die vsq; ad dñicam de passione post orationẽ diei dicuntur: ad poscẽda suffragia sanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis, ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria, cuꝫ beatis apostolis tuis petro, ꝛ paulo: atq; beato, N. ꝛ omnibus sãctis: salutem nobis tribue benignus, ꝛ paceꝫ, vt destructis aduersitatibus, ꝛ erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eundẽ do. Et pro viuis, ꝛ defunctis generaliter. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui viuorũ dominaris simul, ꝛ mortuorũ: omniumq; misereris: quos tuos fide, ꝛ opere futuros esse prenoscis: te supplices exoramus: vt, pro q̃bus effũdere p̃ces decreuimus: quosq; vel presens seculum adhuc in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore suscepit: intercedentibus oĩbus sanctis tuis: pietatis tue clementia: omnium delictorũ suorũ veniã cõsequant. Per do. Lectio Joelis prophete. Ca. 2.

H ec

Haec dicit dñs: Conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ planctu, ⁊ scindite corda vestra, ⁊ nõ vestimẽta vestra: Et cõuertimini ad dñm deum vestrũ: quia benignus, ⁊ misericors est, patiens, ⁊ multe misericordie: ⁊ prestabilis sup malitia: qs scit, si cõuertat, ⁊ ignoscat deus: ⁊ relinquat post se bñdictionez? Sacrificiuz, ⁊ libamen dño deo nostro. Canite tuba in sion: sanctificate ieiunium: vocate cetũ: cõgregate populum: sanctificate ecclesiam: coadunate senes: cõgregate paruulos: ⁊ sugentes vbera. Egrediatur spõsus de cubili suo: ⁊ spõsa de thalamo suo. Inter vestibulum, ⁊ altare plorabunt sacerdotes: ministri domini: ⁊ dicent. Parce dñe: parce populo tuo: ⁊ ne des hereditatez tuã in opprobrium: vt dominent eis nationes. Quare dicunt in populis: vbi est deus eorum? zelatus est dñs terram suaz, ⁊ pepercit populo suo. Et respondit dominus, ⁊ dixit populo suo. Ecce ego mittaz vobis frumentum, ⁊ vinuz, ⁊ oleum, ⁊ replebimini in eis: ⁊ non dabo vos vltra opprobrium in gentibus, dicit dñs omnipotens. Graduale. Miserere mei deus: miserere mei: qm̃ in te confidit anima mea. ℣. Misit de celo, ⁊ liberauit me: dedit in opprobriũ cõculcãtes me. Tractus. Domine non sm̃ peccã nostra: que fecimus nos, neqȝ sm̃ iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatum nostrarum antiquaruz: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter gloriã nois tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius esto pctis nostris: propter nomen tuũ. ¶ Suprascriptus tractus di ab hac die. ij. ⁊ iiij. ⁊ vj. feri. vsqȝ ad feriam. iiij. maioris hebdõe: nisi prius assignet: etiam si plura gradualia cãtata fuerint. Sequẽtia sci euãgelij sm̃ Matthe. Ca. 6.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Cuz ieiunatis, nolite fieri, sicut hypocrite, tristes. Exterminant enim facies suas: vt appareant hominibus ieiunãtes. Amen dico vobis: receperũt mercedem suam. Tu autem cum ieiunas: vnge caput tuũ: ⁊ facieȝ tuaz laua, ne videaris hoibus ieiunãs: sed patri tuo, qui est in abscondito. Et pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi erugo, ⁊ tinea demolitur: ⁊ vbi fures effodiunt, ⁊ furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in celo, vbi neqȝ erugo,

neq3 tinea demolitur, τ vbi fures non effodiunt, nec furant. Ubi est enim thesaurus tuus: ibi est τ cor tuu3. Offerto. Exaltabo te dñe: qm̃ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me: dñe clamaui ad te, τ sanasti me. Secre.

Fac nos, q̃s dñe, his muneribus offerendis cõueniẽter aptari: quibus ipsius venerabilis sacramẽnti celebramus exordium. Per dñm no. Alia secre.

Exaudi nos deus salutaris noster, vt per huius sacramenti virtute3 a cũctis nos mentis, τ corporis hostibus tuearis: gratia3 tribuẽs in presenti, τ gloriam in futuro. Per do. Alia secreta.

Deus, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue quesumus, vt intercedentibus oĩbus sanctis tuis vniuersorum, quos in oratione cõmẽdatos suscepimus: τ nomina omnium fidelium beate pdestinationis liber ascripta retineat. Per dñm. Prefatio. Qui corporali ieiunio. τ dicit quotidie vsq3 ad dñicam palmarũ: nisi in missa de festo si occurrerit. Communio.

Qui meditabitur in lege dñi die, ac nocte: dabit fructum suum in tempore suo. Postcõio.

Percepta nobis dñe pbeãt sacramenta subsidiũ, vt tibi grata sint nr̃a ieiunia: τ nobis pficiãt ad medelam. Per. Alia postcõio.

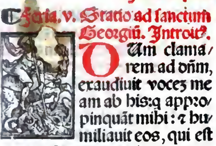
Mundet, τ muniat nos, q̃sumus dñe, diuini sacramenti munus oblatum: τ intercedente beata virgine dei genitrice Maria: cum beatis apostolis tuis petro τ Paulo: atq3 beato, N. τ omnibus sanctis: a cunctis nos reddat τ peruersitatibus expiatos: τ aduersitatibus expeditos. Per dñm n. Alia postcõmunio.

Purificent nos, q̃sumus omnipotens, τ misericors deus, sacramenta que sumpsimus: τ intercedentibus omnibus sanctis tuis pstã: vt hoc tuu3 sacramentũ nõ sit nobis reatus ad pena3: sed intercessio salutaris ad venia3: sit ablutio scelerum: sit fortitudo fragilium: sit cõtra omnia mũdi pericula firmamentũ: sit viuorũ, atq3 mortuorũ fideliũ: remissio omniũ delictorũ. Per do. Sic proxima pcedens orõnẽ sup populu3 finit cum. Per oĩa secula seculorum. R. Amen. Deinde sacerdos absolute dicit. Oremus. Postea diaconus, (si in officio diaconatus seruiat) dicit. Humilitate capita vestra deo. Alioquin ipse sacerdos. Sequitur oratio sup populum.

Inclinantes se domine maiestati tue propitiatus intende: vt, qui diuino munere sunt refecti: celestibus semper nutriantur auxilijs. Per dñm no. Et hic modus seruatur tantummodo in missa de feria. vsq3 ad iiij. feriam maioris hebdomade.

C Feria.

Feria. v. Oratio ad sanctum Georgiū. Introit⁹.

Um clamarem ad dn̄m, exaudiuit vocez meam ab his:q appropinquāt mihi: ꝛ humiliauit eos, qui est ante secula: ꝛ manet in ęternum. Iacta cogitatum tuuz in domino: ꝛ ipse te enutriet. psal's. Exaudi deus orationem meam:ꝛ ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, ꝛ exaudi me. ℣. Gloria patri, ꝛ. Oratio.

Deus, qui culpa offenderis: penitentia placaris: p̄ces populi tui supplicātis propitius respice, ꝛ flagella tuę iracundię: q̄ p ꝑctis nr̄is meremur, auerte. per. Orationes alias dicendas, Require in feria. iiij. precedenti. Lectio esaię prophetę. ca. 38.

In diebus illis. Aegrotauit ezechias vsqz ad mortem: ꝛ introiuit ad eum Esaias filius Amos propheta, ꝛ dixit ei. Hęc dicit dn̄s. Dispone domui tuę: quia morieris tu: ꝛ non viues. Et conuertit ezechias faciem suā ad parietem: ꝛ orauit ad dn̄m: ꝛ dixit. Obsecro dn̄e: memento q̄so: q̄uo ambulauerim coram te: in veritate, ꝛ in corde perfecto: ꝛ quod bonuz est in oculis tuis, fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. Et factū est verbum dn̄i ad esaiaz dicens. Uade ꝛ dic ezechię. Hęc dicit dn̄s deus dauid patris tui. Audiui orationē tuam, ꝛ vidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciam super dies tuos quindecim annos: ꝛ de manu regis assyriorū eruam te, ꝛ ciuitatem, ꝛ protegam eam. Ait dn̄s oṗs. Grad. Iacta cogitatum tuum in dn̄o: ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dū clamarez ad dn̄m: exaudiuit vocez meā ab his, q appropinquāt mihi. Sequētia s̄cti euāgelij s̄m Mattheum. Ca. 8.

In illo tēpore: Cuz introisset Jesus capharnauz, accessit ad eū Cēturio rogās eū, ꝛ dicēs. Dn̄e puer meus iacet in domo paralyticus, ꝛ male torquet. Et ait illi iesus. Ego veniā, ꝛ curabo eū. Et respōdēs centurio ait. Dn̄e nō sū dignus, vt intres sub tectum meū: sed tātū dic verbo: ꝛ sanabit puer meus. Naz ꝛ ego homo sum, sub potestate cōstitutus: habens sub me milites. Et dico huic, vade, ꝛ vadit, ꝛ alij veni, ꝛ venit, seruo meo fac hoc, ꝛ facit. Audiens autem iesus miratus est: ꝛ sequentibus se dixit. Amen dico vobis: non inueni tantam fidez in israel. Dico autem vobis, ꝙ multi ab oriente, ꝛ occidente venient, ꝛ recumbent cū abrahā, isaac, ꝛ iacob in regno celorū. Filij autez regni eijcientur in tenebras exteriores, ibi erit fletus ꝛ stridor dentium.

Et dixit Jesus cēturioni. Uade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Offerto. Ad te dñe leuaui animā meam: deus meus in te confido, non erubescam: neq3 irrideant me inimici mei: eteni3 vniuersi, qui te expectant: non cōfundētur. Secreta. Sacrificijs presentibus dñe q̄sumus intende placatus, vt et deuotioni nostre proficiant, et saluti. Per dñm nostrum. Cōio. Acceptabis sacrificium iustitie: oblationes, et holocausta, sup altare tuum domine. Postcōmunio. Celestis doni bñdictione pcepta: supplices te deus oipotēs deprecamur, vt hoc ide3 nobis et sacramēti causa sit, et salutis. Per do. Sup populū, Orō. Parce domine, parce populo tuo, vt dignis flagellationibus castigatus: in tua miseratione respiret. Per dñm nrm ie.

¶ Feria.vj. Statio ad sanctos Joannem et paulum. Introitus.

Audiuit dñs, et misert9 est mihi: dñs factus est adiutor meus. ps. Exaltabo te dñe: qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. ℣. Gloria. Orō. Inchoata ieiunia, q̄s domine, benigno fauore prosequere: vt obseruantiam, qua3 corporaliter exhibemus: mentibus etiam synceris exercere valeamus. Per do.

¶ Orationes alias [illegible]das, Require in feria.iiij. p[illegible]denti. Lectio Esaie pphete. Cap.58.

Hec dicit dñs deus. Clama, ne cesses: quasi tuba, exalta vocem tuam, et annuncia populo meo scelera eorū: et domui iacob peccata eorū. Me etenim de die in diē querūt: et scire vias meas volunt, quasi gens: que iustitiam fecerit: et que iudicium dei sui non dereliquerit. Rogant me iudicia iustitie: et appropinquare deo volunt. Quare ieiunauimus: et non aspexisti? humiliauimus aias nostras, et nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra: et oēs debitores vestros repetitis. Ecce ad lites, et cōtentiones ieiunatis, et percutitis pugno impie. Nolite ieiunare, sicut vsq3 ad hāc diem: vt audiatur in excelso clamor vr̄. Nunqd tale est ieiunium, qd̄ elegi: p diē affligere homine3 aiam suam? Nunqd cōtorquere, quasi circulum, caput suum: et saccum, et cinere3 sternere? Nūquid istud vocaui ieiunium: et diem acceptabilem dño? Nonne hoc est magis ieiuniu3: qd̄ elegi? Dissolue colligationes impietatis: solue fasciculos deprimentes. Dimitte eos: qui confracti sunt, liberos: et omne onus dirūpe. Frange

ge

ge esurienti panez tuũ, ꝛ egenos, vagosq̃z induc in domũ tuã. Cuz videris nudum, operi eum, ꝛ carnem tuam ne despexeris. Tunc erũpet, quasi mane: lumen tuum: ꝛ sanitas tua citius orietur. Et anteibit faciem tuã iustitia tua, ꝛ gloria dñi colliget te. Tunc inuocabis, ꝛ dñs exaudiet: clamabis ꝛ dicet: ecce adsum: quia misericors sum, dñs deus tuus. Grad. Unaz petij a dño: hanc requiram: vt inhabitem in domo dñi. ℣. Ut videam voluntatez dñi: ꝛ protegar in templo sancto eius. Tractus. Domine nõ ꝑm peccata nostra: que fecimus nos: neq̃z ꝑm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarũ. cito anticipent nos misericordie tue: qa pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ꝛ ꝓpter gloriã nois tui: dñe libera nos, ꝛ ꝓpitius esto peccatis nostris: propter nomen tuũ. Sequentia sancti euangelij ꝑm Mattheum. Ca. 5.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Audistis: q: dictum est antiquis. Diliges ꝓximũ tuũ: ꝛ odio habebis inimicũ tuũ. Ego autez dico vobis. Diligite inimicos vestros, benefacite his: qui oderũt vos: ꝛ orate pro ꝑsequẽtibus, ꝛ calũniantibus vos: vt sitis filij patris vestri, q in celis est: qui solez suũ oriri facit sup bonos, ꝛ malos: ꝛ pluit sup iustos, ꝛ iniustos. Si enim diligitis eos, q vos diligũt, quã mercedẽ habebitis? Nõne ꝛ publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vestros tantũ: qd amplius facietis? Nonne ꝛ ethnici hoc faciunt? Estote ergo ꝛ vos ꝑfecti: sicut ꝛ pr̃ vester celestis perfectus est. Attendite ne iustitiã vestrã faciatis corã hoibus: vt videamini ab eis. Alioquin mercedẽ nõ habebitis apud p̃rem vestrũ: qui in celis est. Cuz ergo facis eleemosynã, noli tuba canere ante te: sicut hypocrite faciũt in synagogis, ꝛ in vicis: vt honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis: receperunt mercedem suã. Te autez faciente eleemosynam: nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua: vt sit eleemosyna tua in abscondito: ꝛ pr̃ tuus: qui videt in abscondito: reddet tibi. Offerto. Dñe viuifica me ꝑm eloquium tuuz: vt sciam testimonia tua. Secreta.

Sacrificium domine obseruantie paschalis offerimus, presta quesumus, vt tibi ꝛ mentes nostras reddat acceptas: ꝛ continẽtie promptioris nobis tribuat facultatem. Per dñm no. Cõio. Seruite domino in timore: ꝛ exultate ei cum tremore: apprehendite disciplinam: ne pereatis de via iusta. Post communio.

Spiritū nobis domine tuę charitatis infunde: vt, quos vno pane cęlesti satiasti: tua facias pietate cōcordes. Per dn̄m no. in vnitate eiusdē spiritussan.

Super populum, Oratio.
Uere domine populū tuū: et ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduersitas: si nulla ei dominetur iniquitas. Per dn̄m nostrum ie.

Sabbato, Statio ad sanctum Tryphonem. Et resumitur officium hesternum scilicet.

Audiuit dominus, et misertus est mihi: dominus factus est adiutor meus. ps. Exaltabo te domine: quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. ℣. Gloria patri, et. Oratio.

Adesto domine supplicationibus nostris, et concede, vt hoc solenne ieiuniū: quod animis, corporibusq; curandis salubriter institutum est: deuoto seruitio celebremus. Per dn̄ nr̄m.

Orationes alias dicendas, Require in feria quarta pręcedenti.

Lectio Esaie prophete. Cap. 8.

Haec dicit dominus deus. Si abstuleris de medio tui catenam: et desieris digitum tuum extendere, et loqui, quod nō prodest: cum effuderis esurienti animam tuam: et animā afflictam repleueris: tūc orietur in tenebris lux tua: et tenebrę tuę erunt: sicut meridies. Et requiem dabit tibi dn̄s deus tuus semper: et replebit splendoribus animam tuā, et ossa tua liberabit. Et eris, quasi hortus irriguus: et sicut fons aquarū: cuius non deficient aquę. Et edificabuntur in te deserta seculorū: fundamenta generationis, et generationis suscitabis. Et vocaberis ędificator sepium: auertens semitas iniquitatum. Si auerteris a sabbato pedem tuum: facere voluntatem tuam in die sancto meo, et vocaueris sabbatum delicatū: et sanctum dn̄i gloriosum. Et glorificaueris eū: dum non facis vias tuas: et non inuenitur volūtas tua: vt loquaris sermonem: tunc delectaberis super domino: et sustollam te super altitudinem terrę: et cibabo te hęreditate iacob patris tui. Os enim domini locutū est.

Gradua. Unā petij a domino: hanc requiram: vt inhabitem in domo domini. ℣. Ut videam voluntatē dn̄i: et protegar a templo sancto eius.

Sequentia sancti euangelij sm̄ Marcum. Ca. 6.

In illo tempore. Cum sero esset factum: erat nauis in medio mari: et Jesus solus in terra. Et vidit discipulos suos laborātes in remigando: erat enim ventus cōtrarius

rius

ius eis. Et circa quartam vigi-
liaz noctis venit ad eos ambulãs
supra mare: et volebat pterire eos.
At illi, vt viderunt eũ ambulan-
tem supra mare: putauerunt fan-
tasma esse: et exclamauerũt. Oẽs
enim eũ viderũt: et cõturbati sunt.
Et statim locutus est cum eis: et
dixit illis. Cõfidite, ego sum: noli-
te timere. Et ascendit ad illos in
nauim: et cessauit ventus. Et plus
magis intra se stupebãt. Nõ eniz
intellexerãt de panib⁹. Erat eniz
cor eorũ obcęcatũ. Et, cum trans-
fretassẽt: peruenerunt in terram
genesareth, et applicuerũt. Cũqz
egressi sunt de naui: continuo co-
gnouerunt eum. Et percurren-
tes vniuersaz regionem illam: ce-
perunt in grabatis eos, q se male
habebant, circumferre, vbi audie-
bant eum esse. Et, quocunqz in-
troibat in vicos, vel in villas, aut
in ciuitates: in plateis ponebant
infirmos: et deprecabantur eũ: vt
vel fimbriaz vestimẽti eius tange-
rent. Et quotquot tãgebant euz,
salui fiebant. Offerto. Domine
viuifica me sm eloquium tuum:
vt sciam testimonia tua. Secre.
Suscipe dñe sacrificium: cu
iuste voluisti dignãter im-
molatione placari, psta q̃s, vt hu-
ius operatione mysterij mũdati,
beneplacitum tibi nostrę mentis
offeramus affectum. Per dñm.
Cõio. Seruite dño in timore: et
exultate ei cum tremore: appre-
bendite disciplinam: ne pereatis
de via iusta. Postcõmu.
Celestis vitę munere ve-
getati, q̃s dñe: vt, quod est nobis
in presenti vita mysterium: fiat
ęternitatis auxilium. Per dñm.
Super populuz, Oratio.
Fideles tui deus p tua do-
na firment: vt eadem et percipien-
do requirãt: et querendo sine fine
percipiãt. Per dñm. ℂ Dñica
prima in quadragesima. Statio
ad.s. Joãnez in laterano. Introi.
Inuocabit me,
et ego exaudiã
eum: eripiam eum, et
glorificabo euz: lon-
gitudine dierum ad
implebo euz. psals.
Qui habitat in adiu
torio altissimi: in ptectione dei ce
li cõmorabit. ℣ Gloria. Oratio.
Deus, qui ecclesiam tuam
ãnua quadragesimali ob-
seruatione purificas: presta fami-
lię tuę, et quod a te obtinere absti-
nendo nititur: hoc bonis operib⁹
exequat. Per. Ad poscenda suf-
fragia sanctorum, Oratio.
A cunctis nos: q̃s dñe, men
tis, et corporis defende periculis:
et intercedente gliosa virgine dei
genitrice maria: cuz beatis aplis
tuis Petro, et paulo, atqz beato,
N. et oibus sctis, salutem nobis tri
bue benignus, et pacez: vt destru-
ctis aduersitatib⁹, et errorib⁹ vni-
uersis, ecclia tua secura tibi seruiat

libertate. Per eun. Et pro viuis et defunctis generaliter, Oratio.

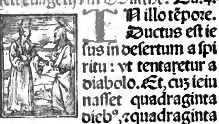
Omnipotens sempiterne deus: qui viuorum dominaris simul, et mortuorum: omniumque misereris: quos tuos fide, et opere futuros esse prenoscis, te supplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus: quosque vel presens seculum adhuc in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore suscepit: et intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tue clementia: omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per do. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Corinthios. 2. cap. 6.

Fratres: Hortamur vos, ne in vacuum gratiam dei recipiatis. Ait enim, Tempore accepto exaudiui te, et in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllam offensionem, vt non vituperetur ministerium nostrum. Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos, sicut dei ministros. In multa patientia: in tribulationibus: in necessitatibus: in angustijs: in plagis: in carceribus: in seditionibus: in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs: in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in spiritu sancto. In charitate non ficta: in verbo veritatis: in virtute dei. Per arma iustitie a dextris, et a sinistris: per gloriam, et ignobilitatem: per infamiam, et bonam famam. Ut seductores, et veraces: sicut qui ignoti, et cogniti. Quasi morientes, et ecce viuimus. Ut castigati, et non mortificati. Quasi tristes: semper autem gaudentes. Sicut egentes: multos autem locupletantes. Tanquam nihil habentes, et omnia possidentes. Grad.

Angelis suis deus mandauit de te, vt custodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te, ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum. Tractus. Qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione dei celi commorabitur. ℣. Dicet domino: susceptor meus es tu, et refugium meum, deus meus sperabo in eum. ℣. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, et a verbo aspero. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis eius sperabis. ℣. Scuto circundabit te veritas eius, non timebis a timore nocturno. ℣. A sagitta volante per diem, a negotio perambulante in tenebris, a ruina, et demonio meridiano. ℣. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis, tibi autem non appropinquabit. ℣. Quoniam angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te, ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum. ℣. Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem, et draconem. ℣. Quoniam in me sperauit, liberabo

rabo

rabo eum, ptegam eũ, qm̃ cognouit nomen meum. ℣. Inuocauit me: & ego exaudiã eum: cum ipso sum in tribulatione. ℣. Eripiam eũ: & glorificabo eũ: longitudine dierum adimplebo eum: & ostendã illi salutare meũ. Sequẽtia sctĩ euãgelij sm̃ Matthe. Ca.4.

In illo tẽpore. Ductus est iesus in desertum a spiritu: vt tentaretur a diabolo. Et, cũ ieiunasset quadraginta dieb⁹, & quadraginta noctibus: postea esurijt. Et accedens tẽtator dixit ei. Si filius dei es: dic, vt lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit. Scriptũ est. Nõ in solo pane viuit homo: sed in omni verbo, qđ pcedit de ore dei. Tũc assumpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatẽ: & statuit eũ supra pinnaculũ templi, & dixit ei. Si filius dei es: mitte te deorsũ. Scriptum est enim: quia angelis suis mãdauit de te: & in manibus tollent te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuũ. Ait illi iesus. Rursum scriptũ est. Nõ tentabis dñm deum tuũ. Iterũ assumpsit eum diabolus in montẽ excelsũ valde, & ostendit ei oia regna mũdi, & gloriã eorũ: & dixit illi. Hec oia tibi dabo: si cadens adoraueris me. Tunc dixit ei iesus: vade sathana: scriptũ est enim. Dñm deũ tuum adorabis: & illi soli seruies. Tunc reliquit eũ diabolus: & ecce angeli accesserunt: & ministrabant ei. Offerto. Scapulis suis obũbrabit tibi dñs: & sub pennis eius sperabis: scuto circundabit veritas eius. Secre.

Sacrificium quadragesimalis initij solẽniter immolamus: te dñe deprecantes: vt cum epularũ restrictione carnalium: a noxijs quoq̃ voluptatibus tẽperemus. Per dñm nostrũ. Alia secreta.

Exaudi nos deus salutaris nr̃: vt per huius sacramẽti virtutem: a cunctis nos mentis, & corporis hostibus tuearis: grãm tribuẽs in presenti: & gloriã in futuro. Per dñm no. Alia secreta.

Deus, cui soli cognitus est numerus electorũ in supna felicitate locandus: tribue q̃s: vt intercedentibus oĩbus sanctis tuis: vniuersorum, quos in orõne cõmendatos suscepimus: & noia oium fideliũ: beate pdestinationis liber ascripta retineat. Per dñm.

Cõio. Scapulis suis obumbrabit tibi dominus: & sub pennis eius sperabis: scuto circundabit te veritas eius. Postcõio.

Tui nos dñe sacramẽti libatio sancta restauret: & a vetustate purgatos: in mysterij salutaris faciat transire consortium. Per dominũ no. Alia postcõio.

Mundet & muniat nos, q̃s, mus dñe, diuini sacramenti munus oblatũ: & intercedẽte beata

virgine dei genitrice maria: cum beatis aplis tuis petro, et paulo: atq3 beato, N. et oibus sanctis: a cunctis nos reddat, et peruersitatibus expiatos: et aduersitatibus expeditos. Per do. Alia postcōio.

Purificent nos, qs omnipotens, et misericors deus: sacramenta, que sumpsimus: et intercedentibus omnibus sanctis tuis presta: vt hoc tuu3 sacramentum non sit nobis reatus ad penam: sed intercessio salutaris ad veniā: sit ablutio scelerum: sit fortitudo fragilium: sit contra omnia mūdi pericula firmamentum: sit viuorum, atq3 mortuorū fideliū, remissio omnium delictoru3. Per do.

¶ Feria. ij. Statio ad sanctum Petrum ad vincula. Introitus.

Sicut oculi seruorum in manibus dominorū suorum: ita oculi nostri ad dominum deum nostrum: donec misereatur nobis: miserere nobis dñe: miserere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in celis. ℣. Gloria patri, et filio, et spi. Oratio.

Conuerte nos deus salutaris nr: et, vt nobis ieiuniū quadragesimale proficiat: mētes nras celestib⁹ instrue disciplinis. per do. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio ezechielis prophete. Ca. 34.

Hec dicit dñs Deus. Ecce ego ipse requiram oues meas: et visitabo illas: sicut visitat pastor gregem suu3 in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum. Sic visitabo oues meas: et liberabo eas de oibus locis: in quibus disperse fuerant in die nubis, et caliginis. Et educa3 eas de populis: et cōgregabo eas de terris: et inducam eas in terram suā: et pascam eas in montibus israel: in riuis, et in cunctis sedibus terre. In pascuis vberrimis pascam eas: et in montibus excelsis israel erunt pascua earum. Ibi requiescent in herbis virentibus: et in pascuis pinguibus pascentur super montes israel. Ego pasca3 oues meas: et accubare eas faciam, dicit dñs deus. Quod perierat, requiram: et quod abiectum fuerat, reducam: et qd cōfractum fuerat: alligabo: et quod infirmu3 fuerat, cōsolidabo: et quod pingue, et forte custodiam. Et pascam illas in iudicio, et iustitia, dicit dñs oipotēs. Gradua. Protector noster aspice Deus: et respice super seruos tuos. ℣. Domine deus virtutu3 exaudi preces seruorum tuorum. Tractus. Domine non secundū peccata nostra, que fecimus nos: neq3 scdm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris

memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue: quia paupe res facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui dñe libera nos: et propitius esto peccatis nostris: propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij secundum Mattheum. Ca. 25.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit filius hominis in maiestate sua: et oēs angeli eius cum eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. Et cōgregabuntur ante eum omnes gentes. Et separabit eos adinuicem, sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidē a dextris suis: hedos autē a sinistris. Tūc dicet rex his: qui a dextris eius erūt. Uenite benedicti patris mei: possidete paratum vobis regnū a constitutione mundi. Esuriui enim: et dedistis mihi manducare. Sitiui: et dedistis mihi bibere. Hospes eram: et collegistis me. Nudus eram, et cooperuistis me. Infirmus erā: et visitastis me. In carcere erā, et venistis ad me. Tunc respondebūt ei iusti dicentes: dñe qñ te vidimus esurientē, et pauimus te: sitientem, et dedimus tibi potū: quando autem te vidimus hospitē: et collegimus te: Aut nudum: et cooperuimus te: Aut quādo te vidimus infirmum, aut in carcere: et venimus ad te: Et respōdēs rex dicet illis. Amen dico vobis: quamdiu fecistis vni de his fratribus meis minimis: mihi fecistis. Tūc dicet et his: qui a sinistris eius erunt. Discedite a me maledicti in ignem eternum: qui paratus est diabolo, et angelis eius. Esuriui enim, et non dedistis mihi māducare. Sitiui, et nō dedistis mihi potum. Hospes eram, et nō collegistis me. Nudus erā, et nō cooperuistis me. Infirmus, et in carcere erā, et nō visitastis me. Tūc respōdebūt ei et ipsi dicētes. Dñe qñ te vidimus esuriētem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudū, aut infirmum vel in carcere: et nō ministrauimus tibi: Tūc respōdebit illis dicēs. Amē dico vobis: quamdiu non fecistis vni de minoribus his: nec mihi fecistis. Et ibunt hi in suppliciū eternum: iusti autem in vitam eternam. Offerto. Leuabo oculos meos: et cōsiderabo mirabilia tua dñe, vt doceas me iustitias tuas, da mihi intellectū, vt discā mādata tua. Secre.

Munera tibi dñe oblata sanctifica: nosque a peccatorum nostrorum maculis emunda. Per dñm nostrum iesum christū filium tuum. Cōio. Amen dico vobis, quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, venite benedicti patris mei: possidete paratū vobis regnū ab initio seculi. Postcōio.

Salutaris tui domine munere satiati: supplices exoramus: vt, cuius letamur gustu, renouemur effectu. Per dnm no.

Super populum, Oratio.

Absolue, quesumus domine, nostrorum vincula peccatorum, et quicquid pro eis meremur, propitiatus auerte. Per dnm nrm.

Feria tertia. Statio ad sanctam Anastasiam. Introitus.

Domine refugium factus es nobis a generatione et progenie: a seculo, et in seculum tu es. ps. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, et orbis, a seculo, et vsque in seculum tu es deus. V. Gloria patri, et filio. Oratio.

Respice domine familiam tuam, et presta, vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat, que se carnis maceratione castigat. Per dominum nrm ie.

Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Esaie prophete. Cap. 55.

In diebus illis: Locutus est Esaias propheta dicens. Querite dominum, dum inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et reuertatur ad dominum, et miserebitur eius, et ad deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes mee, cogitationes vestre: neque vie mee, vie vestre dicit dominus. Quia, sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris: et cogitationes mee a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, et nix de celo, et illuc vltra non reuertitur: sed inebriat terram, et infundit eam: et germinare eam facit, et dat semen serenti, et panem comedenti: sic erit verbum meum: quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quecunque volui, et prosperabitur in his, ad que misi illud, ait dominus omnipotens.

Gradua. Dirigatur oratio mea sicut incensum, in conspectu tuo domine. V. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Sequentia sancti euangelij secundum Mattheum. Cap. 21.

In illo tempore. Cum intrasset Jesus hierosolymam, commota est vniuersa ciuitas dicens. Quis est hic? Populi autem dicebant. Hic est Jesus propheta a nazareth galilee. Et intrauit Jesus in templum dei, et eijciebat omnes vendentes, et ementes in templo, et mensas numulariorum, et cathedras vendentium columbas euertit. Et dixit eis. Scriptum est. Domus

Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum ceci, et claudi in templo: et sanauit eos. Uidentes autem principes sacerdotum, et scribe mirabilia, que fecit: et pueros clamantes in templo, et dicentes: osanna filio Dauid: indignati sunt: et dixerunt ei. Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis. Utiqz. Nunquaz legistis: quia ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis abijt foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibiqz docebat eos de regno dei. Offerto. In te speraui domine: dixi tu es deus meus, in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Oblatis, quesumus domine, placare muneribus, et a cunctis nos defende periculis. Per dominum nrm. Cōmunio. Cum inuocarem te, exaudisti me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti me: miserere mi bi domine, et exaudi orationem meam. Postcomunio.

Presta, quesumus omnipotens deus: vt illius salutaris capiamus effectum: cuius per hec mysteria pignus accepimus. per dnm. Super populum, Oratio.

Ascendant ad te domine preces nostre: et ab ecclesia tua cunctam repelle nequitiam. Per dominum nostrum ie.

¶ Feria.iiij. quatuor temporuz

Statio ad sanctā Mariam maiorem. Introitus.

Reminiscere miserationū tuarum domine: et misericordie tue que a seculo sunt: ne vnq̄z dominētur nobis inimici nostri: libera nos deus israel ex omnibus angustijs nostris. ps. Ad te dñe leuaui animam meaz: deus meus in te confido: non erubescaz. V. Gloria pa. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate.

Preces nostras, que. Orō. sumus domine, clementer exaudi: et contra cuncta nobis aduersantia dexteram tue maiestatis extende. Per dñm nostrū ie.

Lectio libri exodi. Cap. 24.

In diebus illis. Dixit dominus ad moysen. Ascende ad me in montem, et esto ibi: daboqz tibi duas tabulas lapideas, et legem: ac mandata, que scripsi: vt doceas filios Israel. Surrexerunt autem Moyses, et Josue minister eius. Ascēdensqz Moyses in montem dei: senioribus ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis Aaron et Hur vobiscum. Siquid natum fuerit questionis: referetis ad eos. Cumqz ascendisset moyses: operuit nubes montem: et habitauit gloria domini super synai, tegens illum nubes sex diebus. Septimo autem die, vocauit eū

dñe de medio caliginis. Erat autem species glorię domini: quasi ignis ardens super verticem mõtis: in conspectu filiorum israel. Ingressusq; Moyses in mediuz nebulę ascendit in montem. Et fuit ibi quadraginta diebus: ⁊ quadraginta noctibus. Graduale.

Tribulationes cordis mei dilatatę sunt, de necessitatibus meis erue me domine. ℣. Vide humilitatē meam, ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte omnia peccata mea. Hic dicitur. Dominus vobiscuz. fine Flectamus genua. Oratio.

Deuotionez populi tui, q̄s dñe, benignus intende: vt, qui per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dñm no. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio libri Regum. 3. Cap. 19.

In diebus illis. Venit Helias in bersabee iuda: ⁊ dimisit ibi puerum suum: ⁊ perrexit in desertum viaz vnius diei. Cumq; venisset, ⁊ sederet subter vnam iuniperum, petiuit animę suę, vt moreretur, ⁊ ait. Sufficit mihi domine: tolle queso animam meam. Neque enim melior sum, q̄ patres mei. Proiecitq; se: ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus domini tetigit eum: dixitq; illi, surge, comede. Et respexit, ⁊ ecce ad caput suum subcineritius panis: ⁊ vas aquę. Comedit ergo, ⁊ bibit: ⁊ rursum obdormiuit. Reuersusq; est angelus dñi secūdo, ⁊ tetigit eum, dixitq; illi. Surge comede, grandis enim tibi restat via. Qui, cum surrexisset, comedit, ⁊ bibit, ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illius, quadraginta diebus, ⁊ quadraginta noctibus: vsque ad mõtez dei oreb. Tractus.

De necessitatibus meis eripe me dñe: vide humilitatem meaz, ⁊ laborez meum: ⁊ dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te dñe leuaui animã meam: deus meus in te cõfido: non erubescam: neq; irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuersi, qui te expectant: non cõfundentur: confundantur omnes facientes vana. Sequētia sancti euangelij sm Mattheuz. ca. 12.

In illo tempore. Accesserūt ad Iesum scribę, ⁊ pharisei dicentes. Magister volumus a te signum videre. Qui respondens ait illis. Generatio mala, ⁊ adultera signum querit: ⁊ signum non dabitur ei: nisi signuz Ionę prophetę. Sicut enim fuit Ionas in vētre ceti, tribus diebus, ⁊ tribus noctibus, sic erit filius hominis in corde terrę, tribus diebus, ⁊ tribus noctibus. Viri niniuitę surgent in iudicio

iudicio cum generatione ista: ⁊ cōdemnabunt eam: quia penitentiam egerunt in p̄dicatione Jone. Et ecce plus q̄ Jonas hic. Regina austri surget in iudicio cū generatione ista: ⁊ condemnabit eam: quia venit a finibus terrę audire sapientiam Salomonis: Et ecce plus q̄ salomon hic. Cum autem immundus spiritus exierit ab homine: ambulat per loca arida querens requiem: ⁊ non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domum meam: vnde exiui. Et veniens inuenit eam vacantem: scopis mundatam, ⁊ ornatam. Tūc vadit: ⁊ assumit secum septem alios spiritus nequiores se: ⁊ intrantes habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Sic erit ⁊ generationi huic pessimę. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius, ⁊ fratres stabant foris, querentes loqui ei. Dixit autem ei quidā. Ecce mater tua, ⁊ fratres tui foris stant, querentes te. At ipse respondens dicēti sibi ait. Quę est mater mea, ⁊ qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos dixit. Ecce mater mea, ⁊ fratres mei. Quicunq̄ enim fecerit voluntatem patris mei, qui in cęlis est: ipse meus frater, ⁊ soror, ⁊ mater est. Offertorium. Meditabor in mandatis tuis: quę dilexi valde, ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua, quę dilexi. Secre.

Hostias tibi domine placationis offerrimus: vt ⁊ delicta nostra miseratus absoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dominū nostrum iesu. Cōmunio. Intellige clamorem meum, intende voci orationis meę rex meus, ⁊ deus meus: ⁊ quoniam ad te orabo domine. Postcōmunio. Tui domine perceptione sacramenti: ⁊ a nostris mundemur occultis: ⁊ ab hostium liberemur insidijs. Per dn̄m nr̄m.

Super populum. Oratio. Mentes nostras, q̄s dn̄e, lumine tuę claritatis illustra: vt videre possimus: quę agenda sunt: ⁊ quę recta sūt: agere valeamus. Per dominum nostrum Jesum.

Feria.v. Statio ad sanctum laurentium palisperne. Introitus. Confessio, ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctitas, ⁊ magnificentia in sanctificatione eius. Ps. Cantate dn̄o canticum nouū: cantate domino omnis terra. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio. Deuotionem populi tui, q̄s dn̄e, benignus intende, vt qui per abstinentiam macerant̄ in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dn̄m nr̄m. Orationes alias dicendas, Require in dn̄ica p̄cedenti. Lectio Ezechielis prophetę. Cap. 14.

In diebus illis. Factus est sermo domini ad me dicens. Quid est: quod inter vos parabolam vertitis in prouerbiū istud: in terra israel dicentes. Patres nostri comederunt vuaȝ acerbā, ⁊ dentes filiorū obstupescunt? Viuo ego, dicit dn̄s deus, si erit vobis vltra parabola hec in prouerbiuȝ in israel. Ecce oēs aie mee sunt. Ut aia p̄ris, ita ⁊ aia filij: mea est. Anima, q̄ peccauerit: ipsa morietur. Et vir, si fuerit iustus: ⁊ fecerit iudicium, ⁊ iustitiam: in montibus non comederit: ⁊ oculos suos non leuauerit ad idola domus israel: ⁊ vxoreȝ proximi sui nō violauerit, ⁊ ad mulereȝ menstruataȝ nō accesserit: ⁊ hoiem nō contristauerit: pignus debitori suo reddiderit: per vim nihil rapuerit: paneȝ suū esurienti dederit: ⁊ nuduȝ cooperuerit vestimento: ad vsuraȝ non cōmodauerit: ⁊ amplius non acceperit: ab iniquitate auerterit manum suā: iudiciū verum fecerit inter virū, ⁊ viruȝ: ⁊ in p̄ceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia mea custodierit: vt faciat veritatem: hic iustus est: vita viuet, ⁊ nō morietur: ait dn̄s oīps. Grad. Custodi me dn̄e, vt pupillaȝ oculi: sub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meuȝ prodeat: oculi tui videant equitateȝ.

Sequentia sancti euangelii sm̄ Mattheum. ca. 15.

In illo tp̄e. Egressus Jesus secessit in partes tyri ⁊ Sidonis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa: clamauit dicēs ei. Miserere mei dn̄e fili dauid. Filia mea male a demonio vexat. Qui nō respōdit ei verbū. Et accedentes discipuli eius rogabant eū dicētes. Dimitte eā: q̄ȝ clamat post nos. Ipse autē respondens ait. Nō sum missus, nisi ad oues: que perierunt, domus israel. At illa venit, ⁊ adorauit eū, dicens. Dn̄e adiuua me. Qui respondens ait. Non est bonum sumere panē filiorū: ⁊ mittere canibus. At illa dixit. Etiā dn̄e. Naȝ ⁊ catelli edūt de micis, que cadūt de mensa dn̄orum suoruȝ. Tunc respondens Jesus ait illi. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. Offer. Immittit angelus dn̄i in circuitu timentiū eū: ⁊ eripiet eos: gustate, ⁊ videte: quoniā suauis est dn̄s. Secreta.

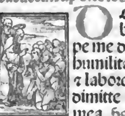
Sacrificia, dn̄e q̄s, propitius ista nos saluēt: que medicinalib⁹ sunt instituta ieiunijs. Per dn̄m. Cōmunio. Panis, quem ego dedero: caro mea est pro seculi vita. Postcōmunio.

Tuorū nos dn̄e largitate donoruȝ: ⁊ tēporalibus attolle p̄sidijs:

diis: ꝛ renoua sempiterna. Per dñm. Super populum, Oratio.

Da, quesumus domine populis christianis: ꝛ q̄ue pro fitentur agnoscere: ꝛ celeste munus diligere, quod frequentant. Per dominū nostrum iesum ꝛc.

¶ Feria. vj. Statio ad sanctos duodecim apostolos. Introitus.

De necessitatibus meis eripe me domine: vide humilitatem meam: ꝛ laborem meum: ꝛ dimitte oia peccata mea. ps. Ad te dñe leuaui animam meā: deus meus in te confido: non erubescam. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ spi. Oratio.

Esto domine ꝓpitius plebi tue: ꝛ quam tibi facis esse deuotam: benigno refoue miseratus auxilio. Per dñm nrm. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Ezechielis prophete. ca. 18.

Hec dicit dominus deus. Anima que peccauerit, ipsa morietur. Filius non portabit iniquitatē patris: ꝛ pater nō portabit iniquitatem filij. Justitia iusti super eum erit: ꝛ impietas impij erit super eum. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis: que operatatus est: ꝛ custodierit vniuersa ꝓcepta mea, ꝛ fecerit iudicium ꝛ iustitiā: vita viuet, ꝛ non morietur. Omnium iniquitatum eius. quas operatus est, non recordabor. In iustitia sua, quam operatus est: viuet. Nunquid voluntatis mee est mors impij: dicit dominus deus: ꝛ non vt conuertatur a vijs suis malis, ꝛ viuat? Si autem auerterit se iustus a iustitia sua, ꝛ fecerit iniquitatem: scd̄m omnes abominationes, quas operari solet impius: nunquid viuet? Omnes iustitie eius, quas fecerat: non recordabūtur. In preuaricatione sua, qua preuaricatus est: ꝛ in peccato suo: quod peccauit: in ipsis morietur. Et dixistis. Non est equa via dñi. Audite ergo domus Israel. Nunquid via mea non est equa, ꝛ non magis vie vestre praue sunt? Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua, ꝛ fecerit iniquitatem, morietur in eis. In iniustitia sua, quam operatus est, morietur. Et, cū auerterit se impius ab impietate sua: quā operatus est: ꝛ fecerit iudicium, ꝛ iustitiam: ipse animā suam viuificabit. Cōsiderans enim, ꝛ auertens se ab omnibus iniquitatibus suis, quas operatus est: vita viuet: ꝛ non morietur: ait dñs oꝑs. Grad. Saluum fac seruum tuum, deus meus sperantem in te. ℣. Auribus ꝑcipe orationē meā. Tractus. Domine non ſm peccata nostra, que fecimus nos: neq ſm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatum

narū antiquarū: cito anticipent nos misericordie tue: quia paupe res facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et pro pter gloriam nominis tui dñe li bera nos: et propitius esto pecca tis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij sm Joannem. Cap. 5.

In illo tempo re. Erat dies festus Judeorum: et ascendit Jesus Hie rosolymam. Est au tem hierosolymis p batica piscina: que cognominat hebraice, bethsaida: quinque porti cus habens. In his iacebat mul titudo magna languentium, ceco rum, claudorū, aridorū, expectan tium aque motum. Angelus autē dñi sm tempus descendebat in pi scinam: et mouebatur aqua. Et q prior descendisset in piscinā post motionem aque: sanus fiebat, a quacunque detinebatur infirmita te. Erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua. Hunc ergo cū vidisset iesus iacentem, et cogno uisset: quia iam multū tēpus habe ret: dixit ei. Uis sanus fieri? Re spondit ei languidus. Dñe: ho minem nō habeo: vt, cum turbata fuerit aqua: mittat me in piscinā. Dum venio enim ego: alius ante me descēdit. Dicit ei iesus. Sur ge: tolle grabatum tuum, et ambu la. Et statim sanus factus est hoī et sustulit grabatum suum, et ambu labat. Erat autem sabbatū in illa die. Dicebant ergo iudei illi, qui sanus factus fuerat: Sabbatum est: nō licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis. Qui me sa num fecit: ille mihi dixit. Tolle grabatum tuum, et ambula. Inter rogauerunt ergo eum. Quis est il le homo, qui dixit tibi: tolle gra batum tuū, et ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus: nescie bat, qs esset. Jesus autem declina uit a turba cōstituta in loco. Po stea inuenit eum iesus in tēplo: et dixit illi. Ecce sanus factus es: iā noli peccare: ne deterius tibi ali quid cōtingat. Abijt ille homo: et nunciauit iudeis: quia Jesus esset: q fecit eum sanum.

Offer. Benedic aia mea dño: et noli obliuisci oēs retributiones eius: et renouabit, sicut aquila, iuuētus tua.

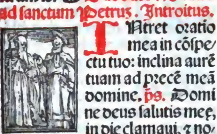
Secre. Suscipe, qs dñe, munera no stris oblata seruitijs: et tua propitius dona sanctifica. Per dñm.

Cōio. Erubescant, et con turbentur oēs inimici mei, auertā tur retrorsum, et erubescant val de velociter.

Postcōio. Per huius dñe operationē mysterij, et vitia nostra purgētur: et iusta desideria cōpleātur. Per dñm.

Super populum. Oratio. Exaudi nos misericors de⁹, et mentibus nostris gratie tue lumen ostēde. Per dñm no strum

strum ie. ¶ Sabbato. Statio ad sanctum Petrus. Introitus.

Intret oratio mea in cõspectu tuo: inclina aurẽ tuam ad precẽ meã domine. Ps. Domine deus salutis meę, in die clamaui, et nocte coram te. ℣. Gloria patri, fi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Populum tuum, q̃sumus domine, propitius respice: atq3 ab eo flagella tuę iracundię clementer auerte. Per dñm no. Lectio libri Deuteronomij. Cap. 26.

In diebus illis. Orauit moyses ad dominum dicens. Respice domine de sanctuario tuo: et de excelso celorum habitaculo. Et benedic populo tuo israel, et terrę, quam dedisti nobis: sicut iurasti patribus nostris dare terram lacte, et melle manantem. Audi israel. Hodie dominus deus tuus pręcepit tibi: vt facias mandata eius, atq3 iudicia: et custodias, et impleas ex toto corde tuo, et ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie: vt sit tibi deus: et ambules in vijs eius: et custodias cerimonias illius, et mandata, atq3 iudicia, et obedias eius imperio. Et dominus elegit te hodie: vt sis ei populus peculiaris: sicut locutus est tibi: et custodias omnia pręcepta eius: et faciat te excelsiorem cunctis gentibus, quas creauit in laudem et nomen, et gloriam suam: vt sis populus sanctus domini dei tui: sicut locutus est tibi. Gradu.

Propitius esto domine peccatis nostris: ne quando dicant gentes: vbi est deus eorum? ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui domine libera nos. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua. Oratio.

Protector nr̃ aspice deus: vt, qui malorum nostrorum pondere premimur: percepta misericordia: libera tibi mẽte famulemur. Per d. Lectio libri Deuteronomij. Cap. 11.

In diebus illis: Dixit moyses filijs israel. Si custodieritis mãdata, quę ego pręcipio vobis, et feceritis ea: vt diligatis dñm deũ vestrum: et ambuletis in oibus vijs eius, adhęrentes ei: disperdet dñs oẽs gentes istas ante faciem vestram: et possidebitis eas: quę maiores, et fortiores vobis sunt. Ois locus, quẽ calcauerit pes vester: vester erit. A dserto, et libano, et flumine magno eufrate: vsq3 ad mare occidẽtale erunt termini vestri, nullusq3 stabit cõtra vos. Terrorem vestrũ, et formidinem dabit dñs deus vester sup oẽm terram, quam calcaturi estis: sicut locutus est vobis dominus deus vester. Grad. Pro

tector noster aspice deus: ꝛ respi/
ce super seruos tuos. ℣. Dñe
deus virtutū exaudi preces ser/
uorum tuorum. Oremus. Flecta
mus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Adesto dñe supplicationi/
bus nostris: vt esse, te lar/
giēte, mereamur ꝛ inter ꝓspera hu
miles, ꝛ inter aduersa securi. per.
Lectio libri machabeorū. 2. ca. 1.

In diebus illis.
Orones facie
bant sacerdotes: dū
offerrent sacrificium
pro populo israel, io
natha incohoante: ce/
teris autē respondē
tibus, ꝛ dicētibus. Benefaciat vo
bis deus: ꝛ meminerit testamenti
sui. qd̄ locut⁹ est ad abrahā, isaac,
ꝛ Jacob seruos suos fideles. Et
det vobis cor oībus, vt colatis eū,
ꝛ faciatis eius voluntatem. Ada/
periat cor vrm̄ in lege sua: ꝛ in ꝓ
ceptis suis, ꝛ faciat pacem. Exau
diat orōnes vrās: ꝛ recōciliet vo/
bis: nec vos deserat in tpe malo:
dñs deus vester. Grad. Cōuer/
tere dñe aliquātulū: ꝛ deprecare
sup seruos tuos. ℣. Dñe refugiū
factus es nobis: a generatiōe, ꝛ ꝓ/
genie. Oremus. Flectamus ge/
nua. ℟. Leuate. Oratio.
Preces ppl̄i tui, q̄s dñe, cle/
mēter exaudi: vt, q iuste pro pctis
nr̄is affligimur: pro tui nois glīa
misericorditer liberemur. per do.
Lectio libri sapientię. Cap. 36.

Misereri nostri
deus omniū:
ꝛ respice nos: ꝛ ostē/
de nobis lucē mise/
rationū tuarū. Im/
mitte timorē tuū su/
per gētes, q̄ nō exqui
sierunt te, ꝛ cognoscant: q nō est
deus, nisi tu, vt enarrent magnalia
tua. Alleua manū tuam sup gētes
alienas: vt videant potentiā tuā.
Sicut enim in cōspectu eorū san
ctificatus es in nobis, sic in cōspe/
ctu nr̄o magnificaberis in illis: vt
cognoscant te, sicut ꝛ nos cogno/
uimus: qm̄ non est deus preter te
dñe. Innoua signa, ꝛ imuta mira/
bilia. Glorifica manū, ꝛ brachiū
dexterum. Excita furorem, ꝛ ef/
funde iram. Extolle aduersariū
ꝛ affige inimicum. Festina tēpus
ꝛ memēto finis: vt enarrent mira
bilia tua dñe deus noster. Grad.
Dirigat orō mea, sicut incensū,
in conspectu tuo dñe. ℣. Eleua/
tio manuum mearum sacrificiū
vespertinum. Oremus. Flecta/
mus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Actiones nr̄as, q̄s dñe, aspi
rando preueni: ꝛ adiuuan/
do prosequere: vt cuncta nostra
oratio, ꝛ operatio a te semp inci/
piat: ꝛ ꝑ te cepta finiatur. Per do.
Lectio Danielis pphete. Ca. 3.
In diebus illis: Angelus dñi
descēdit cū Azaria, ꝛ socijs
eius in fornacem: ꝛ excussit flāmā
ignis de fornace, ꝛ fecit mediū for
nacis:

nacis: quasi ventũ roris flantem. Flãma autẽ diffusa est sup fornaces: cubitis quadraginta nouẽ: et incẽdit, quos reperit iuxta fornacem, de chaldeis ministros regis: q eam incẽdebãt. Illos aũt oino nõ tetigit ignis: neq contristauit, nec quicq molestie intulit. Tũc hi tres, quasi ex vno ore, laudabãt et glorificabãt, et bñdicebant deum in fornace, dicentes. Hymnus.

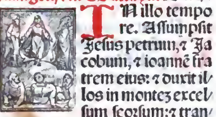
Benedictus es dñe deus patrum nostrorũ. ℟. Et laudabilis: et gliosus in secula. ℣. Et benedictũ nomẽ glorie tue, qd est sanctum. ℟. Et laudabile, et gloriosum in secula. ℣. Benedictus es in tẽplo scõ glorie tue. ℟. Et laudabilis, et gliosus in secula. ℣. Bñdictus es sup thronũ sanctum regni tui. ℟. Et laudabilis, et gloriosus in secula. ℣. Bñdictus es sup sceptrum diuinitatis tue. ℟. Et laudabilis, et gliosus in secula. ℣. Bñdictus es, qui sedes super cherubin intuẽs abyssos. ℟. Et laudabilis, et gliosus in secula. ℣. Bñdictus es, q ambulas sup pennas ventorũ, et sup vndas maris. ℟. Et laudabilis, et gliosus in secula. ℣. Bñdicant te oẽs angeli, et scti tui. ℟. Et laudẽt te, et glorificẽt in secula. ℣. Benedicant te celi, terra, mare, et oia, que in eis sunt. ℟. Et laudẽt te, et glificent in secula. ℣. Gloria pri, et filio, et spũi sctõ. ℟. Et laudabili, et glorioso in secula. ℣. Sicut erat in principio, et nũc et semp, et in secula sclorũ. Amẽ. ℟. Et laudabili, et glorioso in secula. ℣. Bñdictus es dñe deus patrũ nostrorum. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. Hic dicit, ℣. Dñs vobiscum, sine Flectamus genua. Oratio.

Deus, q tribus pueris mitigasti flãmas ignium, concede ppitius: vt nos famulos tuos non exurat flãma vitiorum. Per dñm. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedẽti. Lctõ epistole beati pauli apostoli ad Thessalonicenses. Cap. 5.

Fratres: Rogam⁹ vos, corripite ingetos: cõsolamini pusillanimes: suscipite infirmos: patientes estote ad oẽs. Uidete, nequis malum pro malo alicui reddat: sed semp, qd bonum est sectamini in inuicem, et in omnes. Semp gaudete, sine intermissione orate, in omnibus grãs agite. Hec est enim voluntas dei in xpo iesu: in oibus vobis. Spiritum nolite extinguere: prophetias nolite spernere. Omnia autẽ probate: qd bonum est tenete. Ab oi specie mali abstinete vos. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per oia: vt integer spiritus vester, et anima, et corpus sine querela in aduẽtu dñi nostri Iesu Christi seruetur. Tractus.

Laudate dñm oẽs gentes: et col-

laudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata est sup nos misericordia eius, ⁊ veritas dñi manet in eternuz. Sequentia sancti euangelij fm Mattheũ. Ca. 17.

In illo tempore. Assumpsit Jesus petrum, ⁊ Jacobum, ⁊ ioannē fratrem eius: ⁊ duxit illos in montez excelsum seorsum: ⁊ transfiguratus est ante eos. Et resplēduit facies eius, sicut sol, vestimenta autez eius facta sunt alba: sicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyses, ⁊ helias, cũ eo loquētes. Respōdēs autē petrus dixit ad iesuz. Dñe, bonum est nos hic esse. Si vis: faciamus hic tria tabernacula, tibi vnuz, moysi vnum, ⁊ helię vnũ. Adhuc eo loquēte, ecce nubes lucida obũbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene cōplacui, ipsum audite. Et audiētes discipuli ceciderũt in faciē suã: ⁊ timuerũt valde. Et accessit iesus, ⁊ tetigit eos, dixitq3 eis. Surgite, ⁊ nolite timere. Leuātes aũt oculos suos: neminē viderũt, nisi solũ iesuz. Et descendentibus illis de mōte: pcepit eis iesus dicens. Nemini dixeritis visionez donec filius hominis a mortuis resurgat. Offer. Dñe deus salutis meę: in die clamaui, ⁊ nocte corā te: intret oratio mea in conspectu tuo dñe.

Presentibus sacrificijs, q̃s dñe, ieiunia nr̃a sanctifica: vt, qđ obseruantia nr̃a, pfitet extrinsecus: interius operet. Per. Secre. Cōio. Dñe deus in te speraui: libera me ab oĩbus psequentibus me: ⁊ eripe me. Postcōio.

Sanctificationibus tuis oĩpotens deus: ⁊ vitia nostra curentur, ⁊ remedia nobis eterna proueniant. Per dñm nr̃m iesũ.

Super populuz, Oratio. Fideles tuos deus benedictio desiderata cōfirmet, quę eos ⁊ a tua voluntate nunq̃ faciat discrepare: ⁊ tuis semper indulgeat beneficijs gratulari. Per dñm.

Dñica. iij. in quadragesima. Statio ad s. mariã maio. Intro.

Reminiscere miserationum tuarum dñe: ⁊ misericordię tuę, q̃ a seculo sũt, ne vnq̃ dñentur nobis inimici nostri: libera nos deus israel ex omnibus angustijs nostris. ps. Ad te dñe leuaui animam meaz: deus meus in te confido: non erubescam. ℣. Gloria patri. Oro.

Deus, q cōspicis omni nos virtute destitui: interius, exteriusq3 custodi: vt ab oĩbus aduersitatibus muniamur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mũdemur in mēte. Per. Ad poscēda suffrã. sanctorum, Oro.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis, ⁊

tis,& corporis defende periculis: & intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cum beatis apostolis tuis petro,& paulo:atqз beato,N.& omnibus sanctis: salutez nobis tribue benignus,& pacem: vt destructis aduersitatibus,& erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eundem dñm nos. Et pro viuis & defunctis generaliter, Oratio.

O Mnipotens sempiterne deus: qui viuorū domina ris simul,& mortuorū: omniumqз misereris: quos tuos fide, & opere futuros esse pnoscis: te suppli ces exoramus: vt, pro quibus effūdere pces decreuimus: quosqз vel presens seculum adhuc in carne retinet, vel futurū iam exutos corpore suscepit: intercedentibus omnibus sanctis tuis: pietatis tue clementia oium delictorum suorum veniam consequantur. Per do. Lctō epistole beati pauli apostoli ad Thessalonicēses. 1. ca. 4.

F Ratres: Rogamus vos,& obsecramus in dño Jesu: vt, quēadmodum accepistis a nobis: quō vos oportcat ambulare,& placere deo: sic & ambuletis: vt abundetis magis. Scitis enim, que pcepta dederim vobis,p dñm Jesum. Hec est enim voluntas dei, sanctificatio vestra: vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vnusquisqз vestrum suuз vas possidere in sanctificatione,& honore,non in passione desiderij: sicut & gentes, que ignorant deum. Et neqз supgrediat, neqз circumueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est dñs de his oibus: sicut prediximus vobis: & testificati sumus. Nō enim vocauit nos deus in imunditiam, sed in sanctificatione3. In xpo iesu dño nro. Grad.

Tribulationes cordis mei dilatate sunt: de necessitatibus meis eripe me dñe. V. Uide humilitatez meam,& laborē meuз: & dimitte omnia peccata mea. Tractus.

Confitemini dño, qm̄ bonus: qm̄ in seculum misericordia eius. V. Quis loquet potentias dñi: auditas faciet omnes laudes eius. V. Beati, qui custodiunt iudicium: & faciunt iustitiam in omni tpe. V. Memēto nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Euangeliū. Assumpsit iesus petrum. Reqre in sabbato precedenti fo. 39. Offer. Meditabor in mandatis tuis: que dilexi valde: & leuabo manus meas ad mandata tua, que dilexi. Secre.

S Acrificijs presentibus, dñe qs, intēde placatus: vt & deuotioni nostre proficiant,& saluti. Per dñm nrm ie. Alia secreta.

E Xaudi nos deus salutaris noster: vt p huius sacramēti virtutez a cunctis nos mentis,&

corporis hostibus tuearis:gratiaꝫ tribuens in presenti: ⁊ gloriam in futuro. Per dñm. Alia secreta.

DEus, cui soli cognitus est numerus electorū in superna felicitate locandus:tribue q̄s: vt intercedentibus oibus sanctis tuis:vniuersorū,quos in oratione cōmendatos suscepimus: ⁊ noia oium fidelium:beatę pdestinationis liber ascripta retineat. Per dñm. Cōio. Intellige clamoreꝫ meū:intende voci orationis meę: rex meus,⁊ deus meus,quoniam ad te orabo domine. Postcōio.

SUpplices te rogamus omnipotēs deus:vt, quos tuis reficis sacramentis, tibi etiaꝫ placitis moribus dignanter deseruire concedas. Per dñm no. Alia postcōio.

MUndet, ⁊ muniat nos,quęsumus dñe,diuini sacramenti munus oblatum, ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria cuꝫ beatis apostolis tuis Petro ⁊ Paulo atqꝫ btō,N.⁊ omnibus sanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruersitatibus expiatos: ⁊ aduersitatibus expeditos. Per eun. Alia postcōio.

PUrificent nos,q̄s omnipotēs,⁊ misericors deus:sacramenta,quę sumpsimus:⁊ intercedētibus omnibus sanctis tuis presta:vt hoc tuum sacramentuꝫ nō sit nobis reatus ad penam:sed intercessio salutaris ad veniam: sit ablutio scelerum:sit fortitudo fragiliū: sit contra omnia mundi pericula firmamentum:sit viuorum atqꝫ mortuorū fidelium: remissio omnium delictorum. Per dñm.

¶ Feria secūda. Statio ad sanctum Clementem. Introitus.

REdime me domine,⁊ miserere mei:pes eniꝫ meꝰ stetit in via recta: in ecclesijs benedicam dominum. ps. Judica me domine: quoniā ego in innocentia mea ingressus sum: ⁊ in domino sperans nō infirmabor. ℣. Gloria pa. Oro.

PResta,quęsumus omnipotens deus: vt familia tua; quę se affligendo carnem ab alimentis abstinet:sectando iustitiaꝫ a culpa ieiunet. Per dominū no.

Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Danielis prophete. Cap.9.

IN diebus illis: Orauit daniel ad dñm dicens. Dñs deus noster:qui eduxisti populuꝫ tuum de terra egypti in manu forti,⁊ fecisti tibi nomen s̄m dieꝫ hāc, peccauimus,iniquitateꝫ fecimus dñe in omnem iustitiā tuaꝫ. Auertat,obsecro,ira tua,⁊ furor tuus,a ciuitate tua hierusalem, ⁊ a mōte sācto tuo. Propter peccata eniꝫ nostra,⁊ iniquitates patrū nostrorū,hierusalem, ⁊ populus tuus in opprobriū sūt omnibus p circuitū nrm. Nunc ergo exaudi dñe deus noster

nr̃ oꝛonem serui tui, ⁊ pces eius, ⁊ ostende facieꝫ tuã sup sanctuariũ tuum: qđ desertũ est. Propter te metipsuꝫ inclina deus meus aurẽ tuã, ⁊ audi: aperi oculos tuos, ⁊ vide desolationẽ nostrã, ⁊ ciuitateꝫ: sup quã inuocatum est nomẽ tuũ. Neqꝫ eniꝫ in iustificationibus nostris psternimus pces ante facieꝫ tuã, sed in miserationibus tuis multis. Exaudi dñe: placare dñe: attende, ⁊ fac. Ne moreris pꝑter te metipsum deus meus: qꝛ nomen tuũ inuocatũ est sup ciuitateꝫ hãc, ⁊ sup populum tuuꝫ, dñe deus nr̃. Gra. A diutoꝛ meus, ⁊ liberatoꝛ meus esto dñe: ne tardaueris. ℣. Cõfundant, ⁊ reuereant inimici mei: q querũt aiam meã. Tract⁹. D ñe non ẜm peccata nostra: q̃ fecimus nos, neqꝫ ẜm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatuꝫ nostrarũ antiquarũ: cito anticipent nos misericoꝛdię tuę: qꝛ paupes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ pꝑter gloriaꝫ nois tui dñe libera nos: ⁊ ppitius esto pctis nr̃is pp nomen tuũ. Sequẽtia scti euãgelij ẜm Joãneꝫ. ca. 8.

In illo tẽpoꝛe. Dixit iesus turbis iudęoꝛum. Ego vado, ⁊ q̃retis me: ⁊ in pctõ vestro moꝛiemini. Et quo ego vado: vos non potestis venire. Dicebãt ergo iudęi. Nũ qđ interficiet semetipsuꝫ: qꝛ dicit: quo ego vado: vos non potestis venire? Et dicebat eis. Uos de deoꝛsuꝫ estis, ego de supernis suꝫ. Uos de mũdo hoc estis: ego non sum de hoc mundo. dixi ergo vobis: qꝛ moꝛiemini in pctis vestris. Si enim nõ credideritis: qa ego suꝫ: moꝛiemini in pctõ vestro. Dicebant ergo ei. Tu qs es? Dixit eis Jesus. Principiũ: q ⁊ loquoꝛ vobis. Multa habeo de vobis loqui, ⁊ iudicare: sed, q misit me: verax est. Et quę audiui ab eo: hęc loquoꝛ in mũdo. Et nõ cognouerũt: qꝛ patrẽ suũ dicebat deũ. Dixit ergo eis iesus. Cũ exaltaueritis filiuꝫ hoĩs: tunc cognoscetis, qꝛ ego sum: ⁊ a me ipso facio nihil: sed, sicut docuit me pater: hęc loquoꝛ. Et q me misit mecum est, ⁊ nõ reliqt me solũ: qꝛ ego, quę placita sunt ei: facio semp. Offerto. Benedicã dñm qui tribuit mihi intellectũ: pꝛuidebã dñm in cõspectu meo semper: qm̃ a dextris est mihi ne commouear. Secreta.

Haec hostia dñe placatiõis, ⁊ laudis tua nos protectione dignos efficiat. Per dñm no. Cõio. Domine dominus noster q̃ admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra. Postcõmunio.

Haec nos cõio dñe, purget a crimine: ⁊ celestis remedij faciat esse consoꝛtes. Per do.

Super populuꝫ, Oratio. Adesto supplicationib⁹ no

stris omnipotens deus:⁊,quibus fiduciam sperandę pietatis indulges,consuetę misericordię tribue benignus effectuȝ. Per dñm no.

Feria tertia. Statio ad sanctam Sabinam. Introitus.

Tibi dixit cor meum, quęsiui vultum tuum: vultũ tuum dñe requiram, ne auertas facieȝ tuã a me. ps. Dominus illuminatio mea,⁊ salus mea quem timebo? ℣. Gloria patri,⁊ filio,⁊. Oratio.

Perfice,quęsumus domine, benignus in nobis obseruãtię sanctę subsidium: vt, quę te authore facienda cognouimus,te operante impleamus. Per dominuȝ nostrũ. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedẽti.

Lectio libri Regum. 3. cap. 17.

In diebus illis. Factus est sermo dñi ad heliaȝ thesbitem dicens. Surge, ⁊ vade in sareptam sidoniorum: ⁊ manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri vidue:vt pascat te. Surrexit, ⁊ abijt in sareptã. Cũqȝ venisset ad portã ciuitatis:apparuit ei mulier vidua colligẽs ligna,⁊ vocauit eã, dixitqȝ ei. Da mihi paululũ aquę in vase,vt bibã. Cũqȝ illa pergeret vt afferret: clamauit post tergum eius dicẽs. Affer mihi,obsecro,⁊ buccellã panis i manu tua. Quę rñdit. Viuit dñs deus tuus: qa nõ habeo panẽ:nisi quãtũ pugillus capere potest farinę in hydria:⁊ paululum olei in lecytho. En colligo duo ligna: vt ingrediar:⁊ faciã illud mihi,⁊ filio meo, vt comedamus,⁊ moriamur. Ad quã helias ait. Noli timerẽ:sed vade,⁊ fac sicut dixisti. Verũtamen mihi primuȝ fac de ipsa farinula subcinericiũ panem paruulũ:⁊ affer ad me:tibi auteȝ,⁊ filio tuo facies postea. Hęc auteȝ dicit dñs deus israel. Hydria farinę nõ deficiet:nec lecythus olei minuetur vsqȝ in dieȝ:in qua daturus est dñs pluuiã sup facieȝ terrę. Quę abijt, ⁊ fecit iuxta verbum helię. Et comedit ipse,⁊ ille,⁊ domus eius tota. Et ex illa die hydria farinę nõ defecit:⁊ lecythus olei nõ est imminutus iuxta verbum dñi: qđ locutus fuerat in manu helię. Grad.

Iacta cogitatum tuũ in domino, ⁊ ipse te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dominũ,exaudiuit vocem meam ab his:qui appropinquant mihi. Sequẽtia sãcti euãgelij scđm Mattheum. Ca. 23.

In illo tempore. Locutus est Jesus ad turbas: ⁊ ad discipulos suos dicens. Super cathedram Moysi sederunt scribę,⁊ pharisei. Oia ergo,quęcunqȝ dixerint vobis,seruate,⁊ facite:scđm vero opera eoruȝ:nolite facere. Dicũt enim,

enim, et nō faciunt. Alligant enim onera grauia, et iportabilia: et imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. Omnia vero opera sua faciūt, vt videantur ab hoibus. Dilatāt enim phylacteria sua, et magnificāt fimbrias. Amant autem primos recubitus in cenis: et primas cathedras in synagogis: et salutationes in foro: et vocari ab hominibus rabbi. Uos autem nolite vocari rabbi. Unus est enim magister vester. Oēs autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terrā: vnus est enim pater vester, qui est in celis. Nec vocemini magistri: quia magister vester, vnus est chrīs. Qui maior est vestrum: erit minister vester. Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: et qui se humiliauerit, exaltabitur. Offerto. Miserere mei domine fm magnam misericordiā tuam: dele dn̄e iniqtatem meā. Secreta.

Sanctificationem tuam nobis domine his mysterijs operare placatus: que nos et a terrenis purget vitijs: et ad celestia dona perducat. Per do. Cōio. Narrabo omnia mirabilia tua: letabor: et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. Postcōio.

Ut sacris domine reddamur digni muneribus: fac nos tuis quesumus semper obedire mandatis. Per dn̄m nr̄m iesum. Super populum. Oratio.

Propitiare dn̄e supplicationibus nostris, et animarum nostrarū medere languoribus: vt remissione pcepta in tua semp benedictione letemur. Per dn̄m n.

Feria quarta. Statio ad sanctam Ceciliam. Introitus.

Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne discedas a me: intende in adiutorium meum: domine virtus salutis mee. ps. Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me. V. Gloria patri, et fi. Oratio.

Populum tuum dn̄e, propitius respice, et quos ab escis carnalibus precipis abstinere: a noxijs quoque vitijs cessare cōcede. Per do. Orationes alias dicendas, Require in dn̄ica precedenti. Lectio libri Esther. Cap. 13.

In diebus illis. Orauit Esther ad dominum dicens. Domine deus rex omnipotens: in ditione tua cuncta sunt posita, et nō est, qui possit tue resistere volūtati. Si decreueris saluare nos: continuo liberabimur. Tu enim domine fecisti celum, et terram, et quicquid celi ambitu continetur. Tu es dominus omnium: et non est, qui resistat maiestati tue. Et nunc dn̄e rex regum: deus Abraham miserere populo tuo: quia volunt nos inimici nostri perde-

re,⁊ hereditateȝ tuaȝ delere. Ne despicias partem tuam, quã redemisti tibi: sed exaudi deprecationem nostrã: ⁊ ꝓpitius esto sorti ⁊ funiculo hereditatis tuę. Et conuerte luctum nostrũ in gaudiũ: vt viuẽtes laudemus nomẽ tuũ: ⁊ ne claudas ora canentiũ te: dñe deus noster. Grad. Saluuȝ fac populum tuum dñe, ⁊ benedic hereditati tuę. ℣. Ad te dñe clamaui: deus meus ne sileas a me, ⁊ ero similis descendẽtibus in lacũ. Tractus. Domine non ſm peccata nostra, quę fecimus nos, neqȝ ſm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatum nostrarum antiquaruȝ: cito anticipent nos misericordię tuę, quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, ⁊ propter gloriaȝ nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius esto peccatis nostris: propter nomen tuum. Sequentia sancti euangelij ſm Mattheuȝ.ca.20.

In illo tempore. Ascendens iesus hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto, ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolymã, ⁊ filius hominis tradet principibus sacerdotũ, ⁊ scribis, ⁊ cõdemnabũt eum morte. Et tradẽt eum gẽtibus: ad illudenduȝ, ⁊ flagellandũ, ⁊ crucifigendum, ⁊ die tertia resurget. Tunc accessit ad euȝ mater filiorũ zebedei cũ filijs suis, adorãs, ⁊ petẽs aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dexterã tuam, ⁊ vnus ad sinistrã in regno tuo. Respõdens autẽ iesus dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus sum? Dicunt ei. Possumus. Ait illis. Calicẽ quidem meũ bibetis: sedere autẽ ad dexterã meã, vel ad sinistraȝ: non est meũ dare vobis, sed qbus paratũ est a pře meo. Et audientes decẽ indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autem vocauit eos ad se, ⁊ ait. Scitis, quia principes gẽtium dominanť illis, ⁊ qui maiores sunt: potestatẽ exercẽt in eos. Nõ ita erit iter vos. Sed qcũqȝ voluerit inter vos maior fieri: sit vr̃ minister: ⁊ q voluerit inter vos primus esse: erit vr̃ seruus. Sicut filius hoĩs non venit ministrari, sed ministrare: ⁊ dare animã suaȝ redẽptionem pro multis. Offer.

Ad te dñe leuaui aĩaȝ meã: deus meus in te cõfido: nõ erubescam: neqȝ irrideant me inimici mei, et enim vniuersi, qui te expectãt: nõ confundentur. Secreta.

Hostias, q̃s dñe, quas tibi offerimus: propitius respice, ⁊ p hec sctã cõmercia: vincula peccatorũ nostrorũ absolue. per. Com.

Iustus dñs ⁊ iustitiã dilexit: ęqtateȝ vidit vultus eius. Postcom.

Sumptis

Sumptis dñe sacramentis: ad redemptionis eterne q̄sumus proficiamus augmentū. Per do. Super populū. Oro.

Deus innocentie restitutor, et amator: dirige ad te tuorū corda seruorū: vt spūs tui feruore cōcepto: et i fide inueniātur stabiles, et in ope efficaces. p do.i vnit.

¶ Feria.v. Statio ad sanctam mariaꝫ trās tyberim. Introitus.

Deus in adiutorium meuꝫ intende: dñe ad adiuuandū me festina: cōfundantur, et reuereantur oēs inimici mei: qui querunt animam meam. ps. Auertantur retrorsum, et erubescant: qui volunt mihi mala. ℣. Gloria patri, et fi.

Presta nobis, q̄sumus Oro. dñe, auxilium gratie tue: vt ieiuniis, et orationibus cōuenienter intenti: liberemur ab hostibus mentis, et corporis. Per dñm no. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedēti. Lectio Hieremie pphete. Ca. 17.

Hec dicit dñs deus. Maledictus homo, qui cōfidit in homine: et ponit carnem brachium suum, et a dño recedit cor eius. Erit enim quasi myrice in deserto: et non videbit, cum venerit bonuꝫ: sed habitabit in siccitate, in deserto, in terra salsuginis, et inhabitabili. Benedictus vir: q confidit in dño, et erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignum, quod plātatur sup aquas: quod ad humorem mittit radices suas: et non timebit, cuꝫ venerit estus. Et erit folium eius viride, et in tēpore siccitatis non erit solicitum: nec aliquando desinet facere fructum. Prauuꝫ est cor hominis et inscrutabile: quis cognoscet illud? Ego dñs scrutās corda, et probans renes: qui do vnicuiqꝫ iuxta viam suaꝫ: et iuxta fructum adinuentionuꝫ suarū. Dicit dñs ops. Grad. Propitius esto peccatis nostris domine: nequādo dicant gentes, vbi est deus eorum? ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui dñe libera nos. Sequentia sancti euāgelii secunduꝫ Lucam. Cap. 16.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo qdaꝫ erat diues: et induebatur purpura, et byssso, et epulabatur quotidie splēdide. Et erat qdā mendicus noīe Lazarus: q iacebat ad ianuaꝫ eius vlceribus plenus: cupiens saturari de micis: que cadebant de mensa diuitis: et nemo illi dabat. Sed et canes veniebant, et lingebant vlcera eius. Factuꝫ est autem, vt moreretur mendicus, et portaretur ab angelis in sinum Abrahe. Mortuus est auteꝫ et di

ues, ꝛ sepultus est. In inferno aũt eleuans oculos suos cum esset in tormentis: vidit Abrahã a longe, ꝛ lazarũ in sinu eius. Et ipse clamãs dixit. Pater Abraham miserere mei: ꝛ mitte lazarũ, vt intingat extremum digiti sui in aquam: vt refrigeret linguam meam: qꝛ crucior in hac flãma. Et dixit illi Abraham. Fili recordare, qꝛ recepisti bona in vita tua: ꝛ lazarus similiter mala. Nunc autẽ hic cõsolatur: tu vero cruciaris: ꝛ in his omnibus inter nos, ꝛ vos chaos magnum firmatũ est, vt hi qui volũt hinc transire ad vos: nõ possint: neqꝫ inde huc trãsmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̄: vt mittas eũ in domũ pr̄is mei. Habeo enim quinqꝫ fratres, vt testet̃ illis: ne ꝛ ipsi veniãt in hũc locũ tormẽtoꝝ. Et ait illi Abrahã. Habẽt moysen, ꝛ ꝓphetas: audiãt illos. At ille dixit. Nõ pr̄ Abrahã: sed, siqs ex mortuis ierit ad eos, penitẽtiã agent. Ait aũt illi. Si moysẽ, ꝛ ꝓphetas nõ audiunt: neqꝫ, siqs ex mortuis resurrexerit, credẽt. Offer. Precatus est moyses in cõspectu dñi dei sui, ꝛ dixit, ꝑcatus est moyses in cõspectu dñi dei sui ꝛ dixit: quare dñe irasceris in pplo tuo? Parce irę aĩe tuę: memento Abrahã, isaac, ꝛ iacob: qbus iurasti dare terrã fluẽtẽ lac, ꝛ mel, ꝛ placatus factus est dñs de malignitate, quã dixit facere populo suo. Secre. Presenti sacrificio nomini tuo nos dñe ieiunia dicata sanctificent: vt, quod obseruãtia nostra profitetur exterius: interius operetur effectu. Per dñm. Cõio. Qui manducat carnem meam: ꝛ bibit sanguinẽ meũ: in me manet: ꝛ ego in eo: dicit dñs. Postcõio. Gratia tua nos, qs dñe, non derelinquat: q̃ ꝛ sacrę nos deditos faciat seruituti, ꝛ tuam nobis opem semper acquirat. Per dñm. Super populum, Oratio. Adesto dñe famulis tuis: ꝛ perpetuam benignitatem largire poscentibus, vt his, qui te authore, ꝛ gubernatore gloriantur, ꝛ congregata restaures, ꝛ restaurata cõserues. Per dñm no.

¶ Feria. vj. Statio ad sanctum vitalem. Introitus.

Ego autem cum iustitia apparebo in cõspectu tuo, satiabor, dũ manifestabit gloria tua. Ps. Exaudi domine iustitiam meã, ꝛ intende deprecationem meã. ℣. Gloria patri. Oro. Da, qs omps deus: vt sacro nos purificãte ieiunio: syncertis mentibus ad sancta ventura facias puenire. Per dñm no. Orationes alias dicendas, Require in domica precedenti. Lectio libri Genesis. Cap. 37. In diebus illis. Dixit Ioseph fratribus suis. Audite somnium meum: quod vidi. Putabam

tabam nos ligare manipulos in agro, et quasi consurgere manipulum meum, et stare: vosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Responderunt fratres eius. Nunquid rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo causa somniorum, atque sermonum: inuidie et odij fomitem ministrauit. Aliud quoque somnium vidit: quod narrans fratribus ait. Uidi per somnium: quasi solem, et lunam, et stellas vndecim adorare me. Quod cum patri suo, et fratribus retulisset: increpauit eum pater, et dixit. Quid sibi vult hoc somnium, quod vidisti? Nunquid ego, et mater tua, et fratres tui: adorabimus te super terram? Inuidebant igitur ei fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. Cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in sichem: dixit ad eum israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis, veni, mittam te ad eos. Quo respondente presto sum, ait. Uade, et vide, si cuncta prospera sint erga fratres tuos, et pecora: et renuncia mihi, quid agatur. Missus de valle ebron venit in sichem. Inuenitque eum vir errantem in agro: et interrogauit quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero: indica mihi, vbi pascunt gregem. Dixitque ei vir. Recesserunt de loco isto. Audiui autem eos dicentes: eamus in dothaim. Perrexit ergo ioseph post fratres suos: et inuenit eos in dothaim. Qui cum vidissent eum procul: antequam accederet ad eos: cogitauerunt illum occidere, et mutuo loquebantur. Ecce somniator venit: venite, occidamus eum, et mittamus eum in cisternam veterem: dicemusque, fera pessima deuorauit eum. Et tunc apparebit, quid illi prosint somnia sua. Audiens autem hec rubem nitebatur liberare eum de manibus eorum, et dicebat. Non interficiamus animam eius: nec effundamus sanguinem: sed proijcite eum in cisternam hanc, que est in solitudine, manusque vestras seruate innoxias: hec autem dicebat volens eripere eum de manibus eorum, et reddere patri suo. Grad.

Ad dominum, cum tribularer, clamaui: et exaudiuit me. ℣. Domine libera animam meam a labijs iniquis, et a lingua dolosa. Tractus. Domine non secundum peccata nostra que fecimus nos, neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, et propter gloriam nominis tui domine libera nos, et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij secundum Mattheum. Cap. 21.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis, et turbis iudeorum para

bolam hanc. Homo qdam erat paterfamilias, qui plantauit vi-neam: ⁊ sepem circūdedit ei: ⁊ fo-dit in ea torcular, ⁊ ędificauit tur-rim, ⁊ locauit eaȝ agricolis: ⁊ pe-regre profectus est. Cum autem tempus fructuum appropinquas-set: misit seruos suos ad agricolas: vt acciperēt fructus eius. Et agri colę, apprehensis seruis eius: a-lium ceciderunt: aliuȝ occiderūt: alium vero lapidauerunt. Iteruȝ misit alios seruos plures priori-bus: ⁊ fecerunt illis similiter. No uissime autem misit ad eos filiuȝ suum dicens. Verebuntur filium meum. Agricolę autem videntes filiuȝ dixerunt intra se. Hic est hę res. Venite occidamus eum: ⁊ ha bebimus hereditatem eius. Et apprehensum eū eiecerunt extra vineam, ⁊ occiderunt. Cum ergo venerit dn̄s vineę: qd faciet agri-colis illis? Aiunt illi. Malos ma le perdet: ⁊ vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fru-ctum temporibus suis. Dicit illis iesus. Nunq̄ legistis in scripturis. lapidem queȝ reprobauerūt ędi-ficātes: hic factus est in caput an-guli? A dn̄o factum est istud: ⁊ est mirabile in oculis nostris. Ideo dico vobis: qa auferetur a vobis regnū dei, ⁊ dabit genti facięti fru ctus eius. Et qui ceciderit sup la-pideȝ istū, confringetur. Super quē vero ceciderit, cōteret eū. Et cū audissent principes sacerdotū, ⁊ pharisęi parabolas eius: cogno uerunt, q̄ de ipsis diceret. Et quę rentes eū tenere, timuerūt turbas: qm̄ sicut pphetā eum habebant.

Offer. Dn̄e in auxiliū meū respi ce: cōfūdant, ⁊ reuereant, qui que-rūt aiam meā, vt auferant eā: dn̄e in auxiliū meuȝ respice. Secre.

Haec i nobis sacrificia deus, ⁊ actione pmaneāt: ⁊ ope-ratione firmentur. Per dn̄m no.

Cōio. Tu dn̄e seruabis nos: ⁊ custodies nos a generatione hac in ęternum. Postcōio.

Fac nos, q̄s domine, acce-pto pignore salutis ęternę: sic ten dere cōgruenter: vt ad eaȝ perue nire possimus. Per dn̄m nr̄m ic.

Super populuȝ, Oratio.

Da quesumus dn̄e populo tuo salutem mentis, ⁊ corporis: vt bonis operibus inherēdo: tuę semper virtutis mereatur prote-ctione defendi. Per dn̄m nr̄m ie.

¶ Sabbato. Statio ad sctōs marcellinum, ⁊ petrū. Introitus.

Lex dn̄i irre-prehensibilis conuertens aias: te-stimonium dn̄i fide-le: sapientiam pstans paruulis. ps. Celi enarrāt gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamētū. V. Gloria pa. Orō.

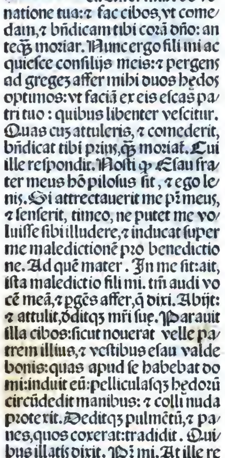
Da, q̄s dn̄e, nostris effectuȝ ieiuniis salutareȝ: vt casti-gatio carnis assumpta: ad nostra-

rum

rum vegetationẽ transeat aiarũ. Per dñm no. Orationes alias di cẽdas, Require in dñica pcedẽti. Lectio libri Genesis. Cap. 27.

In diebus illis. Dixit Rebecca filio suo Jacob. Audiui patrem tuũ loquentem cũ Esau fratre tuo, & dicentes ei. Affer mihi de venatione tua: & fac cibos, vt comedam, & bñdicam tibi corã dño: anteq̃ moriar. Nunc ergo fili mi acquiesce consilijs meis: & pergens ad gregẽ affer mihi duos hedos optimos: vt faciã ex eis escas patri tuo: quibus libenter vescitur. Quas cũ attuleris, & comederit, bñdicat tibi prius, q̃ moriat. Cui ille respondit. Nosti q Esau frater meus hõ pilosus sit, & ego lenis. Si attrectauerit me pr̃ meus, & senserit, timeo, ne putet me voluisse sibi illudere, & inducat super me maledictionẽ pro benedictione. Ad quẽ mater. In me sit: ait, ista maledictio fili mi. tñ audi vocẽ meã, & pgẽs affer, q̃ dixi. Abijt: & attulit, deditq̃ mr̃i suę. Parauit illa cibos: sicut nouerat velle patrem illius, & vestibus esau valde bonis: quas apud se habebat domi: induit eũ: pelliculasq̃ hedorũ circũdedit manibus: & colli nuda protexit. Deditq̃ pulmẽtũ, & panes, quos coxerat: tradidit. Quibus illatis dixit. Pr̃ mi. At ille re

spõdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̃ iacob. Ego sũ esau primogenitus tuus, feci sicut pcepisti mihi. Surge, sede, & comede de venatione mea: vt bñdicat mihi aia tua. Rursũ isaac ad filiũ suũ. Qũo, inqt, tã cito inuenire potuisti fili mi? Qui respõdit. Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret, qd volebã. Dixitq̃ isaac. Accede huc, vt tãgam te fili mi, & pbẽ, vtrũ tu sis filius meus esau: an nõ. Accessit ille ad patrem: & palpato eo dixit isaac. Vox quidẽ vox iacob est: sed manus, manus sunt esau. Et nõ cognouit eũ: q: pilosę manus similitudinem maioris expresserant. Benedicens ergo illi ait. Tu es filius meus Esau? Respondit. Ego sum. At ille: affer, inquit, mihi cibos de venatione tua fili mi, vt benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset: obtulit ei etiam vinum: Quo hausto dixit ad eum. Accede ad me, & da mihi osculum fili mi. Accessit, & osculatus est eum. Statimq̃, vt sensit vestimentorum illius fragrantiã: benedicens ait. Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi deus de rore celi: & de pinguedine terrę abundantiã, frumenti, vini, & olei, & seruiãt tibi populi: & adorent te tribus. Esto dñs fratrum tuorum. Et incuruent ante te filij matris tuę. Qui maledixerit tibi: sit ille maledictus, & qui

benedixerit tibi, benedictionibus repleatur. Uix Isaac sermonem īpleuerat, ⁊ egresso iacob foras, venit Esau, coctosq; de venatione cibos intulit patri dicēs. Surge pr̄ mi, ⁊ comede de venatione filij tui, vt benedicat mihi aīa tua. Dixitq; illi isaac. Quis enim es tu? Qui respōdit. Ego sum filius tuus primogenitus Esau. Expauit isaac stupore vehementi, ⁊ vltra, q̄ȝ credi potest, admirans ait. Quis ergo ille est, qui dudū captā venationem attulit mihi, ⁊ comedi ex oībus prius, q̄ȝ tu venires? Benedixiq; ei, ⁊ erit benedictus. Auditis esau sermonibus patris, irrugijt clamore magno, ⁊ consternatus ait. Benedic etiā ⁊ mihi pater mi. Qui ait. Uenit germanus tuꝰ fraudulēter, ⁊ accepit benedictionem tuam. At ille subiunxit. Iuste vocatum est nomen eius Iacob: Supplātauit enim me en altera vice. Primogenita mea ante tulit, ⁊ nūc scdo surripuit benedictionem meā. Rursumq; ad patrem. Nunqd nō seruasti, ait, ⁊ mihi benedictionē? Respōdit isaac. Dñm tuū illum cōstitui, ⁊ oēs fratres suos seruituti illius subiugaui. Frumēto, ⁊ vino, ⁊ oleo stabiliui eū, ⁊ tibi post hec fili mi vltra quid faciam? Cui Esau. Nū vnam, inquit, tm̄ benedictionem habes pr̄? Mihi quoque, obsecro, vt benedicas. Cūq; eiulatu magno fleret, motus isaac dixit ad eum. In pingue dine terre, ⁊ in rore celi desuper erit benedictio tua. Grad. Bonum est cōfiteri dño, ⁊ psallere noi tuo altissime. ℣. Ad annunciandū mane misericordiā tuā, ⁊ veritatem tuam per noctem. Sequētia scti euangelij scdm Lucam. ca. 15

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam habuit duos filios, ⁊ dixit adolescētior ex illis patri. Pater da mihi portionem substātie, que me contingit: ⁊ diuisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis oībus, adolescētior filius peregre ꝓfectus est in regionem longinquā, ⁊ ibi dissipauit substantiā suā, viuēdo luxuriose. Et, postq̄ȝ consūmasset oia, facta est fames valida in regione illa, ⁊ ipse cepit egere. Et abijt, ⁊ adhesit vni ciuium regionis illius ⁊ is misit illū in villā suā: vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrē suū de siliquis, quas porci manducabant, ⁊ nemo illi dabat. In se autē reuersus dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abundāt panibus, ego autem hic fame pereo. Surgā, ⁊ ibo ad patrē meū, ⁊ dicā ei. Pater peccaui in celū, ⁊ corā te. iā nō sum dignus vocari filius tuus, fac me, sicut vnū ex mercenarijs tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cū autem adhuc

adhuc longe esset: vidit illũ pater
ipsius: ⁊ misericordia motus est.
Et accurrens cecidit sup collum
eius,⁊ osculatus est eũ. Dixitq; ei
filius. Pater peccaui in celũ,⁊ co
rã te,iã nõ sũ dignus vocari filius
tuus. Dixit aũt p̃r ad seruos suos.
Cito pferte stolã primã:⁊ indui
te illũ,⁊ date annulũ in manũ eius,
⁊ calciamẽta in pedes eius. Et ad
ducite vitulũ saginatũ,⁊ occidite:
vt mãducemus,⁊ epulemur,quia
hic filius meus mortuus erat:⁊ re
uixit:perierat,⁊ inuentus est. Et
ceperunt epulari. Erat aũt filius
eius senior in agro. Et,cum veni
ret,⁊ appropinquaret domui: au
diuit symphoniã,⁊ chorũ. Et vo
cauit vnũ de seruis:⁊ interrogauit:
que hec essent. Isq; dixit illi. Fra
ter tuus venit:⁊ occidit p̃r tuus vi
tulũ saginatũ: qa saluũ illũ rece
pit. Indignatus est autẽ,⁊ nole
bat introire. P̃r ergo illius egres
sus cepit rogare eũ. At ille respõ
dẽs dixit p̃ri suo. Ecce tot annis
seruio tibi:⁊ mãdatũ tuum nunq̃
pteriui,⁊ nunquã dedisti mihi he
dũ: vt cũ amicis meis epularer.
Sed postq̃ fili⁹ tuus hic:q deuo
rauit substãtiam suã cũ meretrici
bus,venit,occidisti vitulũ sagina
tũ. At ipse dixit illi. Fili,tu semp
mecũ es,⁊ omnia mea tua sunt.
Epulari autẽ,⁊ gaudere oporte
bat:q; frater tuus hic mortu⁹ erat,
⁊ reuixit: perierat,⁊ inuentus est.
Offerto. Illumina oculos meos:
ne vnq̃ obdormiam in morte:ne
quando dicat inimicus meus:pre
ualui aduersus eum. Secreta.
His sacrificijs dñe concede
placatus:vt,qui ppriis ora
mus absolui delictis,nõ grauemur
externis. Per do. Cõio. O por
tet te fili gaudere: qa frater tuus
mortuus fuerat,⁊ reuixit,perierat,
⁊ inuentus est. Postcõio.
Sacramẽti tui dñe diuina li
batio penetralia nr̃i cordis infun
dat:⁊ sui nos participes potenter
efficiat. per do. Sup pplm, orõ.
Familiam tuã,q̃s dñe,cõti
nua pietate custodi,vt,q̃ in
sola spe gratie celestis innititur:ce
lesti etiã protectione muniatur.
Per do. ¶ Dñica.iij.in quadra
gesima. Statio ad sanctum Lau
rentium extra muros. Introitus.
Oculi mei sem
per ad dñm: qa
ipse euellet de laqo
pedes meos:respice
in me ⁊ miserere mei,
qm̃ vnicus,⁊ pauper
sum ego. Ps. Ad te
dñe leuaui animam meam: deus
meus in te cõfido:non erubescã.
V. Gloria patri. Oratio.
Quesumus omnipotens deus: vo
ta humilium respice, atq; ad de
fensionẽ nr̃am,dexterã tue maie
statis extende. Per do. Ad po
scenda suffragia sanctorum. Orõ.
A Cunctis nos,q̃s dñe,men
tis,⁊ corporis defende pe

riculis: et intercedēte gloriosa virgine dei genitrice maria: cū beatis apostolis tuis petro, et paulo: atq; beato, N. et oibus sctis: salutē nobis tribue benignus, et pacē: vt destructis aduersitatibus, et erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Per eū.

Et pro viuis et defun. gñalr, Oro.

Omnipotens sempiterne deus: qui viuorū dñaris simul, et mortuorum: oiumq; misereris: quos tuos fide, et opere futuros esse pręnoscis: te supplices exoramus: vt, pro quibus effundere preces decreuimus: quosq; vel pręsens seculum adhuc in carne retinet, vel futurū iā exutos corpore suscepit: intercedētibus oibus sanctis tuis, pietatis tuę clementia: oium delictorum suorū veniā cōsequantur. Per dñm no. Lectio eplę beati pauli apli ad Ephesios. Ca. 5.

Fratres. Estote imitatores dei sicut filij charissimi, et ambulate in dilectione: sicut et chrīs dilexit nos: et tradidit semetipsum pro nobis oblationē, et hostiam deo: in odorē suauitatis. Fornicatio aūt, et ois immunditia, aut auaritia: nec nominet in vobis: sicut decet sanctos: aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, q̄ ad rē nō pertinēt, sed magis grārū actio. Hoc autē scitote intelligētes, q̄ ois fornicator, aut immūdus, aut auarus: qd est idolorū seruitus: nō habet hereditatē in regno xp̄i, et dei. Nemo vos seducat inanibus verbis. Propter hec enim venit ira dei in filios diffidētię. Nolite ergo effici participes eorū. Eratis enim aliqñ tenebrę: nūc autē lux in dño: vt filij lucis ambulate. Fructus enī lucis est, in omni bonitate, et iustitia, et veritate. Grad.

Exurge dñe: nō p̄ualeat homo: iudicent gentes in conspectu tuo. ℣. In cōuertendo inimicū meū retrorsum: infirmabunt, et peribūt a facie tua. Tractus. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. ℣. Ecce sicut oculi seruorū in manibus dñorū suorū. ℣. Et sicut oculi ancillę in manibus dñę suę: ita oculi nři ad dñm deū nřm: donec misereatur nostri. ℣. Miserere nobis dñe, miserere nobis. Sequētia s. euā. s'm Lucā. ca. 11.

In illo tēpore: Erat iesus eijciēs demonium: et illud erat mutū. Et, cū eiecisset demoniū locutus est mutus: et admiratę sunt turbę. Quidam aūt ex eis dixerunt. In beelzebub principe demoniorū eijcit demonia. Et alij tentantes: signū de celo q̄rebāt ab eo. Ipse autē vt vidit cogitationes eorū, dixit eis. Omne regnū in seipsū diuisū desolabit: et domus supra domum

domuz cadet. Si autē z satanas in seipsum diuisus est: quō stabit regnū ipsius: qa dicitis in beelzebub me eijcere demonia? Si autez ego in beelzebub eijcio demonia: filij vestri i quo eijciūt? Ideo ipsi iudices vestri erūt. Porro si in digito dei eijcio demonia, pfecto puenit in vos regnū dei. Cuz fortis armatus custodit atriū suū, in pace sunt oia que possidet. Si autē fortior illo supueniēs vicerit eū, vniuersa arma eius auferet, in qbus cōfidebat, z spolia eius distribuet. Qui nō est mecū, aduersum me est: z qui non colligit mecū, dispergit. Cum imundus spiritus exierit ab hoie, ambulat per loca arida, z inaquosa, querēs requiē; z nō inueniens, dicit. Reuertar in domū meaz, vnde exiui. Et, cum venerit, inuenit eam vacantē, scopis mundatā, z ornatam. Et tunc vadit, z assumit secum septē alios spūs nequiores se, z ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hois illius peiora prioribus. Factū est autez cū hec diceret, extollens vocez qdam mulier de turba dixit illi. Beatus venter, q te portauit, z vbera, q̄ suxisti. At ille dixit. quinimmo, beati qui audiunt verbum dei, z custodiunt illud. Offertori. Iustitie dñi recte, letificātes corda, z dulciora sup mel, z fauū: nā z seruus tuus custodit ea. Secre. Hec hostia, q̄s dñe, emūdet nostra delicta, z ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi corpora, mētesq; sanctificet. Per dñm nostruz. Alia secreta. Exaudi nos deus salutaris noster, vt per huius sacramenti virtutē, a cunctis nos mentis, z corporis hostib⁹ tuearis, gratiā tribuens in p̄senti, z gloriā in futuro. Per dñm no. Alia secre. Deus, cui soli cognitus est numerus electoruz in supna felicitate locandus, tribue q̄s: vt intercedentibus oibus sanctis tuis, vniuersorū, quos in orone cōmendatos suscepimus, z nomina oium fidelium, beate p̄destinationis liber ascripta retineat. Per dñm. Cōio. Passer inuenit sibi domū, z turtur niduz, vbi reponat pullos suos, altaria tua dñe virtutū, rex meus, z deus meus, beati, q habitāt in domo tua, in sclm seculi laudabunt te. Postcōio. A cunctis nos, q̄s dñe, reatibus, z periculis, ppitiatus absolue, quos tāti mysterij tribuis esse participes. Per do. Alia postcōio. Mundet, z muniat nos, q̄s domine, diuini sacri munus oblatuz, z intercedente beata virgine dei genitrice maria, cuz beatis apostolis tuis petro, z paulo, atq; beato, N. z oibus sctis: a cunctis nos reddat z peruersitatibus expiatos, z aduersitatibus expeditos. Per eundē. Alia postcōio. Purificent nos, q̄s ops z misericors deus, sacra, q̄ sum-

psimus: et intercedentibus oibus sanctis tuis presta: vt hoc tuū sacramentuʒ nō fit nobis reatus ad penaʒ: sed intercessio salutara ad veniaʒ: fit ablutio scelerū: fit fortitudo fragilium: fit cōtra oia mūdi pericula firmamentuʒ: fit viuorū, atqʒ mortuorū fidelium, remissio omnium delictorum. Per dñm.

¶ Feria secunda. Statio ad. s. marcuʒ. Introitus.

In deo laudabo verbum: in dño laudabo sermonez: in deo sperabo: non timebo, quid faciat mihi homo. ps. Miserere mei deus qm̄ cōculcauit me homo, tota die bellans tribulauit me. ℣. Gloria patri, et c.

Oro. Cordibus nostris, q̄s domine, gratiam tuam benignus infunde: vt, sicut ab escis carnalibus abstinemus: ita sensus quoque nostros a noxijs retrahamus excessibus. Per dñm nr̄. Orationes alias dicendas, Require in dñica precedēti.

Lectio libri Regum. 4. Cap. 5.

In diebus illis. Naaman princeps militie regis syrie erat vir magnus apud dominum suum, et honoratus. Per illū eniʒ dedit dñs salutem syrie. Erat autem vir fortis, et diues: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrunculi, et captiuam duxerant de terra israel puellam paruulaʒ: que erat in obsequio vxoris naaman. Que ait ad dñam suam. Utinam fuisset dñs meus ad prophetam: qui est in samaria: profecto curasset euʒ a lepra, quam habet. Ingressus est itaqʒ naamā ad dñʒ suuʒ, et nūciauit ei dicēs. Sic, et sic locuta est puella de terra israel. Dixitqʒ ei rex syrie. Uade, et mittaʒ literas ad regē israel. Qui cuʒ pfectus esset: et tulisset secū deceʒ talēta argenti, et sex millia aureos, et deceʒ mutatoria vestimentorū, detulit literas ad regem israel in hec verba. Cū acceperis epistolā hāc: scito, q̄ miserim ad te naamā seruum meū, vt cures euʒ a lepra sua. Cūqʒ legisset rex israel literas: scidit vestimēta sua et ait. Nū quid deus sum ego: vt occidere possim, et viuificare: quia iste misit ad me, vt cureʒ hominem a lepra sua? Animaduertite, et videte: q̄ occasiones querat aduersuʒ me. Quod cum audisset heliseus vir dei: scidisse videlicet regem israel vestimenta sua: misit ad eū dicēs. Cur scidisti vestimenta tua? Ueniat ad me, et sciat prophetaʒ esse in israel. Uenit ergo Naamā cuʒ equis, et curribus, et stetit ad ostiuʒ domus helisei. Misitqʒ ad eum heliseus nunciuʒ, dicens. Uade, et lauare septies in iordane: et recipiet sanitateʒ caro tua: atqʒ mundaberis. Iratus Naamā recedebat dicens. Putabam, q̄ egrederetur ad me: et stans inuocaret no

men

men domini dei sui, et tangeret manu sua locum lepre, et curaret me. Nunquid non meliores sunt abana, et pharfar fluuij damasci: omnibus aquis israel: vt lauer in eis, et munder? Cum ergo vertisset se, et abiret indignans: accesserunt ad eum serui sui: et locuti sunt ei. Pater, et si rem grandem dixisset tibi propheta: certe facere debueras: quanto magis: quia nunc dixit tibi, lauare, et mundaberis? Descendit, et lauit in iordane septies: iuxta sermonem viri dei: et restituta est caro eius: sicut caro pueri paruuli: et mundatus est. Reuersusque ad virum dei: cum vniuerso comitatu suo venit, et stetit coram eo, et ait. Uere scio: quod non sit deus alius in vniuersa terra, nisi tantum dominus Deus israel. Gradua. Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. ℣. Miserere mei domine: quoniam conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. Tractus. Domine non secundum peccata nostra, que fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos, et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Sequentia sancti euangelij secundum Lucam. Cap. 4.

In illo tempore. Dixerunt pharisei ad Jesum. Quanta audiuimus facta in capharnaum: fac et hic in patria tua. Ait autem. Amen dico vobis: quia nemo propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis: multe vidue erant in diebus helie in israel: quando clausum est celum annis tribus, et mensibus sex: cum facta esset fames magna in omni terra: et ad nullam illarum missus est helias: nisi in sareptam sidonis, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israel sub heliseo propheta, et nemo eorum mundatus est, nisi Naaman syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hec audientes. Et surrexerunt: et eiecerunt eum extra ciuitatem: et duxerunt illum vsque ad supercilium montis: super quem ciuitas eorum erat edificata: vt precipitarent eum. Ipse autem transiens per medium illorum ibat. Offerto. Exaudi deus orationem meam: et ne despexeris deprecationem meam: intende in me, et exaudi me.

Secre. Munus, quod tibi domine nostre seruitutis offerimus: tu salutare nobis perfice sacramentum. Per dominum nostrum. Cōio. Quis dabit ex sion salu

tare israel: cum auerterit dñs captiuitatem plebis sue: exultabit iacob: et letabitur israel. Postcõio.

Presta, quesumus omnipotens, et misericors deus, vt quod ore cõtingimus: pura mente capiamus. Per dominum no.

Super populum, Oratio.

Adueniat nobis dñe, misericordia tua: vt ab iminentibus peccatorum nostrorũ periculis: te mereamur protegente eripi: te liberãte saluari. Per dñm nrm ic.

Feria tertia. Statio ad sanctam Potentianam. Introitus.

Ego clamaui: quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuã, et exaudi verba mea: custodi me dñe, vt pupillam oculi: sub vmbra alarum tuarum protege me. Ps. Exaudi domine iustitiam meam: intende deprecationem meam. V. Gloria patri, etc. Orõ.

Exaudi nos omnipotens, et misericors deus: et continentie salutaris propitius nobis dona concede. Per do. Orationes alias dicẽdas, Require in dñica pcedẽti.

Lectio libri Regum. 4. Cap. 4.

In diebus illis. Mulier quedam clamabat ad heliseum prophetam dicẽs. Seruus tuus vir meus mortuus est: et tu nosti: quia seruus tuus fuit timens deũ. Et ecce creditor venit: vt tollat duos filios meos ad seruiendum sibi. Cui dixit heliseus. Quid vis, vt faciã tibi? Dic mihi, qd habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quicquam in domo mea: nisi parum olei, quo vngar. Cui ait. Uade, et pete mutuo ab oĩbus vicinis tuis vasa vacua nõ pauca: et ingredere, et claude ostium tuum. Et cum intrinsecus fueris tu, et filij tui: mitte inde in oĩa vasa hec, et cum plena fuerint: tolles. Fuit itaque mulier, et clausit ostium sup se: et super filios suos. Illi offerebant vasa: et illa infundebat. Cũque plena fuissent vasa: dixit ad filium suum. Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit. Nõ habeo. Stetitque oleum. Uenit autem illa, et indicauit homini dei. Et ille. Uade (inquit) vẽde oleũ, et redde creditori tuo. Tu autem, et filij tui viuite de reliquo.

Gradua. Ab occultis meis mũda me domine: et ab alienis parce seruo tuo. V. Si mei non fuerint dominati: tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

Sequentia sancti euangelij scdm Mattheum. Cap. 8.

In illo tempore. Respiciens Jesus in discipulos suos dixit simoni petro. Si peccauerit in te frater tuus, vade, et corripe eum inter te, et ipsum solum. Si te audierit:

fit: lucratus eris fratrem tuū. Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnum, vel duos: vt in ore duorum, vel trium stet omne verbum. Quod si nō audierit eos, dic ecclesie. Si autem ecclesiam nō audierit: sit tibi, sicut ethnicus, ⁊ publicanus. Amen dico vobis: quecunq3 alligaueritis super terram: erunt ligata ⁊ in celo: ⁊ quecunq3 solueritis super terraȝ, erūt soluta ⁊ in celo. Iterum dico vobis: quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcunque petierint, fiet illis a patre meo, qui in celis est. Ubi enim sunt duo, vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio eorum. Tunc accedens ad eum petrus dixit. Dñe quoties peccabit in me frater meus, ⁊ dimittam ei. Usq3 septies? Dixit illi iesus. Non dico tibi vsque septies: sed vsq3 septuagies septies. Offerto. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: nō moriar sed viuam, ⁊ narrabo opera domini. Secreta. Per hec veniat, q̄sumus domine, sacramenta nostre redemptionis effectus: qui nos ⁊ ab humanis retrahat semp excessib⁹: ⁊ ad salutaria dona pducat. Per. Cōio. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? qui ingreditur sine macula: ⁊ operatur iustitiam. Postcommunio.

Sacris dñe mysteriis expiati: ⁊ veniam quesumus cōsequamur, ⁊ gratiam. Per dñm nřm. Super populum, Oratio. Tua nos dñe, ,ptectione defende, ⁊ ab omni semper iniquitate custodi. Per dñm nřm.

¶ Feria quarta. Statio ad sanctum Sixtum. Introitus.

Ego autem in dño sperabo, exultabo, ⁊ letabor in tua misericordia: qa respexisti humilitatem meaȝ. ps. In te dñe speraui: non confundar in eternum: in iustitia tua libera me, ⁊ eripe me. V. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio. Presta nobis, q̄s dñe, vt salutaribus ieiuniis eruditi, a noxiis quoq3 vitiis abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per do. Orationes alias dicendas, Require in dñica prece denti. Lectio libri Exodi. ca. 20.

Hec dicit dominus deus. Honora patrem tuum, ⁊ matrem tuam, vt sis longeuus super terram: quam dominus deus tuus dabit tibi. Nō occides. Nō mechaberis. Non furtum facies. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Nō cōcupisces domum proximi tui: nec desiderabis vxorem eius, non seruum, nō ancillaȝ, non bouem, non asinum, nec omnia, que illius sunt.

Cunctus autē populus audiebat voces, ⁊ videbat lampades, ⁊ sonitum buccine: montemq; fumigantem. Et perterriti, ac pauore concussi steterunt procul, dicētes Moysi. Loquere tu nobis: ⁊ audiemus. Non loquat nobis dñs: ne forte moriamur. Et ait Moyses ad populum. Nolite timere: Ut enim probaret vos: venit deus, ⁊ vt terror illius esset in vobis: ⁊ nō peccaretis. Stetitq; populus de longe: moyses autem accessit ad caliginē: in qua erat deus. Dixitq; preterea dñs ad Moysen. Hec dices filijs israel. Uos audistis: q de celo locutus sum vobis. Nō facietis deos argenteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis super illud holocausta, ⁊ pacifica vestra: oues vestras, ⁊ boues, in omni loco, in quo memoria fuerit nominis mei. Grad. Miserere mei dñe, qm̄ infirmus sum: sana me dñe. ℣. Conturbata sunt oīa ossa mea, ⁊ anima mea turbata est valde. Tractus. Dñe nō scdm pctā nr̄a: q̄ fecimus nos: neq; scdm iniqtates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatum nostrarū antiquarū: cito anticipēt nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster, ⁊ propter gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ ppitius esto pcīs nr̄is, ppter nomē tuū. Sequētia scti euāgelij scdm Matheū. ca. 15

In illo tēpore. Accesserūt ad iesum ab hierosolymis scribe, ⁊ pharisei dicentes. Quare discipuli tui trāsgrediuntur traditiones seniorū? Non enim lauant manus suas: cum panem manducant. Ipse autem respondens ait illis. Quare ⁊ vos transgredimini mandatum dei propter traditionem vestram? Nam deus dixit. Honora patrem tuum, ⁊ matrem tuam: ⁊ qui maledixerit patri, vel matri: morte moriatur. Uos autem dicitis. Quicunq; dixerit prī, vel matri: munus qdcunq; est ex me: tibi pderit, ⁊ non honorificabit patrē suum, aut matrē suam: ⁊ irritum fecistis mādatum dei: ppter traditionem vestram. Hypocrite, bene pphetauit de vobis esaias dicēs. Populus hic labijs me honorat: cor autem eorū longe est a me. Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, ⁊ mādata hominū. Et cōuocatis ad se turbis: dixit eis. Audite, ⁊ intelligite. Nō qd intrat in os, coinquinat hoiem: sed, qd pcedit ex ore: hoc coinquinat hoiem. Tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei. Scis: qa pharisei audito hoc verbo scandalizati sunt? At ille respondens ait. Ois plantatio, quā non plantauit pater meus celestis: eradicabitur.

tur. Sinite illos: ceci sunt, et du
s cecorū. Cecus autem si ceco
icatū p̄stet: ambo in foueam
idūt. Respōdens autem petrus
rit ei. Edissere nobis parabo
m istam. At ille dixit. Adhuc et
os sine intellectu estis? Non in
lligitis: quia omne, quod in os
trat: in vētrem vadit, et in seces
m emittitur? Que autem proce
int de ore: de corde exeunt: et ea
inquinant hominem. De cor
e enim exeunt cogitationes ma
,homicidia, adulteria, fornica
ones, furta, falsa testimonia, blas
hemię. Hęc sunt, que coinqui
int hominem.. Non lotis autē
anibus manducare: non coin
inat hominem. Offertorium.
D n̄e fac mecum s̄m misericor
ā tuā propter nomē tuū: q̄a sua
s est misericordia tua. Secre.
Suscipe, q̄s dn̄e, preces po
puli tui cum oblationibus
ostiarum, et tua mysteria celebrā
s ab omnibus nos defende pe
culis. Per dn̄m no. Cōmunio.
Notas mihi fecisti vias vitę: ad
nplebis me lętitia cū vultu tuo
domine. Postcōmunio.
Sanctificet nos dn̄e: qua pa
i sumus: mensa cęlestis: et a cun
is erroribus expiatos supernis
missionibus reddat acceptos.
Per do. Sup populū, Oratio.
Concede, q̄s ōp̄s deus: vt
q ꝓtectionis tue grāz que
nus: liberati a malis oībus secu
ra tibi mēte seruiamus. Per do.

¶ Feria. v. Statio ad sanctos cosmum et damianū. Introitus.

Salus populi ego sum: dicit dn̄s, de quacunq; tribulatione clamauerint ad me: exaudiā eos: et ero illorum dominus in perpetuū. Psal's. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei. V. Gloria patri, et filio, et. Oratio. Magnificet te dn̄e sanctorū tuorum Cosmę, et damiani beata solēnitas: qua et illis gloriā sempiternam, et opem nobis ineffabili prouidentia cōtulisti. Per do. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Hieremię prophetę. Ca.7.

In diebus illis. Factum est verbum dn̄i ad me dicens. Sta in porta domus dn̄i: et prędica ibi verbum istud: et dic. Audite verbum dn̄i omnis iuda, qui ingredimini p portas has: vt adoretis dn̄m. Hęc dicit dn̄s exercituum deus israel. Bonas facite vias vestras, et studia vestra, et habitabo vobiscum in loco isto. Nolite cōfidere in verbis mendacij: dicentes. Templū domini: templum dn̄i: templum dn̄i est. Quoniā si benedixeritis vias vestras, et studia vestra: si feceritis iudiciū inter virum, et proximum eius:

aduene: & pupillo, & vidue nō feceritis calumniā: nec sanguinem innocentē effuderitis in loco isto: & post deos alienos non ambulaueritis in malum vobis metipsis: habitabo vobiscū in loco isto, in terra: quā dedi patribus vestris: a seculo, & vsq3 in seculū. Ait dñs oipotens. Grad. Oculi omniū in te sperant domine: & tu das illis escā in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuā: & imples omne aial bñdictione. Sequētia sancti euangelij scđm Lucā. Ca. 4.

In illo tēpore. Surgēs iesus de synagoga introiuit in domum simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Et rogauerunt illū pro ea. Et stans super illā imperauit febri, & dimisit illā. Et continuo surgēs ministrabat illis. Cum sol autem occidisset: oēs qui habebāt infirmos varijs languoribus: ducebant illos ad iesum. At ille singulis manus imponēs: curabat eos. Exibant autē demonia a multis clamantia, & dicentia: qa tu es filius dei. Et increpans non sinebat ea loqui. qa sciebāt ipsū esse christū. Facta autem die: egressus ibat in desertū locū, & turbe requirebant eum. Et venerūt vsq3 ad ipsū, & detinebant illū: ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia alijs ciuitatibus oportet me euāgelizare regnū dei: qr ad hoc missus sū. Et erat pdicās in synagogis galilee.

Offerto. Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me dñe: & super iram inimicorū meorum extendes manū tuā, & saluū me fecit dextera tua. Secreta.

Tuorum dñe pretiosa morte iustorū sacrificium illud offerimus: de quo martyrij sumpsit omne principiū. Per dñm.

Cōio. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis: vtinam dirigantur vie mee ad custodiendas iustificationes tuas. Postcōio.

Sit nobis dñe sacramēti tui certa saluatio: que cū beatorū martyrū tuorū Cosme & damiani meritis imploratur. Per dñm. Super populum. Oratio.

Subiectū tibi populū, quesumus domine, propitiatio celestis amplificet, & tuis semper faciat seruire mādatis. Per dñm.

¶ Feria sexta. Statio ad sctūm laurentium in lucina. Introitus.

Fac mecū dñe signum in bonū: vt videant, q me oderūt, & cōfundantur: qm tu dñe adiuuisti me, & cōsolatus es me. Ps. Inclina dñe aurem tuam ad me, & exaudi me: quoniā inops, & pauper sum ego. ℣. Gloria pa. Oro.

Ieiunia nostra, qs dñe, benigno

gno fauore ꝓsequere: vt, sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ta a vitijs ieiunemus in mente. Per dñm no. Orationes alias dicẽdas, Reqre in dñica pcedẽti. Lectio libri Regum. Cap. 20.

In diebus illis. Conuenerunt filij israel ad Moysen, et Aaron, et versi in seditionẽ dixerũt. Date nobis aquã, vt bibam⁹. Ingressiqꝫ moyses et Aaron: dimissa multitudine ante tabernaculũ federis corruerunt proni in terram, clamaueruntqꝫ ad dñm, atqꝫ dixerunt. Dñe deus exaudi clamorẽ populi huius, et aperi ei thesaurũ tuũ: fontem aquę viuę, vt satiati cesset murmuratio eorũ. Et apparuit gloria dñi sup eos: Locutusqꝫ est dñs ad Moysen dicens. Tolle virgã: et congrega populum tu et Aarõ frater tuus, et loquimini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumqꝫ eduxeris aquã de petra: bibet ois multitudo, et iumenta eius. Tulit igitur moyses virgaꝫ, quę erat in conspectu dñi: sicut pceperat ei congregata multitudine ante petram: dixitqꝫ eis. Audite rebelles et increduli. Nũ de petra hac vobis aquam poterimus eijcere? Cumqꝫ eleuasset moyses manum pcutiens virga bis silicem: egressę sunt aquę largissime: ita vt populus biberet, et iumenta. Dixitqꝫ dñs ad moysem: et Aaron. Quia nõ credidistis mihi, vt sctificaretis me coram filijs israel: nõ introducetis hos populos in terraꝫ: quã dabo eis. Hęc est aqua cõtradictionis: vbi iurgati sunt filij israel cõtra dñm, et sanctificatus est in eis. Gra. In deo sperauit cor meuꝫ, et adiutus sum: et refloruit caro mea, et ex voluntate mea confitebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui: deus meus ne sileas: ne discedas a me. Tract⁹. Dñe non fm pctã nostra, quę fecimus nos: neqꝫ fm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatũ nostrarũ antiquarum: cito anticipent nos misericordię tuę: quia pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriaꝫ nois tui dñe libera nos, et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuũ. Sequentia scti euangelij fm Joannem. Cap. 4.

In illo tempore. Uenit iesus in ciuitateꝫ samarię quę dr̃ sychar: iuxta prędiuꝫ, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Erat autem ibi fons iacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere: sedebat sic super fontẽ. Hora autem erat quasi sexta. Uenit mulier de samaria haurire aquam. Dicit ei Jesus. Da mihi bibere. Discipuli auteꝫ eius abie

rant in ciuitatez, vt cibos emerēt. Dixit ergo ei mulier illa samaritana. Quomodo tu iudęus cū sis, bibere a me poscis: quę sum mulier samaritana? Non enim coutunt iudęi samaritanis. Respondit iesus, et dixit ei. Si scires donū dei, et qs est, qui dicit tibi: da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo: et dedisset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier. Dñe neqz in quo haurias habes, et puteus altus est: vnde ergo habes aquā viuaz? Nunqd tu maior es patre nr̄o iacob: qui dedit nobis puteum istum: et ipse ex eo bibit, et filij eius, et pecora eius? Respōdit iesus, et dixit ei. Ois, qui biberit ex aqua hac, sitiet iterum. Qui aūt biberit ex aqua, quā ego dabo ei, non sitiet in ęternū. Sed aqua, quaz ego dabo ei: fiet in eo fons aquę saliētis in vitā ęternaz. Dicit ad eū mulier. Dñe da mihi hāc aquā: vt nō sitiaz, neqz veniam huc haurire. Dicit ei iesus. Uade: voca virū tuū, et veni huc. Respondit mulier, et dixit. Non habeo virum. Dixit ei iesus. Bñ dixisti: qr nō habeo virū. Quinqz enim viros habuisti: et hūc quē habes: nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe, vt video: propheta es tu. Pr̄es nostri in monte hoc adorauerunt: et vos dicitis, qui hierosolymis est locus, vbi adorare oportet. Dicit ei iesus. Mulier crede mihi: qr venit hora: quādo neqz in monte hoc: neqz in hierosolymis adorabitis patrē. Uos adoratis: qd nescitis: nos adoramus, qd scimus, qr salus ex iudęis est. Sed venit hora, et nunc est: quando veri adoratores adorabūt patrē in spiritu, et veritate. Nā et pater tales q̄rit, qui adorent eum. Spūs est deus, et eos, qui adorāt eū, in spiritu, et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio, qa messias venit, qui dicit Christus. Cuz ergo venerit ille, annunciabit nobis oia. Dicit ei iesus. Ego suz, qui loquor tecū. Et cōtinuo venerunt discipuli eius, et mirabant, qa cum muliere loquebat. Nemo tamen dixit, qd q̄ris: aut qd loqueris cuz ea? Reliquit ergo hydriā suam mulier, et abijt in ciuitatez, et dixit illis hominib9. Uenite, et videte hoiem: qui dixit mihi omnia, q̄cunqz feci. Nunqd ipse est xp̄s? Exierunt ergo de ciuitate: et veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū discipuli eius dicētes. Rabbi māduca. Ille autem dixit eis. Ego cibū habeo māducare: quez vos nescitis. Dicebāt ergo discipuli eius adinuicē. Nūqd aliquis attulit ei manducare? Dixit eis iesus. Meus cibus est, vt faciā volūtatem eius, q misit me: vt pficiā opus eius. Nōne vos dicitis, qr adhuc quatuor mēses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis, leuate oculos vr̄os: et videte regiones, qa albę sunt iam ad messez. Et qui metit, mercedē accipit, et ꝯgregat fructum

fructū in vitā eternā, vt & q semi/nat, simul gaudeat, & q metit. In hoc enim est verbū verū: qa alius est, q seminat, & alius est, qui metit. Ego misi vos metere: quod vos nō laborastis. Alij autē laborauerunt, & vos in labores eorū introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderūt in eū samaritanorum: pp verbū mulieris testimoniū phibētis, qa dixit mihi omnia, q̄cunqz feci. Cū venissent ergo ad illum samaritani: rogauerūt eum: vt ibi maneret. Et māsit ibi duos dies. Et multo plures crediderūt propter sermones eius. Et mulieri dicebant: quia non iam propter tuam loquelam credimus. Ipsi enim audiuimus, & scimus, qa hic est vere saluator mūdi. Offerto.

Intende voci orationis mee rex meus, & deus meus: quoniam ad te orabo domine. Secre.

Respice dn̄e propitius ad munera, que sacramus: vt & tibi grata sint, & nobis salutaria semper existāt. Per dn̄m no. Cōio.

Qui biberit aquam, quam ego dabo ei: dicit dominus: fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Postcommunio.

Huius nos dn̄e, pceptio sacramenti mundet a crimine, & ad celestia regna pducat. Per dn̄m.

Super populū, Oratio.

Presta, q̄s omnipotēs deus, vt qui in tua protectione confidimus: cuncta nobis aduersantia, te adiuuāte, vincamus. Per dn̄m nr̄m &c.

¶ Sabbato. Statio ad sanctam Susannam. Introitus.

Verba mea auribus percipe dn̄e: intellige clamorem meū: intende voci oratiōis mee. Psal. Rex meus, & deus meus. ℣. Gloria patri, & filio, & spiri. Oratio.

Presta, q̄s omnipotēs deus, vt qui se, affligendo carnē: ab alimentis abstinent: sectādo iusticiam a culpa ieiunent. Per do.

Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Danielis prophete. Ca. 13.

In diebus illis. Erat vir in babylone, & nomen eius ioachim. Et accepit vxorem nomine susannam, filiam Helchie pulchrā nimis, & timentem deū. Parentes enim illius cū essent iusti, erudierūt filiam suam s̄m legem Moysi. Erat autem Ioachim diues valde, & erat ei pomarium vicinum domui sue. Et ad ipsū cōfluebant iudei, eo q̄ esset honorabilior oīum. Et constituti sunt duo senes iudices in anno illo, de qbus locutus est dn̄s. Quia egressa est iniquitas de babylone a senioribus iudicibus, q videbantur regere populū. Isti frequētabant domū ioachim, & veniebāt ad eos oēs, qui habebāt iudicia. Cū aūt populus reuertisset post

meridie: ingrediebat susana, et deambulabat in pomario viri sui. Et videbat eam senes quotidie ingredientem, et deambulantem, et exarserunt in concupiscentiam eius. Et auerterunt sensum suum: et declinauerunt oculos suos, vt non viderent celum: neque recordarent iudiciorum iustorum. Factum est autem, cum obseruarent diem aptum quando eam possent inuenire solam: ingressa est aliquando, sicut heri, et nudiustertius, cum duabus solis puellis: voluitque lauari in pomario. Aestus quippe erat. Et non erat ibi quisque preter duos senes absconditos contemplantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte mihi oleum, et smigmata: et ostia pomarij claudite, vt lauer. Cum autem egresse essent puelle, surrexerunt duo senes, et accurrerunt ad eam, et dixerunt. Ecce ostia pomarij clausa sunt: et nemo nos videt: in concupiscentia tui sumus. Quamobrem assentire nobis, et commiscere nobiscum. Quod si nolueris, dicemus testimonium contra te: quod fuerit tecum iuuenis: et ob hanc causam emiseris puellas a te. Ingemuit Susanna, et ait. Angustie mihi sunt vndique. Si enim hoc egero: mors mihi est. Si autem non egero: non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras: quam peccare in conspectu domini. Et exclamauit voce magna susanna. Exclamauerunt autem et senes aduersus eam. Et cucurrit vnus, et aperuit ostia pomarij. Cum autem audissent clamorem in pomario famuli domus, irruerunt per posticum: vt viderent, quidnam esset. Postquam autem senes locuti sunt: erubuerunt serui vehementer: quia nunquam dictus fuerat sermo huiuscemodi de susanna. Et facta est dies crastina. Cumque venisset populus ad virum eius ioachim: venerunt et duo presbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus susannam: vt interficerent eam. Et dixerunt coram populo. Mittite ad susannam filiam helchie vxorem ioachim. Et statim miserunt. Et venit cum parentibus, et filijs, et vniuersis cognatis suis. Flebant igitur sui, et omnes qui nouerant eam. Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi posuerunt manus suas super caput eius. Que flens suspexit ad celum. Erat enim cor eius fiduciam habens in domino. Et dixerunt presbyteri. Cum deambularemus in pomario soli: ingressa est hec cum duabus solis puellis: et clausit ostia pomarij, et dimisit a se puellas: venitque adolescens ad eam: qui erat absconditus, et concubuit cum ea. Porro nos, cum essemus in angulo pomarij: videntes iniquitatem cucurrimus ad eos, et vidimus eos pariter commisceri. Et illum quidem nequiuimus comprehendere, quia fortior nobis erat: et aperto ostio exiliuit. Hanc autem cum apprehendissemus: interrogauimus, quisnam esset adolescens: et noluit indicare no-

bis.

bis. Huius rei testes sumus. Credidit eis ois multitudo: quasi senioribus populi, et iudicibus: et cõdẽnauerũt eam ad mortẽ. Exclamauit aũt voce magna susanna: et dixit. Deus eterne, q absconditorũ es cognitor, q nosti omnia anteq̃ fiant: tu scis: qm̃ falsum testimoniũ tulerũt cõtra me, et ecce morior: cũ nihil horũ fecerim: q̃ isti malitiose cõposuerũt aduersum me. Exaudiuit aũt dñs vocẽ eius. Cũq3 duceret ad mortẽ: suscitauit dñs spiritũ pueri iunioris, cui nomen daniel, et clamauit voce magna, et dixit. Mundus ego sum a sanguine huius. Et cõuersus ois populus ad eum, dixit. Quis est sermo iste, quẽ tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum: ait. Sic fatui filij israel nõ iudicãtes, neq3 qd verũ est, cognoscẽtes: cõdẽnastis filiam israel? Reuertimini ad iudiciũ: q2 falsũ testimoniũ locuti sunt aduersus eam. Reuersus est ergo populus cũ festinatiõe. Et dixit ad eos daniel. Separate eos abinuicem procul, et diiudicabo eos. Cum ergo diuisi essent alter ab altero: vocauit vnũ ex eis, et dixit ad eũ. Inueterate dierũ malorũ: nũc venerũt pctã tua, q̃ prius opabaris: iudicãs iudicia iniusta, innocentes opprimẽs, et dimittẽs noxios, dicẽte dño. Innocẽtẽ et iustũ nõ interficies. Nũc ergo, si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi? Qui ait. Sub cino. Dixit autẽ daniel. Recte mẽtitus es in caput tuũ. Ecce enim angelus dñi accepta sentẽtia ab eo scindet te medium. Et amoto eo iussit venire aliũ, et dixit ei. Semẽ chanaã, et nõ iuda species decepit te: et cõcupiscẽtia subuertit cor tuum. Sic faciebatis filiab⁹ israel, et ille timẽtes loquebant vobis. Sed nõ filia iuda sustinuit iniqtatẽ vestrã. Nũc ergo, si vidisti eã: dic mihi sub qua arbore cõprehenderis eos loquẽtes sibi? Qui ait. Sub pino. Dixit aũt ei Daniel. Recte mẽtitus es et tu in caput tuũ. Manet enim angelus dñi gladiũ habẽs: vt secet te mediũ, et interficiat vos. Exclamauit itaq3 ois cetus voce magna, et benedixerũt deũ, q saluat sperãtes in se. Et cõsurrexerũt aduersus duos p̄sbyteros (cõuicerat enim eos daniel ex ore eorũ falsũ dixisse testimoniũ.) Fecerũt q3 eis: sicuti male egerãt aduersus p̄ximũ: et interfecerũt eos. Et saluatus est sanguis innoxius in die illa. Grad. Si ambulem in medio vmbre mortis: nõ timebo mala: qm̃ tu mecum es domine. ℣. Uirga tua, et baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Sequentia sancti Euangelij s̃m Joãnem. cap. 8.

In illo tempore. Perrexit Jesus in montem oliueti, et diluculo iterũ venit in templũ. Et

omnis populus venit ad eum, et sedens docebat eos. Adducunt autem scribe, et pharisei mulierez deprehensam in adulterio, et statuerunt eam in medio, et dixerunt ei. Magister, hec mulier modo deprehēsa est in adulterio. In lege autem moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo qd dicis? Hoc autem dicebāt tentātes eum, vt possent accusare eum. Jesus aūt inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cū autē pseuerarēt interrogātes euz, erexit se, et dixit eis. Qui sine peccato est vestrū, primus in illam lapidem mittat. Et iterū inclinans se scribebat in terra. Audiētes autez hec vnus post vnum exibant incipiētes a senioribus. Et remāsit Jesus solus, et mulier in medio stans. Erigens autē se iesus dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabant? Nemo te cōdēnauit? Que dixit. Nemo dñe. Dixit autem iesus. Nec ego te ɔdēnabo. Uade, et iā amplius noli peccare. Offerto. Gressus meos dirige fm eloquiuz tuū: vt non dominetur mei omnis iniustitia domine. Secre.

Concede, q̄s ops deus, vt huius sacrificij munus oblatū fragilitatem nostram ab omni malo purget semper, et muniat. Per dñm. Cōio. Nemo te cōdemnauit mulier? Nemo domine. Nec ego te cōdemnabo. Jaz amplius noli peccare. Postcōi.

Quesumus oipotens deus, vt inter eius membra numeremur, cuius corpori cōicamus et sanguini. Qui tecū viuit et regn.

Super populuz, Oratio.

Pretende domine fidelib⁹ tuis dexteram celestis auxilij, vt te toto corde pquirant, et que digne postulant, consequi mereantur. Per dñm no.

Dominica iiij. in. xl. Statio ad sanctaz Crucem in Hierusalem. Introitus.

Letare hierusalē, et cōuentū facite oēs, q diligitis eā: gaudete cum letitia, qui in tristitia fuistis: vt exultetis, et satiemini ab vberibus cōsolationis vestre. ps. Letatus sum in his, q̄ dicta sunt mihi, in domū dñi ibimus. ℣. Gloria. Orō.

Concede, q̄s ops deus, vt qui ex merito nostre actionis affligimur, tue gratie consolatione respiremus. Per dñz. Ad poscenda suffragia sctōruz, Orō.

A cunctis nos, q̄s dñe, mentis, et corporis defende periculis, et intercedēte gloriosa virgine, dei genitrice maria, cuz beatis aplis tuis petro, et paulo, atqz beato, N. et oibus sctis, salutez nobis tribue benignus, et pacem, vt destructis aduersitatibus, et erroribus vniuersis, ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. Et pro viuis et defunctis generaliter, Orō.

Omnipotens

Omps sempiterne deus: q
viuoꝝ dn̄aris simul, ⁊ mor
tuoꝝ, omniūq; misereris: quos
tuos fide, ⁊ opere futuros esse pre
noscis: te supplices exoramus: vt
pro quibus effundere preces de
creuimus: quosq; vel presens se
culum adhuc in carne retinet, vel
futurū iam exutos corpore susce
pit: intercedentibus oībus sanctis
tuis pietatis tue clementia: oium
delictoꝝ suoꝝ veniā cōsequant.
Per. Lectio epistole beati pau
li apostoli ad Galatas. Cap. 4.

Fratres. Scri
ptū est: quo
niā Abraham duos
filios habuit: vnum
de ancilla: ⁊ vnū de
libera. Sed qui de
ancilla: scdm carnē
natus est: q aūt de libera: p repro
missionem: que sunt p allegoriam
dicta. Hec enim sunt duo testa
mēta. vnū qdem in monte Sina,
in seruitutē generans, q̄ est Agar.
Sina enim mōs est in Arabia: q
cōiunctus est ei, q̄ nūc est hierusa
lē, ⁊ seruit cū filijs suis. Illa aūt,
q̄ sursū est hierusalē, libera est: q̄
est mater nr̄a. Scriptū est enim.
Letare sterilis, q̄ nō paris: erūpe,
⁊ clama, que nō parturis: qa mul
ti filij deserte magis, q̄ eius, que
habet virū. Nos aūt fratres fm
Isaac pmissionis filij sumus. Sed
quō nunc is: qui fm carnē natus
fuerat: psequebat eū, q fm spūm,
ita ⁊ nunc. Sed qd dicit scriptu
ra: Eijce ancillā, ⁊ filiū eius. Nō
enim erit heres filius ancille cum
filio libere. Itaq; fratres non su
mus ancille filij, sed libere, qua li
bertate chr̄s nos liberauit. Gra.
Letatus sū in his, que dicta sunt
mihi, in domum dn̄i ibimus. V.
Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundā
tia in turrib⁹ tuis. Tractus. Qui
confidunt in dn̄o, sicut mons syon:
nō cōmouebitur in eternū, q ha
bitat in hierusalē. V. Mōtes in
circuitu eius: ⁊ dn̄s in circuitu po
puli sui ex hoc nūc, ⁊ vsq; in sclm.
Sequentia sancti euangelij fm
Joannem. Cap. 6.

In illo tempo
re. Abijt iesus
trans mare galilee,
qd est tyberiadis: ⁊
sequebat eum multi
tudo magna: quia vi
debāt signa, q̄ faciebat sup his, q
infirmabant. Subijt ergo in mō
tē iesus: ⁊ ibi sedebat cū discipu
lis suis. Erat aūt pximū pascha
dies festus iudeoꝝ. Cū subleuas
set ergo oculos Jesus, ⁊ vidisset:
quia multitudo magna venit ad
eum: dicit ad philippum. Unde
ememus panes, vt mādūcent hi:
Hoc autē dicebat tentans eum.
Ipse enim sciebat: quid esset fa
cturus. Respondit ei philippus.
Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō
sufficiunt eis: vt vnusquisq; mo
dicū quid accipiat. Dicit ei vnus

ex discipulis eius andreas frater simonis petri. Est puer vnus hic, qui habet quinqz panes hordeaceos, ⁊ duos pisces. Sed hec qd sunt inter tantos? Dicit autem iesus. Facite homines discumbere. Erat autem fenum multuz in loco. Discubuerũt ergo viri numero quasi quinqz millia. Accepit autem iesus panes: ⁊ cum gratias egisset: distribuit discumbẽtibus. Similiter ⁊ ex piscibus, quantuz volebãt. Ut autẽ impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite, que superauerunt fragmenta: ne pereãt. Collegerunt ergo, ⁊ impleuerunt duodecim cophinos fragmẽtorum, ex quinqz panibus hordeaceis, que superfuerũt his, qui manducauerant. Illi ergo homines, cũ vidissent, quod fecerat iesus signum: dicebãt. Quia hic est vere propheta: qui venturus est in mũdũ. Offerto. Laudate dominum, qa benignus est: psallite nomini eius: quoniam suauis est: omnia, quecunqz voluit, fecit in celo, ⁊ in terra. Secreta. Sacrificijs p̃sentib⁹, q̃s dñe, intẽde placatus: vt ⁊ deuotiõi nr̃e p̃ficiãt, ⁊ saluti. per. Alia secreta. Exaudi nos deus salutaris nr̃: vt p huius sacramẽti virtutem a cunctis nos mentis, ⁊ corporis hostibus tuearis: gratiam tribuens in presenti: ⁊ gloriam in futuro. Alia secreta. Deus, cui soli cognitus est numerus electorũ in superna felicitate locandus: tribue q̃s, vt intercedẽtibus oĩbus sctis tuis: vniuersorũ, quos in orõne cõmendatos suscepimus: ⁊ noĩa oĩum fideliuz: beate predestinationis liber ascripta retineat. Per dñm n. Cõio. Hierusalez q̃ edificat, vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsuz: illuc enim ascenderunt tribus tribus dñi: ad confitendum nomini tuo domine. Postcõio. Da nobis, q̃s misericors deus: vt sancta tua, quibus incessanter explemur: synceris tractemus obsequijs, ⁊ fideli semper mente sumamus. Per. Alia postcõio. Mundet, ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini sacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte gloriosa virgine dei genitrice maria cuz beatis aplis tuis petro, ⁊ paulo: atqz beato, N. ⁊ oĩbus sanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruersitatibus expiatos, ⁊ aduersitatibus expeditos. Alia postcommunio. Purificent nos, q̃s oĩpotens ⁊ misericors Deus, sacramenta, que sumpsimus, ⁊ intercedentibus oĩbus sanctis presta: vt hoc tuũ sacramentuz nõ sit nobis reatus ad penã: sed intercessio salutaris ad veniaz: sit ablutio scelerũ: sit fortitudo fragiliũ: sit cõtra oĩa mũdi pericula firmamentuz: sit viuorũ, atqz mortuorũ fideliuz remissio oĩuz delictorũ. Per do.

Feria. ij. Statio ad sanctos quatuor

quatuor coronatos. Introitus.

DEus in nomine tuo saluū me fac: ⁊ in virtute tua libera me: deus exaudi orationē meam. psal. Auribus percipe verba oris mei. ℣. Gloria patri,⁊. Oratio.

PResta,quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes: ⁊ corpore tibi placeamus, ⁊ mente. Per dominū no.

Orationes alias dicendas, Require in dominica pręcedenti. Lectio libri Regum. 3.cap.3.

In diebus illis. Uenerunt duę mulieres meretrices ad regem Salomonē:steteruntq; coram eo. Quarum vna ait. Obsecro mi domine:ego, ⁊ mulier hęc habitabamus in domo vna,⁊ peperi apud eam in cubiculo:tertia vero die postquam ego peperi: peperit ⁊ hęc. Et eramus simul: nullusq; alius in domo nobiscū: exceptis nobis duabus. Mortuus est autem filius mulieris huius nocte: dormiens quippe oppressit eum:⁊ consurgens intēpestę noctis silentio,tulit filium meū de latere meo ancillę tuę dormiētis: ⁊ collocauit in sinu suo: suum autem filium: qui erat mortuus: fuit in sinu meo. Cum autem surrexissem mane:vt darem lac filio meo,apparuit mortuus: quem diligentius intuens clara luce deprehendi nō esse meum quem genueram. Responditq; altera mulier. Non est ita. Sed filius tuus mortuus est:meus aūt viuit. Ecōtrario illa dicebat. Mentiris. Filius qppe meus viuit,⁊ filius tuus mortuus est. Atq; in hunc modū cōtendebant corā rege. Tūc rex ait. Hęc dixit: filius meus viuit, ⁊ filius tuus mortuus est. Et ista respōdit. Nō,sed filius tuus mortuus est,⁊ filius meus viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladium. Cūq; attulissent gladiū corā rege:diuidite,inquit, infantem viuū in duas partes, ⁊ date dimidiam partē vni,⁊ dimidiā partē alteri. Dixit aūt mulier:cuius filius erat viuus:ad regem. (Cōmota sunt quippe viscera eius sup filio suo.) Obsecro dñe:date illi infantē viuum:⁊ nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi, nec tibi:sed diuidatur. Respōdit rex, ⁊ ait. Date huic infantem viuū: ⁊ nō occidatur: hęc est enim mater eius. Audiuit itaq; omnis israel iudiciū,qd iudicasset rex,⁊ timuerunt regē: vidētes sapientiā dei esse in eo,ad faciēdū iudiciū. Gra.

ESto mihi in deum protectorē, ⁊ in locum refugij: vt saluum me facias. ℣. Deus in te speraui:dñe nō cōfundar in ęternū. Tractus.

Dñe non scdm peccata nostra, quę fecimus nos: neq; sm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣.

Dñe ne memineris iniquitatum nostrarũ antiquarũ:cito anticipẽt nos misericordie tue,q2 pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster ⁊ ꝑpter gloriaꝫ nois tui dñe libera nos,⁊ propitius esto peccatis nostris ꝑpter nomen tuum. Sequentia sancti euangelij fm Joannem. Cap.2.

In illo tẽpore. Prope erat pascha iudeorum: ⁊ ascẽdit iesus Hierosolymaꝫ. Et inuenit in templo vendẽtes oues, ⁊ boues, ⁊ columbas, ⁊ numularios sedentes. Et cuꝫ fecisset quasi flagelluꝫ de funiculis:oẽs eiecit de tẽplo:oues quoqꝫ,⁊ boues, ⁊ numulariorũ effudit es:⁊ mẽsas subuertit. Et his q colũbas vẽdebãt: dixit. Auferte ista hinc:⁊ nolite facere domuꝫ patris mei: domũ negotiationis. Recordati vero sũt discipuli eius: q2 scriptũ est. Zelus domus tue comedit me. Respõderunt ergo iudei,⁊ dixerũt ei. Qd signũ ostẽdis nobis:qa hec facis? Respõdit iesus:⁊ dixit eis. Soluite tẽplũ hoc, ⁊ in tribus diebus excitabo illud. Dixerũt ergo iudei. Quadraginta ⁊ sex annis edificatũ est tẽpluꝫ hoc,⁊ tu in tribus dieb⁹ excitabis illud? Ille aũt dicebat de templo corporis sui. Cũ ergo resurrexisset a mortuis:recordati sunt discipuli eius:q2 hoc dicebat de corpore suo. Et crediderũt scripture, ⁊ sermoni,quẽ dixit Jesus. Cũ aũt esset Hierosolymis in pascha in die festo,multi crediderũt in noie eius,vidẽtes eius signa, q̃ faciebat, Ipse autem iesus nõ credebat se metipsuꝫ eis:eo q ipse nosset omnes:⁊ qa opus ei nõ erat: vt quis testimonium perhiberet de hoie. Ipse eni sciebat: qd esset in hoie.

Offerto. Iubilate deo ois terra: iubilate deo omnis terra: seruite dño in letitia: intrate in cõspectu eius in exultatione:quia dominus ipse est Deus. Secreta. Oblatum tibi dñe,sacrificiũ viuificet nos semper, ⁊ muniat. Per dñm. Cõio. Ab occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Postcõmunio. Sumptis dñe salutaribus sacramentis:ad redẽptionis eterne q̃s ꝑficiamus augmentuꝫ. Per do. Super populuꝫ. Oro. Deprecationem nostrã,q̃s dñe,benignus exaudi,⁊ quibus supplicãdi prestas affectum: tribue defẽsionis auxiliũ. per do.

¶ Feria.iij. Statio ad sanctum Laurentiũ in damaso. Introitus.

Exaudi orones meas,⁊ ne despexeris deprecationem meã: intende in me,⁊ exaudi me. ps. Contristatus sum in exercitatione mea: ⁊ conturbatus sum a voce inimici:

⁊ a tribulatione peccatoris. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

Acre nobis, qs dñe, obseruationis ieiunia, ⁊ pie conuersationis augmentum: ⁊ tue propitiationis cōtinuum pstent auxiliū. Per dñm no. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio libri Exodi. ca. 32.

In diebus illis. Locutus est dominus ad Moysen dicens. Descēde de mōte: quia peccauit populus tuus, quem eduxisti de terra egypti. Recesserunt cito de via, quam ostendisti eis. Feceruntq sibi vitulum conflatilem, ⁊ adorauerunt, atq immolantes ei hostias, dixerunt. Isti sunt dij tui israel: qui te eduxerunt de terra egypti. Rursumq ait dñs ad moysen. Cerno, q populus iste dure ceruicis sit: dimitte me, vt irascat furor meus contra eos: ⁊ deleam eos, faciāq te in gentem magnam. Moyses autem orabat ad dñm deum suū: dicens. Cur domine irascit furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra egypti in fortitudine magna: ⁊ in manu robusta? Ne (queso) dicant egyptij, callide eduxit eos: vt interficeret in montibus, ⁊ deleret de terra. Quiescat ira tua, ⁊ esto placabilis super nequitia populi tui. Recordare Abraham, isaac, ⁊ israel seruorum tuorū: qbus iurasti per temetipsum dicens. Multiplicabo semen vestrum, sicut stellas celi: ⁊ vniuersam terrā hāc, de qua locutus sum: dabo semini vestro: ⁊ possidebitis eā semper. Placatusq est dñs, ne faceret malum, qd locutus fuerat aduersus populum suum. Et misertus est populo suo dominus deus noster. Gradua.

Exurge dñe: fer opem nobis: ⁊ libera nos propter nomen tuum. ℣. Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annūciauerūt nobis opus, quod operatus es in diebus eorū, ⁊ in diebus antiquis. Sequentia sancti euāgelij scdm Joannem. Cap. 7.

In illo tpe. In die festo mediante ascendit Jesus in tēplum: ⁊ docebat. Et mirabātur iudei dicentes. Quo hic literas scit, cū nō didicerit? Respōdit eis iesus, ⁊ dixit. Mea doctrina nō est mea: sed eius, q misit me. Siquis voluerit voluntatē eius facere: cognoscet de doctrina mea vtrum ex deo sit: an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquit: gloriā ppriam querit. Qui autem querit gloriam eius, q misit ipsum hic verax est: ⁊ iniustitia in illo nō est. Nonne Moyses dedit vobis legem, ⁊ nemo ex vobis facit legem? Quid me queritis interficere? Respondit turba: ⁊ dixit.

Demoniū habes:qs te querit interficere? Respondit iesus, et dixit eis. Unum opus feci: et oēs mira mini. Propterea Moyses dedit vobis circūcisionē:nō qȝ ex mose sit:sed ex patribus. Et in sabbato circūciditis hoiem. Si circūcisio nē accipit homo in sabbato:vt nō soluat̄ lex moysi:mihi indignamini:qa totū hoiem sanū feci in sabbato? Nolite iudicare ßm faciez: sed iustū iudicium iudicate. Dicebant ergo qdā ex hierosolymis: Nōne hic est:quez querunt iudei interficere? Ecce palā loquit̄:et nihil ei dicūt. Nunquid vere cognouerunt principes:quia hic est chrs? Sed hūc scimus, vnde sit: christus aūt cū venerit,nemo scit, vnde sit. Clamabat ergo docens in templo iesus,et dicēs. Et me scitis,et vnde sum,scitis. Et a meipso nō veni, sed est verus, q misit me quez vos nescitis. Ego vero scio eū,et si dixero:qa nescio euz:ero similis vobis mēdax. Sed scio eū: quia ab ipso sum, et ipse me misit. Querebāt ergo eū apprehendere:et nemo misit in illū manus:qa nōduz venerat hora eius. De turba autē multi crediderunt in euz. Offerto. Expectans expectaui dominuz: et respexit me,et exaudiuit deprecationem meaz: et imisit in os meum canticum nouū,hymnum deo nostro. Secre. Hec hostia, q̄sumus dn̄e, emūdet nostra delicta,et ad sacrificium celebrandū:subditorum tibi corpora mentesqȝ sctificet. Per dn̄z. Cōio. Letabimur in salutari tuo, et in nomine dei nostri magnificabimur. Postcōio. Huius nos dn̄e, pceptio sacramenti mundet a crimine: et ad celestia regna perducat. Per dominum. Super populum, Oro. Miserere dn̄e populo tuo:et cōtinuis tribulationibus laborantem:propitius respirare cōcede. Per do. ¶ Feria.iiij. Statio ad sanctū paulum. Introitus. Dum sctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuersis terris:et effundā sup vos aquā mūdā,et mūdabimini ab oibus inquinamētis vestris:et dabo vobis spiritū nouū. Ps. Benedicā dn̄m in oi tpe:semp laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio. Deus,qui et iustis p̄mia meritoruz:et pctōribus p ieiuniū veniā prebes:miserere supplicibus tuis,vt reatus nostri confessio,indulgentiam valeat pcipere delictorum. Per dn̄m. Lectio Ezechielis prophete. Cap.36. Hec dicit dn̄s deus. Sanctificabo nomen meū magnū:vt sciant gentes:qa ego dn̄s. Cuz sanctificatus fuero in vobis corā eis:tollā qppe vos de gētibus, et congre-

⁊ cōgregabo vos de vniuersis ter
ris:⁊ adducā vos in terrā vestrā.
Et effundā sup vos aquā mūdā:
⁊ mundabimini ab oibus inquina
mentis vr̄is:⁊ ab vniuersis idolis
vestris mūdabo vos. Et dabo vo
bis coꝛ nouum:⁊ spiritū nouum
ponā in medio vr̄i. Et auferā coꝛ
lapideū de carne vr̄a:⁊ dabo vo
bis coꝛ carneū,⁊ spiritū meū ponā
i medio vr̄i. Et faciā, vt in pceptis
meis ambuletis,⁊ iudicia mea cu
stodiatis,⁊ operemini. Et habita
bitis in terra,quā dedi patribus
vestris,⁊ eritis mihi in populū:⁊
ego ero vobis i deū:dicit dn̄s ops.
Gradu. Venite filij, audite me,
timoꝛem domini docebo vos. ℣.
Accedite ad eū,⁊ illuminamini,⁊
facies vestre non confundentur.
Hic dicit, Dn̄s vobiscum. sine,
Flectamus genua. Oratio.
Presta,qs oipotēs deus:vt
quos ieiunia votiua castigant:ip
sa quoqꝫ deuotio sancta letificet:
vt terrenis affectibus mitigatis:
facilius celestia capiamus. Per
dn̄m no. Orationes alias dicen
das, Require in dn̄ica preceden
ti. Lectio Esaie prophete. cap. i.
Hec dicit do
minus. Laua
mini: mundi estote:
auferte malum cogi
tationū vestraruꝫ ab
oculis meis. Quie
scite agere peruerse,
discite benefacere. Querite iudi
cium:subuenite oppꝛesso: iudica
te pupillo,⁊ defendite viduam:⁊
venite,⁊ arguite me:dicit dn̄s. Si
fuerint pctā vr̄a:vt coccinū:quasi
nix,dealbabunt. Et si fuerint ru
bꝛa,quasi vermiculus,velut lana,
alba erūt. Si volueritis,⁊ audie
ritis me:bona terre comedetis:di
cit dn̄s ops. Grad. Beata gens,
cuius dn̄s est deus eoꝝ:populus,
quē elegit dn̄s in hereditatē sibi.
℣. Verbo dn̄i celi firmati sunt:⁊
spiritu oꝛis eius ōis virtus eoꝝ.
Tractus. Dn̄e nō ſm pctā nr̄a,
q̄ fecimus nos:neqꝫ ſm iniqtates
nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e
ne memineris iniqtatū nostrarū
antiquarū:cito anticipēt nos mi
sericoꝛdie tue: qa pauperes facti
sumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus salutaris nr̄,⁊ ꝑpter gloꝛiā
nois tui dn̄e libera nos:⁊ ꝑpitius
esto pctis nr̄is ꝑpter nomē tuū.
Sequentia sancti euāgelij scdm
Joannem. Cap.9.
In illo tēpoꝛe.
Preteriens ie
sus vidit hoīem ce
cū a natiuitate. Et
interrogauerūt eum
discipuli eius. Rab
bi. Quis peccauit:hic, aut paren
tes eius:vt cecus nasceretur? Re
spondit iesus. Neqꝫ hic peccauit,
neqꝫ parentes eius: sed vt mani
festentur opera dei in illo. Me oꝛ
poꝛtet operari opera eius:q misit
me,donec dies est. Venit nox,quā

do nemo potest operari. Quandiu in mundo sum: lux sum mūdi. Hec cū dixisset: expuit in terram: et fecit lutū ex sputo, et liniuit lutum sup oculos ceci: et dixit ei. Uade, et lauare in natatoria syloe, qđ interpretat missus. Abijt ergo, et lauit: et venit videns. Itaqz vicini, et q viderāt eum prius, qa mendicus erat: dicebāt. Nōne hic est, qui sedebat et mendicabat? Alij dicebant, qa hic est, alij autē nequaqz: sed similis eius est. Ille vero dicebat, quia ego sum. Dicebant ergo ei. Q̄uo aperti sunt tibi oculi? Respōdit. Ille homo qui dicit iesus: lutū fecit: et vnxit oculos meos, et dixit mihi. Uade ad natatoria syloe, et laua. Et abij, et laui, et vidi. Dixerūt ergo ei. Ubi est ille? ait. Nescio. Adducūt eum ad pharisēos, qui cecus fuerat. Erat autē sabbatū, quando lutū fecit iesus, et aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogabant eū pharisei, q̄uo vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutum posuit mihi super oculos, et laui, et video. Dicebant ergo ex phariseis quidā. Nō est hic homo a deo: q sabbatum nō custodit. Alij autem dicebant. Q̄uo potest homo peccator hec signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iterum. Tu quid dicis de eo: q aperuit oculos tuos? Ille autem dixit, qa propheta est. Non crediderunt ergo iudei de illo: qa cecus fuisset: et vidisset: donec vocauerunt parentes eius, qui viderat, et interrogauerūt eos dicētes. Hic est filius vester: quem vos dicitis, quia cecus natus est? Q̄uo ergo nunc videt? Responderunt ergo parētes eius, et dixerūt. Scimus, qa hic est filius noster: et qa cecus natus est: q̄uo autem nūc videat: ne scimus, aut qs eius aperuit oculos, nos nescimus. Ipsum interrogate: Aetatem habet: ipse de se loquatur. Hec dixerūt parentes eius, quia timebant iudeos. Iam enim cōspirauerant iudei, vt siqs eum cōfiteretur christum: extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt, qa etatem habet: ipsum interrogate. Uocauerunt ergo rursum hominē, qui fuerat cecus: et dixerūt ei. Da gloriā deo. Nos scimus, quia hic homo peccator est. Dixit ergo ille. Si peccator est: nescio, vnum scio: qa, cū cecus essem, modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi? Q̄uo aperuit tibi oculos? Respondit eis. Dixi vobis iam, et audistis: qđ iterum vultis audire? Nunquid et vos vultis discipuli ei⁹ fieri? Maledixerunt ergo ei, et dixerūt. Tu discipulus eius sis, nos aūt moysi discipuli sumus. Nos scimus: quia moysi locutus est deus. Hūc aūt nescimus, vnde sit. Respondit ille hō, et dixit eis. In hoc enim mirabile est: qa vos nescitis, vnde sit, et aperuit oculos meos. Scimus autem, qa pctōres deus non audit, sed

sed si qs cultor dei est, et volũtatez eius facit: hunc exaudit. A seculo nõ est auditũ, qa aperuerit qs oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo: nõ poterat facere qcq̃z. Responderũt et dixerũt ei. In pctis natus es totus: et tu doces nos? Et eiecerũt eũ foras. Audiuit aũt iesus, qa eiecerũt eũ foras: et cuz inuenisset eum, dixit ei. Tu credis in filiũ dei? Respondit ille, et dixit. Quis est dñe, vt credã in eum? Dixit ei iesus. Et vidisti eũ: et q loquit tecum: ipse est. Et ille ait. Credo dñe. Et procidens adorauit euz. Offerto. Benedicite gẽtes dñm deũ nostrũ: et obaudite vocez laudis eius: q posuit aiaz meaz ad vitam: et nõ dedit cõmoueri pedes meos: bñdictus dñs, qui nõ amouit deprecationem meaz, et misericordiaz suã a me. Secre. Supplices te rogamus oĩps deus: vt his sacrificijs peccata nostra mundent: qa tunc tribuis nobis veram et mentis, et corporis sanitatez. Per. Cõio. Lutuz fecit ex sputo dominus: et liniuit oculos meos, et abij: et laui, et vidi, et credidi deo. Postcõmun. Sacramenta, q̃ sumpsimus dñe deus noster: et spũalibus nos repleant alimentis: et corporalibus tueantur auxilijs. Per dñm nostruz. Super populum, Oro. Pateant aures misericordie tue dñe precibus supplicã tium, et vt petentibus desiderata cõcedas: fac eos, que tibi sunt placita, postulare. Per dñm nostrũ.

¶ Feria, quinta. Statio ad sanctum Syluestrum. Introitus.

Letetur cor q̃rentium dñm: querite dñm, et cõfirmamini: querite faciez eius semper. ps. Confitemini dño, et inuocate nomẽ eius. Annunciate inter gentes opera eius. V. Gloria. Oratio. Presta, q̃s oĩpotẽs deus: vt quos ieiunia votiua castigãt: ipsa quoqz deuotio sancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celestia capiamus. Per dñz nrm. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedẽti. Lectio libri Regum. 4. Cap. 4. In diebus illis. Uenit mulier sunamitis ad Heliseuz in montem carmeli. Cumqz vidisset eam vir dei de contra: ait ad Giezi puerum suum. Ecce sunamitis illa. Uade ergo in occursuz eius, et dic ei. Recte ne agitur circa te, et circa virum tuum, et circa filium tuum? Que respondit. Recte. Cumqz venisset ad viruz dei in montem: apprehendit pedes eius. Et accessit Giezi, vt amoueret eam. Et ait homo dei. Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine est: et dñs celauit a me: et non indicauit mihi. Que dixit illi. Nunquid petiui filium a domino

meo? Nunquid nō dixi tibi, ne il-
ludas me? Et ille ait ad Giezi.
Accinge lumbos tuos: ⁊ tolle ba-
culum meū in manu tua: ⁊ vade.
Si occurrerit tibi homo: non sa-
lutes eum: ⁊ si salutauerit te quis-
piam: nō respondeas illi. Et po-
nes baculū meū super faciē pue-
ri. Porro mater pueri ait. Viuit
dominus: ⁊ viuit anima tua: non
dimittam te. Surrexit ergo: ⁊ se-
cutus est eā. Giezi autē precesse-
rat ante eos: ⁊ posuerat baculum
super faciem pueri, ⁊ nō erat vox,
neqꝫ sensus. Reuersusqꝫ est Gie-
zi in occursum eius, ⁊ nunciauit ei
dicēs. Nō surrexit puer. Ingres-
sus est ergo Heliseus domum.
Et ecce puer mortuus iacebat in
lectulo eius. Ingressusqꝫ clausit
ostium super se, ⁊ super puerū: ⁊
orauit ad dominum. Et ascendit,
⁊ incubuit super puerū, posuitqꝫ
os suum super os eius: ⁊ oculos
suos super oculos eius: ⁊ manus
suas super manus eius: ⁊ incurua-
uit se sup eū: ⁊ calefacta est caro
pueri. At ille reuersus deambula-
uit in domo semel huc, atqꝫ illuc,
⁊ ascēdit ⁊ icubuit sup eū. Et osci-
tauit puer septies: aperuitqꝫ ocu-
los suos. At ille vocauit Giezi, ⁊
dixit ei. Voca sunamitem hanc.
Que vocata ingressa est ad eum.
Cui ait. Tolle filiū tuū. Venit au-
tem illa, ⁊ corruit ad pedes eius, ⁊
adorauit sup terrā, tulitqꝫ filiū suū
⁊ egressa est. Heliseus vero reuer-
sus est in galgala. Grad. Respi-
ce dn̄e in testamentū tuum: ⁊ aias
pauperū tuorū ne obliuiscaris in
finem. V. Exurge dn̄e, ⁊ iudica
causam meā: memor esto oppro-
brij seruorū tuorum. Sequentia
sancti euangelij ſm Lucam. ca. 7.

In illo tēpore,
Ibat Iesus in
ciuitatem que vocat
naym: ⁊ ibant cum il-
lo discipuli eius, ⁊ tur-
ba copiosa. Cum au-
tem appropinquaret
porte ciuitatis: ecce defunctus ef-
ferebat filius vnicus matris sue:
Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuita-
tis multa cū illa. Quam cū vidisset
dn̄s: misericordia motus sup eam:
dixit illi. Noli flere. Et accessit, ⁊
tetigit loculū. Hi autē, qui porta-
bāt, steterūt. Et ait. Adolescens:
tibi dico, surge. Et resedit, q erat
mortuus, ⁊ cepit loq. Et dedit il-
lum matri sue. Accepit autē oēs
timor: ⁊ magnificabāt deū dicen-
tes. Quia propheta magnus sur-
rexit in nobis: ⁊ qa deus visitauit
plebem suā. Offer. Dn̄e ad ad-
iuuandū me festina: cōfundantur
omnes aduersum me, qui cogitāt
seruis tuis mala. Secreta.
Purifica nos misericors de-
us: vt ecclesie tue pces: q tibi grate
sunt: pia munera deferentes fiant
expiatis mētibus gratiores. P do.
Cōio. Dn̄e memorabor iustitie
tue solius, deus docuisti me a iuuen-
tute

tutē mēa, ꝛ vsq3 in senectā, ꝛ seniū deus ne derelinquas me. Postcō.

Q Celestia dona capiētibus, quęsumus domine, nō ad iudicium prouenire patiaris: quę fidelibus tuis ad remedium prouidisti. Per dominū nostrum ie.

Super populuz, Oratio.

P Opuli tui deus institutor ꝛ rector: peccata, qbus impugnat, expelle: vt semper tibi placitus, ꝛ tuo munimine sit securus. per do.

¶ Feria. vj. Statio ad sanctum eusebiū. Introitus.

M Editatio cordis mei in cōspectu tuo semper: dn̄e adiutor meus, ꝛ redemptor meus. psalis. Celi enarrāt gloriam Dei, ꝛ opera manuum eius annunciat firmamentuz. ℣. Gloria patri, ꝛ fi. Oratio.

D Eus, qui ineffabilibus mūdum renouas sacramentis: pręsta quęsumus, vt ecclesia tua ꝛ ętérnis proficiat institutis, ꝛ tēporalibus nō destituatur auxilijs. Per dn̄m. Orationes alias dicendas, Require in dominica pręcedēti.

Lectio libri Regum. 3. cap. 17.

I N diebus illis. Aegrotauit filius mulieris matrisfamilias: ꝛ erat languor fortissimus: ita vt non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad heliam. Quid mihi, ꝛ tibi vir dei? Ingressus es ad me: vt rememorarentur iniquitates meę, ꝛ interficeres filium meum? Et ait ad eaz helias. Da mihi filium tuū. Tulitq3 eum de sinu illius, ꝛ portauit in cenaculū: vbi ipse manebat: ꝛ posuit super lectulum suum: ꝛ clamauit ad dominum, ꝛ dixit. Dn̄e deus meus etiā ne viduam: apud quā ego vtcūq3 sustentor, afflixisti: vt interficeres filium eius? Et expādit se: atq3 mēsus est sup puerū tribus vicibus: clamauitq3 ad dn̄m, ꝛ dixit. Dn̄e deus meus: reuertat (obsecro) anima pueri huius in viscera eius. Exaudiuit autez dn̄s vocez helię, ꝛ reuersa est aia pueri intra euz, ꝛ reuixit. Tulitq3 helias puerū: ꝛ deposuit eum de cenaculo in inferiorē domuz: ꝛ tradidit matri suę. Et ait illi. En viuit filius tu⁹. Dixitq3 mulier ad heliam. Nūc in isto cognoui: qm̄ vir dei es tu: ꝛ verbum dn̄i in ore tuo verū est. Grad. Bonū est cōfidere in domino: q̄3 confidere in homine. ℣. Bonū est sperare in domino: q̄3 sperare in principibus. Tractus.

D n̄e nō sm pctā nr̄a q̄ fecimus nos: neq3 sm iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne memineris iniquitatū nostrarū antiquarū: cito anticipent nos misericordię tuę: qa pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̄: ꝛ propter gloriā nois tui dn̄e libera nos, ꝛ ꝓpitius esto pctis nr̄is ꝓpter nomē tuū. Sequētia scti euāgelij sm Joānem Ca. 11.

In illo tēpore. Erat qdaȝ lāguens lazarus a Bethania: de Castello Marię ꝛ marthę sororum eius. Maria autēȝ erat, quę vnxit dñm vnguento: ꝛ extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabat. Miserūt ergo sorores eius ad eū, dicētes. Dñe, ecce, quē amas: infirmat. Audiēs autem iesus dixit eis. Infirmitas hęc nō est ad mortē: sed ꝑ gloria dei: vt glorificet filius dei p eam. Diligebat auteȝ iesus marthā, ꝛ sororē eius mariam, ꝛ Lazarū. Ut ergo audiuit, qa infirmabat: tunc quidē mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post hęc dixit discipulis suis. Eamus in iudeam iteruȝ. Dicunt ei discipuli. Rabbi nūc quęrebant te iudei lapidare: ꝛ iterum vadis illuc? Respondit iesus. Nonne duodecim horę sunt diei? Si qs ambulauerit in die: nō offendit: qa luceȝ huius mūdi videt. Si autē ambulauerit in nocte: offendit: qꝛ lux non est in eo. Hęc ait, ꝛ post hęc dicit eis. Lazarus amicus noster dormit: sed vado, vt a somno exciteȝ euȝ. Dixerūt ergo discipuli eius. Dñe, si dormit, saluus erit. Dixerat autem iesus de morte eius: illi autē putauerūt, qꝛ de dormitione somni diceret. Tunc ergo dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortuus est, ꝛ gaudeo ꝓpter vos, vt credatis, qm̄ nō erā ibi. Sed eamus ad euȝ. Dixit ergo thomas, q dr̄ didymus, ad condiscipulos. Eamus ꝛ nos, ꝛ moriamur cū eo. Uenit itaqȝ Jesus, ꝛ inuenit eum quatuor dies iā in monumēto habentē. Erat autē bethania iuxta hierosolymā, quasi stadijs qndecim. Multi auteȝ ex iudęis venerāt ad marthā, ꝛ mariā, vt cōsolarent eas de fratre suo. Martha ergo, vt audiuit, qꝛ iesus venit, occurrit illi: maria auteȝ domi sedebat. Dixit ergo martha ad iesuȝ. Dñe, si fuisses hic, frater meus nō fuisset mortuus. Sed ꝛ nūc scio, qꝛ, quęcūqȝ poposceris a deo, dabit tibi deꝰ. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio, qa resurget in resurrectione, in nouissimo die. Dicit ei Jesus. Ego sum resurrectio, ꝛ vita. Qui credit in me, etiaȝ si mortuus fuerit, viuet. Et oīs, q viuit, ꝛ credit in me, non moriet in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiqȝ dñe. Ego credidi: qa tu es chr̄s filius dei viui, q in hunc mūduȝ venisti. Et cuȝ hęc dixisset, abijt, ꝛ vocauit mariā sororeȝ suā silētio, dicēs. Magister adest, ꝛ vocat te. Illa auteȝ vt audiuit, surrexit cito, ꝛ venit ad eū. Nonduȝ enim venerat iesus in castellum, sed erat adhuc in loco illo, vbi occurrerat ei martha. Judęi ergo, q erant cuȝ ea in domo, ꝛ cōsolabant eaȝ, cū vidissent

sent mariam: quia cito surrerit, & eriit: secuti sunt eã, dicẽtes. Quia vadit ad monumentũ: vt ploret ibi. Maria ergo, cũ venisset, vbi erat iesus: vidẽs eũ, cecidit ad pedes eius, & dixit ei. Dñe si fuisses hic: nõ esset mortuus frater meus. Jesus ergo, vt vidit eã plorãtes: & iudeos, q venerant cũ ea, plorantes: infremuit spiritu, & turbauit se metipsum, & dixit. Ubi posuistis eũ? Dicunt ei. Dñe veni, & vide. Et lacbrymatus est iesus. Dixerunt ergo iudei. Ecce quõ amabat eũ. Quidã autẽ ex ipsis dixerunt. Nõ poterat hic, qui aperuit oculos ceci nati, facere, vt & hic nõ moreret? Jesus ergo rursum fremens in semetipso: venit ad monumentũ. Erat aũt spelũca, & lapis suppositus erat ei. Ait iesus. Tollite lapidẽ. Dicit ei martha soror eius, q mortuus fuerat. Dñe iã fetet: quatriduanus enĩ est. Dicit ei iesus. Nonne dixi tibi: qñ si credideris, videbis gloriã dei? Tulerũt ergo lapidẽ. Jesus autẽ eleuatis oculis sursum dixit. Pater, grãs ago tibi: qñ audisti me. Ego aũt sciebã: quia semper me audis, sed ppter populũ, q circũstat dixi, vt credant, qa tu me misisti. Hec cũ dixisset, voce magna clamauit, Lazare veni foras. Et statim pdiit, q fuerat mortuus: ligatus manus, & pedes institis: & facies illius sudario erat ligata. Dicit eis iesus. Soluite eũ: & sinite abire. Multi ergo ex iudeis: qui venerant ad mariã, & marthã, & viderant, q̃ fecit Jesus: crediderunt in eum. Offerto. Populũ humilem saluum facies dñe: & oculos superborum humiliabis: quoniã quis deus pter te dñe? Secreta. Munera nos, dñe q̃s, oblata purificent, & te nobis iugiter faciant esse placatum. Per dñm no. Cõio. Uidens dominus flentes sorores Lazari ad monumentum lacbrymatus est coram iudeis, & clamabat: lazare veni foras, & prodiit ligatis manibus, & pedibus: qui fuerat quatriduanus mortuus. Postcõio. Hec nos, quesumus domine, participatio sacramenti & proprijs reatibus indesinenter expediat, & ab omnibus tueatur aduersis. Per do. Sup populũ, Oro. Da nobis, quesumus omnipotens Deus: vt qui infirmitatis nostre conscij de tua virtute confidimus: sub tua semper pietate gaudeamus. Per dñm.

¶ Sabbato. Statio ad sanctũ Nicolaum in carcere. Introitus.

Sitientes venite ad aquas: dicit dñs: & qui non habetis pretiũ: venite, & bibite cũ leticia. Ps. Attẽdite popule meus legẽ meã; inclinate aurem vestrã in verba oris mei. ℣. Gloria patri. Oro.

Fiat,q̄s dn̄e,per gratiā tuā fructuosus nostrę deuotionis affectus:quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia, si tuę sint placita pietati. Per dn̄m nr̄m. Orationes alias dicendas, Require in dominica precedenti. Lectio Esaię prophete. Cap. 49.

Haec dicit dn̄s. In tp̄e placito exaudiui te: ⁊ in die salutis auxiliatus sum tibi. Et seruaui te: ⁊ dedi te in fedus populi: vt suscitares terram:⁊ possideres hereditates dissipatas:vt diceres his,qui vincti sunt,exite,⁊ his qui in tenebris sunt,reuelamini. Super vias pascent:⁊ in omnibus planis pascua eorū. Nō esurient,neq̄ sitient:⁊ nō percutiet eos ęstus,⁊ sol: quia miserator eorū reget eos: ⁊ ad fontes aquarū potabit. Et ponam omnes montes meos in viam: ⁊ semitę meę exaltabunt. Ecce isti de lōge veniēt,⁊ ecce illi ab aquilone,⁊ mari,⁊ isti de terra australi. Laudate celi:⁊ exultet terra:iubilate mōtes laudē:qa cōsolatus est dn̄s populum suū, ⁊ pauperū suorū miserebitur. Et dixit sion. Dereliquit me dn̄s:⁊ dn̄s oblitus est mei. Nunquid obliuisci potest mulier infantē suū:vt nō misereatur filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit:ego tamē nō obliuiscar tui: dicit dn̄s ops. Grad. Tibi dn̄e derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut qd dn̄e recessisti longe? despicis in opportunitatibus,in tribulatione,dū superbit impius,incēdit paup. Sequētia sctī euangelij sm̄ Joānē. Ca. 8.

In illo tēpore. Dicebat iesus turbis Judęorum: Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, nō ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitę. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimonium perhibes,testimoniū tuū non est verum. Respondit Jesus, ⁊ dixit eis. Et si ego testimoniū phibeo de meipso: verū est testimonium meū:qa scio,vnde veni, ⁊ quo vado. Uos autem nescitis:vnde venio:aut quo vado. Uos scd̄m carnē iudicatis: ego nō iudico quenquam. Et si ego iudico: iudicium meum verum est:qā solus nō sum: sed ego,⁊ q misit me pater. Et in lege vestra scriptum est:q duorū hoīum testimoniū verū est. Ego sum,qui testimoniū phibeo de meipso,⁊ testimoniū phibet de me, q misit me pater. Dicebāt ergo ei. Ubi est pater tuus? Respōdit iesus. Neq̄ me scitis, neq̄ patrē meū. Si me sciretis: forsitan ⁊ patrem meū sciretis. Hęc verba locutus est iesus in gazophylatio docens in templo. Et nemo apprehendit eū:quia nondum venerat

bora eius. Offertori. H actus est dominus firmamentum meum, et refugium meū, et liberator meus: O sperabo in eum. Secreta. Oblationibꝰ nostris, q̄s dn̄e, placare susceptis: et ad te nostras etiā rebelles cōpelle ꝓpitius volūtates. p dn̄z. Cōio. D n̄s regit me, et nihil mihi deerit: in loco pascue: ibi me collocauit: sup aquaz refectionis educauit me. Postcōi. T ua nos, q̄s dn̄e, sctā purificent: et operationis sue remedio tibi faciant esse placatos. Per dn̄m. Sup populuz, Oro. D Eus, qui sperātibus in te misereri potius eligis, q̄z irasci: da nobis digne flere mala, que fecimus: vt tue consolationis grām inuenire valeamus. Per.

Dn̄ica de passione. Statio ad sanctum Petrum. Introitus.

I Udica me deꝰ, et discerne causam meā de gēte nō sctā: ab hoie iniquo, et doloso eripe me: qa tu es deus meus, et fortitudo mea. ps. Emitte lucem tuam, et veritatem tuaz: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in mōtem sanctū tuuz: et in tabernacula tua. A capite. Judica. Non dicitur, Gloria patri, neqz Gloria in excelsis, ad introitum vsqz ad pascha: nisi in missa de festo, si occurrit: sed finito psalmo absolute reincipitur

O Ueslu. Introitus. Oratio. mus omnīps deus: familiaz tuam propitius respice: vt te largiēte regat in corpore: et te seruan te custodiatur in mente. Per do. Ab hac die vsqz ad feriaz, v. cene domini post orationem diei dicit cōtra persecutores ecclesie, Oro. E Cclesie tue, q̄s dn̄e, preces placatꝰ admitte: vt destructis aduersitatibus, et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. p do. vel ꝓ papa. Deus oiuz fideliū. Require in feria. ij. proxime sequenti. Lectio epistole beati pauli apli ad Hebreos. Ca. 9. F Ratres. Christus assistens pontifex futurorum bonorū, p amplius, et pfectius tabernaculum nō manu factuz, id est nō huius creationis. Neqz p sanguinem hircoruz, aut vitulorū: sed p ꝓpriuz sanguinez introiuit semel in sctā: eterna redemptione inuēta. Si enim sanguis hircorū, et taurorū, et cinis vitule aspersus: inqnatos sctificat ad emūdationē carnis: quāto magis sanguis chrīi: q per spiritū sanctum semetipsuz obtulit imaculatuz deo: emūdabit cōscientiā nr̄az ab operibus mortuis: ad seruiēdū deo viuenti. Et ideo noui testamēti mediator est: vt morte intercedente in redemptionez earum preuaricationum, que erant sub

priori testamento: promissionem accipiāt, q vocati sunt, eterne here ditatis. In chro iesu dño nostro. Gradua. Eripe me domine de inimicis meis: doce me facere vo luntatez tuā. ℣. Liberator meus dñe de gentibus iracūdis, ⁊ ab in surgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Tractus. Sepe expugnauerūt me a iuuē tute mea. ℣. Dicat nunc israel: sepe expugnauerūt me a iuuētu te mea. ℣. Etenim nō potuerūt mihi: supra dorsum meuz fabrica uerunt peccatores. ℣. Prolon gauerūt iniquitates suas: dñs iu stus concidet ceruices peccatorū. Sequentia sancti euangelij sm Joannem. Cap. 8.

In illo tēpore. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ, ⁊ prin cipibus sacerdotuz. Quis ex vobis ar guet me de pccō? Si veritatē dico vobis, quare nō cre ditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos nō au ditis: qa ex deo nō estis. Respon derunt igitur iudei: ⁊ dixerunt ei. Nōne bene dicimus nos: qr sama ritanus es tu, ⁊ demoniuz babes? Respondit iesus. Ego demoniuz non babeo: sed bonorifico patrez meuz: ⁊ vos inbonorastis me. E go autē nō quero gloriaz meam: est qui querat, ⁊ iudicet. Amen. amē dico vobis: siquis sermonez meuz seruauerit: mortem non vi debit in eternum. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimus, qa de moniū babes. Abrabaz mortuus est, ⁊ pphete: ⁊ tu dicis: siquis ser monem meū seruauerit, mortem nō gustabit in eternuz. Nunqd tu maior es pre nro abrabaz, q mor tuus est? Et pphete mortui sunt. Quez teipsum facis? Respondit iesus. Si ego glorifico meipsuz: gloria mea nibil est. Est pr meus, q glorificat me, quem vos dicitis, qa deus vester est: ⁊ nō cognoui stis eū. Ego autem noui eū. Et si dixero: qa nō scio eum: ero similis vobis mēdax. Sed scio eū, ⁊ ser monē eius seruo. Abrabā pr ve ster exultauit, vt videret diē meū, vidit, ⁊ gauisus est. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinquaginta ānos nonduz babes, ⁊ Abrabā vidisti? Dixit eis iesus. Amen amen dico vobis: anteq̄ꝫ Abrabā fieret: ego sum. Tulerunt ergo lapides: vt iacerent in eum. Jesus autez ab scōdit se, ⁊ exiuit de tēplo. Offer. Confitebor tibi dñe in toto cor de meo, retribue seruo tuo, vt vi uā, ⁊ custodiā sermōes tuos, viuifi ca me sm verbū tuū dñe. Secret.

Haec munera, qs dñe, ⁊ vin cula nostre prauitatis ab soluant, ⁊ tue nobis misericordie dona cōciliēt. p do. Alia secreta.

Protege nos dñe, tuis my sterijs seruientes: vt diuinis rebus inberentes, ⁊ corpore tibi famulemur,

famulemur, et mente. Per dñm. Cõio. Hoc corpus, qđ pro vobis tradet: hic calix noui testamẽti est in meo sanguine, dicit dñs: hoc facite: quotiescũqꝫ sumitis, in meã cõmemorationeꝫ. Postcõi.

Adesto nobis dñe deus nr̃, et quos tuis mysterijs recreasti: perpetuis defende subsidijs. Per dñm. Alia postcõio.

Quesumus dñe deus nr̃: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non sinas subiacer̃ periculis. Per do.

¶ Feria. ij. Statio ad. s. Chrysogonũ. Introitus.

Miserere mihi domine: quoniam cõculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. ps. Conculcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellantes aduersum me. Oratio.

Sanctifica, quesumus domine, nostra ieiunia: et cunctarum nobis indulgentiam propitius largire culparum. Per dñꝫ nr̃m. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliuꝫ pastor, et rector: famulum tuum, N. quem pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti: ppitius respice: da eiqꝫ verbo, et exemplo, quibus preest, proficere, vt ad vitam vna cum grege sibi credito perueniat sempiternam. Per dñm nr̃m ie. vel Ecclesie tue. Require in dñica pᵉ cedenti. Lectio Jone pphe. ca. 3

In diebus illis. Factũ est verbum dñi ad Jonam pphetã scdo dicens. Surge et vade in niniuẽ ciuitatẽ magnã, et predica in ea p̃dicationem: quam ego loquar ad te. Et surrexit ionas, et abijt in niniuẽ iuxta verbũ dñi. Et niniue erat ciuitas magna itiner̃ dierũ triũ. Et cepit ionas introire in ciuitateꝫ itinere diei vnius. Et clamauit et dixit. Adhuc quadraginta dies, et niniue subuerter̃. Et crediderũt viri niniuite in dño, et predicauerunt ieiuniũ, et vestiti sunt saccis a maioreusqꝫ ad minoreꝫ. Et puenit verbũ ad regẽ niniue. Et surrexit de solio suo, et abiecit vestimẽtũ suũ a se, et indutus est sacco: et sedit in cinere, et clamauit et dixit. In niniue ex ore regis, et principũ eius dicẽs. Homines, et iumẽta, et boues, et pecora non gustent quicq̃, nec pascantur, et aquã nõ bibãt. Et operiant̃ saccis homines et iumẽta, et clamẽt ad dñm in fortitudine. Et cõuertat̃ vir a via sua mala: et ab iniquitate, q̃ est in manibus eorũ. Quis scit, si cõuertat̃, et ignoscat deᵘ, et reuertat̃ a furore ire sue, et non peribimus? Et vidit deus opera eorũ, qa cõuersi sunt de via sua mala: et misertus est pplo suo dñs deus nr̃. Grad. Deus exaudi orationem meam: auribus pcipe verba oris

mei. ℣. Deus in noie tuo saluū me fac:ꝛ in virtute tua libera me. Tractus. Dñe non sm peccata nr̃a:q̃ fecimus nos:neqȝ sm iniq̃tates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̃tatuȝ nostrarū antiquarū: cito anticipent nos misericordię tuę:q2 pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster,ꝛ ꝑpter gloriaȝ nois tui dñe libera nos: ꝛ ꝓpitius esto pctis nostris ꝑpter nomen tuum. Sequentia sancti euangelij sm Joannem. Cap.7.

In illo tēpore. Miserūt principes ꝛ pharisei ministros,vt apprehenderent iesum. Dixit ergo eis Jesus. Adhuc modicum tēpus vobiscuȝ sum:ꝛ vado ad eū,q misit me. Queretis me, ꝛ nō inuenietis:ꝛ vbi sum ego, vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic itur⁹ est, quia nō inueniemus eū? Nunqd in dispersionē gētium iturus est, ꝛ docturus gētes? Quis est hic sermo,quem dixit:queretis me,ꝛ nō inuenietis:ꝛ vbi sum ego, vos nō potestis venire? In nouissimo autem die magno festiuitatis,stabat iesus,ꝛ clamabat dicens. Si qs sitit veniat ad me:ꝛ bibat. Qui credit in me:sicut dicit scriptura: flumina de ventre eius fluent aquę viuę. Hoc autem dixit de spiritu, quem accepturi erant credentes in eum. Offerto. Dñe conuerte re,ꝛ eripe aīam meā:saluū me fac ꝑpter misericordiā tuaȝ. Secre.

Concede nobis dñe, deus noster:vt hęc hostia salutaris ꝛ nostrorū fiat purgatio delictorum,ꝛ tuę propitiatio maiestatis. Per dñm nr̃m. Alia secreta.

Oblatis,q̃s dñe,placare muneribus,ꝛ famuluȝ tuū,N. quē pastorē ecclesię tuę p̄esse voluisti:assidua ꝓtectione guberna. Per. Cōio. Dñs virtutuȝ ipse est rex glorię. Postcōio.

Sacramēti tui,q̃s dñe,participatio salutaris,ꝛ purificationeȝ nobis tribuat, ꝛ medelam. Per dñm nr̃m. Alia postcōio.

Haec nos,q̃s dñe,diuini sacramēti pceptio,ꝓtegat,ꝛ famulū tuū,N. quē pastorē ecclesię tuę p̄esse voluisti: vna cuȝ cōmisso sibi grege saluet semp,ꝛ muniat. per.

Super populuȝ, Oratio.

Da,q̃s dñe,populo tuo saluteȝ mētis,ꝛ corporis:vt bonis operibus inherendo: tua semp merea tur ꝓtectione defendi. Per dñȝ.

¶ Feria.iij. Statio ad sanctum Cyriacū. Introitus.

Expecta dominum, viriliter age, ꝛ cōfortetur cor tuum:ꝛ sustine dominum. ps. Dominus illuminatio mea,ꝛ salus mea,quem timebo? Oratio.

Nostra

NOstra tibi, qs dñe, sint accepta ieiunia: q nos & expiãdo gratia tua dignos efficiãt: & ad remedia pducãt eterna. Per do. Cõtra psecuto. ecclesie, Oratio.
ECclesie tue, qs dñe preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, & erroribus vniuersis, secura tibi seruiat libertate. p. vel p papa. Deus oium fideliũ. Regre in feria.ij. pcedẽti. Lectio Danielis pphete. cap. 14.

IN diebus illis. Congregati sunt babylonij ad regem: & dixerunt ei. Trade nobis danielem: qui bel destruxit, & draconem interfecit: alioquin interficiemus te, & domũ tuam. Uidit ergo rex, q irruerent in eũ vehemẽter, & necessitate cõpulsus tradidit eis Danielem. Qui miserũt eũ in lacum leonum, & erat ibi sex diebus. Porro in lacu erãt leones septẽ, & dabant eis quotidie duo corpora, & due oues. Et tũc non data sunt eis: vt deuorarẽt danielẽ. Erat autem Abacucb ppheta in iudea, & ipse coxerat pulmẽtũ: & intriuerat panes in alueolo: & ibat in cãpuz, vt ferret messoribus. Dixitq3 angelus dñi ad abacucb. Fer prãdiuz, qd habes danieli in babylonez: q est i lacu leonũ. Et dixit abacucb. Dñe babylonem nõ vidi, & lacuz nescio. Et apprehendit eũ angelus dñi in vertice eius: & portauit euz capillo capitis sui. Posuitq3 eũ in babylonez sup lacũ: in ipetu spũs sui. Et clamauit Abacucb dicẽs. Daniel serue dei tolle prãdium: quod misit tibi deus. Et ait daniel. Recordatus enim es mei dñe deus meus: & nõ dereliquisti diligẽtes te. Surgensq3 Daniel comedit. Porro angel' dñi restituit Abacucb cõfestiz in locũ suũ. Uenit ergo rex die septima, vt lugeret danielez: & venit ad lacuz, & introspexit. Et ecce daniel sedẽs in medio leonũ. Et clamauit rex voce magna dicẽs. Magnus es dñs deus danielis. Et extraxit eũ de lacu. Illos aũt, q pditionis eius causa fuerãt: itromisit i lacũ: & deuorati sunt in momento coraz eo. Tũc rex ait: paueãt oẽs habitantes in vniuersa terra deũ danielis: quia ipse est liberator, & saluator: faciẽs signa, & mirabilia in celo, & in terra, qui liberauit danielez de lacu leonuz. Gradua. Discerne cãz meã dñe: ab hoie iniquo, & doloso eripe me. V. Emitte lucem tuã & veritatez tuã, & ipsa me deduxerũt & adduxerũt in montẽ sctũ tuum. Sequẽtia sctĩ euãgelij scdm Joannem. Cap. 7.

IN illo tẽpore. Ambulabat iesus in galilea. Non enim volebat in iudeam ambulare: qa querebãt eum iudei

interficere. Erat enim in proximo dies festus iudeorum scenophegia. Dixerunt autem ad eum fratres eius. Transi hinc, ⁊ vade in iudeam: vt ⁊ discipuli tui videant opera tua, que facis. Nemo quippe in occulto quid quam facit: ⁊ querit ipse in palam esse. Si hec facis: manifesta teipsum mundo. Neque enim fratres eius credebant in eum. Dixit ergo eis iesus. Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo: quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc: ego autem non ascendam ad diem festum istum: quia tempus meum nondum impletum est. Hec cum dixisset, ipse mansit in galilea. Vt autem ascenderunt fratres eius: tunc ⁊ ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo, ⁊ dicebant. Vbi est ille? Et murmur multum erat de eo in turba. Quidam enim dicebant, quia bonus est. Alij autem dicebant, non, sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum iudeorum. Offer. Sperent in te omnes qui nouerunt nomen tuum domine: quoniam non derelinquis querentes te: psallite domino: qui habitat in sion: quoniam non est oblitus orationes pauperum. Secre. Hostias tibi domine deferimus immolandas: que temporalem consolationem significent: vt promissa certius non desperemus eterna. p. Alia secre.

Protege nos domine, tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. per. Coio. Redime me deus israel ex omnibus angustijs meis. Postcoio. Da quesumus omnipotens deus: vt, que diuina sunt iugiter exequentes donis mereamur celestibus propinquare. per do. Alia postcoio. Quesumus domine deus noster: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. per do. Super populum. Oratio. Da nobis, quesumus domine, perseuerantem in tua voluntate famulatum, vt in diebus nostris, ⁊ merito, ⁊ numero, populus tibi seruiens augeatur. Per dominum no.

¶ Feria.iiij. Statio ad sanctum Marcellum. Introi. Liberator meus de gentibus iracundis: ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me domine. ps. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. Oro. Sanctificato hoc ieiunio, deus tuorum corda fidelium miseratus illustra, ⁊ quibus deuotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditum. per dominum no. Pro papa, Oro. Deus omnium fidelium pastor ⁊ rector:

& rectoꝛ:famulū tuū.N.quē pastorē ecclesie tue ꝑesse voluisti: ꝓpitius respice: da ei q̃s verbo, & exēplo,qbus ꝑest,proficere:vt ad vitā vna cū grege sibi credito per ueniat sempiternā.Per do. Uel cōtra ꝑsecu.eccle.Orō.Ecclesie tue. Require in feria.iij. ꝑcedēti.

Lcō lib.leui. cap.19.

In diebus illis. Locutus est dominus ad Moysen dicens. Loquere ad vniuersū cetū filiorū israel, & dices ad eos.Ego dñs deus vester. Nō facietis furtum:nō mentiemini:nec decipiat vnusquisqꝫ ꝓximū suū. Nō periurabis in noīe meo: nec pollues nomen Dei tui:ego dñs. Nō facies calūniam ꝓximo tuo: nec vi opprimes eū.Nō moꝛabit opus mercenarij tui apud te vsqꝫ mane. Nō maledices surdo:nec coꝛam ceco pones offendiculū: sed timebis dñm deum tuū: quia ego sum dñs. Nō facies:quod iniquū est:nec iniuste iudicabis. Nō cōsideres ꝑsonam pauperis, nec honoꝛes vultū potētis.Juste iudica pꝛoximo tuo. Nō eris criminatoꝛ,nec susurro in ppl'is. Non stabis cōtra sanguinē ꝓximi tui: ego dñs. Nō oderis fratrē tuū in coꝛde tuo: sed publice argue eū:ne habeas super illo peccatū. Non queres vltionē: nec memoꝛ eris iniurie ciuiū tuoꝛū. Diliges amicum tuū, sicut teipsum. Ego dñs:leges meas custodite. Ego enim sum dñs deus vester. Gra. Exaltabo te dñe, qm̄ suscepisti me:nec delectasti inimicos meos sup me. ℣. Dñe deus meus clamaui ad te: & sanasti me: dñe abstraxisti ab iferis aiā meā:saluasti me a descēdētib⁹ i lacū. Tract⁹. Dñe nō ꝑm peccata nostra,q̃ fecimus nos: neqꝫ ꝑm iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatū nostrarū antiquarū:cito anticipent nos misericoꝛdie tue, qꝛ paupes facti sumus nimis. ℣.Adiuua nos deus salutaris nr̄:& pp gloꝛiam noīs tui dñe libera nos,& ꝓpitius esto peccatis nr̄is pp nomē tuū. Sequentia sci euāgelij ꝑm Joānē.ca.10.

In illo tēpoꝛe. Facta sunt encenia in Hierosolymis, & hyems erat. Et ambulabat Jesus in tēplo, in poꝛticu salomonis. Circūdederunt ergo eū iudei, & dicebant ei. Quousqꝫ aiam nr̄am tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palā. Respōdit eis Jesus. Loquoꝛ vobis,& nō creditis. Opa,q̃ ego facio in noīe pr̄is mei: hec testimoniū ꝑhibent de me. Sed vos nō creditis:qꝛ nō estis ex ouibus meis. Oues mee vocē meam audiūt,& ego cognosco eas: & sequunt me: & ego vitam eternam do eis, & nō

peribūt in eternū,ꝛ nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea. Pr̄ meus qđ dedit mihi,maius oībus eſt. Et nemo pōt rapere de manu pr̄is mei. Ego ꝛ pater vnū ſumus. Suſtulerūt ergo lapides iudei, vt lapidarēt eum. Reſpondit eis ieſus. Multa bona opera oſtēdi vobis ex pr̄e meo: ꝓpter qđ borū opus me lapidatis? Rn̄derunt ei iudei. De bono ope nō lapidam⁹ te,ſed de blaſphemia:ꝛ q̄ tu,hō cū ſis, facis teipſū deū. Reſpōdit eis ieſus. Nōne ſcriptū eſt i lege veſtra: q̄ ego dixi,dij eſtis? Et ſi illos dixit deos:ad quos ſermo dei factus eſt,ꝛ nō pōt ſolui ſcriptura:quē pr̄ ſctificauit,ꝛ miſit in mūdū:vos dicitis,q̄ blaſphemas,q̄a dixi:filius dei ſū? Si nō facio opera patris mei,nolite credere mihi. Sin aūt facio:ꝛ ſi mihi nō vultis credere: operib⁹ credite:vt cognoſcatis ꝛ credatis:q̄ i me eſt pr̄,ꝛ ego i pr̄e. Offerto. Eripe me de inimicis meis deus meus: ꝛ ab inſurgentibus in me libera me dn̄e. Secre.

Hanc nobis miſericors deus:vt hoſtias placationis, ꝛ laudis ſyncero tibi deferamus obſequio.p do. Alia ſecreta.

Oblatis,q̄s dn̄e, placare muneribus,ꝛ famulū tuū,N. quē paſtorē eccleſie tue ꝑeſſe voluiſti,aſſidua ꝓtectione guberna. Per do. Cōio. Lauabo iter inocētes manus meas: ꝛ circundabo altare tuum domine:vt audiam vocem laudis tue:ꝛ enarrē vniuerſa mirabilia tua. Poſtcōmuni.

Celeſtis doni bn̄dictiōe ꝑcepta: ſupplices te deus oīps deprecamur:vt hoc idē nobis ꝛ ſacri cauſa ſit,ꝛ ſalutis. Alia poſtcōio.

Haec nos,q̄s dn̄e,diuini ſacri ꝑceptio ꝓtegat:ꝛ famulū tuū,N.quē paſtorē eccleſie tue ꝑeſſe voluiſti: vna cū cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemꝑ,ꝛ muniat.p do. Super populum, Oratio.

Adeſto ſupplicatiōib⁹ nr̄is oīps deus,ꝛ q̄bus fiduciā ſperādę pietatis indulges:cōſuetę miſericordię tribue benignus effectū. p.

¶ Feria.v. Statio ad.ſ.Apollinarem. Introitus.

Omnia,q̄ feciſti nobis dn̄e, i vero iudicio feciſti: q̄ peccauimus tibi,ꝛ mandatis tuis non obediuimus: ſed da gloriā noi tuo: ꝛ fac nobiſcum ſꝫm multitudinem miſericordię tuę. ps. Beati imaculati in via:q ambulant in lege dn̄i. Oratio.

Preſta,q̄s oīps deus: vt dignitas cōditionis humanę ꝑ immoderātiā ſauciata,medicinalis parſimonię ſtudio reformet. Per d.

Cōtra ꝑſec.eccleſię, Oīo.

Eccleſię tuę,q̄s dn̄e,ꝑces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus,ꝛ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate . p do. vel,ꝑ papa. Deus oīum fideliū. Require

Regre feria.iiij.pcedēti. Lcō Danielis pphetę. ca.3.

IN diebus illis. Orauit daniel dñs dicēs. Dñe deus nr̄ ne despicias pplz tuuz pp nomen tuū: ⁊ ne dissipes testamentū tuū, neqz auferas misericordiā tuā a nobis: pp abrahā dilectū tuū ⁊ isaac seruū tuū: ⁊ isrl' sctūm tuū: qbus locutus es pollicēs: q multiplicares semē eorū, sicut stellas celi: ⁊ sicut arenam, q est in littore maris. Quia dñe iminuti sumus plus, q̄z oēs gentes: sumusqz humiles in vniuersa terra hodie ,ppter pctā nr̄a. Et nō est i tpe hoc princeps, ⁊ propheta, ⁊ dux, neqz holocaustū, neqz sacrificiuz, neqz oblatio, neqz incensuz, neqz locus primitiarū corā te: vt possimus inuenire misericordiā: sed in aīo cōtrito, ⁊ spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietū, ⁊ taurorū, sicut in millib⁹ agnoruz pinguiū: sic fiat sacrificiū nostrum in cōspectu tuo hodie: vt placeat tibi, qm̄ nō est cōfusio cōfidētib⁹ i te. Et nūc sequimur te in toto corde, ⁊ timem⁹ te, ⁊ q̄rimus faciē tuā. Ne cōfūdas nos: sed fac nobiscū iuxta mãsuetudinē tuā: ⁊ sm multitudinē misericordię tuę. Erue nos in mirabilibus tuis, ⁊ da gliaz noī tuo dñe. Et cōfundant oēs, q ostēdūt seruis tuis mala. Cōfundātur in oipotētia tua, ⁊ robur eorū cōteratur. Et sciāt, q tu es dñs deus solus, ⁊ gloriosus sup oēm terrā: dñe deus nr̄. Grad. Tollite hostias, ⁊ introite in atria eius: adorate dominuz in aula sancta eius. V. Reuelabit dominus condensa: ⁊ in templo eius oēs dicent gloriam.

Sequentia sancti euangelij secūdum Lucam. cap.7.

IN illo tēpore. Rogabat Jesum qdaz phariseus vt manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisei discubuit. Et ecce mulier, quę erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit, q iesus accubuit in domo pharisei, attulit alabastrum vnguēti: ⁊ stās retro secus pedes eius: lachrymis cepit rigare pedes eius, ⁊ capillis capitis sui tergebat, ⁊ osculabatur pedes eius, ⁊ vnguento vngebat. Uidens autez phariseus, qui vocauerat eum: ait intra se dicens. Hic si esset ppheta: sciret vtiqz: q, ⁊ qualis esset mulier, q tāgit eū, q peccatrix est. Et respōdens iesus dixit ad illuz. Simon habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magister dic. Et respōdens iesus dixit. Duo debitores erant cuidam feneratori: vnus debebat denarios qngentos: ⁊ alius qnquaginta. Nō habētibus illis vnde redderēt: donauit vtrisqz. Quis ergo eū plus diligit? Respōdēs simon dixit. Existimo: q is, cui plus do

nauit. At ille dixit ei. Recte iudi-
casti. Et cōuersus ad mulierē di-
xit simoni. Uides hanc mulierē?
Intraui in domū tuā: aquā pedi-
bus meis nō dedisti: hec autem la
chrymis rigauit pedes meos: et
capillis suis tersit. Osculum mihi
nō dedisti: hec autē ex quo intra
uit: non cessauit osculari pedes
meos. Oleo caput meū nō vnxi-
sti: hec autē vnguento vnxit pe-
des meos. Propter quod dico
tibi: remittūtur ei pctā multa: qm̄
dilexit multū. Cui autē minus di
mittit: minus diligit. Dixit autē
iesus ad illā. Remittunt tibi pec-
cata tua. Et ceperunt, qui simul
discūbebant: dicere intra se. Quis
est hic: qui etiā pctā dimittit? Di
xit autē ad mulierē. Fides tua te
saluā fecit: vade in pace. Offer.
Super flumina babylonis illic
sedimus, et fleuimus: dū recorda-
remur tui sion. Secreta.
Domine deus nr̄: q in his po
tius creaturis, quas ad fragilitatis
nr̄e subsidiū cōdidisti: tuo quoq
noī munera iussisti dicāda consti-
tui, tribue q̄s, vt et vite nobis p̄sen
tis auxiliū: et eternitatis efficiāt sa-
cramētū. per. Alia secre.
Protege nos dn̄e tuis myste
rijs seruientes, vt diuinis rebus
inherentes: et corpore tibi famu-
lemur, et mente. Per dn̄m. Cōiō.
Memento verbi tui seruo tuo do
mine: in quo mihi spem dedisti:
hec me consolata est in humilita-
te mea. Postcōmunio.
Quod ore sumpsimus dn̄e,
pura mente capiamus: et de mu-
nere tēporali fiat nobis remediū
sempiternū. Per. Alia postcōi.
Quesumus dn̄e deus nr̄: vt
quos diuina tribuis parti-
cipatione gaudere: humanis non
sinas subiacere periculis. Per
dn̄m. Super populum. Oratio.
Adesto, q̄s dn̄e, ppitius plebi
tue: vt q̄ tibi nō placent, re
spuētes, tuorū potius repleant de-
lectationib⁹ mādatorū. Per do.

¶ Feria. vj. Statio ad sanctum
stephanum in celio mōte. Introi.

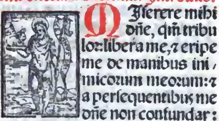
Miserere mihi
dn̄e, quoniā
tribulor: libera me, et
eripe me de manib⁹
inimicorū meorū, et a
persequentibus me
dn̄e non confundar:
quoniā inuocaui te. ps. In te dn̄e
speraui, nō confundar in eternū:
in iustitia tua libera me. Oratio.
Cordibus nr̄is, q̄s dn̄e, grāā
tuā benignus infunde, vt
peccata nr̄a castigatione volūta-
ria cohibētes: tēporaliter potius
maceremur: q̄ supplicijs depute-
mur eternis. p. Pro papa. Orō.
Deus oium fideliū pastor,
et rector: famulū tuum, N.
que pastorē ecclesie tue p̄esse vo-
luisti, ppitius respice: da ei q̄s ver-
bo et exēplo: q̄bus p̄est, pficere: vt
ad vitam vna cū grege sibi credi-

to pueniat sempiternā. Per. vel
Ecclesie tue. Regre fer. v. pcedē
ti. Lectio Hiere. pphete. ca. 17.
In diebus illis.
Dixit Hiere
mias. Dñe oēs, q te
derelinquunt cōfun
dant: recedētes a te
in terra scribentur:
quoniā dereliquerūt
venā aquarū viuētiū dñm. Sana
me dñe, ⁊ sanabor: saluū me fac, ⁊
saluus ero: qm̄ salus mea tu es.
Ecce ipsi dicunt ad me. Ubi est
verbū dñi? Ueniat. Et ego nō sū
turbatus te pastorem sequens: ⁊
diem hois non desideraui: tu scis.
Qđ egressum est de labijs meis:
rectū in cōspectu tuo fuit. Nō sis
mihi tu formidini: spes mea tu in
die afflictionis. Cōfundant, q me
psequunt: ⁊ nō cōfundar ego: pa
ueant illi: ⁊ nō pauea3 ego: induc
sup eos die3 afflictionis: ⁊ duplici
cōtritione cōtere eos: dñe deus nr̄.
Gradua. Pacifice loquebātur
mihi inimici mei: ⁊ in ira molesti
erant mihi. V. Uidisti dñe: ne si
leas: ne discedas a me. Tractus.
Dñe nō sm̄ pctā nr̄a, q̄ fecimus
nos: neq3 sm̄ iniqtates nr̄as retri
buas nobis. V. Dñe ne memine
ris iniqtatū nr̄arū antiquarū: cito
anticipēt nos misericordie tue: qa
paupes facti sum⁹ nimis. V. Ad
iuua nos deus salutaris nr̄: ⁊ pro
pter gloriā nominis tui dñe libera
nos: ⁊ ppitius esto pctis nr̄is pro
pter nomen tuū. Sequētia sācti
euangelij sm̄ Joānem. Cap. 11.

In illo tēpore.
Collegerunt
pōtifices, ⁊ pharisei
cōciliū3 aduersus ie
su3, ⁊ dicebāt. Quid
facimus: quia hic hō
multa signa facit?
Si dimittimus eū sic: oēs credēt
in eū. Et veniēt romani, ⁊ tollent
nr̄3 locū, ⁊ gētē. Unus aūt ex ipsis
cayphas noīe: cū esset pōtifex āni
illius, dixit eis. Uos nescitis qcq̄3:
nec cogitatis: qa expedit vobis:
vt vnus hō moriaf p pplo, ⁊ nō to
ta gēs pereat. Hoc aūt a semetip
so nō dixit: sed cū esset pōtifex āni
illius, pphetauit: q2 iesus moritur⁹
erat p gēte: ⁊ nō tm̄ p gēte: sed vt
filios dei, q erāt dispsi, cōgregaret
in vnū. Ab illo ergo die cogitaue
rūt: vt interficerēt eū. Jesus ergo
ia3 nō in palā ambulabat apud iu
deos, sed abijt iuxta dsertū i ciuita
tē, q̄ dr̄ ephrē: ⁊ ibi morabaf cū di
scipulis suis. Offer. Bn̄dictus es
dñe: doce me iustificationes tuas:
⁊ nō tradas calūniantibus me su
perbis, ⁊ respondebo exprobran
tibus mihi verbū. Secre.
Presta nobis misericors
deus: vt digne tuis seruire semper
altaribus mereamur, ⁊ eorum p
petua participatione saluari. per
dominu3 no. Alia secreta.
Oblatis, q̄s dñe, placare mu
neribus, ⁊ famulū tuū, N. quē pa

storē ecclesię tuę pesse voluisti, assi dua ptectione guberna. p. Cōio.
Ne tradideris me dñe in aias persequentium me: qm insurrexerunt in me testes iniqui: & mentita est iniquitas sibi. Postcōio.
Sumpti sacramēti dñe ppetua nos tuitio non derelinquat: & noxia semper a nobis cuncta depellat. per. Alia postcōio.
Haec nos, qs dñe, diuini sacramēti pceptio ptegat, & famulū tuū, N. quē pastorē ecclesię tuę pesse voluisti: vna cū cōmisso sibi grege saluet semp, & muniat. p dñ.
Super populum. Oratio.
Concede, qs oipotēs deus: vt qui ptectionis tuę gratiā q̄rimus: liberati a malis oibus: secura tibi mente seruiamus. per dñm.
¶ Sabbato. Statio ad sanctū Joānem ante portā latinā. Resumit officiū hesternū. f. Introitus.

Miserere mihi dñe, qm tribulor: libera me, & eripe me de manibus inimicorum meorum: & a persequentibus me dñe non confundar: quoniam inuocaui te. ps. In te dñe speraui: nō cōfundar in eternū: in iustitia tua libera me. Orō.
Proficiat, qs dñe, plebs tibi dicata pię deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita: quāto maiestati tuę fit gratior: tāto donis potioribus augeat. per dñ.
Cōtra psecutores ecclesię. Orō.
Ecclesię tuę, qs dñe preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, & erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. p dñ. vel p papa. Deus oium fidelium. Require feria. v. pcedenti.
Lectio hieremię pphete. Ca. 18
In diebus illis: Dixerunt impij iudei ad inuicem. Uenite, cogitemus cōtra iustum cogitationes: Nō enim peribit lex a sacerdote: nec consilium a sapiēte: nec sermo a ppheta. Uenite pcutiamus eū lingua, & nō attēdamus ad vniuersos sermones eius. Attēde dñe ad me: & audi vocē aduersariorū meorum. Nunqd redditur p bono malum: qa foderūt foueam aię meę? Recordare, q steterim in ɔspectu tuo, vt loquerer p eis bonū: & auerterem indignationē tuā ab eis. Propterea da filios eorum in famē, & deduc eos in manus gladij. Fiant vxores eorū absq liberis, & viduę: & viri earū interficiantur morte. Juuenes eorū cōfodiantur gladio in plio: audiatur clamor de domibus eorū. Adduces enim sup eos latrones repēte: qr foderūt foueam, vt caperent me, & laqueos abscōderunt pedibus meis. Tu autē dñe scis omne cōsiliū eorum aduersū me in mortē. Ne ppitieris iniqtati eorū: & peccatū eorū a facie tua nō deleatur.

Fiant

Fiant corruentes in cõspectu tuo in tpe furoris tui: dñe deus noster. Grad. Pacifice loquebant mihi inimici mei, et in ira molesti erãt mihi. ℣. Uidisti dñe, ne sileas, ne discedas a me. Sequentia sancti euangelij sm Joannem. Ca. 12.

In illo tempore. Cogitauerunt principes sacerdotum, vt et Lazarum interficerẽt: qa multi ,pter illum abibãt ex iudeis: et credebãt in iesum. In crastinũ aũt turba multa, q̃ cõuenerat ad diẽ festũ: cũ audissent, qa venit Jesus hierosolymã: acceperũt ramos palmarum: et ,pcesserũt obuiam ei, et clamabãt. Osanna: bñdictus, q venit in noie dñi, rex israel. Et inuenit Jesus asellum: et sedit super eũ: sicut scriptũ est. Noli timere filia sion: ecce rex tuus venit sedens sup pullũ asinę. Hęc nõ cognouerunt discipuli eius primũ. Sed qñ glorificatus est iesus: tũc recordati sunt: qa hęc scripta erãt de eo: et hęc fecerũt ei. Testimoniũ ergo phibebat turba: quę erat cum eo: quando lazarũ vocauit de monumento: et suscitauit eũ a mortuis. Propterea et obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerũt ad semetipsos. Uidetis, qr nihil ,pficimus? Ecce mundus totus post eũ abijt. Erãt aũt qdã gẽtiles ex his, q ascenderãt: vt adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad philippũ, q erat a bethsaida galileę, et rogabãt eum dicentes. Dñe volumus iesum videre. Uenit philippus et dicit andree. Andreas rursum et philippus dixerunt iesu. Jesus aũt respõdit eis dicens. Uenit hora, vt clarificet filius hois. Amen amen dico vobis, nisi granũ frumẽti cadẽs in terrã mortuũ fuerit: ipsum solũ manet. Si autem mortuũ fuerit: multum fructum affert. Qui amat aiam suã: pdet eã. Et q odit aiam suã in hoc mũdo: in vitã eternã custodit eam. Si qs mihi ministrat: me sequatur. Et vbi sum ego, illic et minister meus erit. Siquis mihi ministrauerit: honorificabit eum pr̃ meus. Nunc aia mea turbata est. Et qd dicam? Pater saluifica me ex hac hora. Sed ,pterea veni in horam hãc. Pr̃ clarifica nomen tuum. Uenit ergo vox de celo dicẽs. Et clarificaui: et iterũ clarificabo. Turba ergo, quę stabat, et audierat: dicebat, tonitruũ factũ esse. Alij dicebãt: angelus ei locutus est. Respõdit iesus, et dixit. Nõ pp me venit hęc vox: sed ,pter vos. Nunc iudiciũ est mũdi, nũc princeps huius mũdi eijciet foras. Et ego, si exaltatus fuero a terra: oia traham ad me ipsum. Hoc aũt dicebat significãs, qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qa chr̃s manet in eter

nuz. Et quō tu dicis: oportet exal-
tari filiuz hōis? Quis est iste filius
hōis? Dixit ergo eis Jesus. Ad-
huc modicū lumē i vobis est. Am
bulate, dū lucē habetis, vt nō tene
bre vos cōprehēdāt. Et q ambu-
lat in tenebris: nescit, quo vadat.
Dū lucē habetis credite in lucez,
vt filij lucis sitis. Hec locutus est
iesus ⁊ abijt: ⁊ abscōdit se ab eis.
Offerto. Benedictus es dn̄e: do
ce me iustificationes tuas: ⁊ non
tradas calumniantibus me super
bis, ⁊ respōdebo exprobrantibus
A mihi verbum. Secreta.
Cunctis nos, q̄s dn̄e, reati
bus, ⁊ piculis ꝓpitiatus absolue:
quos tāti mysterij tribuis esse cō
sortes. Per dn̄m. Alia secreta.
P Rotege nos dn̄e tuis my-
sterijs seruiētes: vt diuinis
rebus inherētes: ⁊ corpore tibi fa
mulemur, ⁊ mēte. per do. Cōio.
N e tradideris me dn̄e in animas
psequentiū me: qm̄ insurrexerunt
in me testes iniqui, ⁊ mentita est
O iniquitas sibi. Postcōio.
Diuini muneris largitate sa
tiati, q̄s dn̄e deus noster: vt huius
semper participatione viuamus.
Q Per dn̄m. Alia postcōio.
Uesumus dn̄e deus noster,
vt quos diuina tribuis participa-
tione gaudere: humanis nō sinas
subiacere periculis. Per dn̄m n.
T Super populum, Oratio.
Ueatur, q̄s dn̄e, dextera tua
populū depcātez: ⁊ purificatū di-
gnāter erudiat, vt cōsolatiōe pſen
ti ad futura bona ꝓficiat. Per d.

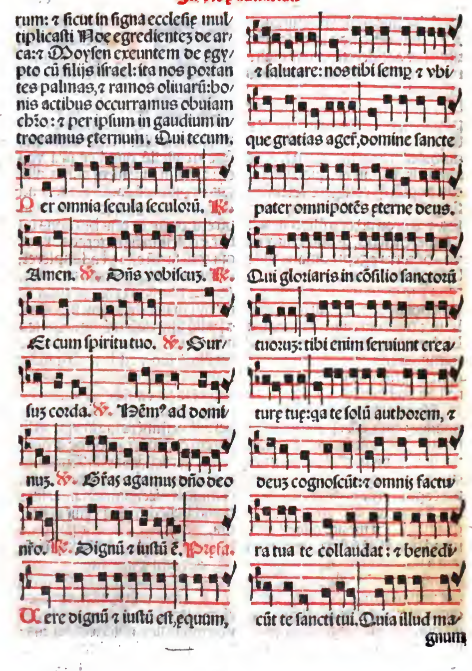
¶ In die palmarum completa
iij. ⁊ aspersione aque more solito
facta sacerdos procedit indutus
sine casula cum ministris indutis:
⁊ ramis in medio ante altare po-
sitis: a choro cantatur añā. Osan
na filio dauid: benedictus q venit
in nomine dn̄i. O rex israel: osan-
na in excelsis. Deinde dicit sacer
dos. Dn̄s vobiscū. R̄. Et cū spū
tuo. In tono ōronis misse, oratio.
D Eus, quez diligere, ⁊ ama
re: iustitia est: ineffabilis
gratie in nobis dona multiplica:
⁊ qui fecisti nos in morte filij tui
sperare, que credimus: fac nos eo
dem resurgente, peruenire, quo
tendimus. Qui tecum. Subscri-
pta lectio legitur in tono epistole.
I Lectio libri Exodi. ca. 15.
N diebus illis. Uenerunt fi
lij israel in helim: vbi erant duo-
decim fontes aquarum, ⁊ septua-
ginta palme, ⁊ castrametati sunt
iuxta aquas. Profectiqz sunt de
helim: ⁊ venit omnis multitudo fi-
liorū israel in desertū syna, qđ est
inter helim ⁊ synai: quintodecimo
die mensis secundi: postq̄ egressi
sunt de terra egypti. Et murmu-
rauit ōis cōgregatio filiorū israel
contra Moysen, ⁊ Aaron in soli-
tudine. Dixeruntqz ad eos filij
israel. Utinā mortui essemus per
manū dn̄i in terra egypti: quādo
sedebamus sup ollas carniū: ⁊ co
medebamus

medebamus panez in saturitate. Cur induxistis nos in desertum istud: vt occideretis omnē multitudinem fame? Dixit autem dñs ad moysen. Ecce ego pluam vobis panem de celo. Egrediatur populus, ꝛ colligat, q̄ sufficiunt p singulos dies: vt tentem eū, vtruȝ ambulet in lege mea: an nō. Die autem sexto parent, quod inferāt ꝛ sit duplū, q̄ colligere solebāt p singulos dies. Dixeruntqȝ moyses, ꝛ Aaron ad oēs filios israel. Uespere scietis, q dñs eduxerit vos de terra egypti, ꝛ mane videbitis gloriam eius. Deinde cantatur pro graduali, ℞. Collegerunt pontifices, ꝛ pharisei concilium, ꝛ dixerunt, quid facimus: qa hic homo multa signa facit: si dimittimus eum sic: oēs credent in eum. Ne forte veniant romani: ꝛ tollant nostrum locum ꝛ gentem. ℣. Unus autem ex illis cayphas nomine: cum esset pontifex anni illius, pphetauit dicens. Expedit vobis, vt vnus moriat hō p pplo: ꝛ nō tota gēs pereat. Ab illo ergo die cogitauerūt iterficere eū dicētes. Ne forte. Uel aliud, ℞. pro graduali. In monte oliueti orauit ad patrē: pr̄ si fieri potest, transeat a me calix iste. Spūs qdem promptus est: caro autez infirma: fiat voluntas tua. ℣. Uigilate, ꝛ orate: vt nō intretis in tētationez. Spūs. Postea legit euangeliū. Sequentia sancti euāgelij scd̄m

Mattheū. Ca. 21. In illo tēpore. Cum appropinquasset iesus hierosolymis: ꝛ venisset Bethphage ad mōtez oliueti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis. Ite in castellū, quod contra vos est: ꝛ statim inuenietis asinaȝ alligatā, ꝛ pullū cū ea. Soluite, ꝛ adducite mihi. Et, siqs vobis aliqd dixerit: dicite, q dñs his opus habet, ꝛ cōfestim dimittet eos. Hoc aūt totū factū est: vt adimpleret, qđ dictum est p pphetā dicentez. Dicite filie sion, ecce rex tuus venit tibi māsuetus, sedens sup asinā, ꝛ pullū filiuȝ subiugalis. Euntes aūt discipuli fecerunt, sicut p̄cepe rat illis iesus: ꝛ adduxerūt asinā, ꝛ pullū: ꝛ iposuerunt sup eos vestimenta sua: ꝛ eum desup sedere fecerūt. Plurima autez turba strauerunt vestimēta sua in via. Alij autem cedebāt ramos de arboribus: ꝛ sternebāt in via. Turbe autem, q̄ p̄cedebāt, ꝛ q̄ sequebātur, clamabāt dicentes. Osanna filio dauid: benedictus, q venit in noīe dñi. Post hec bn̄dicūtur rami, ꝛ tūc dicit sacerdos, Dñs vobiscū. ℞. Et cum spiritu tuo. Oratio. Auge fidem in te sperātiuȝ deus: ꝛ supplicum preces clementer exaudi, ꝛ veniat super nos multiplex misericordia tua: benedicātur ꝛ hi palmites oliua-

rum: ⁊ ſicut in ſigna eccleſię mul/tiplicaſti Noe egredientez de ar/ca: ⁊ Moyſen exeuntem de egy/pto cũ filijs iſrael: ita nos portan/tes palmas, ⁊ ramos oliuarũ: bo/nis actibus occurramus obuiam chr̃o: ⁊ per ipſum in gaudium in/troeamus ęternum. Qui tecum.

Sequitur. Dominus vobiſcuȝ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Petimus dñe ſācte: pr̄ oñs, eterne deus: vt hanc creaturam oliuę: quā ex ligni materia pdire iuſſiſti: quāqȝ columba rediens ad arcā proprio ptulit ore: bene ✠ dicere, ⁊ ſācti ✠ ficare digneris: vt qcūqȝ ex ea acceperint: accipiāt ſibi ad ptectionem aię ⁊ corporis, fiatqȝ dñe nr̄ę ſalutis remediuȝ: tuęqȝ grę ſacrm: p eūdm dñm nr̄m. ℟. Amen. Oremus.

Deus q diſpſa cōgregas: ⁊ ꝯgregata ꝯſeruas, q populis obuiaȝ ieſu ramos portātibus benedixiſti: bene ✠ dic etiā ⁊ hos ramos palmę, ⁊ oliuę: quos tui famuli ad honorē nois tui fideliter ſuſcipiūt, vt in quēcunqȝ locuȝ in

troducti fuerint: tuā bn̄dictionem habitatores loci illius cōsequant, ⁊ oī aduersitate effugata dextera tua protegat: quos redemit iesus xp̄s filius tuus dn̄s noster. Qui tecum viuit, ⁊ re. Per oīa secula seculorum. ℟. Amen. Oremus.

Deus, q miro dispositionis ordine: ex rebus etiā insensibilibus dispēsationem nr̄e salutis ostendere voluisti: da q̄s, vt deuota tuorū turma fideliū salubriter intelligat: qd mystice designat in facto: q̄ hodie celesti lumine afflata: redēptori obuiam pcedens: palmarū, atq; oliuarū ramos vestigijs eius substrauit. Palmarū igit rami de mortis principe triūphos expectant, surculi vero oliuarū spiritualē vnctionē aduenisse quodāmodo clamant. Intellexit enim iā tūc illa beata hoīm multitudo pfigurari, quia redēptor nr̄ humanis cōdolēs miserijs: pro totius mūdi vita: cū mortis principe esset pugnaturus: ac moriēdo triūphaturus. Et ideo talia obsequēs administrauit: q̄ in illo ⁊ triūphos victorię, ⁊ misericordię pinguedinem declararet. Qd̄ nos quoq; plena fide, ⁊ factū, ⁊ significatum retinētes: te dn̄e scte: pr̄ oēs: eterne deus p eundē dn̄m nr̄m iesum xp̄m suppliciter exoramus: vt in ipso: atq; p ipsū: cuius nos mēbra fieri voluisti: de mortis iperio victoriā reportātes: ipsius gloriosę resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate spūs scti deus. Per oīa scl'a seculorū. ℟. Amē. Orem⁹.

Deus q p oliuę ramū: pacē terris colūbam nūciare iussisti: presta q̄s, vt hos oliuę ceterarūq; arborum ramos celesti bn̄ ✠ dictione sāctifices: vt cūcto pplo tuo pficiant ad salutē. Per chr̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amen. Oremus.

Bene ✠ dic, q̄s dn̄e, hos palmarū, seu oliuarū ramos, ⁊ p̄sta: vt qd̄ populus tuus tua veneratiōe: hodierna die corporaliter agit, hoc spūaliter summa deuotione pficiat: de hoste victoriam reportando: ⁊ opus misericordię summopere diligendo. Per do. ℟. Amen. Hic rami aspergunt aqua bn̄dicta dicēdo aīam. Asperges me. sine cantu ⁊ sine psalmo, ⁊ incensantur oliuę. Deinde dicit sacerdos. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oro. Oremus.

Deus, q filium tuū dn̄m nr̄m iesum xp̄m pro salute nr̄a in hūc mūdum misisti: vt se humiliaret ad nos: ⁊ nos reuocaret ad te: cui ēt, dū hierusalē veniret, vt adimpleret scripturas: credentium populorū turba, fidelissima deuotione, vestimēta sua cū ramis palmarum in via sternebant: p̄sta q̄s: vt illi fidei viā pparemus: de qua remoto lapide offensionis, ⁊ petra scādali: frondeāt apud te opa nr̄a iustitię ramis: vt eius vestigia sequi mereamur. Qui tecū viuit.

Postea

Postea duo fratres ramos distribuunt fratribus in locis suis manentibus. Et interim a choro cantantur añe. Pueri hebreorũ portantes ramos oliuarum obuiauerunt dño: clamantes, et dicentes, osanna in excelsis. Alia antipho. Pueri hebreorũ vestiměta prosternebãt in via, et clamabãt, dicẽtes, osanna filio dauid, benedictus qui venit in noie dñi. Qui si nõ sufficiãt, repetãtur, quousqȝ ramorũ distributio finiatur. Deinde dicit sacerdos. ℣. Dominus vobiscũ. ℟. Et cũ spiritu tuo. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus: per dñm nrm iesũ xpm, die azymorũ: sup pullũ asine sedere fecisti: et turbas populorũ vestiměta, vel ramos arborũ in via sternere: et osanna decantare in laudem ipsius docuisti: da qs, vt illorũ innocentiaȝ imitari possimus, et eorũ meritũ consequi mereamur. Per eundem xpm. ℟. Amen.

Postea fit processio, et cantantur añe subscripte, vel oẽs vel alique pro dispositione cantorum. Aña. Cum appropinquaret dñs hierosolymã: misit duos ex discipulis suis dicens: Ite in castellũ, quod est cõtra vos: et inuenietis pullũ asine alligatũ: sup quẽ nullus hominũ sedit: soluite, et adducite mihi. Siquis vos interrogauerit: dicite, opus dño est, soluentes adduxerũt ad iesũ: et imposuerũt illi vestimenta sua: et sedit super eũ, alij expandebant vestimenta sua in via: alij ramos de arboribus sternebãt, et qui sequebant, clamabãt, osanna, benedictus, q venit in nomine dñi: benedictum regnum patris nostri dauid: osanna in excelsis: miserere nobis fili Dauid.

Alia aña. Cũ audisset populus, qa iesus venit hierosolymã, acceperũt ramos palmarũ, et exierunt ei obuiã: et clamabãt pueri dicentes. Hic est, q vẽturus est in saluteȝ ppli. Hic est salus nra, et redẽptio israel. Quãtus est iste, cui throni et dñationes occurrũt? Noli timere filia syõ: ecce rex tuus venit tibi sedẽs super pullũ asine: sicut scriptũ est. Salue rex fabricator mundi: qui venisti redimere nos.

Alia aña. Ante sex dies solẽnia pasche: quãdo venit dñs in ciuitateȝ hierusalem: occurrerũt ei pueri, et in manibus portabant ramos palmarũ: et clamabant voce magna dicentes: osanna in excelsis: bñdictus q venisti in multitudine misericordie tue, osãna in excelsis.

Alia aña. Occurrũt turbe cũ floribus, et palmis redẽptori obuiã: et victori triumphanti digna dant obsequia. Filium dei ore gẽtes pdicãt: et in laudeȝ chri voces tonãt p nubila: osanna in excelsis. Alia. aña. Cum angelis, et pueris fideles inueniamur triũphatori mortis: clamantes, osanna in excelsis.

Alia aña. Turba multa, que cõuenerat ad diem festum clama-

bat dño: benedictus, qui venit in nomine dñi, osanna in excelsis.
¶ In reversione processionis ad ecclesiam aliqui fratres intrãt duo ad minus: vel quatuor ad plus: et clauso ostio stantes versa facie ad processionem incipiunt. ℣. Gloria laus et. Et totum decantant vsque. Israel es tu rex. Sacerdos vero cum reliquis stãtibus extra repetit illud idē. Deinde stãtes intus cãtãt versus sequẽtes, vel oẽs, vel partē pro dispositione cãtoris: Et stãtes extra respõdẽt ad quoslibet duos, ℣. Gloria laus, et honor. Sicut a principio, ℣.
Gloria laus, et honor tibi sit rex chr̃e redēptor. ℣. Cui pueri le decus prompsit osanna pium. ℣. Israel es tu rex: dauidis et inclyta proles. ℣. Nõie qui in dñi rex benedicte venis. ℟. Gloria. ℣. Cetus in excelsis te laudat celitus omnis. ℣. Et mortalis homo, cũcta creata simul. ℟. Gloria. ℣. Plebs hebręa tibi cũ palmis obuia venit. ℣. Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi. ℟. Gloria. ℣. Hi tibi passuro soluebãt munia laudis. ℣. Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. ℟. Gloria. ℣. Hi placuere tibi: placeat deuotio nostra. ℣. Rex bone, rex clemens, cui bona cũcta placent. ℟. Gloria. ℣. Fecerat hebręos hos gloria sanguinis almi. ℣. Nos facit hebręos trãsitus ecce pius. ℟. Gloria. ℣. Sis pius ascensor tu: nos et simus asellus. ℣. Tecũ nos capiat vrbs veneranda dei. ℟. Gloria. ℣. Vestis aplĩcę rutilo fulgore tegamur. ℣. Te bene docta, vt eã nostra caterua vehat. ℟. Gloria. laus, et honor. ℣ Tegmine sic aię sternamus corpora nr̃a. ℣. Quo per nos semp sit via tuta tibi. ℟. Gloria. ℣ Sit pia pro palmę nobis victoria ramis. ℣. Et tibi victrici forte canam⁹ ita. ℟. Gloria laus et honor. Postea intrat pcessio ecclesiam cantando, ℟. Ingrediente dño in sanctam ciuitatem, hebręorũ pueri resurrectionem vitę pronunciantes cum ramis palmarum osanna clamabant in excelsis. ℣. Cum audisset populus: q̃ iesus veniret hierosolymam: exierunt obuiam ei cum ramis. Et no dicitur, Gloria patri.
¶ Dñica in palmis. Statio ad sctm̃ Joãnem in laterano. Introit.
Domine ne lõge facias auxilium tuum a me: ad defensionem meam aspice: libera me de ore leonis, et a cornibus vnicornium humilitatem meam. ps. Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti: lõge a salute mea verba delictorũ meorũ. Oro.
Omnipotens sempiterne deus: q humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, saluatorem nostrum

nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius: vt et patientie ipsius habere documenta, et resurrectionis cōsortia mereamur. Per eum. Et hec oratio tantū dicit. Lectio ep̄le beati pauli apostoli ad philippenses. ca. 2.

Fratres. Hoc enim sentite in vobis: quod in xp̄o iesu. Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratus est esse se equalem deo. Sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs: in similitudinē hominum factus: et habitu inuētus, vt hō. Humiliauit semetipsum factus obediēs vsqz ad mortē: mortē aūt crucis. Propter qđ et deus exaltauit illū, et donauit illi nomē, qđ est sup oē nomē, vt in noīe iesu omne genu flectat, celestium, terrestriū, et infernorū, et oīs lingua cōfiteat, qa dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei p̄ris. Grad. Tenuisti manum dexterā meā: et in volūtate tua deduxisti me: et cū gloria assumpsisti me. ℣. Quam bonus israel deus rectis corde, mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei: qr zelaui in pctōribus pacē pctōrū vidēs. Tract⁹. Deus deus me⁹ respice in me: quare me dereliquisti? ℣. Longe a salute mea verba delictorum meorū. ℣. Deus meus clamabo p dies, nec exaudies in nocte, et nō ad insipiētiā mihi. ℣. Tu aūt in scō habitas laus israel. ℣. In te sperauerūt patres nr̄i: sperauerūt, et liberasti eos. ℣. Ad te clamauerūt, et salui facti sunt: in te sperauerūt, et nō sūt cōfusi. ℣. Ego autē sum vermis, et nō hō, opprobriū hominū, et abiectio plebis. ℣. Oēs, q videbant me, aspnabant me: locuti sunt labijs, et mouerunt caput. ℣. Sperauit in dn̄o: eripiat eū: saluum faciat eū: qm̄ vult eū. ℣. Ipsi vero cōsiderauerūt, et cōspexerūt me: diuiserūt sibi vestimenta mea, et super vestē meā miserūt sortē. ℣. Libera me de ore leonis: et a cornibus vnicorniū humilitatē meam. ℣. Qui timetis dn̄m, laudate eū: vniuersum semen iacob magnificate eū. ℣. Annunciabit dn̄o generatio vētura: et annūciabūt celi iustitiam eius. ℣. Populo, q nascet; quem fecit dn̄s. ¶ Passio dn̄i absqz bn̄dictione dī et fine, D.is vobiscū. et luminaribus, et incēso: sed absolute incipit, nec respōdet. Gloria tibi dn̄e. Peruēto tamē ad partem illā: q in tono euāgelij legit: benedictio petit: et incensum portat: sm q cōsuetum est fieri ad euāgeliū. Sic sit alijs diebus qn̄ legit passio. ¶ Passio dn̄i nr̄i iesu christi sm Mattheū. Ca. 26.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. ✠ Scitis, qr post biduū pascha fiet, et filius hois tradet, vt crucifigat. C. Tunc cōgregati sunt principes sacerdotū, et senio

rēs ppli in atriū principis sacerdotū q dicebat Cayphas: et cōsiliū fecerūt: vt iesum dolo tenerent, et occiderēt. Dicebāt aūt. S Non in die festo. C Ne forte tumultus fieret in pplo. Cū autē esset iesus in bethania: in domo simonis leprosi: accessit ad eum mulier habens alabastrū vnguēti pretiosi: et effudit sup caput ipsius recūbētis. Videtes aūt discipuli indignati sunt: dicentes. S Ut qd pditio hec? Potuit enim vnguētū istud venūdari multo: et dari pauperibus. C Sciens autem iesus ait illis. ✠ Quid molesti estis huic mulieri? Opus.n.bonū opata est i me. Nā semp paupes habebitis vobiscū: me aūt nō semp hēbitis. Mittēs enī hec vnguētū hoc in corpus meū: ad sepeliēdū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq pdicatū fuerit hoc euangeliū: in toto mūdo dicet: et qd hec fecit i me moriaz eius. C Tūc abijt vnus de duodecim, q dr iudas scarioth, ad principes sacerdotū: et ait illis. S Quid vultis mihi dare: et ego eū vobis tradā? C At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde qrebat opportunitatez, vt euz traderet. Prima aūt die azymorū: accesserunt discipuli ad iesuz, dicētes. S Ubi vis paremus tibi comedere pascha? C At iesus dixit. ✠ Ite in ciuitatē ad quēdam: et dicite ei. Magister dixit: tēpus meū ppe est: apud te facio pascha cū discipulis meis. Et fecerunt discipuli, sicut cōstituit illis iesus: et parauerūt pascha. Vespere aūt facto: discūbebat cū duodecim discipulis suis. Et edētibus illis dixit. ✠ Amē dico vobis: qa vnus vestrum me traditurus est. C Et contristati valde ceperunt singuli dicere. S Nunquid ego sum dne? C At ille rñdēs ait. ✠ Qui intingit mecū manū in parapside: hic me tradet. Filius qdē hois vadit: sicut scriptū est de illo. Ve autē homini illi, per quē filius hois tradet. Bonū erat ei: si natus nō fuisset hō ille. C Respondēs autē iudas, q tradidit eum, dixit. S Nunqd ego suz rabbi? C Ait illi. ✠ Tu dixisti. C Cenātibus aūt eis: accepit iesus panē: et bndixit: ac fregit, deditq discipulis suis, et ait. ✠ Accipite, et comedite. Hoc est corpus meum. C Et accipiēs calicē grās egit: et dedit illis, dicens. ✠ Bibite ex hoc oēs. Hic est sanguis meus noui testamenti: q pro multis effundet in remissionē pctōz. Dico aūt vobis, nō bibam amodo de hoc genimine vitis vsq in diem illū: cū illud bibam vobiscū nouum in regno pris mei. C Et hymno dicto, exierūt in montē oliueti. Tūc dicit illis iesus. ✠ Oēs vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptū est enim. Percutiā pastorē, et dispgētur oues gregis. Postq aūt resurrexero: pcedaz

vos

vos in galileā. C Respōdēs aūt
petrus: ait illi. S Et si oēs scan-
dalizati fuerint in te: ego nunquā
scādalizabor. C Ait illi iesus. ✠
Amē dico tibi: quia in hac nocte
anteq̃ gallus cantet: ter me nega
bis. C Ait illi petrus. S Etiā si
oportuerit me mori tecum: nō te
negabo. C Similiter ꝛ oēs di-
scipuli dixerūt. Tunc venit iesus
cū illis in villā: q̄ dr̄ gethsemani:
ꝛ dixit discipulis suis. ✠ Sedete
hic: donec vadam illuc, ꝛ orē. C
Et assumpto petro, ꝛ duobus fi-
liis zebedei: cepit cōtristari, ꝛ me-
stus esse. Tūc ait illis. ✠ Tristis
est aīa mea vsq; ad mortem: susti-
nete hic, ꝛ vigilate mecū. C Et
ꝓgressus pusillū, ꝓcidit in faciem
suā, orās, ꝛ dicēs. ✠ Pr̄ mi, si pos
sibile est: transeat a me calix iste:
verūtñ nō sicut ego volo, sed sicut
tu. C Et venit ad discipulos su-
os, ꝛ inuenit eos dormientes, ꝛ di-
cit petro. ✠ Sic? Non potuisti
vna hora vigilare mecū? Uigila-
te ꝛ orate: vt nō intretis in tētatio
nē. Spūs qdem ꝓ̄ptus est: ca-
ro aūt infirma. C Iterū secūdo
abiit, ꝛ orauit dicens. ✠ Pr̄ mi: si
nō pōt hic calix transire, nisi bibā
illū: fiat volūtas tua. C Et venit
iterū, ꝛ inuenit eos dormientes.
Erāt aūt oculi eorū grauati. Et
relictis illis: iterum abiit, ꝛ orauit
tertio eūdē sermonē dicēs. Tūc
venit ad discipulos suos: ꝛ dicit il
lis. ✠ Dormite iā ꝛ requiescite.
Ecce appropinquabit hora, ꝛ fi-
lius hoīs tradet in manus pctōrū.
Surgite, eamus, ecce appropin-
quabit: qui me tradet. C Adhuc
eo loquente: ecce iudas vnus de
duodecim venit: ꝛ cum eo turba
multa cū gladiis, ꝛ fustibus: missi a
principibꝰ sacerdotū, ꝛ senioribus
ppli. Qui aūt tradidit eum: dedit
illis signū, dicens. S Quemcūq;
osculatus fuero, ipse est, tenete eū.
C Et cōfestim accedēs ad iesū,
dixit. S Aue rabbi. C Et oscu
latus est eū. Dixitq; illi iesus. ✠
Amice ad qd venisti? C Tūc ac
cesserūt, ꝛ manus iniecerunt in ie-
sū: ꝛ tenuerunt eū. Et ecce vnus
ex his, q erant cū iesu: extēdēs ma-
nū exemit gladiū suū, ꝛ pcutiens
seruū pricipis sacerdotū: amputa
uit auriculā eius. Tūc ait illi iesus.
✠ Cōuerte gladiū tuū in locum
suū. Oēs enim, q acceperint gla
diū: gladio pibunt. An putas: qa
nō possū rogare prēm meū, ꝛ ex-
hibebit mihi mō plusq̃ duodecī
legiōes angelorū? Quō ergo iple-
buntur scripture? Q sic oportet
fieri. C In illa hora dixit Iesus
turbis. ✠ Tanq̃ ad latronē exi
stis, cū gladiis, ꝛ fustibus cōprehē
dere me. Quotidie apud vos se-
debā docēs in tēplo: ꝛ non me te-
nuistis. C Hoc aūt totū factū est,
vt adimplerent scripture prophe
tarū. Tunc discipuli oēs: relicto
eo fugerūt. At illi tenentes iesū:
duxerūt eū ad cayphā pricipē sa-

cerdotū: vbi scribe, ꝛ seniores cō uenerāt. Petrus aūt sequebat eū a lōge, vsqꝫ in atriuꝫ principis sacerdotū. Et ingressus intro sedebat cū ministris: vt videret fineꝫ. Principes aūt sacerdotum, ꝛ oē cōciliuꝫ q̄rebāt falsum testimoniū cōtra iesum, vt eū morti traderēt. Et non inuenerūt: cuꝫ multi falsi testes accessissent. Nouissime autē venerūt duo falsi testes, ꝛ dixerunt. S Hic dixit. Possum destruere tēpluꝫ dei, ꝛ post triduum reedificare illud. C Et surgens princeps sacerdotū ait illi. S Nihil respondes ad ea: q̄ isti aduersuꝫ te testificant? C Jesus aūt tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi. S Adiuro te p deū viuuꝫ, vt dicas nobis: si tu es chr̄s filius dei. C Dixit illi iesus. ✝ Tu dixisti. Uerūtamen dico vobis. A modo videbitis filiū hoīs sedētē a dextris virtutis dei: ꝛ veniētē in nubibus celi. C Tunc princeps sacerdotūm scidit vestimenta sua: dicens. S Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nūc audistis blasphemiā. Quid vobis videt? C At illi r̄ndētes dixerunt. S Reus est mortis. C Tūc expuerūt in faciē eius: ꝛ colaphis eū ceciderūt. Alij aūt palmas in faciē eius dederūt: dicētes. S Prophetiza nobis xp̄e. Quis est, q te percussit? C Petrus vero sedebat foris in atrio. Et accessit ad eum vna ancilla dicēs: S Et tu cum iesu galileo eras. C At ille negauit coraꝫ oībus: dicēs. S Nescio qd dicis. C Exeunte aūt illo ianuam: vidit eum alia ancilla, ꝛ ait his, q erāt ibi. S Et hic erat cuꝫ iesu nazareno. C Et iteruꝫ negauit cū iuramēto: qa nō noui hominēꝫ. Et post pusilluꝫ accesserunt q astabāt: ꝛ dixerūt petro. S Uere tu ex illis es: naꝫ ꝛ loquela tua manifestū te facit. C Tunc cepit detestari ꝛ iurare: qꝛ non nouisset hoīeꝫ. Et cōtinuo gallus cātauit. Et recordat⁹ est petrus vbi iesu, qd̄ dixerat: priusq̄ꝫ gallus cantet: ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare. Mane aūt facto, cōsiliū inierunt oēs principes sacerdotuꝫ, ꝛ seniores populi aduersus iesum, vt euꝫ morti traderent. Et vinctuꝫ adduxerunt eū: ꝛ tradiderunt pontio pilato p̄sidi. Tunc vidēs iudas, q tradidit eū: ꝙ damnatus esset: penitentia ductus retulit triginta argēteos principibus sacerdotū, ꝛ senioribus: dicēs. S Peccaui, tradēs sanguineꝫ iustū. C At illi dixerunt. S Quid ad nos? Tu videris. C Et piectis argēteis in tēplo: recessit, ꝛ abiens laqueo se suspendit. Principes autē sacerdotuꝫ acceptis argenteis dixerunt. S Non licet eos mittere in corbonā: qꝛ p̄tium sanguinis est. C Cōsilio autē inito: emerūt ex illis agrum figuli in sepulturaꝫ peregrinorū. Propter hoc vocatus est ager ille acheldemach:

machi:hoc est ager sanguinis: vsq3 in hodiernū diē. Tunc impletū est, qd dictū est p hieremiā pphetā dicētē. Et acceperunt triginta argēteos:ptiū appretiati:quē appretiauerunt a filijs israel: 7 dederūt eos in agrū figuli, sicut cōstituit mihi dñs. Jesus aūt stetit ante psidē. Et interrogauit eū pses dicēs. S Tu es rex iudeorū? C Dicit ei iesus. + Tu dicis. C Et cū accusaret a principibus sacerdotum, 7 senioribus:nihil respōdit. Tūc dicit illi pilatus. S Nō audis qta aduersum te dicunt testimonia? C Et nō respōdit ei ad vllū verbum:ita vt miraret pses vehemēter. Per diē autē solēnē cōsueuerat pses dimittere populo vnum vinctū:quē voluissent. Habebat autem tunc vnū vinctum insignē, qui dicebat barrabas:q pp homicidiū missus fuerat in carcerem. Cōgregatis autē illis:dixit pilatus. S Quē vultis dimittā vobis, barrabam,an iesum,q d' xps? C Sciebat enim, q p inuidiā tradidissent eū. Sedēte autē illo pro tribunali:misit ad illum vxor eius dicens. S Nihil tibi, 7 iusto illi. Multa enim passa sum p visum hodie pp eū. C Principes autē sacerdotū 7 seniores psuaserūt populis: vt peterent barrabā:iesum vero pderēt. Respōdēs autē preses ait illis. S Quē vultis vobis de duobus dimitti? C At illi dixerūt. S Barrabā. C Dicit illis pilatus. S Quid igit faciā de iesu:q d' xps? C Dicunt oēs. S Crucifigat. C Ait illis pses. S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabāt dicētes. S Crucifigat. C Uidēs aūt pilatus: q3 nihil pficeret,sed magis tumultus fieret:accepta aqua lauit manus corā pplo,dicens. S Innocens ego sū a sāguine iusti huius. Uos videritis. C Et respōdēs vniuersus populus dixit. S Sanguis eius sup nos, 7 sup filios nros. C Tūc dimisit illis barrabā:iesum aūt flagellatū tradidit eis, vt crucifigeretur. Tunc milites suscipiētes iesum in ptorio, cōgregauerūt ad eū vniuersā cohortē. Et exuentes eū:chlamydē coccineam circūdederūt ei. Et plectentes coronā de spinis imposuerunt super caput eius, 7 arundinē in dextera eius. Et genuflexo ante eū illudebāt ei dicētes. S Aue rex iudeorū. C Et expuētes in eū:acceperunt arundinē, 7 pcutiebāt caput eius. Et postq̄ illuserūt ei: exuerūt eū chlamyde, 7 induerūt eū vestimētis eius: 7 duxerūt eū, vt crucifigerēt. Exeūtes aūt inuenerūt hoiē cyreneū veniētem de villa obuiā sibi, noie simonē. Hunc angariauerūt: vt tolleret crucē eius. Et venerunt in locū, q dicit golgotha: qd est caluarie loc', 7 dederunt ei vinū bibere cum felle mistum. Et cū gustasset: noluit bibere. Postq̄ aūt crucifixerunt eū,

diuiserūt vestimēta eius, sortē mit tētes, vt adimpleret, qḋ dictū est p ꝓphetā dicētem. Diuiserunt sibi vestimēta mea: ⁊ sup vestem meā miserunt sortē. Et sedētes serua/ bāt eū. Et imposuerūt sup caput ei⁹ cām ipsi⁹ scriptā. Hic est iesus nazarenus, rex iudeoꝝ. Tūc cru cifixi sunt cum eo duo latrones, v/ nus a dextris, ⁊ vn⁹ a sinistris. Præ tereuntes aūt blasphemabāt eū: mouentes capita sua, ⁊ dicentes. S Vah q destruis templū dei: ⁊ in triduo reedificas illud. Salua temetipsū. Si fili⁹ dei es: descēde de cruce. C Similiter ⁊ pricipes sacerdotū illudētes cum scribis ⁊ seniorib⁹ dicebāt. S Alios sal uos fecit: seipsum nō potest saluū facere. Si rex israel est: descēdat nunc de cruce, ⁊ credimus ei. Cō fidit in deo: liberet eū nūc: si vult. Dixit enī q a filius dei sū. C Id ipsum autē ⁊ latrones, q crucifixi erāt cū eo: improperabant ei. A sexta aūt hora tenebre facte sunt super vniuersam terram vsq ad horam nonam. Et circa horā no nam clamauit iesus voce magna, dicēs. ✝ Heli heli: lamasabach thani. C Hoc est. ✝ Deus me⁹: deus meus: vt qd dereliquisti me? C Quidam autē illic stantes: ⁊ audientes dicebant. S Heliā vocat iste. C Et cōtinuo currēs vnus ex eis acceptam spongiam impleuit aceto, ⁊ imposuit arundi ni: ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant. S Sine videamus an veniat helias liberans eum. C Jesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritū. Hic pausatur aliquantulū, ⁊ genufle ctit. Et ecce velū templi scissum est in duas partes, a summo vsq deorsum. Et terra mota est: ⁊ pe tre scisse sunt: ⁊ monumenta aper ta sunt: ⁊ multa corpora sanctorū, qui dormierant: surrexerunt. Et exeuntes de monumētis post resurrectionem eius: venerunt in sanctam ciuitatem: ⁊ apparuerūt multis. Centurio autem, ⁊ qui cum eo erant custodientes Je/ sum: viso terremotu, ⁊ his que fie bant: timuerunt valde, dicentes. S Vere filius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multe a longe, que secute erant iesum a galilea ministrantes ei: inter quas erat Maria magdalene, ⁊ maria Jacobi, ⁊ Joseph mater: ⁊ mater filiorum zebedei. Cū sero autē factum esset venit quidam homo diues, ab arimathia: noie ioseph: q ⁊ ipse discipulus erat iesu. Hic accessit ad pilatū: ⁊ petijt corpus iesu. Tūc pilatus iussit reddi cor pus. Et accepto corpore: ioseph inuoluit illud in sindone mūda: ⁊ posuit illud in monumēto suo no uo: quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnū ad ostium monumēti: ⁊ abijt. Erant aūt ibi Maria magdalene, ⁊ altera ma ria: sedentes contra sepulchrum.

Hic

Vel legitur in tono euangelij.

Altera aut die: que est post parasceue: conuenerunt principes sacerdotum, et pharisei ad pilatum dicentes. Domine recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens, post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne forte veniant discipuli eius, et furent eum, et dicant plebi: surrexit a mortuis: et erit nouissimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus. Offerto. Improperium expectauit cor meum, et miseriam: et sustinui, qui simul mecum contristaretur: et non fuit: consolantem me quesiui, et non inueni: et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto. Secreta.

Concede, quesumus domine, vt oculis tue maiestatis munus oblatum: et gratiam nobis deuotionis obtineat: et effectum beate perennitatis acquirat. per do. Prefatio. Eterne deus: qui salutem humani gene. fol. 108. Et dicitur quotidie vsque ad feriam. vj. nisi in missa de feste occurrerit. Cōio. Pater, si ... pōt hic calix trāsire: nisi bibam ... fiat volūtas tua. Postcōio.

Per huius dñe, operationem mysterij: et vitia nostra purgentur: et iusta desideria compleantur. Per dñm nrm. ¶ Feria. ij. maioris hebdomade. Statio ad sanctam Praxedem. Introitus.

Iudica dñe, nocentes me: expugna impugnantes me: apprehende arma, et scutum: et exurge in adiutorium meum, domine virtus salutis mee. Ps. Effunde frameam, et conclude aduersus eos, qui persequuntur me: dic anime mee, salus tua ego sum.

Da, quesumus omnipotens deus: vt, qui in tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui passione respiremus. Per eundem do. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fidelium pastor, et rector, famulum tuum, N. quem pastorem ecclesie tue pesse voluisti: propitius respice: da ei quesumus verbo, et exemplo, quibus preest proficere, vt ad vitam vna cum grege sibi credito perueniat sempiternam. per do. Vel cōtra persecu. ecclesie. Oratio. Ecclesie tue. Require in sabbato precedenti. Lec. Esaie pphe. ca. 50.

In diebus illis. Dixit Esaias. Dñs deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico: retrorsum non abij. Corpus meum dedi percutientibus: et genas meas vellentibus. Faciem meam non auerti ab increpantibus, et conspuentibus in me: dñs deus auxiliator meus: et ideo non sum cōfusus. Ideo posui faciem

meā, vt petraȝ durissimam, & scio, qm̄ nō cōfundar. Iuxta est, q iustificat me: qs cōtradicit mihi? Stemus simul: quis est aduersarius meus? Accedat ad me. Ecce dñs deus auxiliator meus: qs est, q cōdēnet me? Ecce oēs, quasi vestimentum cōterent: tinea comedet eos. Quis ex vobis timens deuȝ audiens vocem serui eius? Quis ambulauit in tenebris, & nō est lumen ei? Speret in noīe dñi, & innitatur sup dñm deū suuȝ. Grad. Exurge dñe, & itēde iudiciū meū deus meus, & dñe meus in causaȝ meā. ℣. Effūde frameā: & cōclude aduersus eos, q me psequunt. Tractus. Dñe non fm peccata nr̄a, q̄ fecimus nos, neqȝ fm iniqtates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatū nr̄aruȝ antiquarū: cito anticipent nos misericordię tuę: qr pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̄: & ppter gloriaȝ nois tui dñe libera nos: & ppitius esto pctis nr̄is propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij fm Joannem. Cap. 12.

In illo tēpore, Ante sex dies paschȩ venit Jesus bethaniaȝ: vbi Lazarus fuerat mortuus: queȝ suscitauit iesus. Fecerunt autē ei cenaȝ ibi: & martha ministrabat. Lazarus vero vnus erat ex discūbentibus cū eo. Maria ergo accepit libram vnguenti nardi pistici ptiosi: & vnxit pedes iesu: & extersit capillis suis pedes eius, & domus ipleta est ex odore vnguēti. Dicit ergo vnus ex discipulis eius iudas scarioth: qui erat eum traditurus. Quare hoc vnguentuȝ non venijt trecentis denarijs, & datum est egenis? Dixit autem hoc: non q de egenis pertineret ad eum: sed qa fur erat: & loculos habēs, ea, quę mittebantur: portabat. Dicit ergo Jesus. Sinite illam: vt in die sepulturȩ meȩ seruet illud. Pauperes enim semper habebitis vobiscum: me aūt nō semp habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis: qr illic esset: & venerūt non ppter iesum tm̄: sed vt Lazarū viderēt: quem suscitauit a mortuis. Offerto. Eripe me de inimicis meis dñe: ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu. Secre. Haec sacrificia nos ops deus potenti virtute mūdatos: ad suuȝ faciāt puriores venire principiuȝ Per dñm. Alia secreta. Oblatis, q̄s dñe, placare muneribus, & famulū tuuȝ, N. quem pastorē ecclesię tuę preesse voluisti: assidua protectione guberna. Per do. Cōio. Erubescant, & reuereantur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore, & reuerentia: qui maligna loquuntur aduersuȝ me. Postcōt.

PRebeant nobis dñe, diuinũ tua sancta feruores: quo eo rum pariter & actu delectemur, & fructu. Per dñm. Alia postcõio.

HAec nos, quesumus dñe, diuini sacramenti perceptio protegat, & famulũ tuum, N. quem pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti: vna cum cõmisso sibi grege saluet semp & muniat. per do. Super populum, Oratio.

ADiuua nos deus salutaris noster: & ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudẽtes. p do.

¶ Feria.iiij. Statio ad sanctam Priscam. Introitus.

NOs autem gloriari oportet in cruce domini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra, p quem saluati, & liberati sumus. Psalm. Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultum suũ sup nos, & misereatur nri.

OMnipotens sempiterne deus da nobis ita dominice passionis sacramenta peragere, vt indulgentiam percipere mereamur. Per eundem. Oratio.

ECclesie tue, q̃s dñe, preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, secura tibi seruiat libertate. Per dñm nrm. Cõtra psecut. eccle. Orõ. Uel pro papa.

Deus omniũ fideliũ. Require feria secunda precedenti. Lectio Hieremie prophete. Cap. 11.

IN diebus illis. Dixit Hieremias. Dñe demonstrasti mihi, & cognoui: tu ostẽdisti mihi studia eorum. Et ego, quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam, & non cognoui, quia cogitauerunt super me cõsilia dicentes. Uenite, mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium: & nomen eius non memoretur amplius. Tu autem dñe sabaoth, q iudicas iuste, & probas renes, & corda: videam vltionem tuã ex eis. Tibi enim reuelaui causam meam, dñe deus meus. Grad. Ego aũt, dum mihi molesti essent, induebam me cilicio, & humiliabã in ieiunio animã meã, & oratio mea in sinu meo cõuertetur. ℣ Judica dñe nocentes me, expugna impugnãtes me, apprehẽde arma & scutũ, & exurge i adiutoriũ mihi. Passio dñi nri Jesu christi scdm Marcum. Cap. 14.

IN illo tẽpore. Erat pascha, & azyma post biduum. Et querebant summi sacerdotes, & scribe, quõ Jesum dolo tenerent, & occiderẽt. Dicebãt enim. S Nõ in die festo. Ne forte tumultus fieret in pplo. Et cum esset iesus bethanie, in domo simonis lepro

si, et recumberet: venit mulier habens alabastrũ vnguenti nardi spicati p̃tiosi. Et fracto alabastro effudit sup caput eius. Erant autez qdaz indigne ferẽtes intra semet ipsos et dicẽtes. S Ut qd pditio ista vnguenti facta est? Poterat enim vnguentuz istud venundari pluſq̃ trecentis denarijs: et dari pauperibus. C Et fremebant in eam. Jesus autez dixit. ✠ Sinite eam. Quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semp enim pauperes habebitis vobiscũ: et cum volueritis, potestis illis benefacere: me autẽ nõ semp habebitis. Qđ habuit hec fecit: preuenit enim vngere corpus meũ in sepulturã. Amen dico vobis: vbicunqz predicatũ fuerit euangelium istud in vniuerso mũdo, et quod hec fecit: narrabitur in memoriam eius. C Et Judas scarioth vnus de duodecim abijt ad summos sacerdotes, vt proderet eum illis. Qui audiẽtes gauisi sunt: et promiserunt ei pecuniaz se daturos. Et querebat, qũo illum opportune traderet. Et primo die azymorum, qñ pascha imolabant: dicunt ei discipuli. S Quo vis eamus, et paremus tibi: vt mãduces pascha? C Et mittit duos ex discipulis suis: et dicit eis. ✠ Ite in ciuitatez: et occurret vobis homo lagenã aq̃ baiulãs. Sequimini eũ. Et quocunqz introierit: dicite dño domus: quia magister dicit. Ubi est refectio mea: vbi pascha cũ discipuli, meis mãducez? Et ipse vobis demõstrabit cenaculum grãde stratuz, et illic parate nobis. C Et abierunt discipuli eius: et venerũt in ciuitatẽ: et inuenerũt, sicut dixerat illis: et parauerũt pascha. Uespere autem facto venit cuz duodecim. Et discũbẽtibus illis, et mãducãtibus, ait Jesus. ✠ Amẽ dico vobis: qa vnus ex vobis tradet me qui mãducat mecũ. C At illi ceperũt cõtristari, et dicere ei singillatim. S Nũqd ego? C Qui ait illis. ✠ Unus ex duodecim: q intingit mecũ manuz in catino. Et filius qdez hois vadit: sicut scriptuz est de eo. Ue aũt hoi illi: p quez filius hois tradet. Bonum erat ei: si nõ esset natus hõ ille. C Et mãducãtib⁹ illis: accepit iesus panez, et bñdicẽs fregit et dedit eis, et ait. ✠ Sumite. Hoc est corpus meuz. C Et accepto calice grãs agens dedit eis. Et biberũt ex illo oẽs. Et ait illis. ✠ Hic est sanguis meus noui testamẽti: q p multis effundet. Amẽ dico vobis, q iam nõ bibaz de hoc genimine vitis vsqz in diẽ illũ: cũ illud bibã nouum in regno dei. C Et hymno dicto: exierũt in montez oliuaruz. Et ait illis iesus. ✠ Oẽs vos scãdalizabimini in me in nocte ista, qz scriptuz est. Percutiam pastorez, et dispgent oues. Sed postq̃ resurrexero, p̃cedã vos in galileaz. C Petrus autem

autez ait illi. S Et si oēs scādali
zati fuerint,sed nō ego. C Et ait
illi iesus. ✠ Amen dico tibi: quia
tu hodie in nocte hac:priusꝗ̄ gal
lus bis vocē dederit: ter me es ne
gaturus. C At ille amplius loq̄
batur. S Et si oportuerit me si
mul cōmori tibi : non te negabo.
C Similiter aūt ꝛ oēs dicebāt.
Et veniūt in prędium, cui nomē
gethsemani : ꝛ ait discipulis suis.
✠ Sedete hic, donec orem. C
Et assumpsit petrū,ꝛ iacobum,ꝛ
ioānem secū,ꝛ cepit pauere,ꝛ te
dere. Et ait illis. ✠ Tristis est aīa
mea vsq; ad mortem. Sustinete
hic,ꝛ vigilate. C Et cū ꝓcessis
set paululū:ꝓcidit sup terrā, ꝛ ora
bat:vt si fieri posset : transiret ab
eo hora. Et dixit. ✠ Abba pater
oīa tibi possibilia sunt, transfer ca
licez hunc a me. Sed nō:qđ ego
volo:sed qđ tu. C Et venit: ꝛ in
uenit eos dormientes. Et ait pe
tro. ✠ Simon dormis? Nō po
tuisti vna hora vigilare mecū? Ui
gilate ꝛ orate, vt nō intretis in ten
tationem:spiritus qdem prōptus
est:caro aūt infirma. C Et iterū
abiēs orauit eūdē sermonem di
cens. Et reuersus denuo:inuenit
eos dormientes. Erāt enim oculi
eorū grauati:ꝛ ignorabant qd re
sponderent ei. Et venit tertio : ꝛ
ait illis. ✠ Dormite iā,ꝛ requie
scite. Sufficit. Uenit hora : ecce
tradet filius hois in manꝰ pctōꝝ.
Surgite eamus:ecce,qui me tra
det:ꝓpe est. C Et adhuc eo lo
quente:venit iudas scarioth vnus
de duodecim:ꝛ cū illo turba mul
ta,cū gladijs,ꝛ lignis,missi a sum
mis sacerdotibus, ꝛ scribis , ꝛ se
nioribus populi. Dederat autē
traditor eis signū,dicēs. S Quē
cunq; osculatus fuero:ipse est:te
nete eū,ꝛ ducite caute. C Et cū
venisset,statim accedēs ad eū ait.
S Aue rabbi. C Et osculatus
est eū. At illi manus iniecerunt in
eū,ꝛ tenuerūt eū. Unus aūt de cir
cūstātibus educēs gladiū ꝑcussit
seruū summi sacerdotis:ꝛ ampu
tauit illi auriculā. Et rñdēs iesus
ait illis. ✠ Tanꝗ̄ ad latronē exi
stis,cū gladijs, ꝛ lignis cōprehen
dere me? Quotidie apud vos erā
in templo docens, ꝛ nō me tenui
stis? Sed vt impleanť scripturę
C Tūc discipuli eius relinquētes
eū,oēs fugerūt. Adolescens autē
qdā seqbať eū:amictus sindone
sup nudo:ꝛ tenuerūt eum. At ille
reiecta sindone:nudus ꝓfugit ab
eis. Et adduxerūt iesū ad sūmū
sacerdotē. Et cōuenerūt in vnū
oēs sacerdotes, ꝛ scribę, ꝛ senio
res. Petrus aūt a longe secutus
est eum: vsq; intro in atriū summi
sacerdotis, ꝛ sedebat cum mini
stris:ꝛ calefaciebat se ad ignem.
Sūmi vero sacerdotes, ꝛ omne
cōciliū querebāt aduersus iesum
testimonium:vt eum morti trade
rent:nec inueniebāt. Multi enim
testimoniū falsum dicebāt aduer

sus eū, ꝛ cōueniētia testimonia nō
erāt. Et qdam surgentes, falsum
testimoniū ferebāt aduersus eum
dicentes. S Quoniā nos audiui
mus eū dicētez. Ego dissoluā tē
plum hoc manu factuz, ꝛ post tri
duū aliud nō manu factū redifi
cabo. C Et nō erat cōueniēs te
stimoniū eoꝝ. Exurgēs aūt sum
mus sacerdos in mediuz: interro
gauit iesum, dicens. S Nō rn̄des
qcq̄z ad ea: que tibi obijciūtur ab
his? C Jesus autez tacebat, ꝛ ni
hil respondit. Rursum summus
sacerdos interrogabat eum, ꝛ di
xit ei. S Tu es chr̄s filius dei be
nedicti? C Jesus aūt dixit illi. ✠
Ego sum. Et videbitis filiuz ho
minis sedentez a dextris virtutis
dei: ꝛ venietez cum nubibus celi.
C Summus aūt sacerdos scin
dens vestimēta sua ait. S Quid
adhuc desideramus testes? Audi
stis blasphemiā. Quid vobis vide
tur? C Qui oēs cōdēnauerūt eū
esse reuz mortis. Et ceperunt qui
daz cōspuere in eū, ꝛ velare faciē
eius: ꝛ colaphis eum cedere: ꝛ di
cere ei. S Prophetiza. C Et
ministri alapis eum cedebāt. Et
cū esset petrus in atrio deorsum:
venit vna ex ancillis summi sacer
dotis: ꝛ cum vidisset petrum cale
facientez se: aspiciēs illuz, ait. S
Et tu cum Jesu nazareno eras.
C At ille negauit dicens. S Ne
que scio: neqz noui, qd dicas. C
Et exijt foras ante atrium, ꝛ gal
lus cantauit. Rursus aūt cū vidis
set illum alia ancilla: cepit dicere
circūstātibus. S Quiā hic ex illis
est. C At ille iteruz negauit. Et
post pusillū: rursus, q astabāt dice
bant petro. S Uere ex illis es:
nā ꝛ galileus es. C Jlle autē ce
pit anathematizare, ꝛ iurare, quia
nescio hoiem istū, quez dicitis. Et
statim iterū gallus cātauit. Et re
cordatus est petrus verbi, qd di
xerat ei iesus: priusq̄z gallus can
tet bis: ter me negabis. Et cepit
flere. Et cōfestiz mane cōciliū fa
ciētes summi sacerdotes: cum se
nioribus, ꝛ scribis, ꝛ vniuerso cōci
lio, vincientes Jesum, duxerunt, ꝛ
tradiderūt pilato. Et interroga
uit eū pilatus. S Tu es rex iudeo
rum? C At ille rn̄dens ait illi. ✠
Tu dicis. C Et accusabāt eum
summi sacerdotes in multis. Pi
latus aūt rursuz interrogabat euz
dicēs. S Nō rn̄des qcq̄z? Uides
in quantis te accusant? C Jesus
aūt amplius nihil rn̄dit: ita vt mi
raret pilatus. Per diez aūt festū,
solebat illis dimittere vnuz ex vin
ctis, quēcūqz petijssēt. Erat aūt
q dicebat barrabas: q cū seditio
sis erat vinctus: q in seditione fece
rat homicidiū. Et cū ascendisset
turba: cepit rogare sicut semp fa
ciebat illis. Pilatus autez rn̄dens
eis: dixit. S Uultis dimittā vobis
regez iudeoꝝ? C Sciebat eniz,
q pp inuidiā tradidissent eū sum
mi sacerdotes. Pontifices autez

concitauerunt

cōcitauerunt turbā: vt magis barrabā dimitteret eis. Pilatus aūt iterum rn̄dens ait illis. S Quid ergo vultis faciā regi iudeoꝝ? C At illi iterū clamauerūt. S Crucifige eū. C Pilatus vero dicebat eis. S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabāt. S Crucifige eū. C Pilatus aūt volēs pplo satisfacere: dimisit illis Barrabā: et tradidit iesū flagellis cesum: vt crucifigeret. Milites aūt duxerūt eū intro in atriū ptorij: et cōuocāt totā cohortē. Et induūt eū purpura, et imponūt ei plectētes spineā coronam, et ceperunt salutare eum. S Aue rex iudeorū. C Et pcutiebāt caput eius arundine: et cōspuebāt eū: et ponentes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserūt ei: exuerunt illū purpura: et induerūt eū vestimentis suis: et educūt illū, vt crucifigerēt eū. Et angariauerūt ptereuntē quēpiā simonē cyreneū venientē de villa: patrē alexandri, et rufi: vt tolleret crucē eius. Et pducūt eū in golgotha locū: qd̄ est interpretatū caluarie locus. Et dabāt ei bibere myrrhatū vinū. Et non accepit. Et crucifigentes eū diuiserunt vestimenta eius: mittentes sortē sup eis: vt qs quid tolleret. Erat aūt hora tertia: et crucifixerunt eū. Et erat titulus cause eius inscriptus. Rex iudeorū. Et cum eo crucifixerunt duos latrones: vnū a dextris, et aliū a sinistris. Et adimpleta est scriptura, que dicit Et cū iniqs reputat⁹ est. Et ptereuntes blasphemabāt eum, mouentes capita sua, et dicentes. S Vah q destruis tēplū dei, et in tribus diebus reedificas. Saluū fac temetipsum: descēdens de cruce. C Similiter et summi sacerdotes illudētes ad alterutrū, cū scribis dicebant. S Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere. Christus rex israel descēdat nūc de cruce: vt videam⁹, et credam⁹. C Et q cū eo crucifixi erāt: conuitiabant ei. Et facta hora sexta: tenebre facte sunt sup oēm terrā, vsq; i horā nonā. Et hora nona: exclamauit iesus voce magna dicēs. ✠ Heloi heloi lamasabacthani? C Qd̄ est interpretatū. ✠ Deus meus: deus meus: vt quid dereliquisti me? C Et qdam de circūstātib⁹ audiētes dicebāt. S Ecce heliam vocat. C Currens aūt vnus, et implens spōgiā aceto, circūponensq; calamo, potū dabat ei dicēs. S Sinite. Videamus, si veniat helias ad deponēdum eum. C Jesus autē emissa voce magna expirauit. Hic pausatur aliquantulū, et genuflectitur. Et velum templi scissum est in duo, a summo vsq; deorsum. Videns autem cēturio, qui ex aduerso stabat, qa sic clamans expirasset, ait. S Vere hic homo filius Dei erat. C Erant autē ibi mulieres de longe aspicientes, inter

quas erat Maria magdalene, et Maria iacobi minoris: et ioseph mater, et salome. Et cum esset in galilea sequebantur eum, et ministrabant ei. Et alie multe: q̄ simul cū eo ascenderant hierosolymam. Hic legitur in tono euangelij.

Et cū iam sero esset factum, qa erat parasceue: qđ est ante sabbatum: venit Joseph ab arimathia: nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum dei: Et audacter introiuit ad pilatum: et petijt corpus iesu. Pilatus aūt mirabatur, si iam obijsset. Et accersito Centurione: interrogauit eum, si iam mortuus esset. Et cum cognouisset a Centurione: donauit corpus ioseph. Joseph autem mercatus est sindonem, et deponēs eum: inuoluit in sindone et posuit eum in monumēto: quod excisum erat de petra. Et aduoluit lapidem ad ostiū monumenti. Offer.

Custodi me domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me domine. Secre.

Sacrificia nos, q̄s dñe, propensius ista restaurent: que medicinalibus sunt instituta ieiunijs. Per dñm no. Alia secreta.

Protege nos dñe, tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis rebus inherētes, et corpore tibi famulemur et mēte. Per do. Cōio.

Aduersū me exercebant: q sedebāt in porta, et in me psallebāt, q bibebāt vinū: ego vero orōnem meā ad te dñe: tps bñplaciti deus: in multitudine misericordie tue. Postcō.

Sanctificationibus tuis oĩps deus et vitia nr̄a curentur: et remedia nobis sempiterna proueniant. Per dñm. Alia postcōio.

Quesumus dñe deus noster, vt quos diuina tribus participatiōe gaudere: humanis nō sinas subiacere periculis. Per do.

Super populum. Oratio.

Tua nos misericordia deus et ab omni surreptione vetustatis expurget: et capaces sancte nouitatis efficiat. Per dñm nostrū ie.

Feria.iiij. Statio ad sanctam Mariam maiorem. Introitus.

In noie domini oē genu flectat celestium, terrestrium, et infernorum, qr dñs factus est obediens vsq3 ad mortem, mortē autē crucis, ideo dñs iesus xps in gloria est dei patris. Ps. Dñe exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat. Oremus. Flectamus genua. R. Leua. Oratio.

Presta, q̄s oĩps deus, vt qui nostris excessibus incessanter affligimur: per vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecum viuit.

Lectio Esaie prophete. Ca.60.

Hec dicit dñs deus. Dicite filie siō. Ecce saluator tuus venit. Ecce merces eius cum eo. Quis est iste, q venit de edon: tin-

ctis vestibus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiẽs in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiã, ꝛ ꝓpugnator sũ ad saluandũ. Quare ergo rubrum est indumentũ tuũ: ꝛ vestimẽta tua sicut calcãtium in torculari? Torcular calcaui solus: ꝛ de gentibus nõ est vir mecum. Calcaui eos in furore meo: ꝛ cõculcaui eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eorũ sup vestimenta mea: ꝛ oia indumẽta mea inquinaui. Dies enim vltionis in corde meo: annus retributionis mee venit. Circunspexi, ꝛ nõ erat auxiliator: q̃siui, ꝛ nõ fuit, qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachiũ meum, ꝛ indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et cõculcaui populos in furore meo, ꝛ inebriaui eos in indignatione mea: detraxi in terram virtutem eorũ. Miserationum dñi recordabor: laudes dñi sup omnibus, que reddidit nobis dñs deus nr̃. Gradua. Ne auertas faciem tuam a puero tuo: q̃m tribulor velociter exaudi me. ℣. Saluum me fac deus: q̃m intrauerunt aque vsq; ad animam meã, infixus sum in limo profundi, ꝛ non est substãtia. Hic dicit. Dominus vobiscum. sine Flectamus genua. Oratio. Deus, q pro nobis filiũ tuũ crucis patibulum subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres potestatẽ: cõcede nobis famulis tuis, vt resurrectionis grãm cõsequamur. Per eun. Pro papa, Oro. Deus oium fideliũ pastor, ꝛ rector, famulum tuum, N. quem pastorẽ ecclesie tue ꝑesse voluisti, ꝓpitius respice, de ei q̃s, vbo ꝛ exẽplo, q̇bus ꝑest, ꝓficere, vt ad vitam vna cũ grege sibi credito ꝑueniat sempiternam. Per dñm. Vel cõtra ꝑsecuto. ecclesie, Oro. Ecclesie tue. Requ in fer. iij. ꝑcedẽti. Lctõ Esaie ꝓphete. Ca. 53

In dieb⁹ illis. Dixit Esaias. Dñe q̃s credidit auditui nostro, ꝛ brachium dñi cui reuelatum est? Et ascẽdet sicut virgultũ corã eo: ꝛ sicut radix de terra sitienti. Nõ est species ei, neq; decor. Et vidimus eũ: ꝛ nõ erat aspectus: ꝛ desiderauimus eũ despectũ: ꝛ nouissimũ virorũ: virũ dolorũ, ꝛ sciẽtẽ ĩfirmitatẽ. Et quasi abscõditus vultus eius, ꝛ despectus, vnde nec reputauimus eum. Vere languores nr̃os ipse tulit: ꝛ dolores nr̃os ipse portauit. Et nos putauimus eũ quasi leprosũ: ꝛ ꝑcussum a deo ꝛ humiliatũ. Ipse aũt vulneratus est ꝓpter iniq̃tates nr̃as, attritus est ꝓpter scelera nr̃a. Disciplina pacis nr̃e sup eũ: ꝛ liuor eius sanati sum⁹. Oẽs nos quasi oues errauimus: vnusq̇sq; in viam suã declinauit: ꝛ dñs posuit in eo iniquitatẽ oium nr̃m. Oblatus est: q2 ipse voluit: ꝛ nõ aperuit os suum. Sicut ouis ad occisionem ducet: ꝛ quasi agnus corã tondente se obmutescet: ꝛ nõ apiet os suũ. De angu

stia, & de iudicio sublatus est. Generationē ei⁹ qs enarrabit? Quia abscissus est de terra viuentium. Propter scelus ppli mei percussi eū: & dabit impios pro sepultura: & diuites pro morte sua: eo q iniquitatē nō fecerit: nec dolus inuētus fuerit in ore eius. Et dñs voluit cōterere eū in infirmitate. Si posuerit pro pctō animā suā: videbit semen lōgeuū, & volūtas dñi in manu eius diriget, pro eo q tradidit in mortē animā suā: & cū sceleratis reputatus est. Et ipse pctā multoꝝ tulit, & pro trāsgressoribus orauit, vt nō perirent. Tractus. Dñe exaudi orationē meā, & clamor meus ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuā a me: in quacūqꝫ die tribuloꝛ: inclina ad me aurē tuā. ℣. In quacūqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me. ℣ Qꝛ defecerūt, sicut fumus, dies mei: & ossa mea, sicut in frixorio, cōfrixa sunt. ℣. Percussus sū, sicut fenū, & aruit coꝛ meū: qꝛ oblitus sū mādūcare panē meū. ℣. Tu exurgens dñe misereberis siō: qꝛ venit tēpus miserēdi eius. Passio dñi nostri iesu chꝛi sm Lucā. ca. 22.

In illo tēpore. Appropinquabat autē dies festus azymoꝛū, q dicit pascha. Et qrebant principes sacerdotū, & scribe: quō Jesum interficerent. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt satanas in iudam, q cognominabat scarioth: vnum de duodecim: & abijt & locutus est cū principibus sacerdotū, & magistratibus: queadmodū illū traderet eis. Et gauisi sunt, & pacti sunt pecuniā illi dare. Et spopondit. Et qrebat opportunitatē: vt traderet illū sine turbis. Uenit autē dies azymoꝛū, in qua necesse erat occidi pascha. Et misit petrū, & ioānē dicens. ✠ Euntes parate nobis pascha: vt māducemus. C At illi dixerūt. S Ubi vis paremus? C Et dixit ad eos. ✠ Ecce introeūtibus vobis in ciuitatē: occurret vobis hō, amphorā aq portās. Sequimini eum in domū in quā intrat: & dicetis pr̄ifamilias domus. Dicit tibi magister. Ubi ē diuersoꝛiū: vbi pascha cū discipulis meis māducē? Et ipse vobis ostēdet cenaculū magnū stratū: & ibi parate. C Eūtes aūt inuenerunt: sicut dixit illis iesus. Et parauerūt pascha. Et cū facta esset hoꝛa: discubuit, & duodecim aplī cū eo. Et ait illis. ✠ Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscū: anteq̄ patiar. Dico enim vobis: qꝛ ex hoc nō māducabo illud: donec impleat in regno dei. C Et accepto calice gratias egit, & dixit. ✠ Accipite & diuidite inter vos. Dico enim vobis: q nō bibā de generatione vitis: donec regnū dei veniat. C Et accepto pane: grās egit, & fregit, & dedit eis

eis dicēs. ✠ Hoc est corp⁹ meū:
qđ pro vobis daſ. Hoc facite in
meā cōmemoratiōnē. ℂ Simi-
liter ⁊ calicem: postq̃ cenauit di-
cēs. ✠ Hic calix nouū testamen
tū est in sanguine meo: q p vobis
effundet. Uerūtñ ecce manus tra
dētis me: mecū est i mēsa. Et qdē
fili⁹ hoīs ẜm q̄ diffinitū est: vadit.
Uerūtamen ve hoī illi, p quē tra-
detur. ℂ Et ipsi ceperunt q̄rere
inter se, qs eēt ex eis, q hoc factur⁹
eēt. Facta ē aūt ⁊ cōtētio iter eos:
qs eorū videreſ esse maior. Dixit
aūt eis. ✠ Reges gētiū dñanſ ea
rū, ⁊ q potestatē habēt sup eas:
bñfici vocanſ. Uos autē non sic
Sed q maior est i vobis: fiat sicut
minor: ⁊ qui p̄cessor est: sicut mini
strator. Nam qs maior est: q recū
bit: an q ministrat? Nōne q recū-
bit? Ego aūt in medio vr̃m sum:
sicut q ministrat. Uos aūt estis: q p
mānsistis mecū in tētationib⁹ meis.
Et ego dispono vobis, sicut dispo
suit mihi pr̄ meus regnū: vt edatis
⁊ bibatis sup mēsā meā in regno
meo: ⁊ sedeatis sup thronos, iudi-
cātes duodecim tribus israel. ℂ
Ait aūt simoni. ✠ Simon: ecce
satanas expetiuit vos: vt cribra-
ret sicut triticū. Ego aūt rogaui
pro te, vt nō deficiat fides tua, ⁊ tu
aliqñ cōuersus cōfirma frēs tuos.
ℂ Qui dixit ei. S Dñe tecū pa
ratus sū ⁊ in carcerē, ⁊ in mortē
ire. ℂ At ille dixit. ✠ Dico tibi
petre: nō cantabit hodie gallus:
donec ter abneges nosse me. ℂ
Et dixit eis. ✠ Qñ misi vos sine
sacculo, ⁊ pera, ⁊ calciamētis: nū-
quid aliqđ defuit vobis? ℂ At il-
li dixerūt. S Nihil. ℂ Dixit er
go eis. ✠ Sed nūc, q habet sac-
culū: tollat similiter ⁊ perā: ⁊ qui
nō habet: vēdat tunicā suā, ⁊ emāt
gladiū. Dico.n. vobis, q̄m adhuc
hoc, qđ scriptū est, oportet ipleri
i me. Et cū iniqs deputat⁹ est. Et
enī ea, q̄ scripta sūt de me, finē ha
bēt. ℂ At illi dixerunt. S Dñe,
ecce gladij duo hic. ℂ At ille di
xit eis. ✠ Satis est. ℂ Et egres
sus ibat ẜm cōsuetudinē in montē
oliuarū. Secuti sunt aūt illū ⁊ di
scipuli eius. Et cū puenisset ad lo-
cū: dixit illis. ✠ Orate: ne intretis
i tētationē. ℂ Et ipse auulsus est
ab eis: q̄ntū iactus est lapidis. Et
positis genibus orabat dicēs. ✠
Pr̄, si vis: trāsfer calicē istū, a me.
Uerūtamē nō mea voluntas: sed
tua fiat. ℂ Apparuit aūt illi āge
lus de celo, cōfortās eū. Et factus
in agonia prolixius orabat. Et fa
ctus est sudor ei⁹: sicut gutte sāgui-
nis decurrētis in terrā. Et cū sur-
rexisset ab oratione: ⁊ venisset ad
discipulos suos: inuenit eos dor-
mientes pre tristicia, ⁊ ait illis. ✠
Quid dormitis? Surgite, ⁊ orate,
ne itretis in tētationē. ℂ Adhuc
eo loquente: ecce turba, ⁊ q voca-
baſ iudas: vn⁹ de duodeci: antece
debat eos. Et appropinquauit ie
su, vt oscularet eū. Jesus aūt di-

rit illi. ✠ Juda osculo filiuz hois tradis? ℂ Uidētes aūt hi, q circa ipsuz erāt: qđ futurū erat: dixerūt ei. S Dñe si pcutimus in gladio? ℂ Et pcussit vnus ex illis seruuz principis sacerdotū: ⁊ amputauit auriculā eius dexteram. Rñdens aūt iesus ait. ✠ Sinite vsqȝ huc. ℂ Et cū tetigisset auriculā eius: sanauit eū. Dixit aūt iesus ad eos, q vēnerāt ad se, principes sacerdotū: ⁊ magistratus tēpli, ⁊ seniores. ✠ quasi ad latronē existis cū gladijs, ⁊ fustibus: cū quotidie vobiscū fuerim in tēplo: ⁊ nō extēdistis manᵘs in me. Sed hec est hora vr̄a, ⁊ potestas tenebrarū. ℂ Cōprehendētes aūt eū: duxerūt ad domū principis sacerdotū. Petrus vo seqbat eū a lōge. Accenso aūt igne in medio atrij: ⁊ circūsedētibus illis: erat ⁊ petrᵘs i medio eorū. Quē cū vidisset ancilla quędā sedētē ad lumē: ⁊ eū fuisset intuita: dixit. S Et hic cum illo erat. ℂ At ille negauit eū, dicēs. S Mulier nō noui illū. ℂ Et post pusillū: alius videns eū dixit. S Et tu ex illis es. ℂ Petrᵘ vero ait. S O hō nō suȝ. ℂ Et interuallo facto quasi horę vnius: alius qdā affirmabat, dicēs. S Uere ⁊ hic cū illo erat. Nā ⁊ galileus est. ℂ Et ait petrus. S Hō nescio qd dicis. ℂ Et ptinuo eo adhuc loquēte: cātauit gallus. Et cōuersus dñs respexit petrū. Et recordatus est petrus verbi dñi: sicut dixerat: q: priusqȝ gallus cātet: ter me negabis. Et egressus foras petrus fleuit amare. Et viri, qui tenebāt iesuȝ: illudebāt ei, cędētes eum. Et velauerūt eū: ⁊ pcutiebāt faciem eius: ⁊ iterrogabāt eū, dicētes. S Prophetiza. Quis ē, q te pcussit? ℂ Et alia multa blasphemātes dicebāt i eū. Et vt factᵘ est dies: cōuenerūt seniores plebis: ⁊ principes sacerdotū, ⁊ scribę: ⁊ duxerūt illū in pciliū suū, dicētes. S Si tu es xp̄s: dic nobis. ℂ Et ait illis. ✠ Si vobis dixero: nō credetis mihi, si aūt interrogauero: nō rn̄debitis mihi: neqȝ dimittetis. Ex hoc autē erit filius hois sedens a dextris virtutis dei. ℂ Dixerūt tūc oēs. S Tu ergo es filius dei? ℂ Qui ait. ✠ Uos dicitis: q: ego sum. ℂ At illi dixerūt. S Quid adhuc desideramus testimoniuȝ? Ipsi eniȝ audiuimᵘ de ore eiᵘ. ℂ Et surgēs ois multitudo eorū duxerūt illū ad pilatum. Ceperunt aūt accusar illū, dicētes. S Hūc inuenimus subuertētē gētē nr̄am, ⁊ phibenteȝ tributa dari cęsari: ⁊ dicētē se xp̄ȝ regē esse. ℂ Pilatᵘ aūt interrogauit eū, dicēs. S Tu es rex iudeorū? ℂ At ille rn̄dens ait. ✠ Tu dicis. ℂ Ait aūt pilatᵘ ad principes sacerdotū, ⁊ turbas. S Nihil iuenio causę i hoc hoie. ℂ At illi iualescebāt dicētes. S Cōmouit pplm docēs p vniuersaȝ iudęā: incipiens a galilea vsqȝ huc. ℂ Pilatus aūt audiēs galyleam

leā iterrogauit, si hō galileus eēt. Et vt cognouit,q̄ de herodis potestate esset,remisit eum ad herodem:q̄ ipse hierosolymis erat illis diebus. Herodes aūt viso iesu:gauisus est valde. Erat eni3 cupiēs ex multo tpe videre illu3:eo q̄ audierat multa de illo:⁊ sperabat signu3 aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat aūt illu3 multis sermonib⁹. At ipse nihil respōdebat. Stabāt autē principes sacerdotū,⁊ scribe, cōstāter accusantes eū. Spreuit aūt illū herodes cu3 exercitu suo: ⁊ illusit inductū veste alba:⁊ remisit ad pilatū. Et facti sunt amici herodes,⁊ pilatus i ipsa die:na3 antea inimici erāt adinuicē. Pilat⁹ aūt cōuocatis principibus sacerdotū,⁊ magistratibus,⁊ plebe:dixit ad illos. S Obtulistis mihi hūc hoīe3,quasi auertentē populū:⁊ ecce ego corā vobis iterrogās:nullā cāz iuenio in hoīe isto ex his:i qb⁹ eū accusatis. Sed nec herodes. Nā remisit illu3 ad nos: ⁊ ecce nihil dignum morte actū est ei. Emendatu3 ergo illū dimittā. ℂ Necesse aūt habebat dimittere eis p̄ diē festū,vnū. Exclamauit aute3 simul vniuersa turba dicēs. S Tolle hūc,⁊ dimitte nobis barraba3. ℂ Qui erat pp̄ seditionē quādā factā in ciuitate, ⁊ homicidiū,missus in carcerem. Iterū aūt pilatus locutus est ad illos: volēs dimittere iesu3. At illi succlamabāt,dicētes. S Crucifige,crucifige eu3. ℂ Ille aūt tertio dixit ad illos. S Quid eni mali fecit iste? Nullā causam mortis inuenio in eo. Corripiā ergo illū, ⁊ dimitta3. ℂ At illi instabāt vocibus magnis postulantes,vt crucifigeretur. Et inualescebant voces eorū. Et pilatus adiudicauit fieri petitione3 eorū. Dimisit aūt illis eū,qui pp̄ homicidiū,⁊ seditionem missus fuerat in carcerē,quē petebant. Iesu3 vero tradidit voluntati eorū. Et cū ducerent eu3: apprehenderunt simonem quendā cyrenense3 veniēte3 de villa:⁊ imposuerūt illi crucē portaṙ post iesu3. Sequebaṙ autē illū multa turba populi,⁊ mulierū:q̄ plāgebāt,⁊ lamētabāṙ eū. Cōuersus aūt iesus ad illas dixit. ✝ Filie hierl3 nolite flere sup me:sed super vos ipsas flete, ⁊ sup filios vr̄os. Qm̄ ecce veniēt dies,in qb⁹ dicēt. Beate steriles:⁊ vētres,q̄ nō genuerūt, ⁊ vbera,q̄ nō lactauerūt. Tūc incipiēt dicere mōtibus: cadite sup nos,⁊ collib⁹,operite nos. Quia si in viridi ligno hec faciūt:in arido qd fiet? ℂ Ducebanṫ autē ⁊ alij duo neq̄3 cu3 eo: vt interficerenṫ. Et postq̄3 venerūt i locū,q̄ dr̄ caluarie:ibi crucifixerūt eu3, ⁊ latrones:vnu3 a dextris, ⁊ alteru3 a sinistris. Iesus aūt dicebat. ✝ Pr̄ dimitte illis:nō eni sciūt,qd faciūt. ℂ Diuidētes vo vestimēta eius: miserūt sortes. Et stabat popul⁹ expectās, Et deridebāt eū prin-

cipes cuȝ eis: dicentes. S Alios saluos fecit: se ipsuȝ saluū faciat: si hic est xp̄s dei elect⁹. C Illudebāt aūt ⁊ milites accedētes, ⁊ acetū offerētes illi: ⁊ dicētes. S Si tu es rex iudeoꝛuȝ: saluum te fac. C Erat aūt ⁊ supscriptio scripta sup illū: literis grecis, latinis, ⁊ hebraicis. Hic est rex iudeoꝛū. Unus aūt de his, q pēdebāt, latronibus blasphemabat eū dicēs. S Si tu es xp̄s: saluuȝ fac temetipsum, ⁊ nos. C Rn̄dēs autē alter increpabat eū, dicēs. S Neqȝ tu times deū: q in eadē dānatione es. Et nos quidem iuste: naȝ digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. C Et dicebat ad iesuȝ. S Dn̄e memēto mei: cuȝ veneris in regnum tuū. C Et dixit illi iesus. ✠ Amē dico tibi, hodie mecū eris in paradiso. C Erat autēȝ fere hoꝛa sexta: ⁊ tenebre facte sunt in vniuersa terra vsqȝ in hoꝛā nonā. Et obscurat⁹ est sol, ⁊ velū tēpli scissū est medium. Et clamans iesus voce magna ait. ✠ Pr̄, in manus tuas cōmēdo sp̄m meū. C Et hec dicēs expirauit. Hic pausatur aliquātulū, ⁊ genuflectit. Uidēs aūt cēturio, qd̄ factū fuerat: glorificauit deū dicēs, S Uere hic hō iustus erat. C Et oīs turba eoꝛū: q simul aderāt ad spectaculū istud: ⁊ videbāt, q̄ fiebāt, pcutiētes pectora sua, ⁊ reuertebant. Stabāt aūt oēs noti ei⁹ a lōge: ⁊ mulieres, q̄ secute erāt eū a galilea: hec vidētes.

Hic legitur in tono euangelij.

Et ecce vir noīe ioseph: qui erat decurio: vir bon⁹, ⁊ iustus: hic nō cōsēserat cōsilio, ⁊ actibus eoꝛū, ab arimathia ciuitate iudee: q expectabat ⁊ ipse regnum dei: hic accessit ad pilatū, ⁊ petijt coꝛpus iesu. Et depositū inuoluit in sindone, ⁊ posuit eū i monumēto exciso: in quo nōdū qsquā positus fuerat. Offert. Dn̄e exaudi orationem meaȝ: ⁊ clamoꝛ meus ad te perueniat. Secreta. Clarifica nos misericoꝛs deus, vt ecclesie tue p̄ces, q̄ tibi grate sunt, pia munera deferentes, fiant expiatis mentibus gratiores. Per do. Alia secreta. Oblatis, q̄s dn̄e, placare muneribus, ⁊ famulum tuū, N. quem pastoꝛē ecclesie tue p̄esse voluisti, assidua ptectione guberna. per. Cōio. Potū meū cū fletu tēperabā, qa eleuans allisisti me, ⁊ ego sicut fenuȝ arui, tu aūt dn̄e in eternum permanes, tu exurgens misereberis sion, qa venit tēpus miserendi eius. Postcōio. Largire sensibus nr̄is oīp̄s deus: vt p tpalē filij tui moꝛtē, quā mysteria venerāda testant, vitam te nobis dedisse ppetuā cōfidamus. Per eum. Alia postcōio. Hec nos, q̄s dn̄e, diuini sacramēti pceptio, ptegat, ⁊ famulū tuuȝ, N. queȝ pastoꝛē ecclesie tue p̄esse voluisti, vna cū cōmisso sibi grege saluet semp, ⁊ muniat. p do.

Super

R Super populum, Oratio. Respice, quesumus domine, super hanc familiam tuam, pro qua dominus noster Jesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium: et crucis subire tormentum. Qui tecum vi. ¶ Feria.v.in cena domini. Statio ad sanctum Joannem lateranensem. Introitus.

N Os autem gloriari oportet in cruce domini nostri Jesu christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra, per quem saluati, et liberati sumus. ps. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos: et misereatur nostri. Iterum. Nos autem glo. dicit. G loria in excelsis deo. Oro.

D Eus, a quo et iudas proditor reatus sui penam, et confessionis sue latro premium sumpsit: concede nobis tue propitiationis effectum: vt sicut in passione sua Jesus christus dominus noster diuersa vtrisque intulit stipendia meritorum: ita nobis ablato vetustatis errore: resurrectionis sue gratiam largiatur. Qui te. Et hec sola tantum dicit. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Corinthios. 1. Cap. 11.

F Ratres. Conuenientibus vobis in vnum: iam non est dominicam cenam manducare. Unusquisque enim cenam suam presumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Nunquid domos non habetis ad manducandum, et bibendum? Aut ecclesiam dei contemnitis: et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accepi a domino, quod et tradidi vobis: quoniam dominus iesus in qua nocte tradebat: accepit panem: et gratias agens fregit, et dixit. Accipite et manducate. Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradet. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem: postquam cenauit, dicens. Hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite: quotiescunque bibetis in meam commemorationem. Quotiescunque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis: mortem domini annunciabitis: donec veniat. Itaque, quicunque manducauerit panem hunc, et biberit calicem domini indigne: reus erit corporis, et sanguinis domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat, et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit, non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi, et imbecilles: et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos diiudicaremus, non vtique iudicaremur. Dum iudicamur autem: a domino corripimur: vt non cum hoc mundo damnemur. Grad.

C hristus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem: mortem autem crucis. V. Propter quod et deus

exaltauit illuz: et dedit illi nomen, qd est sup omne nomē. Sequentia sci euāgelij fm Joānez. ca.13.

Ante diē festū paschę: sciens iesus: qa venit hora eius, vt transeat ex hoc mūdo ad prēm: cuz dilexisset suos, q erāt in mūdo: in finez dilexit eos. Et cena facta: cū diabolus iaz misisset in cor iudę simonis iscariothis, vt traderet eū, sciēs iesus, qr oia dedit ei pr in manus, et qr a deo exiuit: et ad deuz vadit: surgit a cena: et ponit vestimenta sua. Et cū accepisset linteū: pcinxit se. Deide misit aquā in peluiz, et cepit lauare pedes discipulorūz suorum, et tergere linteo: quo erat pcinctus. Uenit ergo ad simonez petrū, et dixit ei petrus. Dñe tu mihi lauas pedes? Rñdit iesus, et dixit ei. Qd ego facio tu nescis modo: scies autē postea. Dicit ei petrus. Non lauabis mihi pedes in ęternū. Rñdit ei iesus. Si non lauero te, nō habebis partez mecū. Dicit ei simon petrus. Dñe: non tantū pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei iesus. Qui lotus est, nō indiget, nisi vt pedes lauet: sed est mūdus totus. Et vos mūdi estis: sed nō oēs. Sciebat eniz quisnaz esset, q traderet euz: ppterea dixit: nō estis mūdi oēs. Post quaz ergo lauit pedes eorū: accepit vestimenta sua. Et cum recubuisset iterum: dixit eis. Scitis qd fecerim vobis? Uos vocatis me magister, et dñe, et bene dicitis: Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vestros dñs, et magister, et vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū enim dedi vobis: vt quemadmodū ego feci vobis, ita et vos faciatis. Et dicitur, Credo. Offer. Dextera dñi fecit virtutez: dextera dñi exaltauit me: non moriar, sed viuā, et narrabo opera domini. Secre. Ipse tibi, qs dñe, scē pr ops, ęterne deus: sacrificium nostrum reddat acceptum: qui discipulis suis: in sui commemoratione hoc fieri hodierna traditione mōstrauit: Jesus christus filius tuus dñs noster. Qui tecū. Infra actionez.

Communicantes, et diez sacratissimum celebrantes: quo dñs noster iesus xps pro nobis est traditus. Sed et memoriaz, etc. Alia intra actionē.

Hanc igit oblationez seruitutis nrę, sed et cunctę familię tuę, quā tibi offerimus ob diez: in qua dñs nr iesus christus tradidit discipulis suis corporis, et sanguinis sui mysteria celebranda, qs dñe, vt placatus accipias: diesqz nostros in tua, etc. Alia intra actionem.

Qui pridie quā pro nostra, oiumqz salute pateretur: hoc est hodie: accepit panē in sanctas ac venerabiles manus suas: et eleuatis oculis in cęlum ad te, etc.

Agnus

Agnus dei. dr, sed pax nō datur. Hodie reseruat sacerdos in loco honesto, ꝛ cōueniēti vnam hostiā cōsecratā ꝓ die seq̄nti: i quo nō cōficit, vel ēt plures: si necesse fuerit ꝓ infirmis: sanguinē vero totū sumit. Deinde frēs imediate cōmunicāt: ꝛ postea cōpletur missa. Cōio. Dñs iesus postquā cenauit cū discipulis suis: lauit pedes eorū: ꝛ ait illis, scitis, quid fecerim vobis ego dominus, ꝛ magister? exemplum dedi vobis: vt ꝛ vos ita faciatis. Postcōmunī. Refecti vitalibus alimentis, q̄s dñe deus noster: vt, qđ tp̄e nostre mortalitatis cultu exeq̄mur: tue immortalitatis munere consequamur. Per do. Et dicit. Ite missa est. Post refectionem sacerdos cū acolytho denudat altaria legēdo añas. Diuiserūt sibi vestimenta mea: ꝛ sup̄ vestez meā miserūt sortem. Cū toto psalmo. Deus deus meus respice. Post nudationez altariū: hora cōpetenti: fctō signo cū tabula: cōueniunt fratres ad faciendū mandatum. Maiores abluunt pedes minoribus, tergūt, ꝛ osculantur. Et interim hec subscripta cantantur vel dia, vel in parte pro dispositione cantoris. Aña. Mandatū nouuz do vobis, vt diligatis inuicem: sicut dilexi vos, dicit dñs. ps. Beati imaculati. Et repetit imediate añā. Mandatū nouū. Et sic alie añe, q̄ habēt psalmos, vel versus, repetunt. Et nota q̄ de quolibet psalmo nō dr nisi vnus vsus, aña. Postq̄z surrexit dñs a cena: misit aquā in peluim: ꝛ cepit lauare pedes discipulorū suorū: hoc exēplū reliq̄t eis. ps. Magnus dñs ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i: in mōte sctō eius. Aña. Dñs iesus postq̄z cenauit cū discipulis suis: lauit pedes eorū, ꝛ ait illis: scitis quid fecerim vobis ego dñs ꝛ magister? exemplū dedi vobis: vt ꝛ vos ita faciatis. Aña. In diebus illis mulier, q̄ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit, q̄ iesus recubuit in domo simonis leprosi: attulit alabastruz vnguenti, ꝛ stās retro secus pedes dñi iesu: lachrymis cepit rigare pedes eius: ꝛ capillis capitis sui tergebat: ꝛ osculabatur pedes eius, ꝛ vnguēto vngebat. ps. Benedixisti dñe terrā tuam: auertisti captiuitatē iacob. Aña. Maria ergo vnxit pedes Jesu: ꝛ extersit capillis suis: ꝛ domus impleta est odore vnguenti. ps. Dñe ne in furore tuo arguas me: neq̄ in ira tua corripias me. Aña. Vos vocatis me magister ꝛ dñe: ꝛ bene dicitis: sum etenim: si ego laui pedes vestros dñs, ꝛ magister: ꝛ vos debetis alter alterius lauare pedes. ℣. Exēpluz enim dedi vobis: vt ꝛ vos ita faciatis. Aña. Diligamus nos inuicez, q̄a charitas ex deo est: ꝛ q̄ diligit fratrem suum: ex deo natus est: ꝛ vidit deū. ps. Quam dilecta taber

nacula tua dñe virtutũ,cõcupiscit ⁊ deficit anima mea in atria dñi. Añа. Ubi charitas,⁊ dilectio:ibi sanctorũ est congregatio: ibi nec ira est, nec indignatio: sed firma charitas in ppetuum:christus descendit mũdum redimere:vt liberaret a morte hominez:exemplũ dedit suis discipulis:vt sibi inuicẽ pedes ablueret. ps. Deus misereatur nostri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultũ suũ sup nos: ⁊ misereatur nostri. Añа. Cõgregauit nos christus ad glorificãdum seipsuz:reple dñe animas nostras sancto spũ. ℣. A solis ortu, ⁊ occasu: ab aquilone, ⁊ mari. Añа. Mulier,q̃ erat in ciuitate peccatrix,attulit alabastrum vnguẽti: ⁊ stans retro secus pedes dñi iesu, lachrymis cepit rigarẽ pedes eius, ⁊ capillis capitis sui tergebat. ℣. Dũ esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorez suauitatis. Añа. Dñe tu mihi lauas pedes? rñdit iesus,⁊ dixit ei:si non lauero tibi pedes:nõ habebis partẽ mecuz. ℣. Uenit ergo ad simonem petruz,⁊ dixit ei petrus. Et repetitur aña. Dñe tu mihi lauas pedes? respõdit iesus,⁊ dixit ei, si nõ lauero tibi pedes: non habebis partẽ mecũ. ℣. Quod ego facio, tu nescis modo, scies aũt postea. Et repetit aña. Dñe tu mihi lauas pedes? rñdit iesus:⁊ dixit ei:si nõ lauero tibi pedes:nõ habebis partẽ mecum. ℣. Nõ tm̃ pedes meos:sed ⁊ manus, ⁊ caput. Et repetit aña. Dñe tu mihi lauas pedes? Rñdit iesus:⁊ dixit ei:si nõ lauero tibi pedes: non habebis partez mecum. ℣. Si ego dñs, ⁊ magister vester laui vobis pedes:quãto magis debetis vos alter alterius lauare pedes? ps. Audite hec oẽs gẽtes:auribus pcipite,qui habitatis orbez. Añа. In hoc cognoscẽt oẽs: qr mei estis discipuli:si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ. Añа. Maneant in vobis fides,spes,charitas,tria hec, maior autem horum est charitas. ℣. Nũc aũt manẽt fides,spes,charitas,tria hec. Añа. Benedicta sit sancta trinitas: atqz indiuisa vnitas:confitebimur ei:quia fecit nobiscũ misericordiam suã. ℣. Benedicamus patrẽ,⁊ filiũ cũ sancto spũ. Añа. Ubi charitas, ⁊ amor: deus ibi est. ℣. Cõgregauit nos in vnũ chri amor. ℣. Exultem⁹, ⁊ in ipso iocũdemur. ℣. Timeamus,⁊ amemus deũ viuũ. ℣. Et ex corde diligamus nos syncero. Et repetit aña. Ubi charitas ⁊ amor,de⁹ ibi est. ℣. Qui nõ habet charitatẽ,nihil habet. ℣. Et in tenebris, ⁊ vmbra mortis manet. ℣. Nos alterutrũ amemus: ⁊ in die. ℣. Sicut decet,ambulemus lucis ,ples. Et repetit aña. Ubi charitas,⁊ amor:deus ibi est. ℣. Clamat dñs: ⁊ dicit clara voce. ℣. Ubi fuerint in vnũ cõgregati. ℣. Propter nomen meũ, simul tres,

tres vel duo. ℣. Et in medio eorũ ego ero. Et repetit aña. Ubi charitas, ⁊ amor: deus ibi est. ℣. Simul ergo cũ in vnum congregamur. ℣. Ne nos mente diuidamur, caueamus. ℣. Cessent iurgia maligna: cessent lites. ℣. Et in medio nr̃i sit Christus. Et repetit aña. Ubi charitas, ⁊ amor, deus ibi est. ℣. Charitas est summum bonũ, amplũ donũ. ℣. In qua pendet totus ordo pręceptorũ. ℣. Per quaꝫ vetus, atqꝫ noua lex impletur. ℣. Quę ad celsa celi mittit se repletos. Et repetitur aña. Ubi charitas, ⁊ amor: deus ibi est. ℣. Nam vt charitas cõiungit ⁊ absentes. ℣. Sic discordia disiungit ⁊ pręsentes. ℣. Quia charitas pceptis in duobus. ℣. Cõstat, qbus deus atqꝫ ois homo. Et repetit aña. Ubi charitas, ⁊ amor: deus ibi est. ℣. Et per coccum prisca lege figuratur. ℣. Qui colore tingi rubro bis iubetur. ℣. Uere memor dat fraternus amor vitam. ℣. Et pp̄etuam malignis dat penaꝫ. Et repetitur aña. Ubi charitas, ⁊ amor: deus ibi est. ℣. Unanimiter excelsuꝫ imploremus. ℣. Ut det pacem clemens nostris in diebus. ℣. Jungat fidei speiqꝫ opus bonum. ℣. Et consortium captemus supernorum. Et repetitur aña. Ubi charitas, ⁊ amor, deus ibi est. ℣. Simul quoqꝫ cũ beatis videamus. ℣. Glorianter vultuꝫ tuũ xp̄e deus. ℣. Gaudiũ qđ est imensuꝫ, atqꝫ probuꝫ. ℣. Secula p infinita seculorum. Amen.

¶ Feria sexta in parasceue hora sexta fratres conuenientes ad ecclesiam dicant nonam. Et interim sacerdotes ⁊ ministri induti missalibus indumentis, completa nona: sine luminaribus, ⁊ incenso procedunt, ⁊ ante altare prostrati: aliquãdiu orent. Acolythi vero interim vnam tantum tobaleam extendunt super altare, ⁊ sacerdos finita oratione sua deosculatur altare; ⁊ in loco suo cum ministris sedet. Unus vero subdiaconus procedet ad legenduꝫ, ⁊ sine titulo incipit prophetiam.

Prophetia prima Osee. cap. 6.

Haec dicit dñs. In tribulatione sua mane consurgent ad me. Uenite, reuertamur ad dñm, qa ipse cępit, ⁊ sanabit nos: percutiet, ⁊ curabit nos. Uiuificabit nos post duos dies, ⁊ in die tertio suscitabit nos, ⁊ viuem⁹ in cõspectu eius, sciemus, sequemurqꝫ, vt cognoscamus dñm. Quasi diluculũ pręparatus est egressus eius, ⁊ veniet quasi imber nobis tẽporaneus, ⁊ serotinus terrę. Quid faciam tibi effraim? Quid faciam tibi iuda? Misericordia vr̃a, quasi nubes matutina: ⁊ quasi ros mane ptrãsiẽs. Propter hoc dolaui in pro

phetis, ⁊ occidi eos in verbis oris mei: ⁊ iudicia mea, quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui, ⁊ nõ sacrificiũ, ⁊ scientiam dei, plusquã holocaustum. Tractus. Domine audiui auditũ tuũ, ⁊ timui, consideraui opera tua, ⁊ expaui. ℣. In medio duorũ aialiũ innotesceris: dum aduenerit tempus, ostenderis. ℣. In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira misericordie memor eris. ℣. Deus a libano veniet, ⁊ sanctus de monte vmbroso, ⁊ condenso. ℣. Operuit celos maiestas eius, ⁊ laudis eius plena est terra. Finito tractatu dicit sacerdos. Oremus. Et diaconus dicit. Flectamus genua. Leuate. Oratio. Deus a quo ⁊ iudas proditor reat⁹ sui pena: ⁊ cõfessionis sue latro premiũ sumpsit: cõcede nobis tue ꝓpitiationis effectum: vt, sicut in passione sua iesus christus dñs noster diuersa vtrisqꝫ intulit stipendia meritorum: ita nobis ablato vetustatis errore, resurrectionis sue grãz largiat. Qui tecũ viuit, ⁊ regnat in vnitate. Prophetia secunda ⁊ legitur sine titulo. Exodi. Cap. 12.

In diebus illis Dixit dñs ad moysen, ⁊ Aaron in terra egypti. Mensis iste vobis principium mensium: primus erit in mẽsibus anni. Loquimini ad vniuersum cetum filiorum israel, ⁊ dicite eis. Decima die mẽsis huius, tollat vnusquisqꝫ agnũ ꝑ familias, ⁊ domos suas. Sin autẽ minor est numerus: vt sufficere possit ad vescendũ agnũ: assumat vicinum suum, qui iunctus est domui sue: iuxta numerũ aiarũ: que sufficere possint ad esum agni. Erit autẽ agnus absqꝫ macula: masculus: anniculus. Iuxta quem ritum tolletis ⁊ hedum: ⁊ seruabitis eum vsqꝫ ad quartãdecimam diem mensis huius. Immolabitqꝫ eum vniuersa multitudo filiorum israel ad vesperam: ⁊ sument de sanguine eius: ac ponent sup vtrũqꝫ postem, ⁊ in superliminaribus domorũ: in qbus comedent illũ. Et edent carnes nocte illa assas igni, ⁊ azymos panes cũ lactucis agrestibus. Nõ comedetis ex eo crudũ qd: nec coctum aqua, sed assũ tm̃ igni. Caput cũ pedibus eius, ⁊ intestinis vorabitis; ⁊ os eius nõ cõfringetis: nec remanebit ex eo qcqꝫ vsqꝫ mane. Si quid residuũ fuerit: igni cõburetis. Sic aũt comedetis illum. Renes vros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedib⁹, tenẽtes baculos in manibus, ⁊ comedetis festinãter. Est enim phase, id est trãsitus dñi. Tractus. Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerunt malitias in corde, tota die cõstituebãt prelia. ℣. Acuerũt linguas suas:

suas: sicut serpentes: venenū aspidum sub labijs eorū. ℣. Custodi me dñe de manu peccatoris, ⁊ ab hominibus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerūt supplantare gressus meos: absconderūt superbi laqueum mihi. ℣. Et funes extenderūt in laqueū pedibus meis: iuxta iter scādalum posuerunt mihi. ℣. Dixit dño deus meus es tu: exaudi dñe vocē orōnis meę. ℣. Dñe virtus salutis meę: obūbra caput meum in die belli. ℣. Ne tradas me a desiderio meo peccatori, cogitauerūt aduersum me: ne derelinquas me: ne vnquam exaltent. ℣. Caput circuitus eorū: labor labiorū ipsorum operiet eos. ℣. Verūtamē iusti cōfitebunt nomini tuo, ⁊ habitabūt recti cum vultu tuo. Finito tractu passio super nudos pulpitū dicitur.

Passio domini nostri Jesu Christi secūdum Joannem. Cap. 18.

In illo tēpore, Egressus est iesus cum discipulis suis trans torrentem Cedrō: vbi erat hortus: in quem introiuit ipse, ⁊ discipuli eius. Sciebat autē ⁊ iudas: qui tradebat eum, locum: quia frequenter iesus conuenerat illuc cū discipulis suis. Judas ergo cū accepisset cohortem: ⁊ a pontificibus ⁊ phariseis ministros, venit illuc cum laternis, ⁊ facibus, ⁊ armis. Jesus itaque sciens oia quę ventura erant super eū: processit ⁊ dixit eis. ✠ Quē queritis? C. Responderūt ei. S. Jesum Nazarenum. C. Dixit eis iesus. ✠ Ego sum. C. Stabat autē ⁊ iudas, qui tradebat eū, cū ipsis. Ut ergo dixit eis: ego sum: abierūt retrorsum, ⁊ ceciderunt in terram. Iterū ergo eos interrogauit. ✠ Quē quęritis? C. Illi autē dixerunt. S. Jesum nazarenum. C. Respōdit Jesus. ✠ Dixi vobis quia ego sum. Si ergo me quęritis: sinite hos abire. C. Ut impleretur sermo, quem dixit: quia quos dedisti mihi: nō perdidi ex eis quenquam. Simon ergo petrus habēs gladium eduxit eum: ⁊ percussit seruum pontificis: ⁊ abscidit auriculam eius dexteram. Erat autē nomen seruo malchus. Dixit ergo iesus petro. ✠ Mitte gladium tuū in vaginam. Calicem quem dedit mihi pater: nō vis vt bibam illū? C. Cohors ergo, ⁊ tribunus: ⁊ ministri iudeorū comprehenderunt iesum, ⁊ ligauerunt, ⁊ adduxerunt eum ad annam primū. Erat autē anna socer cayphę: qui erat pontifex anni illius. Erat autē cayphas, qui cōsilium dederat iudęis: quia expedit vnū hominem mori pro populo. Sequebat autē iesum simon petrus, ⁊ alius discipulus. Discipulus autē ille erat notus pontifici, ⁊ introiuit cū iesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad ostiū foris. Exiuit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici: ⁊ dixit

ostiarie, et introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla ostiaria. S Nunquid et tu ex discipulis es hominis istius? C Dixit ille. S Non sum. C Stabant autem servi et ministri ad prunas: quia frigus erat, et calefaciebant se. Erat autem cum eis et petrus stans, et calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit iesum de discipulis suis, et de doctrina eius. Respondit ei iesus. ✝ Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga, et in templo: quo omnes iudei conueniunt, et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus sum eis. Ecce hi sciunt, que dixerim ego. C Hec autem cum dixisset: vnus assistens ministrorum dedit alapam iesu, dicens. S Sic respondes pontifici? C Respondit ei iesus. ✝ Si male locutus sum: testimonium perhibe de malo: si autem bene: quid me cedis? C Et misit eum annas ligatum ad cayphã pontificem. Erat autem simon petrus stans, et calefaciens se. Dixerunt ergo ei. S Nunquid et tu ex discipulis eius es? C Negauit ille et dixit. S Non sum. C Dixit vnus ex seruis pontificis: cognatus eius, cuius abscidit Petrus auriculam. S Nonne ego vidi te in horto cum illo? C Iterum ergo negauit petrus, Et statim gallus cantauit. Adducunt ergo iesum ad cayphã in pretorium. Erat autem mane. Et ipsi non introierunt in pretorium: vt non contaminarentur: sed manducarent pascha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, et dixit. S Quam accusationem affertis aduersus hominem hunc? C Responderunt et dixerunt ei. S Si non esset hic malefactor: non tibi tradidissemus eum. C Dixit ergo eis pilatus. S Accipite eum vos, et secundum legem vestram iudicate eum. C Dixerunt ergo ei iudei. S Nobis non licet interficere quenquam. C Ut sermo iesu impleretur: quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum pilatus in pretorium, et vocauit iesum, et dixit. S Tu es rex iudeorum? C Respondit iesus. ✝ A temetipso hoc dicis: an alij tibi dixerunt de me? C Respondit pilatus. S Nunquid ego iudeus sum? Gens tua, et pontifices tui tradiderunt te mihi. Quid fecisti? C Respondit iesus. ✝ Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum: ministri mei vtique decertarent: vt non traderer iudeis. Nunc autem regnum meum non est hinc. C Dixit itaque ei pilatus. S Ergo rex es tu? C Respondit iesus. ✝ Tu dicis: quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum: vt testimonium perhibeam veritati. Omnis enim, qui est ex veritate, audit vocem meam. C Dicit ei pilatus. S Quid est veritas?

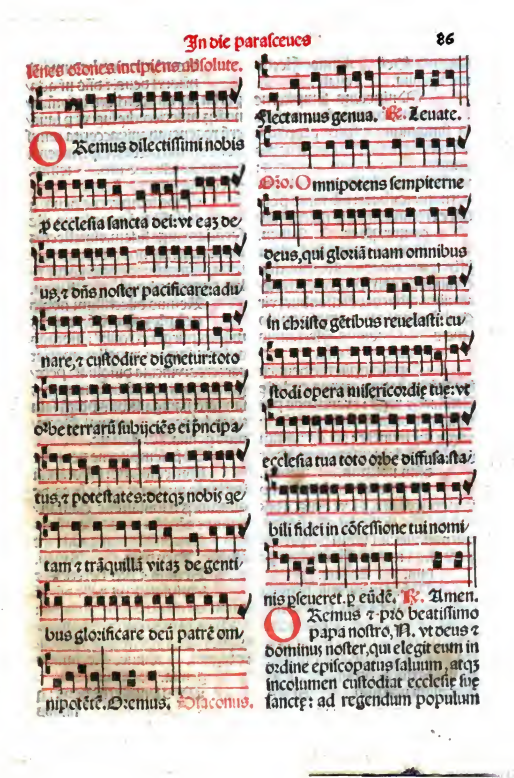
C Et

¶ Et cū hoc dixisset: iterū exiuit ad iudeos, ꝛ dicit eis. S. Ego nullam inuenio in eo causam. Est autem cōsuetudo vobis: vt vnuz dimittam vobis in pascha. Uultis ergo dimittam vobis regem iudeorū? ¶ Clamauerunt rursum oēs dicentes. S. Nō hūc: sed barrabaz. ¶ Erat autem barrabas latro. Tunc ergo apprehēdit pilatus iesum ꝛ flagellauit. Et milites plectētes coronaz de spinis imposuerunt capiti eius, ꝛ veste purpurea circundederunt eum. Et veniebant ad eū: ꝛ dicebant. S. Aue rex iudeoruz. ¶ Et dabant ei alapas. Exiuit iterū pilatus, ꝛ dicit eis. S. Ecce adduco eum vobis foras, vt cognoscatis, q̄a in eo nullam causam inuenio. ¶ Exiuit ergo iesus portans spineam coronam, ꝛ purpureum vestimentū. Et dicit eis pilatus. S. Ecce homo. ¶ Cuz ergo vidissent eum pontifices, ꝛ ministri, clamabant dicentes. S. Crucifige, crucifige eū. ¶ Dicit eis pilatus. S. Accipite eum vos: ꝛ crucifigite. Ego enim nō inuenio in eo causam. ¶ Respōderūt ei iudei. S. Nos legez habemus: ꝛ s̄m legez debet mori, q2 filiū dei se fecit. ¶ Cū ergo audisset pilatus hūc sermonē: magis timuit. Et ingressus est pretoriū iterū, ꝛ dicit ad iesuz. S. Unde es tu? ¶ Jesus autem respōsum nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. S. Mihi non loqueris? Nescis, q2 potestatem habeo crucifigere te, ꝛ potestatez habeo dimittere te? ¶ Rn̄dit iesus. ✠ Nō haberes potestatē aduersuz me vllā: nisi tibi datū esset desup. Propterea, qui tradidit me tibi: maius peccatū habet. ¶ Et exinde q̄rebat pilatus dimittere eum. Judei autē clamabant, dicentes. S. Si hūc dimittis: nō es amicus cesaris. Ois enim, q se regē facit, cōtradicit cesari. ¶ Pilatus aūt cū audisset hos sermōes: adduxit foras iesuz, ꝛ sedit pro tribunali in loco, q dicit lithostratos, hebraice aūt gabbatha. Erat aūt parasceue pasche: hora quasi sexta. Et dicit iudeis. S. Ecce rex vester. ¶ Illi aūt clamabāt. S. Tolle, tolle, crucifige eū. ¶ Dicit illis pilatus. S. Regē vestrū crucifigā? ¶ Respōderunt pontifices. S. Nō habemus regez, nisi cesarez. ¶ Tūc ergo tradidit eis illū: vt crucifigeret. Susceperunt autez iesum, ꝛ eduxerūt. Et baiulās sibi crucē: exiuit in eū, q dicit caluarie locū: hebraice aūt golgotha: vbi eum crucifixerūt. Et cū eo alios duos: hinc ꝛ hinc, medium aūt iesuz. Scripsit aūt ꝛ tituluz pilatus, ꝛ posuit sup crucez. Erat aūt scriptū. Jesus nazarenus, rex iudeorum. Hūc ergo titulū multi legerunt iudeorū: q2 ꝑpe ciuitatē erat locus: vbi crucifix9 est iesus. Erat autem scriptum hebraice, grece, ꝛ latine. Dicebāt ergo pilato pon/

tifices iudeorũ. S Noli scribere rex iudeorũ:sed,q2 ipse dixit: rex sum iudeorũ. C Respondit pilatus. S Q8 scripsi,scripsi. C Milites ergo cũ crucifixissent eũ:acceperũt vestimenta eius,⁊ fecerũt quatuor partes: vnicuiq3 militi partẽ,⁊ tunicã. Erat autẽ tunica incõsutilis,desup cõtexta p totũ. Dixerunt ergo adinuicẽ. S Nõ scindamus eam:sed sortiamur de illa:cuius sit. C Ut scriptura impleretur dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi,⁊ super vestem meam miserunt sortem. Et milites quidẽ hec fecerunt. Stabãt autẽ iuxta crucẽ iesu: mater eius,⁊ soror mr̃is eius maria cleophe,⁊ maria magdalene. Cũ vidisset ergo iesus matrem,⁊ discipulum stantẽ,quẽ diligebat, dicit matri sue. ✠ Mulier: Ecce filius tuus. C Deinde dicit discipulo. ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hora, accepit eam discipulus in suam. Postea sciens Jesus:q2 iam oia cõsũmata sunt:vt cõsũmaret scriptura, dicit. ✠ Sitio. C Uas ergo positum erat aceto plenũ. Illi autem spongiam aceto plenã,⁊ hyssopo circũponentes,obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset iesus acetum dixit. ✠ Cõsummatum est. C Et inclinato capite:tradidit spiritum. Hic pausat aliquantulũ ⁊ genuflectitur. Judei ergo,qm̃ parasceue erat,vt nõ remanerent in cruce corpora sabbato (Erat enĩ magnus dies ille sabbati) rogauerunt pilatum: vt frangerent eorũ crura,⁊ tollerẽtur. Uenerunt ergo milites,⁊ primi quidẽ fregerunt crura,⁊ alterius,qui crucifixus est cũ eo. Ad Jesum autem cũ venissent, vt viderunt eũ iam mortuũ:nõ fregerunt eius crura, sed vnus militũ lancea latus eius aperuit:⁊ continuo exiuit sãguis,⁊ aqua. Et qui vidit:testimonium perhibuit,⁊ verum est testimonium eius. Et ille scit:qa vera dicit:vt ⁊ vos credatis. Facta sunt enĩ hec:vt scriptura impleretur. Os nõ cõminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Uidebunt,in quẽ trãsfixerũt.

C Hic loquitur in tono euãgelii.

Post hec autẽ rogauit pilatũ ioseph ab arimathia:eo q2 esset discipulus Jesu:occultus autẽ ppter metũ iudeorũ: vt tolleret corpus iesu. Et permisit pilatus. Uenit ergo ⁊ tulit corpus iesu. Uenit aũt ⁊ nicodemus:qui venerat ad iesum nocte primũ, ferens mixturã myrrhe,⁊ aloes, quasi libras centũ. Acceperunt ergo corpus iesu,⁊ ligauerũt eũ linteis cũ aromatib9:sicut mos est iudeis sepelire. Erat aũt in loco,vbi crucifixus est,hortus,⁊ in horto monumentũ nouũ,in quo nõdũ qsq3 positus fuerat. Ibi ergo pp parasceuen iudeorũ: qa iuxta erat monumentũ:posuerũt Jesuz. C Deinde sacerdos dicit infrascriptas solennes

lectiones orationes incipiens absolute.
O Remus dilectissimi nobis
p ecclesia sancta dei: vt eaz de/
us, & dñs noster pacificare: adu/
nare, & custodire dignetur: toto
orbe terrarũ subijciẽs ei pncipa/
tus, & potestates: detq3 nobis ge/
tam & trãquillã vitaz de genti/
bus glorificare deũ patrẽ om/
nipotẽtẽ. Oremus. Diaconus.
Flectamus genua. R. Leuate.
Oro. Omnipotens sempiterne
deus, qui gloriã tuam omnibus
in christo gẽtibus reuelasti: cu/
stodi opera misericordię tuę: vt
ecclesia tua toto orbe diffusa: sta/
bili fidei in cõfessione tui nomi/
nis pseueret. p eũdẽ. R. Amen.
O Remus & pro beatissimo
papa nostro, N. vt deus &
dominus noster, qui elegit eum in
ordine episcopatus saluum, atq3
incolumen custodiat ecclesię suę
sanctę: ad regendum populum

sanctum dei. O remus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus: cuius iudicio vniuersa fundantur: respice propitius ad preces nostras, et electū nobis antistitem tua pietate conserua: vt christiana plebs: que tali gubernatur authore: sub tanto pontifice credulitatis sue meritis augeatur. Per. R. Amen.
Oremus et pro oibus epis, et psbyteris: diaconibus, et subdiaconibus: Acolythis, exorcistis: lectoribus, ostiarijs, cōfessoribus, virginib⁹, viduis, et pro omni populo sancto dei. O remus. Flectamus genua. R. Leua. Oratio.
Omps sempiterne deus: cuius spiritu totum corpus ecclesie sāctificat, et regit: exaudi nos pro vniuersis ordinibus supplicātes: vt grē tue munere: ab oibus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per dnm nostrum. R. Amen.
Oremus et pro xpianissimo imperatore nro, N. vt deus, et dns nr subditas illi faciat oēs barbaras nationes: ad nram perpetuā pacem. O remus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omps sempiterne deus: in cuius manu sunt oiū potestates, et oiū iura regnorū: respice ad romanū benignus imperiū: vt gentes, q̄ in sua feritate cōfidūt: potētie tue dextera cōprimātur. Per dominum nostrum. R. Amen.

Orem⁹, et pro cathecumenis nris: vt deus, et dns nr adaperiat aures pcordiorū ipsorū: ianuāqz misericordie sue: vt p lauacrū regenerationis: accepta remissione omniū pctorū: et ipsi inueniātur in xpo iesu dño nro. O remus. Flecta. genua. R. Leua. Oratio.
Omps sempiterne deus, q ecclesiā tuā noua semp. plefecūdas: auge fidem, et intellectum cathecumenis nris: vt renati fonte baptismatis: adoptionis tue filijs aggregent. p eū. R. Amen.
Oremus dilectissimi nobis deū p̄rez oipotētē, vt cūctis mūdū purget errorib⁹: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula dissoluat: peregrinantibus reditū: infirmantibus sanitatē: nauigantibus portū salutis indulgeat. O remus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omps sempiterne deus, mestorū cōsolatio: laborantiū fortitudo, perueniant ad te pces de quacunqz tribulatione clamantium: vt oēs sibi in necessitatibus suis misericordiā tuam gaudeant affuisse. Per dnm. R. Amen.
Oremus et pro hereticis et schismaticis: vt de⁹ et dns nr eruat eos ab erroribus vniuersis: et ad sanctā matrem ecclesiam catholicā, atqz apostolicā reuocare digneᵗ. O remus. Flectamus genua. R. Leua. Oratio.
Omps senpiterne deus: q saluas

saluas oēs: et nemine; vis perire: respice ad aias diabolica fraude deceptas: vt oi heretica prauitate deposita: errantiū corda resipiscant: et ad veritatis tuę redeant vnitate;. Per dñm. ℟. Amen.

Oremus et pro pfidis iudęis, vt deus et dñs noster auferat velamen de cordibus eorū, vt et ipsi agnoscant Jesum christum dñm nostrum. Et non respondetur. Amē. Nec dicit. Flectamus genua. ℟. Leua. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui etiam iudaicam perfidia; a tua misericordia non repellis: exaudi pces nostras, quas pro illius populi obcecatione deferimus: vt agnita veritatis tuę luce, qui chrīs est: a suis tenebris eruantur. Per eunde; dñm. ℟. Amē.

Oremus et pro paganis: vt deus omnipotens auferat iniquitate; a cordibus eorū: vt relictis idolis suis conuertantur ad deu; viuum, et verum, et vnicum filiū eius iesum xp̄m deū et dñ; nr̄m, cum quo viuit, et regnat cum spiritu sancto deus. Per omnia secula seculorum. Et nō respōdetur. Amē. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus: q nō mortē pctōrū, sed vitā semper inquiris: suscipe ppitius oronem nr̄am, et libera eos ab idolorū cultura et aggrega ecclesię tuę scīę: ad laude;, et gloriā nois tui. Per. ℟. Amen. ¶ Cōpletis orontibus: sacerdos deposita tātū casula: procedit ad posterius cornu altaris dextru;, et ibi accipit cruce; a ministris sibi pręparatam: qua; versa facie ad choru; a summitate parum discooperit: incipiens solus aīam. Ecce lignu; crucis. Ab illo loco in antea iuuat in cantu a ministris vsq;. Uenite adoremus. Choro vero cātante. Uenite adoremus. Oēs se psternūt: Postea procedit sacerdos ad reliquum dextrum cornu altaris: et discooperiens amplius crucē: eleuās eā paulisper altius, q̄ primo, incipit. Ecce lignū crucis. Alijs cantantibus et adorantibus: vt supra. Deinde sacerdos procedit ad mediū altaris: et discooperiens crucem totaliter, ac eleuando ea; tertio altius incipit. Ecce lignu; crucis. Alijs cantantibus et adorantibus: vt supra. Postea sacerdos deponit crucem in loco ad hoc pręparato ante altare.

Deinde deponit calciamenta: et accedit ad adorandum: ter genua flectens: ante deosculationem crucis. Hoc facto revertitur ad sedem suam: et recipit deposita calciamenta, et casulam. Postmodum ministri altaris: deinde alii ter genibus flexis, ut dictum est, crucem adorant. Et interim cantant improperia, et alia, que sequuntur totaliter, vel in parte, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: hoc modo. Duo fratres ex parte hebdomadarii cantant in medio chori, ℣. Popule meus. usque Hagios, o theos. ℣. Popule meus quid feci tibi? aut in quo contristaui te? responde mihi. ℣. Quia eduxi te de terra egypti: parasti crucem saluatori tuo. Chorus ex parte hebdomadarii cantat. Hagios o theos. Alius chorus respondet. Sanctus deus. Primus chorus. Hagios ischiros. Secundus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Hagios athanatos eleison imas. Secundus chorus. Sanctus et immortalis: miserere nobis. Postea duo fratres de secundo choro cantant, ℣. Quia eduxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibaui te: et introduxi te in terram satis optimam. Et chori respondent alternatim. Hagios o theos, etc. Sanctus et immortalis, etc. Ita tamen quod primus chorus semper reincipit. Hagios. Deinde duo fratres de primo choro cantant versum. Quid ultra debui facere tibi, et non feci? Ego quidem plantaui te vineam meam speciosissimam: et tu facta es mihi nimis amara: aceto namque sitim meam potasti: et lancea perforasti latus saluatori tuo. Item chori alternatim respondent. Hagios o theos. Sanctus. Ut dictum est. Versus sequentis improperii a binis fratribus alternatim cantantur: utroque choro simul repetente post quemlibet versum. Popule meus. usque Quia eduxi te de terra egypti. Incipiunt improperia. Duo de secundo choro cantant, ℣. Ego propter te flagellaui egyptum cum primogenitis suis: et tu me flagellatum tradidisti. Chorus repetit. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego eduxi te de egypto: demerso pharaone in mare rubrum: et tu me tradidisti principibus sacerdotum. Chorus. Popule meus. Duo de secundo choro, ℣. Ego ante te apperui mare: et tu aperuisti lancea latus meum. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego ante te preiui in columna nubis: et tu me duxisti ad pretorium pilati. Chorus. Popule meus. Duo de secundo choro, ℣. Ego te paui manna per desertum: et tu me cecidisti alapis, et flagellis. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro, ℣. Ego te potaui aqua salutis de petra: et tu me potasti felle, et aceto. Chorus. Popule meus. Duo de secundo choro, ℣. Ego propter te chananeorum reges percussi:

cussi: et tu pcussisti arūdine caput meum. Chorus. Popule meus. Duo de primo choro. ℣. Ego dedi tibi sceptrū regale: et tu dedi sti capiti meo spineam coronam. Chorus. Popule meus. Duo de scdo choro. ℣. Ego te exaltavi magna virtute: et tu me suspēdisti in patibulo crucis. Chorus. Popule meus. Hec aña. Crucem tuā adoramus. Cum psalmo. Deus misereat nr̄i. Cantat cōiter, et repetitur imediate aña. post ℣. aña. Crucem tuam adoramus dñe, et sanctā resurrectionē tuā laudamus: et glorificamus: ecce enim pp lignum venit gaudium in universo mūdo. ps. Deus misereat nr̄i, et benedicat nobis: illuminet vultū suū sup nos: et misereat nr̄i. Deinde hymnus. Crux fidelis inter oēs. Cū versibus hymnorū sequētiū. Pange lingua. Lustris sex qui iam. Et cū repetitionibus fm q inferius determinatum est cōiter cantatur, vel sicut cantor disposuerit. Hymnus. Crux fidelis inter oēs, arbor vna nobilis: nulla sylua talem profert fronde, flore, germine: dulce lignū, dulces clauos: Dulce pondus sustinet. Hymnus. Pange lingua gloriosi prelium certaminis, et super crucis trophęū dic triūphū nobilem, qualiter redēptor orbis immolatus vicerit. Repetit. Crux fidelis. vsqz Dulce lignum. Et sic fit quoties repetitur. Crux fidelis.

℣. De parentis protoplasti fraude facta condolens: qn̄ pomi noxialis morte, morsu corruit: ipse lignum tunc notauit: dāna ligni vt solueret. Repetit. Dulce lignum. ℣. Hoc opus nostrę salutis ordo depoposcerat: multiformis, proditoris ars vt artem falleret: et medelam ferret inde: hostis vnde leserat. Repetit. Crux fidelis. ℣. Quando venit ergo sacri plenitudo tpis: missus est ab arce patris natus orbis conditor: atqz ventre virginali caro factus prodijt. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Vagit infans inter arcta cōditus psepia: mēbra pannis inuoluta virgo mater alligat: et manus pedesqz crura stricta cingit fascia. Repetitur Crux fidelis. Alius hymn⁹. Lustris sex qui iā peractis tēpus implens corporis: se volente natus ad hoc: passioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Hic acetum, fel, arundo, sputa, claui, lancea mite corpus perforatur: sanguis vnda profluit: terra, pontus, astra mundus quo lauantur flumine. Repetit. Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta: tensa laxa viscera: et rigor lentescat ille, quem dedit natiuitas: vt superni membra regis miti tendas stipite. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Quęsumus salua damnatos, agmina lugentium: te prophete cecinerunt redemptorem omniū

tropheuq3 mortis gustans dans vexillum oibus. Repetit. Crux fidelis. ℣. Quem totus mundus non capit: vno saxo claudit: atq3 morte ia3 perempta inferni claustra abigit: sic deus trinus et vnus die surgit tertia. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Gloriam deo canamus hymnicis concentibus: quem simul magna nobiscum tota mundi machina: voce consona celebret in sempiterna secula. Dum supradicta cantātur: palla sup tobalea3 extenditur: et corporale a diacono super palla3 ponitur. Sacerdos vero corpus dñi: quod pridie fuerat reseruatū i loco conuenienti: reuerenter ponit super patena3: et corporali paruo plicato cooperit. Finita aute3 crucis adoratione, sacrista, vel alius ad hoc assignatus, reponit cruce3 in loco suo super altare, et accendit luminaria circa altare. Postea omissa, confessione cōsueta: sacerdos cu3 ministris ad altare accedit. Deinde diaconus abiens cū ministris ad locū dominici corporis: ibidem preparat calice3 cū vino puro: cui taliter preparato patenā cum corpore dñi coopertō diligenter superponit. Tūc ad altare hoc ordine procedit. Primo pcedit vnus cu3 thuribulo fumigante: quem sequunt duo portantes luminaria: deinde subdiaconus portans ampullam aque. Post hos venit diaconus deferens calicē cū corpore dñi. Cum aūt ad altare puentum fuerit, diaconus tradit calice3 subdiacono: accipiensq3 patena3 cu3 corpore dñi: offert sacerdoti: qui ipsum nihil dicendo collocat super corporale. Cūq3 diaconus resumpserit calicem: sacerdos accepta ampulla de manu subdiaconi: aqua3 vino puro commiscet in calice nihil dicens. Deinde diaconus calicem collocat in altari, et corporali cooperit: neutro eorū aliqd dicente. Quo cōpleto: more cōsueto fit icēsatio, sacerdote dicēte. In censu3 istud, etc. Postea lotis manibus inclinat se ante altar dicēs. In spiritu humilitatis et in animo cōtrito suscipiamur dñe a te: et sic fiat sacrificium nr̄m in conspectu tuo hodie: vt placeat tibi domine deus. Deinde erectus vertit se ad populum dicens. Orate fratres. Consequenter dicit in nota consueta absolute, Oro.

Remus pceptis salutarib9 moniti: et diuina istitutione formati audemus dicere. Pater nr̄, q. Quo finito chor' rndet. Sed libera nos. Sacerdos vero in silētio dicto. Amē. In eade3 voce, qua dixit. Pr̄ nr̄. Absolute fine. Oremus. In tono orōnis missę dicit.

Libera nos, q̄s dñe, ab omnibus malis, pteritis, psentibus, et futuris: et intercedente beata, et gloriosa semp virgine dei genitrice maria, et beatis aplis tuis petro

petro, et paulo: atqz andrea, et omnibus sanctis: da ppitius pacē in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti, et a pctō simus semp liberi: et ab omni pturbatione securi. per eūdez. Et rñso a choro. Amē. Frangit hostiā more cōsueto in tres ptes. Pax dñi. Nō di Agnus dei. Nō cantat: neqz pacis osculuz datur: sed immediate post fractionez: vnaz ptem hostie mittit in calicē nihil dicens. Post modū vero anteqz reliquas duas ptes recipiat dicit ōia, q̄ dicer diebus aliis ꝯsueuit, ptermissa ōne: Dñe iesu xpe fili dei viui, q ex voluntate pris. Quia facit de sāguine mentionem. Quibus receptis: et omissis cibus, que dici solent ante sumptionez calicis: imediate particulā hostie cū vino, et aqua de calice recipit reuerēter. Facta cōione, vt dictuz est: postcōio nō dicit: sed sacerdos more solito, ablutis manibus: reuertit ad mediū altaris et coram ipso inclinatus dicit. Quō ore sumpsimus dñe pura mē te capiamus. ptermiss. Corpus tuuz dñe. et Placeat tibi sancta. Ac deinde ipso cum ministris in vestiarium reuertētibus dicuntur vespere sine cantu. Postea crux deponitur, et denudantur altaria.

Abbato facto hora cōpetenti cooperiūtur altaria: dicta vero sexta: ignis excutitur de lapide, et accēditur in claustro: postea fratres in ecclesia dicūt nonā, et interim sacerdos indutus sine casula: dicta nona, stat in medio, et ante altare, et astātibus sibi ministris cuz cruce, et aqua benedicta, et incēso, carbonibusqz accensis: igne excusso de lapide in aliquo vase a sacrista eisdem pparato: benedicit nouum ignez dicendo. Dominus vobiscū. Rx. Et cū spū tuo.

Oratio.

Deus, qui p filium tuū, angularez scilicet lapidez: claritatis tue fidelibus ignez cōtulisti productū ex silice, nostris profuturū vsibus: nouū hūc ignē san ✠ ctifica, et concede nobis: ita per hec festa paschalia celestibus desideriis inflāmari: vt ad ppetue claritatis puris mentibus valeamus festa pertingere. Per eundem. Rx. Amen.

Oratio.

Domine deus pr omps: lumē indeficiens, et sancte cōditor oium luminuz: bene ✠ dic hoc lumen: qd a te sanctificatuz, atqz bñdictū est, q illuminasti oēm mūdum: vt ab eo lumine accēdamur, atqz illuminemur igne claritatis tue: vt, sicut illuminasti Moysen exeuntez de Aegypto: ita illumines corda, et sensus nostros: vt ad vitam eternam mereamur peruenire. Per xpz. Rx. Amē.

Oro.

Domine sancte, pater omps, eterne deus: benedicētibus nobis hunc ignē in noie tuo: et vnigeniti filii tui dei, ac dñi nrī iesu christi: et spūs sancti: cooperare digneris, et

m

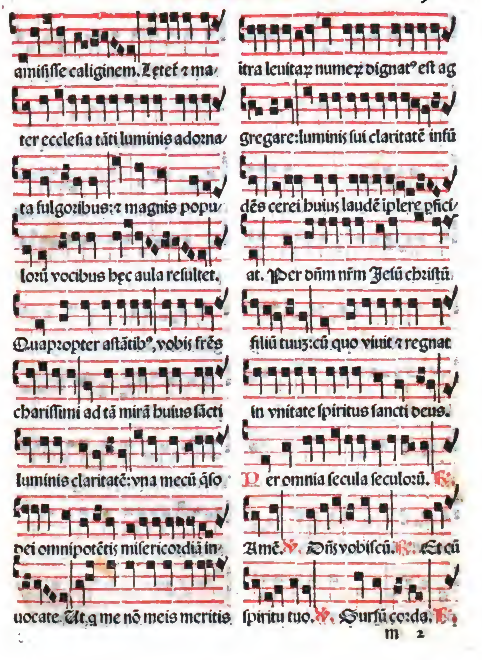
adiuua nos. Qui viuis et regnas cū eodē vnigenito tuo, et spū sctō deus. Per oia secula seculorum. ℟. Amen. Deinde bñdicit incēsum ponendū in cereo, absolute dicēs hanc orōnem, Orō.

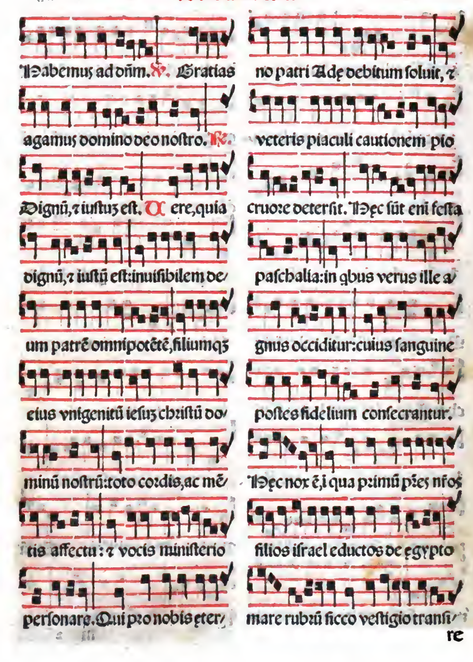
Ueniat, q̄sumus omnipotēs deus, sup hoc incensum larga tue bene ✠ dictionis infusio: et hunc nocturnū splendorē inuisibilis regenerator accende: vt nō solū sacrificiū, quod hac nocte litatū est: arcana luminis tui admistione refulgeat: sed in quocunq; loco ex huius sanctificationis mysterio fuerit deportatū: expulsa diabolice fraudis nequitia virtus tue maiestatis assistat. Per dñm no. ℟. Amen. ¶ Et dum benedicit incensū, acolythus assumēs de carbonibus predictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incensi: sacerdos ignē benedictū aspergit aqua benedicta, et posito incēso nō benedicto in thuribulo: inde adolet dictū ignē. Interim oia luminaria ecclesie extinguuntur: vt de igne benedicto postmodū accendant. Deinde diaconus dalmatica indutus recepta benedictione a sacerdote cū subdiacono portāte in arūdine, vel baculo triū cubitorū et dimidij triplicē cādelā: nouo igne illuminatā: vna cū quinq; granis incēsi benedicti; vadit ad ornatū pulpitū, et incēnso libro absolute incipiat. Exultet iā ange. astāte ad dexterā eius dicto subdiacono. Perueniento autem ad. In huius igit noctis gra. quinq; grana in cēsi benedicti, a diacono infigant in cereo, in modum crucis. In loco autē. Qui licet sit diuisus in partes. Accēdit cereus a pdctō subdiacono. Et cū di. O verē btā nox. Accēdunt lāpades.

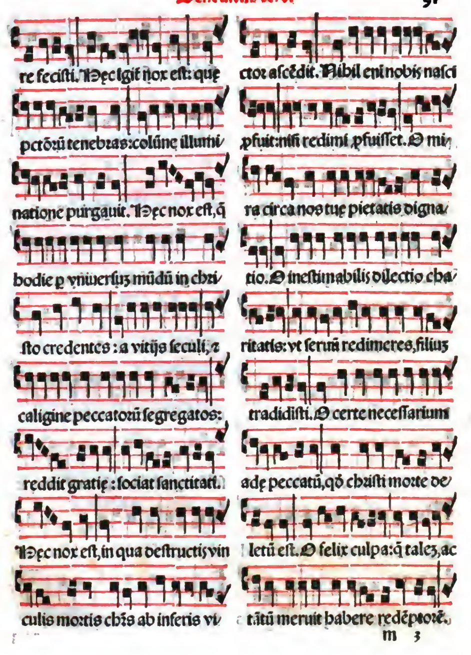
¶ Incipit benedictio cerei.

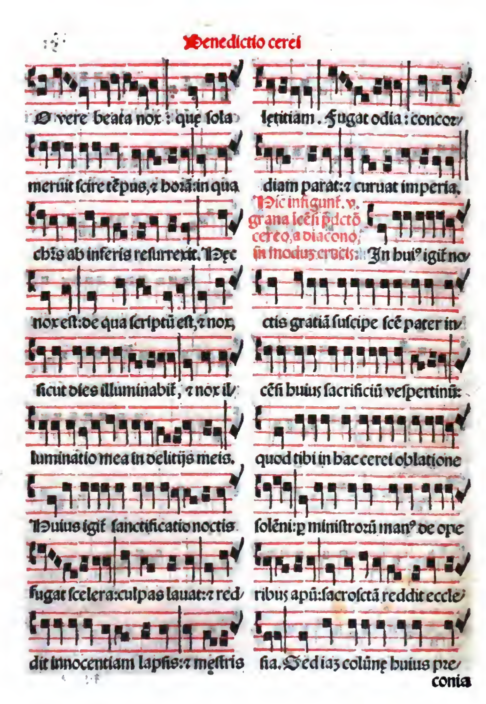
Exultet iam angelica turba celorum: exultent diuina mysteria: et pro tanti regis victoria: tuba intonet salutaris. Gaudeat et tellus tantis irradiata fulgoribus: et eterni regis splēdore illustrata; totius orbis se sentit

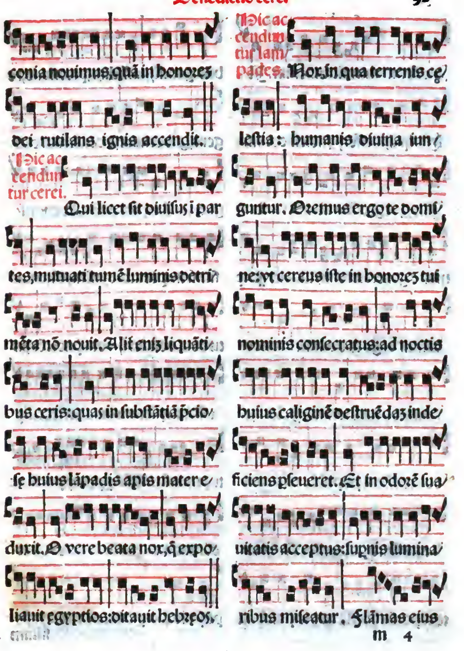
amisisse

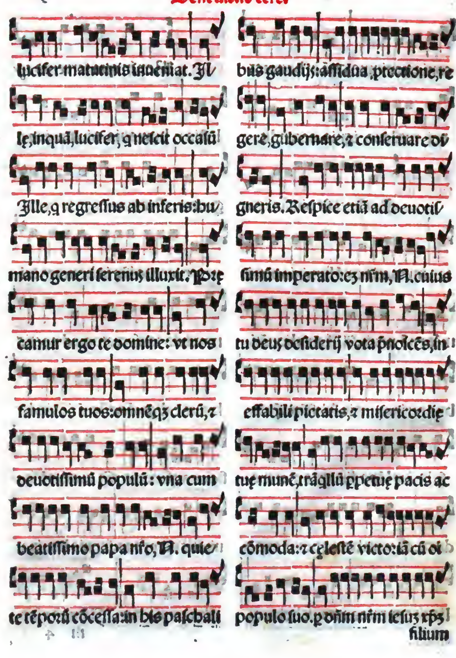

amisisse caliginem. Letet ⁊ ma-
ter ecclesia tāti luminis adorna-
ta fulgoribus: ⁊ magnis popu-
lorū vocibus hec aula resultet.
Quapropter astātibus vobis frēs
charissimi ad tā mirā huius sācti
luminis claritatē: vna mecū q̄so
dei omnipotētis misericordiā in-
uocate. Ut q me nō meis meritis
itra leuitar numerū dignatus est ag-
gregare: luminis sui claritatē infū-
dēs cerei huius laudē iplere pfici-
at. Per dñm nrm Jesū christū
filiū tuū: cū quo viuit ⁊ regnat
in vnitate spiritus sancti deus.
Per omnia secula seculorū. ℟.
Amē. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū
spiritu tuo. ℣. Sursū corda. ℟.
m 2

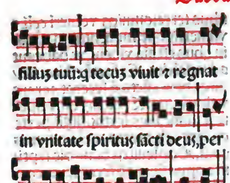

Habemus ad dñm. ℟. Gratias
agamus domino deo nostro. ℟.
Dignũ,⁊ iustuȝ est. Vere,quia
dignũ,⁊ iustũ est:inuisibilem de/
um patrẽ omnipotẽtẽ,filiumqȝ
eius vnigenitũ iesuȝ christũ do/
minũ nostrũ:toto cordis,ac mẽ/
tis affectu: ⁊ vocis ministerio
personare.Qui pro nobis eter/
no patri Adę debitum soluit, ⁊
veteris piaculi cautionem pio
cruore detersit. Hęc sũt enĩ festa
paschalia:in qbus verus ille a/
gnus occiditur:cuius sanguine
postes fidelium consecrantur.
Hęc nox ẽ,i qua primũ pr̃es nr̃os
filios israel eductos de egypto
mare rubrũ sicco vestigio transi/
re

re fecisti. Hec igit nox est: que
pctõꝝ tenebras: colũne illumi-
natione purgauit. Hec nox est, q̃
hodie p vniuersũ mũdũ in chri-
sto credentes: a vitijs seculi; z
caligine peccatorũ segregatos:
reddit gratie: sociat sanctitati.
Hec nox est, in qua destructis vin
culis mortis chrs ab inferis vi-
ctor ascẽdit. Nihil eni nobis nasci
pfuit: nisi redimi pfuisset. O mi-
ra circa nos tue pietatis digna-
tio. O inestimabilis dilectio cha-
ritatis: vt seruũ redimeres, filiũ
tradidisti. O certe necessarium
ade peccatũ, qd christi morte de-
letũ est. O felix culpa: q̃ talez, ac
tãtũ meruit habere redẽptorẽ.

O vere beata nox: que sola
meruit scire tēpus, ꝛ horā: in qua
cħs ab inferis resurrexit. Hec
nox est: de qua scriptū est, ꝛ nox,
sicut dies illuminabit, ꝛ nox il
luminatio mea in delitijs meis.
Huius igit sanctificatio noctis
fugat scelera: culpas lauat: ꝛ red
dit innocentiam lapsis: ꝛ mestris
letitiam. Fugat odia: concor
diam parat: ꝛ curuat imperia.
Hic infigunt. v. grana incēsi p̄dctō cereo, a diacono, in modū crucis.
In hui⁹ igit no
ctis gratiā suscipe scē pater in
cēsi huius sacrificiū vespertinū:
quod tibi in hac cerei oblatione
solēni: p ministrorū man⁹ de ope
ribus apū: sacrosctā reddit eccle
sia. Sed iā colūne huius pre
conia

conia nouimus: quã in honorẽ
dei rutilans ignis accendit.
Hic accendun tur cerei.
Qui licet sit diuisus i par
tes, mutuati tumẽ luminis detri
mẽta nõ nouit. Alit eniz liquãti
bus ceris: quas in substãtiã pcio
se huius lãpadis apis mater e
duxit. O vere beata nox, q̃ expo
liauit egyptios: ditauit hebreos.
Hic accendun tur lam pades.
Nox in qua terrenis ce
lestia: humanis diuina iun
guntur. Oremus ergo te domi
ne: vt cereus iste in honorẽ tui
nominis consecratus: ad noctis
huius caliginẽ destruẽdaz inde
ficiens pseueret. Et in odorẽ sua
uitatis acceptus: supnis lumina
ribus misceatur. Flãmas eius

lucifer matutinus inueniat. Il
le, inquã, lucifer, q nescit occasũ
Ille, q regressus ab inferis: hu
mano generi serenus illuxit. Pre
camur ergo te domine: vt nos
famulos tuos: omnẽqз clerũ, ꝛ
deuotissimũ populũ: vna cum
beatissimo papa nr̃o, N. quie
te tẽporũ cõcessa: in his paschali
bus gaudijs: assidua ꝓtectione re
gere, gubernare, ꝛ conseruare di
gneris. Respice etiã ad deuotis
simũ imperatorẽ nr̃m, N. cuius
tu deus desiderij vota ꝓnoscẽs, in
effabili pietatis, ꝛ misericordię
tuę munẽ, trãqllũ ꝑpetuę pacis ac
cõmoda: ꝛ celestẽ victoriã cũ oi
populo suo. P dñm nr̃m iesũ xp̃m
filium

omnia secula seculorū. Amen.

¶ Cōpleta benedictione cerei sacerdos, ⁊ ministri induti more solito: ante altare procedūt: ⁊ facta reuerentia in locis suis sedēt. Postea legūtur pphetie sine titulo: ⁊ in fine prophetiarū dicūtur orationes modo subscripto. Prophetia prima Genesis ca. i.

In principio creauit deus celum, ⁊ terraȝ. Terrā aūt erat inanis, ⁊ vacua: ⁊ tenebre erant super faciem abyssi, ⁊ spiritus dñi ferebatur super aquas. Dixitqȝ deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem, ꝙ esset bona, ⁊ diuisit lucem a tenebris. Appellauitqȝ lucem diem, ⁊ tenebras noctē. Factumqȝ est vespere, ⁊ mane dies vnus. Dixit quoqȝ deus. Fiat firmamentū in medio aquarum: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuisitqȝ aquas, que erāt sub firmamento ab his, que erant super firmamentum. Et factū est ita. Uocauitqȝ deus firmamentum celū. Et factū est vespere, ⁊ mane dies scd̄s. Dixit vero deus. Cōgregētur aque que sub celo sunt in locū vnuȝ, ⁊ appareat arida. Factūqȝ est ita. Et vocauit deus aridam, terram: congregationesqȝ aquarum appellauit maria. Et vidit deus, ꝙ esset bonuȝ, ⁊ ait. Germinet terra herbam virentē, ⁊ faciētez semen, ⁊ lignum pomiferū faciēs fructuȝ iuxta genus suū, cuius semē in semetipso sit super terrā. Et factum est ita. Et protulit terra herbā virentē, ⁊ afferentem semē iuxta genus suū: lignumqȝ faciens fructuȝ, ⁊ habens vnūqdqȝ sementē iuxta specieȝ suam. Et vidit deus, ꝙ esset bonum. Factūqȝ est vespere, ⁊ mane dies tertius. Dixit aūt deus. Fiant luminaria in firmamento celi, ⁊ diuidāt diē, ac noctes, ⁊ sint in signa, ⁊ tempora: ⁊ dies, ⁊ annos, vt luceant in firmamento celi, ⁊ illuminent terrā. Et factū est ita. Fecitqȝ deus duo luminaria magna: luminare maius: vt preesset diei, ⁊ luminare minus: vt preesset nocti, ⁊ stellas. Et posuit eas in firmamento celi: vt lucerent super terraȝ, ⁊ preessent diei, ac nocti, ⁊ diuiderent lucem, ac tenebras. Et vidit deus, ꝙ esset bonum. Et factū est vespere, ⁊ mane dies quartus. Dixit etiaȝ deus. Producant aque reptile

anime viuentis: et volatile super terrã sub firmamento celi. Creauitqz deus cete grãdia, et oẽm animaz viuentẽ, atqz motabilez, quã produxerãt aque in species suas: et omne volatile sm genº suũ. Et vidit deus qz esset bonũ: benedixitqz eis dicens. Crescite et multiplicamini, et replete aquas maris: auesqz multiplicent super terraz. Et factũ est vespere et mane, dies qntus. Dixit quoqz deus. Producat terra aiaz viuẽtẽ in genere suo, iumenta, et reptilia, et bestias terre sm species suas. Factũqz est ita. Et fecit deus bestias terre iuxta species suas, iumenta, et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus, qz esset bonum: et ait. Faciamus hominem ad imaginez, et similitudinẽ nr̃az, et presit piscibus maris, et volatilibus celi, et bestijs vniuerse terre: omniqz reptili qd mouet in terra. Et creauit deus hominem ad imaginez, et similitudinem suã. Ad imaginẽ dei creauit illum: masculũ, et feminã creauit eos. Benedixitqz illis deus, et ait. Crescite et multiplicamini: et replete terrã, et subijcite eaz, et dominamini piscibus maris, et volatilibº celi, et vniuersis animãtibus, que mouentur sup terrã. Dixitqz deus. Ecce dedi vobis oẽm herbam afferentez semen sup terrã, et vniuersa ligna, que habent in semetipsis sementez generis sui: vt sint vobis in escã, et cunctis animãtibus terre: omniqz volucri celi, et vniuersis, que mouentur in terra: in qbus est aia viuens, vt habeant ad vescẽduz. Et factũ est ita. Viditqz deus cũcta, q̃ fecerat, et erant valde bona. Et factuz est vespere, et mane, dies sextus. Igit perfecti sunt celi, et terra, et oĩs ornatus eorũ. Cõpleuitqz deus die septimo opus suuz, qd fecerat: et requieuit die septimo ab vniuerso opere, qd patrarat. Qua cõpleta sacerdos dicat. Oremus. et diaconus Flectamº ge. R. Le. Oro.

Deus q mirabiliter creasti hoiem: et mirabilius redemisti: da nobis q̃s: cõtra oblectamenta peccati, mẽtis ratione persistere, vt mereamur ad eterna gaudia puenire. Per do. Prophetia secũda Genesis Cap. v. et vi.

Noe vero, cũ qngẽtorũ esset annorũ, genuit Sez, Chã, et Japhet. Cũqz cepissent hoies multiplicari sup terrã, et filias procreassent: videntes filij dei filias hoiuz, q eẽnt pulchre: accepertũt sibi vxores ex oĩbus, quas elegerãt. Dixit quoqz deus. Non pmanebit spũs meº in hoie in eternuz: qa caro est. Erũtqz dies illius cẽtum viginti annorũ. Gigãtes aũt erãt super terram in diebus illis. Postq̃ autẽ ingressi sunt filij dei ad filias hoium: illeqz genuerũt: isti sunt potentes a seculo viri famosi. Videns aũt deus, qz multa malitia hoium esset in terra: et cũcta

cta cogitatio cordis humani intē ta esset ad malū omni tempore: penituit eū, q̄ hominē fecisset in terra. Et p̄cauens in futurū, ꝛ tactus dolore cordis intrinsecus: deleboi, inq̄t, hoiem, quē creaui a facie terrę: ab hoie vsq3 ad animantia: a reptili vsq3 ad volucres celi. Penitet eni me fecisse eos. Dixitq3 deus ad noe. Finis vniuersę carnis venit corā me: repleta est terra iniquitate a facie eorum: ꝛ ego disperdā eos cū terra. Fac tibi arcā de lignis leuigatis: mansiūculas in arca facies, ꝛ bitumine linies intrinsecus, ꝛ extrinsec9, ꝛ sic facies eā. Trecētorū cubitorꝫ erit longitudo arcę: qnquaginta cubitorū latitudo, ꝛ triginta cubitorū altitudo eius. Fenestrā in arca facies: ꝛ in cubito cōsūmabis sūmitatē eius. Ostiū autē arcę pones ex latere deorsū. Cenacula, ꝛ tristega facies in ea. Ecce ego adducā diluuij aquas sup terrā: vt interficiā oēm carnē: in qua spiritus vitę est subter celū: ꝛ vniuersa, q̄ in terra sunt: cōsument. Ponāq3 fedus meū tecū, ꝛ ingredieris arcā tu, ꝛ filij tui, ꝛ vxor tua: ꝛ vxores filiorū tuorū tecū. Et ex cunctis animantibus vniuersę carnis bina, ꝛ bina induces in arcā: vt viuāt tecū masculini sexus, ꝛ feminini. De volucribus iuxta genus suum, ꝛ de iumētis in genere suo, ꝛ ex omni reptili terrę fm genus, suū bina de oibus ingredientur tecum, vt possint viuere. Tolle igitur tecū ex oibus escis, q̄ mādi possunt, ꝛ cōportabis apud te, ꝛ erūt tā tibi, q̄ꝫ illis in cibū. Fecit ergo Noe oia: q̄ p̄ceperat illi deus. Eratq3 sexcētorū annorū qn̄ diluuij aquę inundauerunt super terrā. Rupti sunt aūt oēs fontes abyssi magnę, ꝛ catarrhactę celi aptę sūt ꝛ facta est pluuia sup terram quadraginta diebus, ꝛ quadraginta noctibus. In articulo diei illius ingressus est Noe, Sem, Chā, ꝛ iaphet filij eius: vxor illius: ꝛ vxores filiorū eius cū eo in arcā: ipsi ꝛ omne aial fm genus suum: vniuersaq3 iumenta in genere suo, ꝛ omne qd̄ mouet̄ sup terrā in genere suo: cūctūq3 volatile fm genus suū. Porro arca ferebatur sup aquas, ꝛ aquę p̄ualuerunt nimis sup terrā. Opertiq3 sunt oēs montes excelsi sub vniuerso celo. Quindecim cubitis altior fuit aqua sup mōtes: quos operuerat. Cōsumptaq3 est ois caro, q̄ mouebat̄ sup terrā, volucrū, animantiū, bestiarū, oiumq3 reptilium, q̄ reptāt sup terrā. Remansit aūt solus Noe, ꝛ q cū eo erant in arca. Obtinuerūtq3 aq̄ terrā cētū quadraginta diebus. Recordatus aūt dn̄s Noe, cunctorūq3 aiantium, ꝛ oium iumētorū: quę erāt cū eo in arca: adduxit spiritū sup terrā, ꝛ iminutę sunt aq̄, ꝛ clausi sunt fontes abyssi, ꝛ catarrhactę celi, ꝛ p̄hibitę sunt pluuię de celo. Reuer-

seq3 sunt aque de terra: euntes, ꝛ redeūtes, ꝛ ceperūt minui post cē tu3 quadraginta dies. Cūq3 trā sissent quadraginta dies: aperiēs Noe fenestrā arce quā fecerat: dimisit coruū. Qui egrediebaṫ, ꝛ nō reuertebaṫ: donec siccarenṫ aque sup terrā. Emisit quoq3 colūba3 post eū, vt videret, si ia3 cessassent aque sup faciem terre. Que cum nō inueniret, vbi requiesceret pes eius: reuersa est ad eu3 in arcam. Aque eni3 erāt sup vniuersa3 terrā. Extēditq3 manū, ꝛ apprehensa3 intulit in arcā. Expectatis aute3 vltra septē diebus alijs: rursu3 dimisit colūbā ex arca. At illa venit ad eū ad vespera3: portās ramum oliue virētibus folijs in ore suo. Intellexit ergo noe: ꝙ cessassēt aque sup terrā. Expectauitq3 nihilominus septē diebus alijs: ꝛ emisit colūbā, que nō est vltra reuersa ad eu3. Locutus est aūt dn̄s ad Noe dicēs. Egredere de arca tu, ꝛ vxor tua: filij tui ꝛ vxores filiorū tuorū tecū. Cuncta aiantia, ꝗ sunt apud te ex oi carne, tā in volatilibus, ꝗ̄3 in bestijs: ꝛ vniuersis reptilib⁹, ꝗ reptāt sup terrā, educ tecū: ꝛ igredimini sup terrā. Crescite, ꝛ multiplicamini super eam. Egressus est ergo noe, ꝛ filij eius: vxor illius: ꝛ vxores filioru3 eius cū eo. Sed ꝛ oia aiantia, iumēta, ꝛ reptilia: ꝗ reptāt sup terra3, ꝭm genus suum de arca egressa sunt. Edificauit aute3 noe altare dn̄o: ꝛ tollens de cunctis pecoribus, ꝛ volucribus mundis: obtulit holocausta super altaṙ domino. Odoratusq3 est dominus odorem suauitatis. Oremus. Flectamus genua. ℟ Leuate. Oratio.

Deus incōmutabilis virtus ꝛ lumen eternum: respice propitius ad totius ecclesie tue mirabile sacramentu3, ꝛ opus salutis humane: perpetue dispositionis effectu trāquillius operare: totusq3 mūdus experiaṫ: ꝛ videat deiecta erigi: inueteratā renouari: ꝛ per ipsum redire oia in integrū, a quo sumpsere principium. Per dn̄m.

Prophetia. iij. Genesis. ca. 22.

In diebus illis. Tētauit deus abrahā ꝛ dixit ad eū. abrahā, abrahā. Et ille respondit. Adsum. At ille. Tolle filiu3 tuū vnigenitū, que3 diligis, isaac, ꝛ vade in terrā visionis, ꝛ offeres eū ibi in holocaustu3 sup vnu3 montium: quem mōstrauero tibi. Igiṫ abrahā de nocte consurgens strauit asinum suū: ducēs secum duos iuuenes, ꝛ isaac filiū suu3. Cūq3 cōcidisset ligna in holocaustū: abijt ad locu3, quē pceperat ei deus. Die aūt tertio: eleuatis oculis, vidit locū procul. Dixitq3 ad pueros suos. Expectate hic cu3 asino: ego, ꝛ puer illuc vsq3 pperantes: postꝗ̄3 adorauerimus: reuertemur ad vos.

Tulit

Tulit quoq3 ligna holocausti: & imposuit sup isaac filiũ suu3. Ipse vero portabat in manib⁹ suis ignẽ & gladiũ. Cũq3 duo pgerẽt simul, dixit isaac pr̃i suo. Pr̃ mi? At ille r̃ndit. Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis, & ligna: vbi est victima holocausti? Dixit abrahã. Deus puidebit sibi victimã holocausti fili mi. Pergebãt ergo pariter, veneruntq3 ad locu3, quẽ ostẽderat ei deus, in quo ędificauit altare, & desup ligna cõposuit. Cũq3 colligasset isaac filiũ suũ: posuit eũ in altari sup struẽ lignoȝ. Extẽditq3 manũ, & arripuit gladiũ: vt imolaret filiũ suu3. Et ecce angelus dñi de celo clamauit, dicẽs. Abrahã, Abrahã. Qui r̃ndit adsu3. Dixitq3. Ne extẽdas manũ tuam sup puerũ: neq3 facias illi qcq̃. Nũc cognoui, q̃ timeas deũ, & nõ pepcisti filio tuo vnigenito pp me. Leuauit abraham oculos: viditq3 post tergũ arietẽ inter vepres hęrẽtes cornibus. Quẽ assumens obtulit holocaustũ p filio. Appellauitq3 nomẽ loci illius: Dñs videt. Unde vsq3 hodie dicit. In mõte dñs videbit. Uocauit aute3 angelus dñi abrahã scõo de celo, dicens. Per memẽtipsu3 iuraui: dicit dñs, q2 fecisti rẽ hãc, & nõ pepercisti vnigenito filio tuo pp me: bñdicens benedicã tibi: & multiplicabo semen tuũ sicut stellas celi: & velut arenã, q̃ est in littore maris. Possidebit semen tuu3 portas inimicoȝ suorũ, & bñdicent in semine tuo oẽs gẽtes terrę: qa obedisti voci meę. Reuersusq3 est abrahã ad pueros suos: abieruntq3 bersabee simul: & habitauit ibi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus fideliũ pr̃ summe: qui in toto orbe terrarũ: pmissionis tuę filios diffusa adoptionis grã multiplicas, & p paschale sacramẽtũ: abrahã puerũ tuũ vniuersarũ, sicut iurasti, gentiũ efficis pre3: da pp̃lis tuis: digne ad grã3 tuę vocationis introire. Per do.

Prophetia. iiij. Exodi. Ca. 14.

In diebus illis. Factũ est in vigilia matutina: & ecce respiciẽs dñs sup castra ęgyptioru3: p colũnam ignis, & nubis: interfecit exercitum eorum, & subuertit rotas curruu3: ferebãtur in pfundum. Dixerunt ergo ęgyptij. Fugiamus israele3: dñs eni3 pugnat p eis cõtra nos. Et ait dñs ad Moysen. Extẽde manũ tuã sup mare, vt reuertant aq̃ ad ęgyptios, sup currus, & eqtes eoȝ. Cũq3 extẽdisset moyses manu3 cõtra mare: reuersu3 est primo diluculo ad priore3 locum. Fugiẽtibusq3 ęgyptijs occurrerũt aq̃, & inuoluit eos dñs in medijs fluctibus. Reuersęq3 sunt aq̃, & cooperuerũt currus, & ęqtes cũcti exercitus pharaonis, q sequẽtes ingressi fuerãt mare: nec vnus

q̄de3 supfuit ex eis. Filij aũt israel preterunt p mediũ sicci maris, τ aq̃ eis erãt quasi p muro, a dextris τ a sinistris. Liberauitq3 dñs in die illo israel de manu egyptiorũ. Et viderũt egyptios mortuos sup littus maris, τ manũ magnã, quam exercuerat dñs cõtra eos. Timuitq3 ppl's dñm: τ crediderunt dño, τ moysi seruo eius. Tunc cecinit moyses, τ filij israel carmẽ hoc domino, τ dixerũt. Tract'. Cantemus dño: gliose enim honorificatus est: equũ, τ ascẽsorẽ3 piecit in mare: adiutor τ ptector factus est mihi in salutẽ. ℣. Hic deus me', τ honorificabo eũ: deus pr̃is mei, τ exaltabo eũ. ℣. Dñs cõterens bella: dñs nomẽ est illi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Le. Orō.

Deus cuius antiqua miracula etiã nr̃is seculis coruscare sentimus: dũ, qd̃ vni pplo a psecutiõe egyptiaca liberãdo, dextere tue potẽtia cõtulisti: id in salutẽ gẽtiũ p aquã regenerationis operaris, pr̃sta, vt in abrahe filios, τ in israeliticã3 dignitatẽ, totius mundi transeat plenitudo. Per dñm.

Prophetia. v. Esaie. Cap. 54.

Hec est hereditas seruorũ dñi: τ iustitia eorum apud me: dicit dñs. Oẽs sitientes venite ad aquas, τ qui non habetis argentũ, properate, emite, τ comedite. Venite: emite absq3 argento, τ absq3 vlla cõmutatiõe vinũ, τ lac. Quare appẽditis argẽtum nõ in panibus, τ laborẽ vestrũ nõ in saturitate? Audite audiẽtes me: τ comedite bonũ, τ delectabit in crassitudine aĩa vr̃a. Inclinate aurem vestrã, τ venite ad me: audite, τ viuet aĩa vestra. Et feriã vobiscũ pactũ sempiternũ: misericordias dauid fidelis. Ecce teste3 populis dedi eũ: ducẽ, ac pceptorẽ gẽtibus. Ecce gẽtes, quas nesciebas, vocabis: τ gẽtes, q̃ nõ cognouerũt te: ad te currẽt, ppter dñm deũ tuũ3, τ sanctũ israel: qr glorificauit te. Querite dñm, dũ inueniri potest: inuocate eũ, dũ ppe est. Derelinquat impius via3 suã, τ vir iniquus cogitationes suas, τ reuertat ad dñ3, τ miserebitur eius: τ ad deum nostrũ: qñ multus est ad ignoscẽdũ. Nõ enim cogitationes meę: cogitationes vestrę: neq3 vię meę, vię vr̃ę, dicit dñs. Quia sicut exaltantur cęli a terra: sic exaltatę sũt vię meę a vijs vestris, τ cogitationes meę a cogitationibus vestris. Et quõ descẽdit imber, τ nix de cęlo: τ illuc vltra nõ reuertit, sed inebriat terra3, τ infundit ea3, τ germinare ea3 facit: τ dat semen serenti, τ panem comedenti: sic erit verbum meu3, qd̃ egredietur de ore meo: dicit dñs ops. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus multiplica in hono

rem

rem nostrū tui: qd̄ patrū fidei spo-pondisti: ꝛ promissionis filios sacra adoptione dilata: vt, qd̄ priores sancti non dubitauerunt futurum: ecclesia tua iam ex parte cognoscat impletū. Per dn̄m nr̄m.

Prophetia. vi. Baruch. Ca. 3.

Audi israel mā data vite: auribus pcipe: vt scias prudentiam. Quid est israel: ꝙ in terra inimicorū es? Inueterasti in terra aliena: coinquinatus es cū mortuis: deputatus es cum his: qui sunt in inferno. Dereliqsti fontē sapientie. Nā si in via dei ambulasses: habitasses vtiq3 in pace super terrā. Disce, vbi sit sapientia: vbi sit virtus: vbi sit prudētia: vbi sit itellectus: vt scias simul: vbi sit longiturnitas vite, ꝛ victus, vbi sit lumen oculorū, ꝛ pax. Quis inuenit locū eius? Et qs introiuit in thesauros eius? Ubi sunt principes gētiū, ꝛ qui dominant̄ sup bestias, q̄ sunt sup terrā? Qui in auibus celi ludunt: q argētū thesaurizant: ꝛ aurū, in quo cōfidunt homines: ꝛ nō est finis possessionis eorū? Qui argētū fabricāt, ꝛ soliciti sunt: nec est inuētio operū illorū? Et tamē exterminati sunt, ꝛ ad inferos descēderūt: ꝛ alij i locū eorū surrexerūt. Juuenes viderunt lumen, ꝛ habitauerūt super terram. Uiam autem discipline nescierunt: neq3 intellexerūt semitas eius: neq3 susceperūt eā filij eorū. A facie eorū longe facta est. Non est audita in chanaā: neq3 visa est in theman. Filij quoq3 agar, q exqsierūt prudētiā: q̄ de terra est: negotiatores terre, ꝛ theman, ꝛ cōfabulatores, ꝛ exqsitores prudētie, ꝛ intelligentie, viam aūt sapientie nescierunt, neq3 meminerunt semitarū eius. O israel qua3 magna est domus dei: ꝛ ingens locus possessionis eius. Magnus, ꝛ nō hēt cōsūmationē: excelsus, ꝛ imēsus. Ibi fuerunt gigātes noiati illi, q ab initio fuerūt statura magna: sciētes bellum. Nō hos elegit dn̄s: neq3 viā discipline inuenerunt: propterea perierunt. Et, qm̄ nō habuerunt sapientiā, interierunt ꝓpter suam insipientiā. Quis ascēdit in celu3: ꝛ accepit eam, ꝛ eduxit ea3 de nubibus? Quis trāsfretauit mare, ꝛ inuenit eā, ꝛ attulit eam sup auru3 electum? Nō est, q sciat via3 eius, neq3 qui excogitet semitas eius. Sed, q scit vniuersa: nouit illa3: ꝛ adinuenit eā prudētia sua. Qui ꝑfecit terra3 in sempiterno tempore: ꝛ adimpleuit eam pecudibus. Uocauitq3 ea3: ꝛ obaudiuit eū in timore. Stelle autē dederunt lumē in custodijs suis, ꝛ letate sunt. Uocate sunt, ꝛ dixerunt. Adsumus. Et luxerunt ei cu3 iocunditate, q fecit illas. Hic est deus noster, ꝛ non estimabit alius ad eu3. Hic adinuenit omne3 viam disci

plinē, ⁊ dedit illam Jacob puero suo, ⁊ israel dilecto suo. Post hęc sup terraꝫ visus est, ⁊ cum hoibus cōuersatus est. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.

Deus, qui ecclesiā tuā semp gentiū vocatione multiplicas: concede ꝓpitius: vt, quos aqua baptismatis abluis, cōtinua ꝓtectione tuearis. Per do. Prophetia. vij. Ezechielis. Ca. 37.

In diebus illis. Facta est sup me manus dñi, ⁊ eduxit me in spū dñi, ⁊ dimisit me in medio cāpi, qui erat plenus ossibus, ⁊ circūduxit me per ea in gyruꝫ. Erant auteꝫ multa valde sup facieꝫ campi: sicca qꝫ vehemēter. Et dixit ad me. Fili hois: putasne viuēt ossa ista? Et dixi. Dñe deus tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossibus istis, ⁊ dices eis. Ossa arida audite verbū dñi. Hęc dicit dñs deus ossibus his. Ecce ego intromittā in vos spūm, ⁊ viuetis, ⁊ dabo super vos neruos: ⁊ succrescere faciā sup vos carnem: ⁊ superextēdaꝫ in vobis cutem, ⁊ dabo vobis spiritū, ⁊ viuetis, ⁊ scietis, qꝛ ego dñs. Et ꝓphetaui, sicut pceperat mihi. Factus est aūt sonitus ꝓphetante me, ⁊ ecce cōmotio. Et accesserūt ossa ad ossa, vnumqdqꝫ ad iuncturā suam. Et vidi: ⁊ ecce sup ea nerui, ⁊ carnes ascēderūt: ⁊ extensa est in eis cutis desuper: ⁊ spm̄ nō habebāt. Et dixit ad me. Vaticinare ad spūꝫ, vaticinare fili hois, ⁊ dices ad spūm. Hęc dicit dñs deus. A quatuor vētis veni spiritus, ⁊ insuffla super interfectos istos, ⁊ reuiuiscāt. Et ꝓphetaui, sicut pceperat mihi. Et ingressus est in ea spūs, ⁊ reuixerūt, ⁊ steterūt super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hois ossa hęc: vniuersa domus israel est: ipsi dicūt. Aruerunt ossa nr̄a: periit spes nr̄a, ⁊ abscissi sumus, ꝓpterea vaticinare, ⁊ diceꝫ ad eos. Hęc dicit dñs deus. Ecce ego aperiam tumulos vestros: ⁊ educaꝫ vos de sepulchris vr̄is pplus meus: ⁊ inducā vos in terram israel. Et scietis, quia ego dñs, cum aperuero sepulchra vestra: ⁊ eduxero vos de tumulis vestris ppl's meus, ⁊ dedero spūm meum in vobis, ⁊ vixeritis, requiescere vos faciaꝫ sup humū vestrā, dicit dñs oēs. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.

Deus, qui nos ad celebrandum paschale sacramētū: vtriusqꝫ testamenti paginis instruis: da nobis intelligere misericordiam tuam: vt ex perceptione presentium muneruꝫ: firma sit expectatio futurorum. Per dñm. Prophetia. viij. Esaię. Cap. 4.

Apprehēdēt septeꝫ mulieres virū vnū in die illa, dicētes. Panē nr̄m comedemus, ⁊ vestimentis

stimentis

filmētis nostris operiemur: tantū modo inuocet nomē tuū sup nos: aufer opprobriū nrm. In die illa erit germē dñi in magnificētia, et glia, et fructus terre sublimis, et exultatio his, q saluati fuerint de israel. Et erit ois, q relictus fuerit in sion, et residuus in hierusalē: sctūs vocabit ois, qui scriptus est in vita in hierusalē. Si abluerit dñs sordes filiarū siō, et sanguinē hierusalē lauerit de medio eius: in spū iudicij, et spiritu ardoris. Et creabit dñs deus sup oēm locū mōtis siō: et vbi inuocatus est: nubē p diez, et fumū, et splēdorē ignis flāmātis in nocte. Sup oēm eniz gloriā ptectio: et tabernaculū erit in vmbraculū diei ab estu, et in securitatez, et absconsionē a turbine, et a pluuia. Tractus: Vinea facta est dilecto meo: in cornu in loco vberi. ℣. Et macerias circūdedit, et circūfodit, et plātauit vineā soretb, et edificauit turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea enim domini Sabaoth: domus israel est. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Orō. Deus, q in oib⁹ ecclesie tue filijs: scōrū pphetarū voce: manifestasti in omni loco dñationis tue satorē te bonorū seminū: et electorū palmitum esse cultorez: tribue qs pplis tuis: q et vinearū apud te noie cēsent, et segetū: vt spinarū, et tribulorum squalore resecato: digna efficiātur fruge fecūdi. Per.

Prophetia. ix. Exodi. Cap. 12.

In diebus illis. Dixit dñs ad moysen, et aarō in terra egypti. Mensis iste vobis principiuz mensiuz: primus erit in mēsibus anni. Loquimini ad vniuersuz cetū filiorū israel et dicite eis. Decima die mēsis huius tollat vnusquisqz agnuz p familias, et domos suas. Sin autez minor est numerus. vt sufficere possit ad vescendū agnuz: assumat vicinū suū, qui iunctus est domui sue: iuxta numerū animarū, q sufficere possint ad vsuz agni. Erit autez agnus absqz macula: masculus: anniculus. Juxta quē ritū tolletis et hedū, et seruabitis eū vsqz ad quartādecimā diē mēsis hui⁹. Jmmolabitqz eū vniuersa multitudo filiorū israel ad vesperā: et sument de sanguine eius: ac ponent super vtrūqz postē, et in suplimina ribus domorū: in qbus comedent illuz. Et edēt carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cū lactucis agrestibus. Nō comedetis ex eo crudū quid: nec coctum aqua sed assuz tm igni. Caput cū pedibus eius, et intestinis vorabitis, et os eius nō confringetis: nec remanebit ex eo qcq̄ vsqz mane. Si qd residuū fuerit: igni cōbueretis. Sic aūt comedetis illuz. Renes vestros accingetis: et calciamēta habebitis in pedibus: tenentes ba

culos in manibus: & comedetis festinanter. Etenim phase, id est transitus dñi. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: q in oium operũ tuorũ dispẽsatione mirabilis es: intelligãt redẽpti tui nõ fuisse excellẽti⁹, q̃ initio factus est mũdus: q̃ q̃ in fine seclorũ pascha nostrũ imolatus est xp̃s. Qui tecũ &c. Prophetia .x. ione pphete. Ca.3.

In diebus illis: Factus est verbum dñi ad ionã pphetaz scdo dicens. Surge & vade in niniuẽ ciuitatẽ magnã, & pdica in ea pdicationẽ: quã ego loquar ad te. Et surrexit ionas, & abijt i niniuẽ ciuitatẽ iuxta verbũ dñi. Et Niniue erat ciuitas magna, itinere dierũ triũ. Et cepit ionas introire in ciuitatem; itinere diei vnius. Et clamauit, & dixit. Adhuc quadraginta dies, & niniue subuertet. Et crediderũt viri niniuite in dño, & pdicauerũt ieiuniũ, & vestiti sunt saccis a maiore vsq3 ad minorẽ. Et puenit verbũ ad regẽ niniue. Et surrexit de solio suo, & abiecit vestimentũ suũ a se: & indutus est sacco, & sedit in cinere, & clamauit, & dixit. In niniue ex ore regis, & principũ eius: dicẽs. Homines, & iumẽta, & boues, & pecora nõ gustẽt quicq̃, nec pascant: & aquã nõ bibãt. Et operiant saccis homines, & iumẽta, & clament ad dñm in fortitudine. Et conuertat vir a via sua mala, & ab iniqtate, q̃ est in manibus eorũ. Quis scit, si cõuertat, & ignoscat deus, & reuertatur a furore ire sue: & non peribimus? Et vidit deus opera eorũ quia cõuersi sunt de via sua mala, & misertus est populo suo dominus deus noster. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua. Oratio.

Deus, qui diuersitatez gentium in cõfessione tui nois adunasti, da nobis & velle, & posse, que pcipis, vt populo ad eternitatẽ vocato: vna sit fides mentium: & pietas actionũ. Per do. Prophetia .xj. Deute. Cap.31.

In diebus illis. Scripsit moyses canticũ, & docuit filios israel. Precepitq3 dominus iosue filio Nun, & ait. Confortare; & esto robustus: Tu enim introduces filios israel in terrã, quã pollicitus sum eis, & ego ero tecum. Postq̃ ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atq3 cõpleuit: pcepit leuitis, qui portabãt arcam federis dñi, dicens. Tollite librũ istũ, & ponite illũ in latere arce federis dñi dei nr̃i: vt sit tibi ctra te in testimoniũ. Ego enim scio cõtentionẽ tuã, & ceruicẽ tuã durissimã. Adhuc viuente me, & ingrediente vobiscũ: semp contentiose egistis

egistis cōtra dñm: quanto magis: cū mortuus fuero? Congregate ad me oēs maiores natu p tribus vias, atqꝫ doctores, ꝛ loquar audiētibus illis sermones istos: ꝛ inuocabo cōtra eos celū, ꝛ terram. Noui eniꝫ ꝙ post mortē meā inique agetis, ꝛ declinabitis cito de via, quā pcepi vobis. Et occurrēt vobis mala in extremo tpe: qñ feceritis malum in cōspectu dñi: vt irritetis eū p opera manuū vrarū. Locutus est ergo moyses audiēte vniuerso cetu filiorū israel verba carminis huius: ꝛ ad finē vsqꝫ cōpleuit. Tractus. Attende celū, ꝛ loquar, ꝛ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectet, sicut pluuia, eloquiū meū, ꝛ descendant sicut ros, verba mea. ℣. Sicut imber sup gramen, ꝛ sicut nix sup fenū: qꝛ nomē dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinē deo nr̄o, deus verax, opa eius, ꝛ oēs vie eius, iudicia. ℣. Deus fidelis: in quo nō est iniqtas: iustus, ꝛ sctūs dñs. Oremus. Flectamus ge. ℟. Leu. Oratio.

Deus celsitudo humilium, ꝛ fortitudo rectorum: qui p sanctū moysen puerū tuū: ita erudire populum tuū sacri carminis tui decantatione voluisti, vt illa legis iteratio fieret etiā nostra directio: excita in oēm iustificatarū gētium plenitudinē potentiam tuā: ꝛ da letitiā mitigādo terrorem: vt oium peccatis tua remissione deletis: qđ denunciatum est in vltionem: transeat in salutem. Per do.

Prophetia. xij. Danielis. ca. 3.

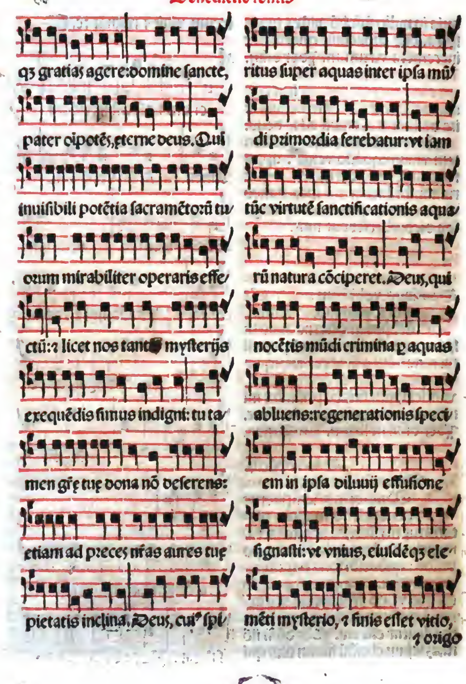
In diebus illis. Nabuchodonosor rex fecit statuā aureā: altitudine cubitorū sexaginta: latitudine cubitorꝫ sex. Et statuit eā in campo durā, puincie babylōis. Itaqꝫ nabuchodonosor rex misit ad cōgregādos satrapas, magistratus, ꝛ iudices, duces, ꝛ tyrannos, ꝛ pfectos oēsqꝫ principes regionū: vt cōuenirēt ad dedicationē statue: quā erexerat Nabuchodonosor rex. Tūc cōgregati sunt satrape: magistratus, ꝛ iudices, duces, ꝛ tyrāni, ꝛ optimates, q erāt in potestatibus cōstituti: ꝛ vniuersi principes regionū vt cōuenirent ad dedicationē statue: quā erexerat Nabuchodonosor rex. Stabant aūt in cōspectu statue, quā posuerat nabuchodonosor rex, ꝛ pco clamabat valēter. Uobis dr̄ populis: tribubus, ꝛ linguis. In hora qua audieritis sonitum tube, ꝛ fistule, ꝛ cithare, ꝛ sambuce, ꝛ psalterij, ꝛ symphonie: ꝛ vniuersi generis musicorū: cadentes adorate statuā auream: quam cōstituit Nabuchodonosor rex. Si qs aūt nō pstratus adorauerit: eadem hora mittet in fornacē ignis ardētis. Post hec igit statim, vt audierūt oēs populi sonitum tube fistule, ꝛ cithare, sambuce, ꝛ psalterij, ꝛ symphonie, ꝛ

quia in nullo fideliū, nisi ex tua inspiratione proueniūt quarūlibet incremēta virtutum. Per dn̄m. His finitis descendendo ad fontes cantatur tractus. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad te deū fontem viuum: quādo veniā & apparebo ante faciē dei mei? ℣. Fuerunt mihi lachrymę meę panes die, ac nocte, dum dr̄ mihi p singulos dies: vbi est deus tuus? Deinde sacerdos antequam intret ad benedictionē fontium, dicat hanc orationem ibi intra fontes; ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus respice ppitius ad deuotionē populi tui renascētis, q sicut ceruus, aquarū expetit fontē, & cōcede ppitius, vt fidei ipsius sitis baptismatis ministerio, aīam, corpusq; letificet. Per dn̄m nostrum. ℟. Amen. Postea pcedit ad benedictionē fontiū dicēdo, ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus adesto magnis pietatis tuę mysterijs: adesto sacramentis: & ad creandos nouos populos: quos tibi fons baptismatis parturit: spiritum adoptionis emitte: vt, qđ nr̄ę humilitatis gerendū est ministerio: tuę virtutis impleatur effectu. Per dn̄m nostrū iesum christū filium tuū: qui

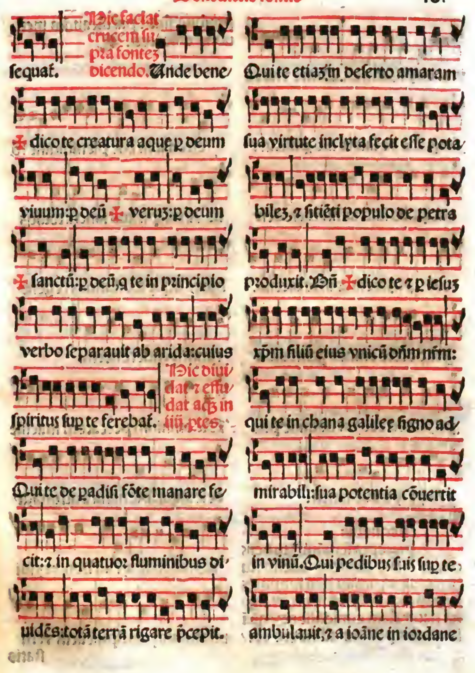

q3 gratias agere: domine sancte,
pater oipotēs, eterne deus. Qui
inuisibili potētia sacramētorū tu/
orum mirabiliter operaris effe/
ctū: ⁊ licet nos tanti mysterijs
exequēdis simus indigni: tu ta/
men grē tue dona nō deserens:
etiam ad preces nr̄as aures tue
pietatis inclina. Deus, cui⁹ spi/
ritus super aquas inter ipsa mū/
di primordia ferebatur: vt iam
tūc virtutē sanctificationis aqua/
rū natura cōciperet. Deus, qui
nocētis mūdi crimina ꝑ aquas
abluens: regenerationis speci/
em in ipsa diluuij effusione
signasti: vt vnius, eiusdēq3 ele/
mēti mysterio, ⁊ finis esset vitio,
⁊ origo

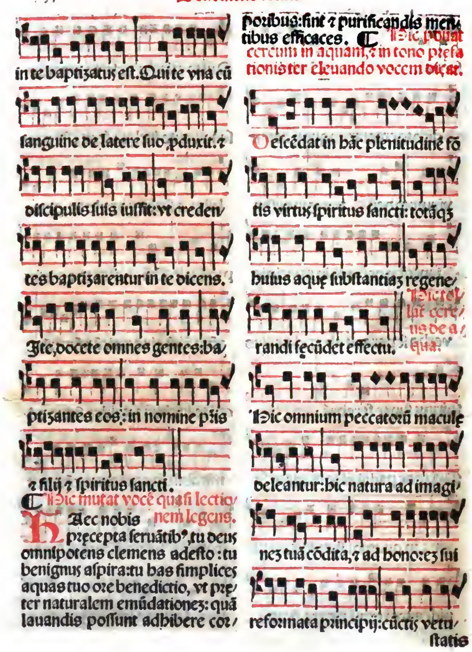
⁊ origo virtutibus. Respice domine in faciē ecclesię tuę, ⁊ multiplica in ea regenerationes tuas: qui grē tuę affluentis impetu letificas ciuitatē tuā: fontēq3 baptismatis aperis toto orbe terrarū gētib⁹ innouādis: vt tuę maiestatis īperio: sumat vnigeniti tui gratiam de spiritu sancto.

Hic manu tāgat ⁊ diuidat aq3 i modum crucis.

Qui hāc aquā regenerādis hominibus pręparatam: arcana sui numinis admistione fecundet: vt sanctificatione cōcepta ab imaculato diuini fontis vtero: in nouam renatāq3 creaturā, ꝓgenies celestis emergat. Et quos aut sexus in corpore: aut ętas discernit in

tēpore: oēs in vnā3 pariat gratia mater infātiā. Procul ergo hinc iubēte te dñe: omnis spūs immundus abscedat: procul tota nequitia diabolice fraudis absistat. Nihil hic loci habeat contrarie virtutis admistio: nō insidiādo circumuolet: nō latēdo surrepat: non inficien- *Hic aqā manu tangat.* -do corrūpat. Sit ✠ Hec scā, ⁊ innocēs creatura, liberaq3 ab omni impugnatoris ingressu, ⁊ totius neqtie purgata discessu. Sit fons ✠ viuus: aqua ✠ regenerās: vnda ✠ purificans: vt oēs hoc lauacro salutifero diluēdi operāte in eis spiritu scō: pfecte purgationis indulgentiam cōsequant.

Hic faciat crucem supra fontez dicendo.
sequat. Unde bene
dico te creatura aque p deum
viuum: p deū verū: p deum
sanctū: p deū, q te in principio
verbo separauit ab arida: cuius
Hic diuidat et effundat aqz in iiij. ptes
spiritus sup te ferebat.
Qui te de padisi fōte manare fe
cit: et in quatuor fluminibus di
uidēs: totā terrā rigare pcepit.
Qui te etiaz in deserto amaram
sua virtute inclyta fecit esse pota
bilez, et sitiēti populo de petra
produxit. Bn dico te et p iesuz
xpm filiū eius vnicū dnm nrm:
qui te in chana galilee signo ad
mirabili: sua potentia cōuertit
in vinū. Qui pedibus suis sup te
ambulauit, et a ioāne in iordane

in te baptizatus est. Qui te vna cũ
sanguine de latere suo ꝓduxit. ⁊
discipulis suis iussit: vt creden/
tes baptizarentur in te dicens.
Ite, docete omnes gentes: ba/
ptizantes eos: in nomine p̄tis
⁊ filij ⁊ spiritus sancti.
Hic mutat vocẽ quasi lectio/
nem legens.
Haec nobis
pręcepta seruãtib⁹, tu deus
omnipotens clemens adesto: tu
benignus aspira: tu has simplices
aquas tuo ore benedictio, vt pręter naturalem emũdationes: quã
lauandis possunt adhibere cor/
poribus: sint ⁊ purificandis men/
tibus efficaces. Hic ponat
cereum in aquam, ⁊ in tono pręfa
tionis ter eleuando vocem dicat.
Descẽdat in hac plenitudinẽ fo
tis virtus spiritus sancti: totãq;
huius aquę substantiaz regene/
randi fecũdet effectu.
Deinde tollat cere/
us de a/
qua.
Hic omnium peccatorũ maculę
deleantur: hic natura ad imagi/
nez tuã cõdita, ⁊ ad honorez sui
reformata principij: cũctis vetu/
statis

statis squaloribus emundet: vt

omnis homo sacramentum hoc

regenerationis ingressus: vere

inocētię noua infantia renascat.

Per dñm nrm iesum xpm filium tuum: qui venturus est iudicare viuos, ⁊ mortuos ⁊ sclm per ignem

¶ Hic aspergatur de ipsa aqua bñdicta sup pplm, ⁊ interim quispiam clericus hauriat de aqua illa benedicta ex fonte: ad aspergendum domos, ⁊ quelibet alia loca.

¶ Postea infundat chrisma in modum crucis in fonte: sup ipsam aquam dicens legendo. Sanctificet, ⁊ fecundetur fons iste hoc salutifero chrismate: in noie pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ spi ✠ ritus sancti.

¶ Tunc misceat chrisma antedictum cum eadem aqua: ⁊ aspergat cum manu per totum fontem.

¶ Cōpleta fontis benedictione redeuntibus omnibus clericis a duobus eorū letanię cantantur.

¶ Ubi vero non fuerint fontes. tractus. Sicut ceruus. Et oratio immediate sequens tractum, ⁊ fontiū benedictio pretermittunt. Sed finita oratione. Omnipotens sempiterne deus spes vnica. Sacerdos casula deposita: cū ministris añ altare pcūbit, ⁊ alij fratres stāt erecti, ⁊ cātāt letanię in medio chori, a duob⁹ fratrib⁹ ex vtroq; choro idē simul respōdente. Peruento aūt ad. Peccatores: te roga. au. nos. Sacerdos ⁊ ministri ad vestiarium reuertentes, solēniter induūtur, ⁊ luminaria accenduntur circa altare de igne benedicto, ⁊ peruēto ad. Kyrie eleis. In fine letaniarum. Kyrie eleis. Pro missa solēniter a cantoribus incipitur.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Pater de celis deus:

miserere nobis. Fili redemptor mūdi deus: miserere nobis.

Spūs scte deus: miserere nobis.

Sctā trinitas vnus de⁹: miserere nobis. Sctā maria: ora ꝑ nobis.

Sctā dei genitrix: ora ꝑ nobis.
Sancta virgo virginum. ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes sancti beatorū spirituū ordines. orate pro nobis.
Sancte ioannes baptista. ora.
Omnes sancti patriarche, ꝛ prophete. orate pro nobis.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Andrea ora.
Sancte Joannes ora.
Sancte Jacobe ora.
Sancte Thoma ora.
Sancte Luca ora.
Sancte Marce ora.
Omnes sancti apostoli, ꝛ euangeliste. orate pro nobis.
Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Uincenti ora.
Sancte Fabiane ora.
Sancte Sebastiane ora.
Omnes sancti martyres. orate.
Sancte Syluester ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Martine ora.
Sancte Augustine ora.
Sancte Hieronyme ora.
Sancte Ambrosi ora.
Omnes sancti pontifices, ꝛ confessores orate pro nobis.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Francisce ora.
Sancte Antoni ora.
Sancte Dominice ora.
Omnes sancti monachi, ꝛ eremite orate pro nobis.
Sancta maria magdalena. ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Agatha ora.
Sancta Monica ora.
Sancta Clara ora.
Oēs scte virgines, ꝛ vidue. orate.
Omnes sancti, ꝛ sancte dei; intercedite pro nobis.

Propitius esto: parce nobis dn̄e.
Propitius esto: exaudi nos dn̄e.
Ab omni malo: libera nos dn̄e.
Ab omni pctō: libera nos dn̄e.
A morte ꝑpetua: liber. nos dn̄e.
Per mysterium sancte incarnationis tue: libera nos domine.
Per aduentū tuū: libe. nos dn̄e.
Per natiuitatē tuā: lib. nos dn̄e.
Per baptismum, ꝛ sanctum ieiunium

nium tuũ: libera nos domine.
Per crucem, & passionem tuam: libera nos domine.
Per mortem, & sepulturam tuã: libera nos domine.
Per admirabilem ascensionem tuam: libera nos domine.
Per aduentũ spiritus sancti paracleti: libera nos domine.
In die iudicij: libera nos domine.

Peccatores: te rogamus audi nos.

Ut nobis pcas: te rog. au. nos.
Ut nobis indulgeas: te rogamus audi nos.
Ut ecclesiam tuam sanctam regere, & conseruare digneris: te rogamus audi nos.
Ut domnum apostolicum, & oẽs ecclesiasticos ordines in sancta religione cõseruare digneris: te rogamus audi nos.
Ut nosmetipsos in tuo sancto seruitio confortare, & conseruare digneris: te rogamus audi nos.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas: te rogamus audi nos.
Ut fructus terrę dare & conseruare digneris: te rogamus audi nos.
Ut omnibus fidelibus defũctis requiem ęternam donare digneris: te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris: te rogamus audi nos.

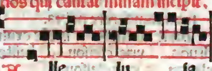
Agnus dei: q tollis pctã mũdi: parce nobis domine.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ¶ Quo incepto sacerdos de vestiario cũ ministris rediens facit confessionem debitam in loco consueto, & ascendens postmodum ad altare finito. Kyrie eleison. Sacerdos incipit solẽniter. Gloria in excelsis. Et campana pulsatur. finito Gloria in excelsis, dicitur, Dominus vobiscũ. Oratio.

Deus, qui hanc sacratissimam noctem gloria dominicę resurrectionis illustras, conserua in noua familię tuę progenie, adoptionis spiritum, quem dedisti: vt corpore, & mente renouati: purã tibi exhibeant seruitutem. Per eundem do. in vnitate eiusdem.
¶ Hęc oratio tantum dicitur.

Lectio epistole beati pauli apostoli ad Colossenses. Cap. 3.

Fratres. Si consurrexistis cum christo: que sursum sunt, querite, vbi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt, sapite, non que sup terram. Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo. Cum enim christus apparuerit vita vestra: tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. ¶ Finita epistola sacerdos qui cantat missam incipit.

Et totum decantat ter: exaltando vocem gradatim, et chorus post quamlibet vicem: in eadem voce repetit illud idem. Postea versus. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Cantatur communiter; vel ut cantor dispo suerit: deinde tractus. Laudate dominum omnes gentes, et collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: et veritas domini manet in eternum. Ad euangelium non portantur luminaria: sed incensum tantum. Sequentia sancti euangelij secundum Matthеum. Cap. 28.

Vespere autem sabbati, que lucescit i prima sabbati: venit maria magdalene, et altera maria videre sepulchrum. Et ecce terremotus factus est magnus. Angelus enim domini descendit de celo: et accedens reuoluit lapidem, et sedebat super eum. Erat autem aspectus eius, sicut fulgur, et vestimentum eius: sicut nix. Pre timore autem eius exterriti sunt custodes, et facti sunt, velut mortui. Respondens autem angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim, quod iesum, qui crucifixus est: queritis. Non est hic. Surrexit enim, sicut dixit. Venite, et videte locum: vbi positus erat dominus. Et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit, et ecce precedet vos in Galileam. Ibi eum videbitis: ecce predixi vobis. Finito euangelio dicit sacerdos. Dominus vobiscum, et Oremus. Et non dicit, Credo.

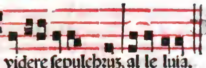
Sequens offertorium. Secreta.

Suscipe domine quesumus preces populi tui cum oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysterijs: ad eternitatis nobis medelam (te operante) proficiant. Per dominum nostrum iesum xpm filium tuum: qui te. Prefatio. Et quum et salutare: te quidem domine omni tempore. Et dicitur quotidie vsque ad ascensionem nisi alia assignetur.

In hoc

In hac tamen missa tantum dicitur nocte. Et post octauam non dicitur die. sed in hoc potissimum gloriosius predicare &c. Infra actionem. Communicantes, & noctem sacratissimam celebrantes resurrectionis domini nostri iesu christi. Sicut in pascha: sed dicitur hodie tantum noctem. Alijs autem diebus dicitur, diem. Alia infra actionem. Hanc igitur oblationem seruitutis nostre. Et dicuntur tantum vsque ad sabbatū inclusiue. Pax domini. dicitur Agnus dei. Non dicitur. Pacis osculum nō datur. Nec postcommunio cātatur: sed sumpto sacro a sacerdote: statim pro vesperis incipitur a choro añ. Allia, allia, allia. Qua cātata cātat psalmus. Laudate dñm oēs gentes, & collaudate eū oēs populi. totum cū Gloria pri. & Sicut erat. Et iteratur antiphona. Allia. Capitulum, hymnus, & ℣. non dicuntur. Ad magnificat antiphona.

ps. Magnificat. cum Gloria patri. & Sicut erat in prin. Et repetitur antiphona. Vespere aūt sabbati. Post hec sacerdos dicit. Dominus vobiscum. Oratio.

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde: vt, quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per dominum nostrum Jesum christum filium tuum: qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem spiritus sancti deus per. Deinde. Dominus vobiscum. Postea diaconus dicit.

℟. Deo gratias. Cum duplici. Allia. Et sic dicitur vsque ad sabbatū in albis inclusiue. Sed nullo alio tempore iūgitur. Alleluia cum Ite missa est.

Aduentus domini celebratur vbicunque dominicus dies venerit: inter quintum calendas decembris.

z tertium nonas eiusdem mensis. ¶ Notādū est: q feria. iiij. proxima post diem sancte lucie, cinerū, dici penteco. z exaltationis sancte crucis, semp. iiij. tpa celebrantur. ¶ Quācunqz festo deest aliquod proprium: pro illo recurrat ad cōe sanctorū. ¶ Si festū habēs vigiliā veniat die lune, officiū vigilie fiat sabbato pcedenti. ¶ In vigilijs in quibus ieiunium celebratur: missa fit de vigilia. Et si festum sit: fit cōmemoratio de festo: nisi esset festum solēne: tūc enim prima missa de festo: scda de vigilia. ¶ Notandum, q qñcunqz in matutinis fit de aliquo festo aliqua cōmemo. specialis: de eodē fit cōme. in missa, nisi pro ipso speciali missa celebretur. ¶ Quandocūqz. **Te deum laudamus.** dicitur in matutinis. **Gloria in excelsis.** z **Ite missa est.** dicitur ad missam illius officij tñ, vnde facte sunt matutine: z nō alias, nisi in cena dñi, z sabbato sācto. ¶ Tres orationes tantū dicunt in missa cōuētuali, nisi aliqua die occurrerēt plures necessario dicēde. In duplici vero festo dicitur vna orō tātū, nisi vbi vitari nō potest, qñ occurrūt proprie dicende. ¶ Oratio. **A cunctis nos dñe mentis, z corporis, zc.** Dicit in missa cōuentuali: tam in ferialibus diebus: q̄z dñicis, z festiuis: a festo purificationis vsqz ad dñicam de passione, z ab octaua penthecostes vsque ad aduentum: exceptis festis duplicibus: in quibus nō dicitur: nec per aliquas octauas: nec in vigilijs, que ieiunantur, nec in diebus, in quibus sufficiunt proprie cōmemorationes: nec in festis beati petri apostoli, nec in missis beate marie virginis. **Alleluia.** Non dicitur ad missam, a septuagesima, vsqz ad sabbatum sanctum: nec in vigilijs: preter vigilias pasche, z penthecostes, z natiuitatis domini, si venerit in dominica. Nec cātatur in festo innocētum: nisi venerit in dominica: nec in quatuor temporibus aduentus, z mensis septembris. Alijs autem temporibus semper cantatur. **Alleluia.** **Credo in vnum deum.** dicitur omnibus diebus dominicis totius anni: etiam si de festo fiat missa. Ad primam missam de nocte natiuitatis domini, z ad omnes alias missas illius diei: z deinceps per totam octauā. Et in octaua sancti Stephani z beati ioānis euāgeliste. In epiphania, z per totaz octauā. In cōuersione sancti pauli. In purificatione beate marie. In annunciatione eiusdem. In cathedra sancti Petri. Feria. v. in cena domini. In resurrectione domini, z per octauam. In festo ascensionis: z per octauam. In festo penteco. z p octa. In festo corporis christi, z per octa. In festo sancti Joannis ante portam latinam. In festo apostolorū petri, z pauli:

pauli: ꝛ p octa. In octa. btí ioannis baptiste p eo qd est ifra octa. aplorũ. In festo visitationis beate marie: ꝛ per octa. In festo sancti Petri ad vincula. In assumptione beate virginis, ꝛ per octa. In octa. sãcti laurentij: pro eo q venit infra octa. beate virginis. In festiuitatibus sancte crucis. In festiuitatibus angelorũ. In festo oium sanctorũ, ꝛ p octa. In oibus solẽnitatibus duodecim apostolorũ ꝛ euãgelistarũ. Sãcti barnabe. Et quatuor doctorũ. In oibus cõsecrationibus ecclesiarũ ꝛ altariũ. Et in festo illius sãcti vel sancte cui specialiter dedicata est ecclesia: cõmuniter dici cõsueuit.

Paratus sacerdos cũ intrat ad altare dicat. ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deũ qui letificat iuuẽtutẽ meã. Ps. Judica me deus. totũ cũ Gloria pri. ꝛ Sicut erat. Deinde repetit, ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deũ q letificat iuuẽtutẽ meã. ℣. Adiutoriũ nrm in noie dñi. ℟. Qui fecit celũ ꝛ terrã. Deinde facit cõfessionẽ ꝛ absolutionẽ. Exinde dicit, ℣. Deus tu conuersus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur in te. ℣. Ostẽde nobis dñe misericordiã tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscũ. ℟. Et cum spiritu tuo. Dum ascendit ad altare: dicit hanc orationem.

Aufer a nobis qs dñe, cunctas iniquitates nostras, vt ad sancta sanctorũ puris mereamur mẽtibus introire. Per xpm dñm nrm. ℟. Amen. Postea inclinatus dicit secreto hãc oõnẽ.

Oramus te dñe, vt p merita scõꝝ tuoꝝ: quorũ reliqe hic sunt, ꝛ oium scõrũ: vt indulgere digneris oia peccata mea. Amen.

Qua cõpleta ascẽdit ad altare: ꝛ deosculans illud accipiensq thuribulũ a diacono incensat altare: ꝛ reddito thuribulo diacono, plegit introitum cum ministris: deinde dicit. Kyrie ele. ꝛ postea dicit, Gloria in excelsis. si dicendũ est.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hoibus bone voluntatis. Laudamus te. Bñdicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gras agimꝰ tibi pp magnã gliã tuã. Dñe deus rex celestis: deus pr oipotẽs. Dñe fili vnigenite iesu Chrẽ. Spũs, ꝛ alme orphanorũ paraclete. Dñe deus agnꝰ dei filius pris. Primogenitꝰ marie virginis mris. Qui tollis pctã mundi: miserere nobis. Qui tollis pctã mundi: suscipe deprecationẽ nrã. Ad marie gloriã. Qui sedes ad dexterã pris: miserere nobis. Qm tu solus sanctus.

Mariã sctificãs. Tu solus dñs. Mariã gubernãs. Tu solus altissimus. Mariã coronãs. In festo vero zceptionis virginis marie dr. Qm tu solus sctũs. Mariã preseruasti. Tu solus dñs. Mariã fabricasti. Tu solus altissimus. Mariã sublimasti. Jesu xpe: cũ scõ spũ in glia dĩ pris. Amẽ. Quo finito añq3 dicat. Dñs vobiscũ. Osculat altare in medio. In fine gradualis, aut Allia. Aut tractus iclinat se diaconus añ altar, 7 dicit hãc orõnẽ.

Munda cor meum, ac labia mea ops deus: q labia esaie pphete calculo mũdasti ignito: ita me tua grata miseratione dignare mũdare: vt sctm euãgeliũ tuũ digne valeam nũciare. p xpm dñm nrm. Amẽ. Dicta orone, 7 accepto textu euangelij inclinat se sacerdoti celebraturo: 7 petit bñdictionẽ dicẽdo. Jube dõne bñdicere. Tũc dicit sacerdos.

Dominus sit in corde tuo 7 in labijs tuis: vt digne, 7 cõpetẽter annuncies euãgeliũ suũ. Completo euangelio sacerdos dicit. Credo in vnum deum. Si dicẽdum est.

Credo in vnũ deum: Patrẽ oipotẽtẽ: factorẽ celi, 7 terre, visibiliũ oium, 7 inuisibiliũ. Et in vnũ dñm iesũ xpm filiũ dei vnigenitũ. Et ex pre natum ante oia scla. Deũ de deo: lumen de lumine: deũ verũ de deo vero. Genitũ nõ fcm, cõsubstãtialẽ pri: p quẽ oia facta sunt. Qui pp nos hoies: 7 pp nram salutẽ descendit de celis. Et incarnatus est de spũ sctõ ex maria vgine, 7 hõ factus est. Crucifixus etiã pro nobis sub põtio pilato: passus 7 sepultus est. Et resurrexit tertia die sm scripturas. Et ascẽdit in celũ, sedet ad dexteram patris. Et iterũ vẽturus est cũ gloria iudicare viuos, 7 mortuos, cuius regni nõ erit finis. Et in spũm scm dñm, 7 viuificantẽ, q ex pre filioq3 pcedit. Qui cũ pre 7 filio simul adorat, 7 cõglorificatur: qui locutus est p prophetas. Et vnã sanctã catholicã, 7 aplicam ecclesiã. Confiteor vnũ baptisma in remissionẽ pctõrũ. Et expecto resurretionẽ mortuorũ. Et vitam venturi seculi. Amen. Quando sacerdos offert hostiã sup altare: dicat hanc orationem.

Suscipe sãcte pr, ops, eterne deus, hãc imaculatã hostiã, quã ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo, 7 vero: pro inumerabilibus pctis: 7 offensionibus: 7 negligẽtijs meis: 7 pro oĩbus circũstãtibus, sed 7 pro oĩbus fidelibus xpianis viuis atq3 defunctis, vt mihi 7 illis pficiat ad salutẽ in vitã eternã. Amẽ. Dũ mittit aquam

Aquã in calicẽ dicit hanc orõnem.

Deus, q humane substantie dignitatẽ mirabiliter cõdidisti: et mirabilius reformasti: da nobis p huius aque et vini mysteriũ eius diuinitatis esse cõsortes, q humanitatis nre fieri dignatus est particeps Jesus xps filius tuus dñs nr. Qui tecum ec. Qñ offert calicẽ sup altare dicit hãc orõnẽ.

Offerimus tibi dñe calicem salutaris, tuã deprecantes clementiam: vt in cõspectu diuine maiestatis tue: p nostra, et p totius mũdi salute: cum odore suauitatis ascẽdat. Deinde dicit orationem.

In spũ humilitatis: et in animo cõtrito suscipiamur a te dñe: et sic fiat sacrificiũ nrm in conspectu tuo hodie, vt placeat tibi dñe deus. Sequit oro super hostiam et calicem cum signo crucis.

Veni sctificator ops eterne deus, et bene ✠ dic hoc sacrificium tuo sancto nomini pparatũ. Cum ponit incensum in thuribulum dicit hanc orationem.

Per intercessionẽ beati michaelis archãgeli stantis a dextris altaris incensi, et oium electorũ suorũ: incensum istud dignet dñs bene ✠ dicere, et in odorẽ suauitatis accipe. per xpm dñm nrm. Amen. Cum incẽsat oblata dicit.

Incẽsum istud a te bene ✠ dictum ascẽdat ad te dñe: et dscẽdat sup nos misericordia tua. Cum incensat altare dicit orõnem.

Dirigat dñe oro mea sicut incensum in cõspectu tuo: eleuatio manuũ mearum: sacrificiũ vespertinum. Pone dñe custodiam ori meo, et ostium circunstãtie labijs meis, vt nõ declinet os meum in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis.

Quando reddit thuribulum diacono dicit orationem.

Accendat in nobis domin⁹ ignem sui amoris: et flãmam eterne charitatis. Amen. Deinde sacerdos lauat manus dicens Lauabo inter inocẽtes manus meas. vsq3 in finem cum Gloria patri, et filio, ec. Tunc inclinat se ante altare, et dicit hanc orationem.

Suscipe sancta trinitas hãc oblationem quã tibi offerimus ob memoriam passionis, resurrectionis, et ascẽsionis Jesu xpi dñi nri, et in honore beate Marie semp virginis, et beati ioãnis baptiste, et sanctorũ aplorũ petri, et pauli, et istorũ, et oium sanctorũ: vt illis pficiat ad honorem: nobis aũt ad salutem, et illi pro nobis intercedere dignẽtur in celis: quorũ memoriam facimus in terris. Per eun.

Et erigens se deosculatur altare: vertensq3 se ad populũ dicat.

Orate fratres: vt meum, ac vestrũ sacrificiũ acceptabi

le fiat apud deū p̄rem oīpotētē3.
Circunstantes vero respondeant.
Suscipiat dn̄s sacrificiu3 de manibus tuis: ad laudem & gloriam nominis sui: ad vtilitatem quoq3 nostram: totiusq3 ecclesię suę sanctę. Amen. ¶ Sequens p̄fatio cum suo cantu dicitur quotidie a vigilia natiuitatis domini vsq3 ad epiphaniam. Et in purificatione virginis marię: & in missa de corpore Christi.

Eterne deus. Quia per incarnati verbi mysteriū: noua mentis nostrę oculis lux tuę claritatis infulsit: vt dum visibiliter deu3 cognoscimus: p hūc in inuisibilium amorem rapiamur. Et ideo cū angelis & archāgelis: cu3 thronis & dominationibus: cumq3 omni militia cęlestis exercitis: hymnū glorię tuę canimus sine fine dicentes.

Infra canonem.

Communicantes, & die3 sacratissimū celebrātes, quo beatę marię intemerata virginitas huic mūdo edidit saluatore3. Sed & memoriam venerantes, In primis eiusde3 gloriosę semperq3 virginis Marię: genitricis eiusdē dei: & dñi nr̄i iesu xp̄i: sed & beatorū ap̄lorū petri & pauli &c.
¶ Sequens p̄fatio cū suo cantu dr̄ in epipha. dñi & p totā octa.

Eterne deus. Qui, cum vnigenitus

Communicã. Infra cano. tes, z diẽ sacratissimũ celebrãtes: quo vnigenitus tuus in tua tecũ glia coeternũ in vitate carnis nre visibilr corpalis appuit. Sed z memoriã venerantes, in primis gliose sempq3 virginis marie genitricis eiusdem dei, z dñi nri iesu chri: sed z btõruz aplorũ petri z.

Seqns pfa. cũ suo cãtu dr. q̃tidie a vig. pasche vsq3 ad octa. z i solẽnibus festis: zp dñicas vsq3 ad ascẽsionẽ: vbi nõ assignat alia pfatio.

Sequens prefa. cuz suo cãtu dicit a dñica. j. in quadragesima vsq3 ad dñicã in ramis palmarũ.

cata mūdi. Qui moꝛtē nr̄az moꝛiēdo deſtruxit, ⁊ vitā reſurgēdo reparauit. Et. Infra canonē.

Communicātes, ⁊ diē ſacratiſſimū celebrātes reſurrectionis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſm carnē. Sed ⁊ memoriā venerātes i pͥmis glorioſe ſempq̄ ⁊c. Infra cano.

Hanc igit oblationē ſeruitutis nr̄e: ſed ⁊ cūcte familie tue: quam tibi offerimus pro his quoq̄, quos regeneraꝛ dignatus es ex aqua, ⁊ ſpiritu ſctō tribuens eis remiſſionem omnium peccatorum: queſumus dn̄e, vt placatus accipias: dieſq̄ noſtros ⁊c.

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dꝛ in die aſcenſionis: ⁊ deinceps vſq̄ ad vigil. pētecoſten.

Per chꝛiſtū dominū noſtrum.

Qui poſt reſurrectionē ſuam omnibus diſcipulis ſuis manifeſtus apparuit: ⁊ ipſis cernentibus eſt eleuatus in celum: vt nos diuinitatis ſue tribueret eſſe participes. Et ideo.

Infra canonem.

Communicantes, ⁊ diē ſacratiſſimū celebrātes, quo dominus noſter vnigenitus filius tuus: vnitam ſibi fragilitatis noſtre ſubſtantiam: in glorie tue dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam venerantes, In primis glorioſe ſemperq̄ virginis Marie.

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia pentecoſtes vſq̄ ad octauam.

Per chꝛiſtum dn̄m noſtrum.

Qui

Infra canonem.

Communicantes, ⁊ diē sacratissimum pentecostes celebrantes: quo spiritus sanctus apostolis innumeris linguis apparuit: sed ⁊ memoriam ⁊c.

Infra canonem.

Hanc igit oblationem seruitutis nre, sed ⁊ cuncte familie tue: que tibi offerimus pro his quoqʒ, quos regenerare dignatus es ex aqua, ⁊ spū sctō tribuēs eis remissionē omniū peccatorū: qs dñe, vt placatus accipias, ⁊c.

Et dñr vsqʒ ad sabbatū iclusiue.

¶ Sequēs prefa. cū suo cantu dr in oibus festis aplorū, ⁊ euāgelistarum: ⁊ per octauas eorū: ⁊ si de alio festo infra illas octauas agat, ⁊ hoc vbi alia nō assignatur.

Pręfatio beatę Marię
sed p beatos apl'os tuos con-
tinua protectione custodias: vt
iisdē rectorib⁹ gubernet: quos
operis tui vicarios eisdez cōstu-
listi preesse pastores. Et ideo.
Sequens prefatio cum suo cantu dicitur in omnibus solennitatibus beatę Marię: et infra octauam earum. Excepto festo purificationis: etiam si de alio festo infra octa. agatur: mutando cōmemora. in conceptionem, vel assumptionem: vel natiuitatē. &c.
Eterne deus. Et te in cōmemo-
ratione btē marię semp vginis
collaudare: bñdicere et pdicare.
Quę et vnigenitū tuū sancti spi-
ritus obūbratione cōcepit: et vir-
ginitatis gloria pmanēte lumen
eternū mūdo effudit iesuz xpm
dñm nostrū. Per quez maiesta.
Sequens prefatio cum suo cātu dicitur in solennitatibus sanctę Crucis, et feria secunda, tertia, qrta, et qnta maioris hebdomadę.
Eterne deus. Qui salutem hu-
mani generis in ligno crucis
constituisti

constituisti, vt vnde mors orie/
bat: inde vita resurgeret. Et qui
in ligno vincebat: in ligno quo/
q; vinceret: per xp̄m dominū
nostrum. Per.
Prefatio in festa sancte trinitatis, et in missis votiuis eiusdem.
Eterne deus. Qui cum vnige/
nito filio tuo, et spiritu sancto
vnus es deus: vnus es domi/
nus: non in vnius singularita/
te persone: sed in vnius trinitate
substātie. Quod enim de tua glo/
ria reuelāte te credimus: hoc de
filio tuo: hoc de spiritu sācto si/
ne differētia discretiōis sētimus
vt in cōfessiōe vere, sempiterneq;
deitatis, et in psonis, ppietas, et in
essentia vnitas: et in maiestate a/
doret equalitas. Quā laudāt an/

geli,atqʒ archangeli:cherubin
quoqʒ ac seraphin:q nō cessant
clamare quotidie vna voce
dicentes.
Sequēs pfa.cū suo cātu dī in oībus festiuitatibus beati frāci sci:ꝛ per octa.eius.
Eterne deus. Qui venerādum
cōfessorē famulum tuū beatum
frāciscū:tua deus altissima bo-
nitate,ꝛ clemētia:sanctorū tuo-
rum meritis, ꝛ virtutibus subli-
masti:mētēqʒ ipsius sc̄i spiritus
operatione:amor ille seraphicus
ardētissime incendit interius:suū
qʒ corpus sacris stigmatibꝰ insigni
uit exterius:signo crucifixi iesu
christi domini nostri. Per quem.
Seq̄ns pfa.cū suo cātu dī in festis duplici.ꝛ p oct.eoꝝ ēt si de alio festo īfra illas agit:ꝛ in oībꝰ semiduplici.ꝛ dn̄icis nisi ꝓpria assignet.
Per omnia secula seculorū. ℟.
Amē. ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et
cum

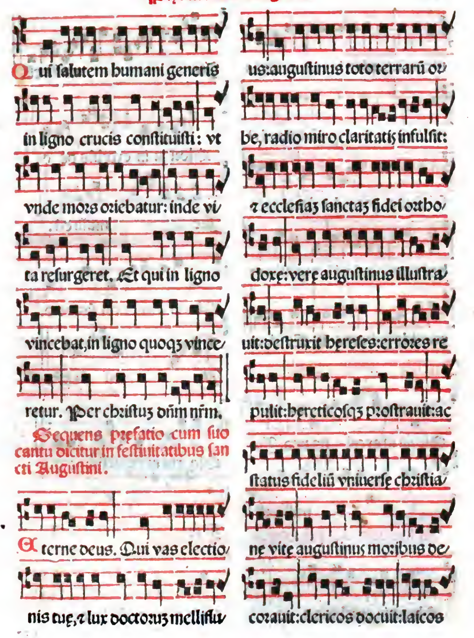

cū spū tuo. ℣. Sursū corda.
℟. Habemus ad dñm. ℣. Gra
tias agamus dño deo nostro.
℟. Dignum ⁊ iustum est.
Uere dignū, ⁊ iustū est, equū ⁊ sa
lutare: nos tibi sēp, ⁊ vbiqꝫ grās
agere: dñe scte pr̄ oipotēs eter
ne deus: p xp̄m dñz nr̄m: p quez
maiestatem tuā laudant angeli:
adorāt dominationes: tremunt
ptātes. Celi celorūqꝫ virtutes
ac beata seraphin: socia exulta
tione cōcelebrāt. Cū qb⁹ ⁊ no
stras voces: vt admitti iubeas
deprecamur supplici cōfessio
ne dicētes.
Sequēs pfa. cū suo cātu dr̄ i festis simplicib⁹ ⁊ dieb⁹ ferialib⁹ nisi ppria assignet.
Per omnia secula seculorū. ℟.
Amē. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū

Prefatio simpliciū festorū ⁊ ferialiū dierū. Et.xl.
spiritu tuo. ℣. Sursū corda. ℟.
Habemus ad dn̄m. ℣. Grati/
as agamus dn̄o Deo nostro.
℟. Dignum ⁊ iustum est.
Vere dignū, ⁊ iustū est, equum
⁊ salutare: nos tibi semp ⁊ vbi/
qz gra agere: domine scte pa/
ter omnipotēs eterne deus: p xp̄z
dn̄m nr̄m. Per quē maiestatē
tuā laudāt angeli: adorāt domi/
nationes tremunt ptātes. Celi
celorūqz virtutes, ac beata sera/
phin: socia exultatiōe cōcelebrāt.
Cū qb⁹ ⁊ nr̄as voces vt admitti
iubeas dep̄camur: supplici cōfessiō
ne dicētes.
Sequēs pfa. cū suo cātu dr̄ i dieb⁹ feria. a fer. iiij. cinerū vsqz ad dn̄icā i ramis pal.
Eterne deus. Qui corporali
ieiunio vitia comprimis: men/
tem

Prefatio tēpore paschali z in missis votiuis de spū sctō iii
tem eleuas: virtutem largiris.
z premia. Per christuz domi-
num nrm.
Sequēs pfa. cuz suo cātu dī in dieb⁹ feria. z festis simplicib⁹ ab oc. pas. vsqz ad ascē.
Te qdez dñe omni tēpore: sed
in hoc potissimū gloriosius pdi-
care: cuz pascha nrm immolatus
est christus. Ipse enim verus est
agn⁹: q abstulit peccata mūdi:
q mortē nrām moriēdo destru-
xit: z vitā resurgēdo reparauit.
Et ideo.
Sequēs pfatio cum suo cantu dī in missis votiuis de spiritu sancto.
Vere dignum z iustum est
equum z salutare. Nos tibi
semper z vbiqz gratias age-
re: domine sctē pater omnipo-
tēs eterne deus: p christū domi-
nū nostrū. Qui ascēdens super
omnes celos: sedēsqz ad dexte-

ram tuā: pmissum spiritū san-
ctum in filios adoptionis effu-
dit. Quapropter profusis gau-
diis: totus in orbe terrarū mun-
dus exultat. Sed et superne virtu-
tes atq3 angelice ptātes: hym-
nū glorie tue concinunt sine fi-
ne dicentes.
Sequēs pfatio cū suo cantu dr in missis votiuis de beata vgine.
Et te in veneratione beate
Marie semper virginis collau-
dare: benedicere, et predicare.
Que et vnigenitū tuum sancti
spiritus obumbratione cōcepit
et virginitatis gloria permanen-
te lumen eternū mundo effu-
dit: iesum christū dominum no-
strū. Per quē maiestatem tuā.
Sequens prefatio cum suo cantu dicitur in missis votiuis de cruce, et feria secunda, tertia, et quarta maioris hebdomade.
Qui

Qui ſalutem humani generis
in ligno crucis conſtituiſti: vt
vnde mors oriebatur: inde vi
ta reſurgeret. Et qui in ligno
vincebat, in ligno quoqꝫ vince
retur. Per chriſtuꝫ dnm nrm.
Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur in feſtiuitatibus ſancti Auguſtini.
Eterne deus. Qui vas electio
nis tue, ꝛ lux doctoꝝ melliflu
us: auguſtinus toto terrarū or
be, radio miro claritatis infulſit:
ꝛ eccleſiaꝫ ſanctaꝫ fidei ortho
doxe: vere auguſtinus illuſtra
uit: deſtruxit hereſes: errores re
pulit: hereticoſqꝫ proſtrauit: ac
ſtatus fideliū vniuerſe chriſtia
ne vite auguſtinus moribus de
corauit: clericos docuit: laicos

monuit: deuios in viã veritatis
reduxit: cũctorũq3 cõditionib⁹
salubriter prouidendo: tuaз in
hoc mari nauiculã: augustinus
prouide gubernauit. Et ideo.
In festis maioribus duplicibus.
Gloria in excel sis deo. Ite
missa est.
In minoribus duplicibus.
Gloria in excelsis de o.
Ite missa est.
In maioribus semiduplicibus.
Glori a in excelsis de o.
Ite missa est.
In minoribus semiduplicibus.
Glo ri a in ex cel sis de o.
Ite mis sa est.
In festis simplicibus solẽnibus.
Glo ria in excel sis de o.
I te mis sa est.
In festiuitatibus btẽ marię virgĩ.
Gloria in ex cel sis de o.
Ite

I te missa est.

In dñicis diebus infra annum.

I te missa est.

In diebus dñicis aduentus. xl.

Benedicamus do mino.

In festiuis simplicib⁹ minoribus.

Gloria in excelsis deo.

In diebus ferialibus.

I te missa est.

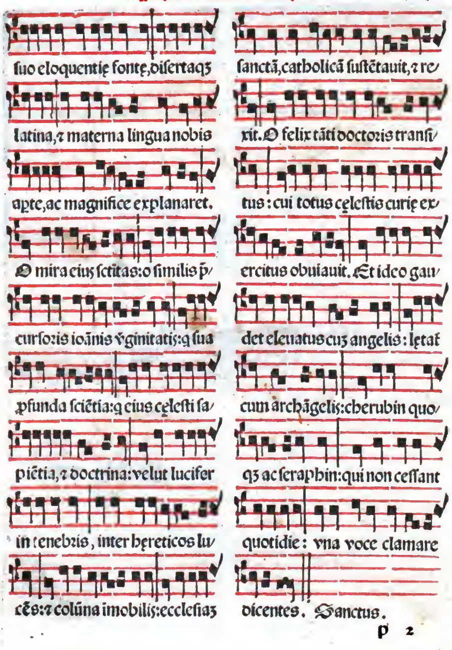
Benedicamus domino.

Benedicamus domino.

Pro sancto Rocho prefatio.

Eterne deus:q iminētē niniuitis interitū:sola misericordia tua reuocasti. Quibus etiā ꝓpitiator existens:erroris cōmissi penitētiam p̄stitisti. Huic etiā quesumus populo tuo:ante cōspectū maiestatis tue prostrato ⁊ oranti tribue sanitatē. Et quē desiderat: p̄sta liberationis effectum. Ut quos vnigeniti tui pretioso

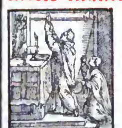

sanguine redemisti: dire morta/
litatis flagello: nō patiaris inte/
rire. Per eundē christum dñm
nrm. Per quez.
Sequēs p̄/
fatio cuȝ suo
cātu dr̄ in fe/
stiui. s. hiero.
Eterne deus. Beati cōfessoris,
doctorisq; magnifici, ⁊ eximij
hieronymi: natalitia venerāda
colentes. Qui sacre fidei, ⁊ insti/
tie: qui sacerdotalis dignitatis
⁊ militie: q mire dispensationis
⁊ castitatis egregie, q mirande
vite ⁊ virginitatis angelice no/
bis exēpla gloriosa proposuit:
quiq; diuina in ipso illustrante
gratia: ⁊ spiritussancti splēdore
taliter est imbutus: vt omnium
pene sacrarū scripturarū volumi
na, grece, hebraice, chaldaiceq;
suo

suo eloquentię fontę,disertaq3
latina,⁊ materna lingua nobis
apte,ac magnifice explanaret.
O mira eius sctitas:o similis p̄/
cursoris ioānis ṽginitatis:q sua
pfunda sciētia:q eius celesti sa/
piētia,⁊ doctrina:velut lucifer
in tenebris, inter hereticos lu/
cēs:⁊ colūna imobilis:ecclesiā3
sanctā,catholicā sustētauit,⁊ re/
xit. O felix tāti doctoris transi/
tus : cui totus celestis curię ex/
ercitus obuiauit. Et ideo gau/
det eleuatus cū3 angelis : lętat
cum archāgelis:cherubin quo/
q3 ac seraphin:qui non cessant
quotidie : vna voce clamare
dicentes. Sanctus.
p 2

IN·RI
matio
fecit
AVE MARIA

¶ Inclinatus sacerdos corã altari iūctis manib⁹ seq̄ntē dicit canonē.

TE igitur clementissime pater per Jesum christum filiū tuū dominū nostrum supplices rogamus ac petimus. Hic osculetur altare: ⁊ deinde erectis manibus dicit: vt accepta habeas ⁊ benedicas. Hic ter signet tam super hostiam, quam super calicem. Hec ✠ dona: hec mu ✠ nera: hec sancta ✠ sacrificia illibata. In primis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica: quam pacificare, custodire, adunare, ⁊ regere digneris toto orbe terrarū: vna cum famulo tuo papa nr̄o, N. ⁊ antistite nr̄o N. ⁊ oībus orthodoxis, atq; catholice, ⁊ apostolice fidei cultoribus.

Commemoratio pro viuis.

Memento dñe famulorum, famularumq; tuarũ. N. & omnium circũstãtiũ: quorũ tibi fides cognita est, & nota deuotio: pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerũt, hoc sacrificiũ laudis pro se, suisq; omnibus: pro redẽptione aiarũ suarũ: pro spe salutis, & incolumitatis suę: tibi reddũt vota sua ęterno deo viuo, & vero. Actio.

Communicantes, & memoriã venerantes. In primis gloriosę semperq; virginis Marię, genitricis dei, & dñi nři Jesu christi: sed & beatorũ apostolorum, ac martyrũ tuorum. Petri, & Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomei, Matthei, Simonis, & Thadei, Lini, Cleti, Clementis, Sixti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joãnis & pauli, Cosmę, & Damiani: & omnium sanctorũ tuorum: quorum meritis, precibusq; concedas: vt in oĩbus protectionis tuę muniamur auxilio. Per eundẽ christum. Infra actio.

Hanc igitur oblationẽ seruitutis nostrę: sed & cunctę familię tuę, q̃s dñe, vt placatus accipias: diesq; nostros in tua pace disponas: atq; ab ęterna dãnatione nos eripi: & in electorũ tuorum iubeas grege numerari. Per christũ dominũ nostrũ. Amen. Oro.

Quam oblationem tu deus in omnibus quęsumus,

Hic signet ter tam super hostias, q̃ super calicem dicens. Bene✠dictam, ascri✠ptam, ra✠tam, rationabilem, acceptabilemq; facere digneris: vt nobis. Hic sup hostiam semel signet, & super calicem semel dicens. Cor✠pus & san✠guis fiat dilectissimi filii tui dñi nostri iesu christi. Hic accipit hostiam in manibus, & eleuatis sursus oculis bñdicit eã dicẽs.

Qui pridie, q̃ pateretur: accepit panem in sanctas, ac venerabiles manus suas: & eleuatis oculis in celum ad te deum patrem suũ omnipotentem, tibi gratias agẽs bene✠dixit: fregit deditq; discipulis suis dicens. Accipite, & manducate ex hoc omnes.

Hoc est. n. corpus meũ.

Hic corpus chři leuat adeo: vt a circunstantibus possit videri. Et deposita hostia calicem manibus accipiẽs grãs agẽs bñdicit dicẽs.

Simili modo, postq̃ cenatum est: accipiens & hunc preclarum calicem in sanctas, ac venerabiles manus suas. Item tibi gratias agens bene✠dixit deditq; discipulis suis dicens. Accipite & bibite ex eo omnes.

Hic est. n. calix sanguinis mei noui, & ęterni testamenti, mysterium fidei: qui pro vobis, & pro multis effundet in remissionẽ pctõrum. Hęc quotiescunq; feceritis:

ritis: in mei memoriam facietis. Hic deponit calicē, deinde dicit.

Unde et memores dñe nos serui tui: sed et plebs tua sancta: Christi filij tui dñi nři tā beate passionis: necnō et ab inferis resurrectionis: sed et in celos gloriose ascensionis: offerimus preclare maiestati tue de tuis dōis, ac datis. Hic ter signet super corpus et sanguinem, et deinde super corpus semel, et tridem sup sanguinē dicēs. Hostiam ✠ puram: hostiam ✠ sanctam: hostiam ✠ immaculatam, panem ✠ sanctum vite eterne: et calicem ✠ salutis perpetue.

Supra que propitio, ac sereno vultu respicere digneris: et accepta habere: sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel, et sacrificiū patriarche nři abrahe, et qđ tibi obtulit summus sacerdos tuus melchisedech scīз sacrificiū immaculataз hostiā. Hic inclinet se, et dicit.

Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hec perferri per manus sancti angeli tui: in sublime altare tuum: in cōspectu diuine maiestatis tue. Hic erigit se, et osculato altari dicit. Ut quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum filij tui. Hic sup hostiam et deinde sup calicem signet dicens. Cor ✠ pus et san ✠ guinem sumpserimus. Hic seipsum signet dicens. Omni bene ✠ dictione celesti, et grā repleamur. Per eū. xp̄m dñm nřз. Amē. Comemo. pro defunctis.

Memento etiā dñe famulorū, famularūqз tuarū, N. qui nos precesserunt cū signo fidei: et dormiunt in somno pacis: ipsis dñe, et oībus in christo qescētibus, locum refrigerij, lucis, et pacis vt indulgeas, deprecamur. Per eūdem Christum dominū nostrū. Hic percutiat pectus suum aliquantulum altius dicens.

Nobis quoqз peccatoribus famulis tuis: de multitudine miserationū tuarū sperantibus: partē aliquā, et societatē donare digneris cū tuis sanctis apostolis, et martyribus: cū Ioāne, stephano, mathia, barnaba, ignatio, alexandro, Marcellino, petro, felicitate, perpetua, agatha, lucia, agnete, cecilia, anastasia: et oībus sanctis tuis, intra quorū nos cōsortiū, nō estimator meriti: sed venie q̄sumus largitor admitte. Per christum.

Per quē hec oia dñe semp bona creas. Hic signet ter taз sup hostiā, q̄z sup calicē dicēs. San ✠ ctificas, viui ✠ ficas, bene ✠ dicis, et p̄stas nobis. Hic discoopiat calicē, et accepta hostia ter cum ea signet sup sanguinē dicens. Per ip ✠ sū, et cū ip ✠ so, et in ip ✠ so. Hic cum ipsa hostia bis iter se et calicē signet dicēs. Est tibi deo patri ✠ oīpotenti, in vnitate spūs ✠ sancti oīs honor et gloria. Hic cum dextera manu

hostiam tenens, calicem deinde erigat cum vtraqȝ manu dicens.
Per omnia secula seculorum.
Hic reponit hostiam ⁊ calicem ipsum cooperit dicens.
℟. Amen.
Oremus p̄ceptis salutarib⁹ mo/
niti ⁊ diuina institutione for/
mati audem⁹ dicere. Pater nr̄
qui es in celis. Scificet nomē
tuuȝ. Adueniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua: sicut in celo
⁊ in terra. Panem nr̄m quoti/
dianuȝ da nobis hodie. Et di/
mitte nobis debita nr̄a. Sicut ⁊
nos dimittimus debitorib⁹ no/
stris. Et ne nos inducas in tēta/
tionē. Sed libera nos a malo.
Supradictus cantus dicitur in festis duplici. ⁊ in octauis suis, in semiduplicibus ⁊ dominicis dieb⁹. In ferialibus vero diebus ⁊ festis simplicib. sequēs cantus dicitur.
Per omnia secula seculorū. ℟.
Amen. Oremus. Preceptis sa/
lutaribus moniti, ⁊ diuina insti/
tutione

Sub silentio dicitur.

Libera nos, q̄sumus dn̄e, ab omnibus malis: preteritis, presentibus, ⁊ futuris, ⁊ intercedente beata, ⁊ gloriosa semper virgine dei genitrice Maria, ⁊ beatis apostolis tuis Petro, ⁊ paulo: atq₃ Andrea, ⁊ omnibus sanctis: da propitius pacē in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti: ⁊ a peccato simus semper liberi, ⁊ ab omni perturbatione securi.

¶ Hic accipit patenam dextera manu: ⁊ cū ea se signat: ⁊ eandem submittens hostie: ponit hostiam in patena: ⁊ discooperto calice: reuerenter hostiam per mediū super calicem frangit dicens.

Per dominum nostrum Jesum christum filium tuū. Et mediam partem, quā dextera tenet, deponit in patena. Et de illa, quam tenet in sinistra frangit particulam, ⁊ medie parti, que est in patena adiungit dicens. Qui tecum viuit ⁊ regnat, in vnita. ⁊c. Reliquā vero tenens partē dextera super calicem parum eleuatum dicit.

Hic calice deposito ter cum particula illa signat sup calicem tantu, dicens.

Hic ponit particulam hostie in sanguinem dicens.

Fiat commistio, & cosecratio corporis, & sanguinis domini nostri Jesu christi: accipientibus nobis in vitam eternam. Amen.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Et ter dicitur: sed tertio additur, dona nobis pacem. In missis vero pro defunctis bis dicitur, dona eis requiem. tertio autem additur, sempiternam. Hic inclinat se ante corpus domini dicens.

Domine iesu christe, qui dixisti apostolis tuis: pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem ecclesie tue: eamq3 fm voluntatem tuam pacificare, & coadunare dignare: qui vivis & regnas deus, p oia secula seculoru. Ame.

Hic erectus sacerdos osculatur altare, & dans pacem ministro dicit, Pax tecum. ℟. Et cum spiritu tuo. Deinde inclinatus sacerdos iterum dicit has orationes.

Domine iesu christe fili dei vivi, q ex volutate patris, cooperante spiritu scto: per mortem tua mundu vivificasti: libera me per hoc sacru corpus, & sanguinem tuu ab omnibus iniquitatibus meis & vniuersis malis: & fac me tuis semper inherere mandatis, & a te nunquam separari permittas, qui cum eodem deo patre, & spiritu sancto, vivis & regnas in secula seculorum. Amen. Oratio.

Perceptio corporis tui domine Jesu Christe: quod ego indignus sumere presumo, non mihi proueniat in iudicium, & condemnationem: sed pro tua pietate prosit mihi ad tutamentum mentis, & corporis, & ad medelam percipiendam. Qui vivis & regnas cum deo patre in vnita.

Hic accipit patenam cum corpore Christi: & cum maxima humilitate, & reuerentia dicit.

Panem celestem accipiam: & nomen domini inuocabo. Hic percutiat pectus suum ter dicens.

Domine non sum dignus, vt intres sub tectum meu: sed

sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea. Hic sumat corpus reuerenter signans se illo dicens.

Corpus domini nostri iesu Christi custodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Hic postea, siquid remanserit in patena: cum digito reponit in calicem: et cum reuerentia dein de accipit calicem ipsum dicens.

Quid retribuam domino pro omnibus, que retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen domini inuocabo. Laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis saluus ero. Hic sumit sanguinem: signans seipsum dicens.

Sanguis domini nostri iesu Christi custodiat animam meam in vitam eternam. Amen.

Sumpto sanguine postea digitos perfundit dicens.

Quod ore sumpsimus domine: pura mente capiamus, et de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum. Alia oratio.

Corpus tuum domine, quod sumpsi: et sanguis, quem potaui: adhereant visceribus meis, et presta: vt in me non remaneat scelerum macula: quem pura, et sancta refecerunt sacramenta. Qui viuis et regnas in secula seculorum. Amen. Hic antequam dicat. Dominus vobiscum. Osculatur altare: et iunctis manibus vertit se ad populum dicens. Dominus vobiscum. Deinde versus ad altare dicit. Oremus. Cantato. Ite missa est. vel Benedicamus domino. et respon so, Deo gratias, inclinat se ante medium altaris, et dicit.

Placeat tibi sancta trinitas obsequium seruitutis mee, et presta: vt sacrificium, quod oculis tue maiestatis indignus obtuli: tibi sit acceptabile: mihique, et omnibus pro quibus illud obtuli: sit te miserante propitiabile: per christum dominum nostrum. Amen. Deinde sacerdos benedicit populum dicens. In vnitate sancti spiritus: benedicat vos pater, et filius. ℟. Amen. ¶ In missa pro defunctis dicitur. Requiescant in pace. ℟. Amen. Deinde benedicit populum dicens. Deus vita viuorum: et resurrectio mortuorum benedicat vos in secula seculorum. ℟. Amen. ¶ Reuersus in sacrarium sacerdos exuens se vestibus sacerdotalibus dicit hanc antiphonam. Trium puerorum cantemus hymnum: quem cantabant in camino ignis benedicentes dominum. ps. Benedicite omnia opera domini domino. totum dicitur cum psalmo. Laudate dominum in sanctis eius. Et nota, quod quando fit officium duplex, hec antiphona duplicatur in principio: vt solet fieri in

duplici officio. Deinde repeti/tur aniphona. Trium puerorum cantemus hymnum. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Cōfiteantur tibi domine omnia opera tua. ℟. Et sancti tui benedicant tibi. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Letabuntur in cubilibus suis. ℣. Non nobis domine, non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriā. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammas igniū, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Christum dominum nostrum. Amen. Alia oratio.

Actiones nostras, q̄sumus domine, aspirando preueni: ⁊ adiuuando prosequere: vt cuncta nostra oratio, ⁊ operatio a te semper incipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Per christum dominum nostrū. Alia oratio.

Da nobis, quesumus dn̄e, vitiorum nostrorum flammas extinguere: q beato Laurentio martyri tuo tribuisti tormentorū suorū incendia superare. Per christum dominum nostrum. Amen.

¶ Finit canon misse.

¶ Dn̄ica resurrectiōis dn̄i. Statio ad sc̄tā mariā maiorē. Introitus.

Resurrexi, ⁊ adhuc tecū sum: alleluia, posuisti sup me manum tuā, alleluia, mirabilis facta est scientia tua. Alleluia, alleluia. ps. Dn̄e ꝓbasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā, ⁊ resurrectionē meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, q hodierna die: ꝑ vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nostra, q̄ preueniendo aspiras, etiam adiuuādo ꝓsequere. Per eū. Lectio epistole beati pauli apostoli ad Corinthios. i. c. v.

Fratres. Expurgate vetus fermētū: vt sitis noua cōspersio: sicut estis azymi. Etenim pascha nostrū imolatū est chr̄s. Itaq; epulemur: nō in fermento veteri, neq; in fermēto malitie, ⁊ neqtie: sed in azymis synceritatis ⁊ veritatis. Gra. Hec dies, quā fecit dn̄s: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Cōfitemini dn̄o, qm̄ bonus, qm̄ i seculū misericordia eius. Alleluia. ℣. Pascha nr̄m imolatus est Christus. Sequētia.

Uictime paschali laudes immolent xp̄iani. Agnus redemit oues: xp̄s inocens p̄ri recōciliauit pctōres. Mors, ⁊ vita duello cōflixere mirādo, dux vite mortuus, regnat viuus. Dic nobis maria: qd vidisti in via? Sepulchrū xp̄i viuentis:

viuētis, & gloriā vidi resurgentis. Dic nobis maria: quid vidisti in via? Angelicos testes: sudariū, & vestes. Dic nobis maria: qd vidisti in via? Surrexit chr̄s spes mea: p̄cedet vos in galileā. Credendū est magis soli marie vera ci: q̄ȝ iudeorū turbe fallaci. Scimus xp̄m surrexisse a mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Amē. Sequētia sci euāgelii s'm Marcum. Ca. 16.

In illo tēpore. Maria magdalene, & maria iacobi & salome emerunt aromata, vt veniētes vngerent iesum. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentū: orto iaȝ sole. Et dicebant adinuicem. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respiciens viderunt reuolutū lapidē. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentū: viderunt iuuenem sedentē in dextris: coopertū stola cādida: & obstupuerūt. Qui dixit illis. Nolite expauescere. Jesum q̄ritis nazarenuȝ, crucifixum, surrexit, non est hic. Ecce locus, vbi posuerūt euȝ. Sed ite: dicite discipulis eius & petro: q2 p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis sicut dixit vobis. Offerto. Terra tremuit, & qeuit: duȝ resurgeret in iudicio deus, allia. Secre. Suscipe, quesumus domine, preces populi tui cum oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysterijs: ad eternitatis nobis medelam, te operante proficiant. Per dn̄m. Cōio. Pascha nostrum immolatus est Christus: alleluia, itaqȝ epulemur in azymis synceritatis, & veritatis, allia, allia, allia. Postcōio. Spirituȝ nobis domine tue charitatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate cōcordes. Per do. in vnita. eiusdeȝ. Infra octa. pasche non fit de aliquo alio festo: sed post octauaȝ celebrantur.

¶ Feria. iij. Statio ad sanctum petrum. Introitus.

Introduxit vos dominus in terram fluentem lac, & mel, allia, & vt lex dn̄i semper sit in ore vestro: allia, alleluia. Ps. Confitemini dn̄o, & inuocate nomen eius: annūciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, q solēnitate paschali mūdo remedia contulisti: populum tuuȝ q̄s celesti dono prosequere: vt & perfectam libertatem consequi mereatur: & ad vitam p̄ficiat sempiternā. Per do. Lectio actuum apostolorū. ca. 10

In diebus illis. Stans petrus in medio plebis dixit. Viri fratres: vos scitis, quod factū est verbum per vniuersam iudeā,

Incipiens a Galilea post baptis/
mum,quem predicauit Joannes,
Jesum a nazareth quo vnxit eum
deus spiritu sancto,et virtute: qui
ptransiuit benefaciendo, et sanan/
do oes oppressos a diabolo: qm
deus erat cum illo. Et nos testes
sumus omnium:que fecit in regio
ne iudeorum et hierusalem:quem
occiderunt suspedentes in ligno.
Hunc deus suscitauit tertia die:et
dedit eum manifestum fieri non
omni populo:sed testibus preor/
dinatis a deo:nobis: qui mandu/
cauimus,et bibimus cu illo:postq
surrexit a mortuis. Et pcepit no/
bis predicare populo, et testifica/
ri:quia ipse est:qui costitutus est a
Deo iudex viuorum,et mortuoru.
Huic omnes prophete testimo/
nium perhibent: remissionem pec
catoru accipere per nomen eius:
omnes,qui credunt in eu. Grad.
Hec dies quam fecit dns:exulte
mus, et letemur in ea. ℣. Dicat
nunc israel,qm bonus:qm in secu/
lum misericordia eius. Alla. ℣.
Angelus dni descendit de celo:et
accedens reuoluit lapide:et sede/
bat super eum. Sequentia sancti
euangelij fm Lucam. Cap. 24.

In illo tepore. Duo ex disci/
pulis iesu ibant ipsa
die in castellum: qd
erat in spatio stadio
ru sexaginta ab hie/
rusalem:noie emaus.
Et ipsi loquebant adinuicem de
his omnibus:que acciderant. Et
factu est,dum fabularent, et secum
quererent:et ipse iesus appropin/
quans ibat cum illis. Oculi autem
eoru tenebant,ne eu agnoscerent.
Et ait ad illos. Qui sunt hi ser/
mones:quos confertis adinuicem
ambulantes: et estis tristes? Et
respodens vnus:cui nomen cleo/
phas:dixit ei. Tu solus pegrinus
es in hierusalem:et no cognouisti,q
facta sunt in illa his diebus? Qui
bus ille dixit. Que? Et dixerunt.
De iesu nazareno:qui fuit vir pro
pheta:potes in opere,et sermone,
coram Deo,et omni populo. Et
quo tradiderunt eu summi sacer/
dotes,et principes nostri in dana/
tionem mortis:et crucifixerunt eu.
Nos autem sperabamus: qa ipse
esset redempturus israel. Et nunc
sup hec omnia tertia dies est ho/
die:q hec facta sunt. Sed et mu/
lieres quedam ex nostris terrue/
runt nos:que ante lucem fuerunt
ad monumentum: et non inuento
corpore eius venerunt, dicentes
se etiam visione angeloru vidisse,
qui dicunt eum viuere. Et abie/
runt quidam ex nostris ad monu/
mentu:et ita inuenerunt, sicut mu/
lieres dixerunt: ipsum vero non
inuenerunt. Et ipse dixit ad eos.
O stulti,et tardi corde ad creden/
dum in omnibus, que locuti sunt
prophete. None hec oportuit pa
ti christum:et ita intrare in gloriam
suam?

suas? Et incipiens a moyse: et omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis: que de ipso erant. Et appropinquarunt castello, quo ibant. Et ipse finxit se longius ire. Et coegerunt illum dicentes. Mane nobiscum: quoniam ad uesperascit: et inclinata est iam dies. Et intrauit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum illis: accepit panem, et benedixit, ac fregit: et porrigebat illis. Et statim aperti sunt oculi eorum, et cognouerunt eum. Et ipse euanuit ab oculis eorum. Et dixerunt adinuicem. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis: dum loqueretur in via, et aperiret nobis scripturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in hierusalem: et inuenerunt congregatos vndecim, et eos, qui cum ipsis erant, dicentes. Quia surrexit dominus vere: et apparuit simoni. Et ipsi narrabant, que gesta erant in via: et quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Offertorium. Angelus domini descendit de celo: et dixit mulieribus: quem queritis? surrexit, sicut dixit: alleluia. Secreta. Suscipe, quesumus domine, preces populi tui cum oblationibus hostiarum: vt paschalibus initiata mysterijs ad eternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per dominum nostrum. Comio. Surrexit dominus, et apparuit petro. Alleluia. Postcomunio.

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde: vt, quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per. in vnitate eiusdem etc. ¶ Feria.iiij. Statio ad sanctum paulum. Introitus.

Aqua sapientie potauit eos: alleluia, firmabitur in illis, et non flectetur, alleluia, et exaltauit eos in eternum, alleluia, alleluia. Ps. Confitemini domino: et inuocate nomen eius, annunciate inter gentes opera eius. V. Gloria patri. Oratio. Deus, qui ecclesiam tuam nouo semper fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt sacramentum viuendo teneant: quod fide perceperunt. Per dominum nostrum. Lectio actuum apostolorum. ca. 13. In diebus illis. Surgens paulus, et manu silentium indicens, ait. Viri fratres: filij generis Abrahe, et qui in vobis timent deum: vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitant hierusalem, et principes eius ignorantes iesum, et voces prophetarum: que per omne sabbatum leguntur: iudicantes impleuerunt. Et nullam causam mortis inuenientes in eo, petierunt a pilato: vt interficerent eum. Cumque consummassent omnia: que de eo scripta erant: deponentes eum de ligno: posuerunt eum in monumento. Deus vero suscita-

uit eum a mortuis tertia die. Qui visus est p dies multos his, q ascē derant simul cum eo de galilea in hierlm, q vsq3 nūc sunt testes eius ad plebē. Et nos vobis annūcia mus eam: q̄ ad p̄res nr̄os repro missio facta est: qm̄ hāc deus ad impleuit filijs vestris: resuscitans iesum chr̄m dn̄m nostrum. Grad. Hec dies, quam fecit dn̄s: exul temus, et letemur in ea. ℣. Dicāt nūc, q redēpti sunt a dn̄o: quos re demit de manu inimici: et d̄ regio nibus cōgregauit eos. Alla. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro: q p nobis pependit in ligno. Sequen tia sci euāgelij fm Lucam. ca. 24.

In illo tēpore. Stetit iesus in medio discipulorum suorum: et dixit eis. Pax vobis. Ego sū. Nolite timere. Cō turbati vero, et cterri ti: existimabant se spiritum videre. Et dixit eis. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Uidete manus meas, et pe des meos: q2 ego ipse sum. Pal pate, et videte: q2 spūs carnem, et ossa nō habet: sicut me videtis ha bere. Et cū hoc dixisset: ostendit eis man⁹, et pedes. Adhuc aūt illis nō credētib⁹: et mirātib⁹ p̄ gaudio dixit. Habetis hic aliqd, q̄d mādu cet? At illi obtulerūt ei partem pi scis assi, et fauū mellis. Et cū man ducasset coram eis: sumēs reliqas dedit eis, et dixit ad eos. Hec sunt verba, q̄ locutus sum ad vos: cum adhuc essem vobiscū: qm̄ necesse est ipleri oīa, q̄ scripta sunt in lege moysi, et pphetis, et psalmis, d̄ me. Tūc apuit illis sensū: vt intellige rent scripturas. Et dixit eis. Qm̄ sic scriptū ē. Et sic oportebat pa ti xp̄m, et resurgere a mortuis die tertia: et p̄dicari i noīe eius pniam: et remissionem pctōrū: in oēs gētes. Offer. Intonuit de celo dn̄s, et al tissim⁹ dedit vocē suā, et apparue rūt fōtes aquarū, alla. Secr. Suscipe dn̄e fideliū preces cum oblationibus hostiarum: vt p hec pie deuotionis officia, ad cele stem gloriam transeamus. Per. Cōio. Si cōsurrexistis cū chro: que sursum sunt, querite, alla, vbi chrs est in dextera dei sedēs: que sursum sunt sapite, alla. Postcō. Concede, q̄s oīpotēs deus, vt paschalis perceptio sa cramenti cōtinua in nostris men tibus perseueret. Per dn̄m nr̄m.

¶ Feria.iiij. Statio ad sanctum Laurētium extra muros. Introi.

Uenite benedi cti p̄ris mei: pcipite regnum, allia. q̄d vobis paratū est ab origine mūdi, alle luia, alla, alleluia. Ps. Cantate dn̄o canti cum nouum: cantate dn̄o oīs terra. ℣. Gloria patri. Oratio. Deus, q nos resurrectionis dominice

FINE